

Značenjski opis somatskih glagola položaja tijela u hrvatskim jednojezičnim rječnicima

Janžek, Karolina

Master's thesis / Diplomski rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences / Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:131:844111>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-13**



Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet
University of Zagreb
Faculty of Humanities
and Social Sciences

Repository / Repozitorij:

[ODRAZ - open repository of the University of Zagreb
Faculty of Humanities and Social Sciences](#)



Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Odsjek za kroatistiku

Katedra za hrvatski standardni jezik

Karolina Janžek

**Značenjski opis somatskih glagola položaja tijela
u hrvatskim jednojezičnim rječnicima**

DIPLOMSKI RAD

8 ECTS-a

Mentorica

prof. dr. sc. Bernardina Petrović

Zagreb, 30. rujna 2024.

Sadržaj

1. Uvod.....	1
2. Teorijski pristupi o polisemiji u recentnoj literaturi.....	3
3. Glagoli položaja tijela u jezikoslovnim opisima.....	6
4. Glagoli položaja tijela u hrvatskim jednojezičnim rječnicima	7
4.1 Glagoli zauzimanja položaja (promjena položaja tijela).....	9
4.1.1 Čučati, čučiti, čučnuti	9
4.1.2 Dubiti	10
4.1.3 Pružiti (se), pružati (se).....	10
4.1.4 Ispružiti (se), ispruživati (se)	11
4.1.5 Izravnati se, izravnati se, uspraviti se, uspravljati se	12
4.1.6 Klečati i kleknuti	12
4.1.7 Sjedati, sjediti, sjesti.....	13
4.1.8 Leći, legnuti, ležati	16
4.1.9 Lebdjeti	17
4.1.10 Osoviti (se), osovljivati (se)	18
4.1.11 Raskoračiti se, raskrečiti se, raskrečivati se.....	18
4.1.12 Stajati, stati.....	18
4.1.13 Visjeti	19
4.2 Glagoli tjelesnih pokreta (glagoli držanja tijela)	20
4.2.1 Gibati (se), gibnuti (se).....	21
4.2.2 Grbavjeti, grbiti (se).....	21
4.2.3 Iskositi (se), iskriviti (se)	22
4.2.4 Nasloniti (se), naslanjati (se).....	22
4.3 Glagoli kretanja tijela prema gore.....	23

4.3.1 Dignuti (se), dizati (se)	23
4.3.2 Propeti (se).....	24
4.4 Glagoli kretanja tijela prema dolje.....	25
4.4.1 Klanjati (se), nakloniti se	25
4.4.2 Saginjati (se), sagnuti (se)	25
4.4.3 Spustiti (se), spuštati (se)	26
4.5 Glagoli kretanja tijela lijevo-desno ili naprijed-natrag.....	26
4.5.1 Ljuljati	26
4.6 Glagoli rotacijskoga kretanja.....	27
4.6.1 Okrenuti i okretati	27
4.6.2 Kružiti, okružiti, okruživati, rotirati	28
4.6.3 Obazirati se, obazreti se, obzirati se	28
4.6.4 Osvrnuti se, osvrtati se	28
4.6.5 Uvijati (se), uvinuti (se), uviti (se)	29
4.6.6 Vrtjeti (se).....	29
4.7 Promjena položaja dijelova tijela	30
4.7.1 Mahati.....	30
4.7.2 Ispupčiti	32
4.7.3 Kimati, kimnuti	32
4.7.4 Krečiti i periti	32
4.7.5 Pljeskati, pljesnuti	33
4.7.6 Prekrižiti, prekrstiti	33
4.8 Glagoli refleksa	34
4.8.1 Uzvrtjeti se.....	34
5. Zaključak.....	36
6. Bibliografija.....	38

6.1 Izvori	38
6.2 Citirana literatura	38
Sažetak	41
Summary	42
Prilozi	43
Prilog 1. Abecedni popis glagola položaja tijela	43
Prilog 2. Tablica sa rječničkim značenjima glagola položaja tijela	

1. Uvod

Glagoli položaja tijela pripadaju somatskim glagolima, odnosno glagolskoj skupini radnje, stanja i zbivanja koja se odnosi na ljudsko tijelo. U recentnoj se literaturi, a posebice u Brač – Botica (2015: 115), uobičajila podjela somatskih glagola na glagole ispuštanja zvukova (npr. *kriknuti*), ispuštanja tvari iz organizma (npr. *pljunuti*), neverbalnoga izražavanja (npr. *nasmiješiti se*), njegovanja i brige o tijelu (npr. *češljati*), odijevanja i razodijevanja (npr. *obučiti*), glagole povezane s bolešću i liječenjem (npr. *kašljati*), glagole povezane s fiziološkim potrebama (npr. *disati*), glagole tjelesnoga kontakta (npr. *grliti*), glagole umora i odmora (npr. *umoriti*, *odmarati se*), glagole unutarnjega stanja organizma (npr. *ostarjeti*) i glagole položaja tijela (npr. *stajati*, *ustati*, *leći*, *okrenuti*).

U središtu je ovoga rada opis značenjske strukture glagola u jednojezičnom rječniku koji odražavaju različite položaje u kojem se ljudsko tijelo može nalaziti. Stoga je potrebno nekoliko rečenica posvetiti pojmu značenja. Značenje je složena i zahtjevna jezična pojava koja je nužna za sustavan jezični opis (Raffaelli 2015: 14). Iako se značenje kroz povijest proučavalo u različitim disciplinama, lingvističko proučavanje značenja (semantika) javlja se krajem devetnaestoga stoljeća (Trask 2005: 375). Ipak, semantika postaje središnjim dijelom lingvistike tek u drugoj polovici dvadesetoga stoljeća (1960-ih) (nav. dj.). Značenje se mijenja i proširuje prema potrebama jezika i govornika koji tim jezikom izražavaju svoje misli. Budući da većina sakupljenih glagola položaja tijela ima više značenja, ovdje ćemo ukratko opisati još jedan važan pojam za značenjsku strukturu odabranih glagola, a taj je pojam polisemija (više o toj pojavi u sljedećem poglavlju). Sustavno proučavanje polisemije i opis mehanizama njezina nastanka počinje od predstukturalističke semantike, točnije od Michela Breaala koji se u *Essai de semantique* dotaknuo vidova njezina funkcioniranja i ustroja (Raffaelli 2015: 183). Iz perspektive predstukturalističke semantike, polisemija se promatra kao “pojava koja uvelike ovisi o izvanjezičnim okolnostima, ali i koja je uvjetovana potrebom govornika da jezikom izrazi svoje misli i osjećaje.” (Raffaelli 2015: 184). Jedan od razloga važnosti polisemije vidi se i u ekonomičnosti jezika. Naime, jednostavnije je pripisati novo značenje već postojećem leksemu nego izmišljati novu riječ jer govornici taj leksim već imaju pohranjen u svojem mentalnom leksikonu i mogu mu pristupiti u bilo kojem trenutku.

Tako se dodavanjem novih značenja širi značenjska struktura riječi.

Govornici imaju pohranjeno znanje o različitim značenjima nekoga leksema, ali u konkretnom kontekstnom ostvaraju točno znaju koje je značenje aktualizirano te ih mnogobrojnost značenja ne zbunjuje, već im, naprotiv, olakšava imenovanje različitih izvanjezičnih pojava koje kognitivno procesuiraju (Raffaelli 2015: 185).

Ovaj se rad oslanja na metaleksikografski pristup opisa značenja u koji je uključena i pretpostavka kognitivne lingvistike koja u značenjskome opisu tih glagola naglašava važnost tjelesnosti, odnosno tjelesno iskustvo u svakodnevnom životu čovjeka. Upravo je tjelesno iskustvo značajno u procesima semantičkih proširenja značenja.

Nakon što je određen cilj istraživanja (značenjski opis glagola položaja tijela), potrebna građa prikupljena je pretraživanjem četiriju jednojezičnih rječnika hrvatskoga jezika. Polazište je istraživanju obrada tih glagola u *Rječniku hrvatskoga jezika* Vladimira Anića (2000) predočena tabličnim prikazom značenja glagola položaja tijela prikazanih u tome rječniku. Značenja su pocrpljena iz Anićeva rječnika dopunjena značenjskim opisima iz triju rječnika: *Rječnik hrvatskoga jezika* (Leksikografski zavod Miroslav Krleža) (2000), mrežno izdanje *Školskog rječnika hrvatskoga jezika* (2013) Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje te *Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika* (2015). Korpus glagola položaja tijela proizašao je primarno iz Anićeva rječnika, a u ostalim trima rječnicima pretraživani su samo oni glagoli koji su pocrpljeni iz Anićeva rječnika. Prikupljena značenja iz svih rječnika upisana su u tablicu kako bi se, prilikom analize, lakše uspoređivala primarna i sekundarna značenja. Glagoli su u tablici poredani abecedno, a nakon izrade cjelovite tablice, podijeljeni su u odgovarajuće skupine.

Prikupljeni glagolski leksemi mogu se podijeliti u nekoliko značenjskih skupina. Te su skupine preuzete iz podjele Beth Levin (1993) i Nives Mikelić Preradović (2019). Uz to, dodane su i neke skupine glagola za koje je smatrano da odgovaraju glagolima položaja tijela, a primarno označavaju glagole kretanja. Osim opisa značenja, razmatrane su značenjske razlike vidskih parnjaka, a analizirane su i prefiksarne izvedenice.

Teorijske pretpostavke započinju razmatranjem o polisemiji, značenjskoj pojavnosti koja je važna za analizu prikupljenih glagola jer većina glagola položaja tijela ima polisemičnu značenjsku strukturu. Slijedi analiza prikupljena korpusa i zaključni dio u kojem se prikazuju najvažnije spoznaje dobivene analizom opisa značenja glagola u hrvatskim jednojezičnicima.

2. Teorijski pristupi o polisemiji u recentnoj literaturi

Polisemija (višeznačnost) značenjska je pojavnost koja ima ključno mjesto u opisu leksičkih struktura, a polisemne su jedinice složene i sastoje se od nekoliko značenja. Hrvatska enciklopedija (mrežno izdanje, 2021) definira polisemiju kao obilježje prema kojemu je jednoj riječi svojstveno više značenja. Gortan Premk (2004: 38) definira polisemiju kao sposobnost realizacije leksema u više značenja, odnosno svojstvo leksičkih jedinica da imaju više semantičkih realizacija. Halas Popović (2017) dotiče se definicija polisemije nekoliko različitih autora, na temelju kojih izvodi vlastitu definiciju polisemije kao sposobnosti leksema da ima više od jednog značenja nastalih djelovanjem međusobno povezanih derivacijskih mehanizama. Ta međusobno povezana značenja čine jedinstvenu polisemnu strukturu određenog leksema (Halas Popović, 2017: 10). Lipke (2002, prema Halas Popović 2013) definira polisemiju kao pojavu u kojoj jedna leksička jedinica može imati više značenja. Halas Popović (2017) zatim navodi definiciju iz *The Cambridge Dictionary of Linguistics* (2013) u kojem je polisemija opisana kao slučaj u kojem jedan leksem ima dva ili više međusobno povezanih značenja. Nadalje, dotiče se definicije Hurforda, Heasleya i Smitha (2007) koji polisemiju definiraju kao pojavu u kojoj leksem ima više povezanih značenja, a pritom ti autori važnost stavljaju na izvornog govornika i njegovu intuiciju o povezanosti značenja jednog leksema. Ističe i definiciju Crusea (2004) koji ključnim smatra međusobnu povezanost značenja nekog polisemnog leksema. Iz navedenih se definicija može izvesti zaključak kako je za polisemne jedinice važna međusobna povezanost značenja.

Lešić (1971: 93) polisemiju smatra jezičnom pojavom prema kojoj jedna riječ istovremeno može imati dva ili više značenja. Pritom riječ najčešće ima jedno osnovno značenje i sekundarna značenja koja iz njega proizlaze metonimijskom redukcijom i metaforičkim prenošenjem (nav. dj.). Prema Lešiću (1971), postoje kategorije riječi koje su podložnije proširiti svoja značenja. Jedne su od njih imenice koje označavaju šire pojmove (na primjer, *kuća*), nasuprot riječima koje označavaju uže i specifične pojmove (na primjer, *neboder*). Isto tako, više značenja razvit će i riječi koje se češće upotrebljavaju u svakodnevnoj komunikaciji (nav. dj.).

Ipak, pridjevi i glagoli mogu primati veću količinu značenja zbog svojih „čisto jezičkih svojstava.“ (Lešić, 1971: 95).

Jer se one ne odnose toliko na poseban „predmet“ ili pojam koliko na jednu cijelu semantičku sferu, koja obuhvata različite predmete i pojmove, kao i različite odnose među njima (nav. dj.).

To oprimjeruje pridjevom *plav* čije se značenje razlikuje ovisno o predmetu na koji se odnosi. Tako *plava kosa*, *plavo nebo* i *plavo more*, ovisno o imenici uz koju dolaze, odražavaju tri različite boje. Neki jezici (na primjer, ruski) idu korak dalje pa takvu razliku izražavaju upotrebom različitih pridjeva.

Tafra (1982: 386) definira polisemiju kao „složenost semantičke strukture jednog leksema.“ Ta jezična pojavnost pridonosi jezičnoj ekonomiji i ovisi o kontekstu:

Kontekst određuje značenje, a kako je broj konteksta otvoren, tako je i broj značenja polisemne riječi otvoren. Iz toga izlazi da što je riječ starija (što je veći broj konteksta u kojima se ona pojavljuje) i što joj je veća upotrebna frekvencija, to je veća mogućnost proširivanja značenja (nav. dj.).

O važnosti konteksta piše i Raffaelli (2007: 138) koja polisemiju definira kao dio jezičnoga sustava koji ima strukturalni stabilni dio, ali i kao pojavnost podložnu promjenama do kojih dolazi upotrebom leksema (nav. dj.). Polisemne se jedinice sastoje od nekoliko značenja, a pojavljivanje i taloženje novih značenja riječi u njihovu postojeću strukturu ne šteti već utvrđenim značenjima te riječi (Raffaelli 2015: 185).

Polisemija govornicima nije poteškoća u komunikaciji, već upravo suprotno; zadovoljava vrlo složene i slojevite čovjekove društvene i kognitivne potrebe jezične komunikacije (nav. dj.).

Svijest o polisemiji postoji od antičkih promišljanja, ali se kroz povijest mijenjaju mjesto i važnost polisemije (Raffaelli 2015: 183). Jedan od autora koji Raffaelli spominje jest Breal (1897, prema Raffaelli 2015) koji iznosi svoja opažanja o polisemiji kao dijakronijski uvjetovanoj sinkronijskoj jezičnoj pojavnosti, što podrazumijeva da se u već postojeću značenjsku strukturu talože nova značenja koja ne ugrožavaju do tada zabilježena značenja.

Kako je ovdje riječ o više značenja neke polisemne jedinice, valja spomenuti razliku između primarnog i sekundarnog značenja od kojih se polisemna struktura sastoji. Najčešće se u rječnicima primarno značenje navodi prvo, a zatim slijede sekundarna značenja. Prema Cruseu, primarno je značenje ono koje je zabilježeno kao najstarije u jezičnoj upotrebi (odnosno jeziku), ono koje je najuže povezano sa spoznajom svijeta i ono koje se govornicima prvo pojavi na umu kada su suočeni s nekom riječju izvan konteksta (Cruse 2004, prema Halas Popović 2017: 11). Zgusta smatra da je direktno (primarno) značenje ono koje govornicima prvo padne na um kada se susretnu s nekom riječju izvan konteksta, ono je neobilježeno i semantička je osnova za izvođenje sekundarnih značenja (Zgusta 1971, prema Halas Popović 2017: 12). Sekundarna su značenja figurativna i specijalizirana značenja koja se mogu pronaći u specifičnim kontekstima (nav. dj.). Ona nastaju proširenjem primarnog značenja leksema.

Budući da je u ovaj rad uključena i postavka kognitivne lingvistike koja govori o važnosti tjelesnosti, odnosno tjelesnog iskustva u čovjekovu životu, ovdje ćemo ukratko objasniti shvaćanje polisemije u okviru kognitivne lingvistike. Transformacijsko-generativni pristupi, koji su prethodili kognitivnoj lingvistici, držali su gramatiku odvojivom i autonomnom od semantike, koja je često zanemarivana (Hrvatska enciklopedija). Razvojem kognitivne lingvistike u drugoj polovici dvadesetoga stoljeća dolazi do preokreta te kognitivni lingvisti ističu međusobno prožimanje i neodvojivost sintakse i semantike. Polisemija odražava promjene (kulturne i društvene) koje se svakodnevno događaju u izvanjezičnom svijetu, kao i bogatstvo čovjekova kognitivnoga sustava (Raffaelli 2015: 196). Kako se svijet oko nas svakim danom mijenja, kognitivna lingvistika opisuje polisemiju kao izrazito dinamičnu pojavu koja nam pomaže da shvatimo pojave oko nas (nav. dj.: 197). Enciklopedijski podaci obuhvaćaju znanje o svijetu, a polisemija je odraz tih enciklopedijskih podataka koji su organizirani tako da postaju jezični, odnosno značenjski podaci (nav. dj.).

Leksemima se nova značenja dodaju različitim mehanizmima polisemije (metafora, metonimija) i tako dolazi do širenja značenjskih struktura. Govornici imaju pohranjeno znanje o različitim značenjima nekoga leksema, ali u određenom kontekstu dohvaćaju ono značenje koje im je potrebno da bi ispravno razumjeli ostvaraj nekog leksema (Raffaelli 2015: 185).

3. Glagoli položaja tijela u jezikoslovnim opisima

Prostor je, zajedno s vremenom, temeljna kategorija postojanja materijalnoga svijeta koji čovjeka okružuje (HJP). Stoga je proučavanje izražavanja prostornih odnosa važno u svakom jeziku, a pritom važnu ulogu imaju leksičke jedinice vezane uz situacije (promjene) položaja tijela. Gosteva (2020) zaključuje da je, s obzirom na to da kategorija prostornog položaja općenito ima antropocentrični karakter, početno značenje glagola položaja tijela vezano uz pozu živog entiteta (čovjeka).

U 21. stoljeću lingvistička istraživanja postaju raširena na pojedine semantičke skupine glagola. Konkretno, predmet pozornosti lingvista postaju glagoli koji se tiču položaja ljudskog tijela u prostoru (Kordi, 2014). U ruskoj literaturi postoji popriličan broj članaka koji se bavi glagolima određenog tjelesnog položaja. Tako Kordi (2014) u članku ispituje glagole francuskog jezika s općenitim značenjem 'nasloniti se'. Smetanina (2009) se bavi kategorizacijom prostornog položaja glagola *ležati*. Kuznetsova (2021) proučava metaforičku semantiku glagola *sjediti*, *stajati* i *ležati* u engleskom jeziku.

U engleskoj literaturi, odnosno zbirci članaka (ur. John Newman) *The Linguistics of Sitting, Standing, and Lying*, različiti autori bave se jezičnim obilježjima glagola koji opisuju ključne čovjekove pozicije tijela (sjedenje, stajanje i ležanje) u raznim jezicima. Takvi su glagoli nazvani *posture verbs* (glagoli držanja [tijela]) (Newman, 2002). Polazi se od prepoznavanja događaja poznatog iz čovjekove iskustvene stvarnosti te istraživanjem niza jezičnih fenomena povezanih s glagolima koji označavaju taj događaj (nav. dj.).

Glagoli se u hrvatskom jeziku dijele u tri velike značenjske kategorije, a to su glagoli radnje, glagoli stanja i glagoli zbivanja. U hrvatskim gramatikama uglavnom nema riječi o posebnoj skupini koja bi se ticala glagola položaja tijela. Od pet pregledanih gramatika 20. i 21. stoljeća, samo se u jednoj spominju ti glagoli kao zasebna skupina. U *Gramatici hrvatskoga jezika* (Florschütz; 1916), *Gramatici hrvatskoga ili srpskoga jezika* (Brabec, Hraste, Živković; 1954), *Gramatici hrvatskoga ili srpskoga književnog jezika* (Maretić; 1963) te *Gramatici hrvatskoga jezika* (Silić, Pranjković; 2007) ne spominju se somatski glagoli ili podskupina glagola položaja tijela. *Hrvatska gramatika* (Barić *et al.*; 1995) na sljedeći način definira glagole stanja:

Glagoli stanja (stativni glagoli) izriču proces u kojem se ništa ne radi niti se zbiva, nego je taj proces stanje u kojem se netko ili nešto nalazi. Ne postoji nikakav razvoj procesa i može se samo reći koliko je vremena netko (nešto) proveo u danom stanju (1995: 223).

Nadalje, glagolima stanja izriču se boje (*žutjeti se*), postojanje i boravljenje (*stanovati*), mirovanje (*mirovati*), položaj tijela (*čučati, klečati, ležati, stajati*), fiziološko zbivanje (*disati, boljeti*), stanje svijesti (*spavati*) te volja ili nužda (*htjeti*) (nav. dj.).

Vidljivo je da takvi glagoli nisu iscrpnije opisani u hrvatskim gramatikama.

4. Glagoli položaja tijela u hrvatskim jednojezičnim rječnicima

U literaturi ne postoji definirana podjela glagola tjelesnog položaja u hrvatskom jeziku, no ovdje su podijeljeni u nekoliko skupina. Polazi se od semantičke podjele glagola engleskoga jezika prema Beth Levin (1993), podjele Nives Mikelić Preradović (2019), autorice *Valencijskoga leksikona glagola hrvatskoga jezika*, i podjele glagola kretanja koju predlaže Šarić (2014).

Mikelić Preradović (2019) klasificira glagole hrvatskoga jezika na temelju njihovih sintaktičko-semantičkih kriterija. Skupine preuzete iz te podjele jesu glagoli tjelesnih pokreta, glagoli kretanja prema gore, glagoli kretanja prema dolje i glagoli refleksa.

Šarić (2014) navodi nekoliko podjela glagola kretanja, a jedna je od podjela i ona na glagole kretanja u užem smislu te glagole kretanja u širem smislu (Šarić 2014: 27, prema Matovac 2017: 210).

Prvi podrazumijevaju translativnost, tj. riječ je o glagolima koji kodiraju situaciju u kojoj nekakav TR tijekom vremena zamjenjuje početnu lokaciju nekakvom drugom lokacijom ili lokacijama, npr. *ići, hodati, plivati, gurati*. Glagoli kretanja u širem smislu kodiraju situacije u kojima TR ne mijenja svoju početnu lokaciju, npr. glagoli rotacijskog kretanja, npr. *vrjetiti*, glagoli promjene položaja tijela, npr. *leći, sjesti, kleknuti, čučnuti* i sl., glagoli pokretanja dijelova tijela, npr. *mahati, pljeskati, drhtati* i sl. (nav. dj.).

Šarić predlaže podjelu glagola kretanja na glagole rotacijskog kretanja, glagole promjene položaja tijela i glagole pokretanja dijelova tijela. Te su skupine dodane već utvrđenoj podjeli glagola Mikelić Preradović koja je glagole klasificirala prema Levin (2003) te ih podijelila u semantičke skupine na temelju sintaktičkih ponašanja glagola (Brač – Bošnjak Botica, 2015: 109). Iako su Levin i Mikelić Preradović glagole svrstale prema kriteriju iste mogućnosti alternacije (nav. dj. : 110), u ovom se radu polazi od semantičkih kriterija.

Prije početka detaljnije analize glagolskih značenja, potrebno je ukratko objasniti podjelu glagola i odabrane glagolske skupine. Skupine preuzete prema Mikelić Preradović (2019) i skupine glagola položaja tijela u ovom radu djelomično se razlikuju, odnosno glagoli nisu nužno smješteni u iste skupine kao u *Valencijskom leksikonu glagola hrvatskog jezika* (2019).

Prema Mikelić Preradović (2019), glagoli tjelesnih pokreta oni su koji opisuju pokrete tijela, a kao subjekte imaju žive entitete. U ovom radu dio je glagola iz te skupine premješten u glagole zauzimanja položaja (*čučnuti, ispružiti se, izvaliti se, kleknuti, leći, legnuti, sjedati, sjesti, ustajati, ustati*), glagole kretanja tijela prema gore (*podići se, podignuti se, podizati se*) i glagole kretanja tijela prema dolje (*saginjati se, sagnuti se*). Mikelić Preradović (2019) dio glagola smješta u glagole kružnoga kretanja koji preciziraju način kretanja – u krug. Taj kriterij preuzet je i u ovom radu te su u glagole rotacijskoga kretanja uvršteni oni glagoli koji podrazumijevaju djelomično ili potpuno okretanje entiteta u krug; oko sebe ili oko čega drugoga. Stoga su iz te skupine Mikelić Preradović preuzeti glagoli *kružiti, motati se, okrenuti se, okretati se, okružiti, vrtjeti se*, a dodani su ostali glagoli koji se tiču promjene položaja tijela. Mikelić Preradović ne izdvaja skupinu glagola koji odražavaju promjenu pojedinih dijelova tijela, već je taj naziv preuzet iz podjele glagola kretanja prema Šarić (2014). Glagoli refleksa oni su koji opisuju pokrete tijela kao reakciju na određeni podražaj (emocionalni ili fizički), a ti pokreti mogu biti posljedica srama, straha, boli, hladnoće i slično (Mikelić Preradović, 2019: 67). Prema sličnom je kriteriju sastavljena i skupina glagola refleksa u ovom radu, a u tu skupinu uvršteni su svi glagoli položaja tijela u kojima se tijelo nalazi pod naporom ili u neugodnom položaju. Uz glagole *grčiti se, meškoljiti se, previjati se, skvrčiti se, vrpeljiti se, zgrčiti se* (prema Mikelić Preradović), u tu su skupinu dodani glagoli *kvrčiti se, presumičivati se, presumiti se, previti se, sklupčati se, sklupčavati se, skučiti se, skutriti se, skutrivati se, svijati se, svinuti se, sviti se, šćućuriti se, šćućurivati se, uskomešati se, uskomešivati se, uzvrpoljiti se, uzvrtjeti se i zgrčivati se*.

Slijedi analiza značenja glagola pronađenih pretraživanjem spomenutih rječnika.¹ Kada se misli na značenja analiziranih glagolskih leksema, piše se o primarnom i sekundarnim značenjima. Pod

¹ Kako se ne bi stalno navodili puni naslovi rječnika koji su se koristili u analizi, upotrijebljene su sljedeće kratice:

Anić = Rječnik hrvatskoga jezika (2000)

RHJLZ = Rječnik hrvatskoga jezika (Leksikografski zavod, 2000)

ŠRHJ = Školski rječnik hrvatskoga jezika (2013)

VRHSJ = Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika (2015).

primarnim značenjem misli se na ono koje je u rječniku navedeno prvo, dok su sekundarna sva ostala, odnosno ona koja su nastala proširivanjima primarnog.

4.1 Glagoli zauzimanja položaja (promjena položaja tijela)

Skupini glagola zauzimanja položaja pripadaju oni glagoli koji podrazumijevaju da čovjek svojim tijelom zauzima neki položaj u prostoru, odnosno da stupanjem u položaj mijenja svoj prvotni položaj tijela. To su *čući, čučiti, čučnuti, dubiti, ispružiti se, ispruživati, izravnati se, izravnjavati, izvaliti se, izvaljivati, klečati, kleknuti, lebdjeti, leći, legnuti, ležati, nasjedati, nasjesti, odležati, odležavati, odsjedati, odstajati, osoviti se, osovljivati se, poleći, polegnuti, polijegati, posjedati, posjesti, postajati, postati, poustajati, povaliti se, preležati, preležavati, presjedati, prestajati, prestajavati, prileći, prilegnuti, prilijegati, prisjedati, prisjesti, prosjedati, prosjedežati, prostajati, prostajavati, pružati se, pružiti se, raskoračiti se, raskrečiti se, raskrečivati se, razvaliti, razvaljivati, sjedati, sjediti, sjesti, stajati, stati, sustajati, sustati, usjedati, usjesti, uspraviti se, uspravljati se, ustajati, ustati, uvaliti se, uvaljivati se, visjeti, zasjedati, zasjesti, zavaliti se, zavaljivati se.*

4.1.1 Čučati, čučiti, čučnuti

Glagolom *čući* kodira se značenje bivanja u tjelesnom položaju u kojemu je tijelo spušteno do peta, a noge su savijene u koljenima. Njegovim svršenim vidskim parnjakom *čučnuti* kodirano je značenje stupanja u određeni položaj, također s tijelom spuštenim do peta i nogama savinutim u koljenima. *Čučiti* je navedeno jedino u Anićeve rječniku i opisano je kao ‘nesvrš. čučati’. Ti glagoli “opisuju pokrete tijela“ (Mikelić Preradović, 2019: 79) te “imaju značenje postojanja entiteta u točno određenome položaju u prostoru.” (nav. dj. : 80). Osim primarnih značenja položaja tijela, navedena su i sekundarna značenja svršenih parnjaka: ‘boraviti stalno na jednome mjestu u besplodnosti, dosadi ili čami’ (Anić), ‘gubiti vrijeme ne unapređujući svoje zamisli, planove i sl.’ (Anić), ‘živjeti na jednom mjestu, ne izlaziti među ljude, biti nedjelatan, nepoduzetan, nepokretan’ (RHJLK). Vidljivo je kako glagol proširuje svoje značenje, prelazeći pritom iz domene položaja tijela u neproduktivnost. Onaj tko čučti, statičan je i ne pokreće se pa se prvotno značenje položaja tijela povezuje s nedjelatnošću, neradom, gubljenjem vremena te još šire, neizlaskom iz kuće i življenjem na jednom mjestu. Primjerice, iz konteksta rečenice *Već*

godinama čuči na istom mjestu i ne komunicira s nama. možemo zaključiti kako nije riječ o primarnom značenju glagola vezanog uz položaj tijela u kojem se osoba nalazi, već je riječ o proširenom značenju stalnog boravka na jednome mjestu i odbijanja izlaska među ljude. Kako bi fizički bilo nemoguće da osoba čuči godinama, lako je zaključiti da glagol nije upotrijebljen u svom primarnom značenju, već zadobiva značenja drugih glagola (*nalaziti se, stanovati* i slično). Iako u analiziranim rječnicima nije zabilježeno značenje ‘skrivati se, biti skriven’, ono je pronađeno u primjerima kao što su *istina čuči, čučati ispod stola*. Jedno značenje koje nije zabilježeno u rječnicima, a koje bi se moglo dodati semantičkoj strukturi glagola *čučati*, jest ‘često upotrebljavati tehnologiju, društvene mreže’. U tom je slučaju glagol *čučati* zamjenjiv egzistencijalnim glagolom *biti* (biti na mobitelu, biti na društvenim mrežama). Budući da taj proces zahtijeva određeni vremenski raspon, njegov vidski parnjak *čučnuti* nije razvio navedeno značenje (*čučnuti na mobitelu). U takvom se značenju može pronaći i glagol *visjeti*.

4.1.2 Dubiti

Glagol *dubiti* kodira značenje bivanja u nekom položaju. Kao i kod prethodnih glagola, entitet zauzima točno određeni položaj u prostoru (stajati na glavi s nogama u zraku). Anić navodi značenje glagola: ‘stajati uspravno, dupke’, a to proširuje sintagmom *dubiti na glavi* sa značenjima ‘stajati s nogama gore’, ‘činiti nemoguće, poduzimati sve i svašta da bi se nešto postiglo’. VRHSJ navodi sljedeće značenje: ‘stajati naglavce s nogama prema gore [dubiti na glavi i meditirati u položaju lopoča]’. To značenje daje precizan kontekst u kojem entitet može dubiti na glavi (prilikom meditacije) te točan položaj nogu (položaj lopoča). U tom slučaju noge nisu okomito ispružene, već su prepletene; desno je stopalo na lijevom bedru, a lijevo stopalo na desnom bedru. Glagol je neprijelazan te često dolazi s prijedložnim izrazom *na glavi*, a pritom je riječ o kontaktu između glave kao dijela tijela te podloge na kojoj se ta glava nalazi.

4.1.3 Pružiti (se), pružati (se)

Glagol *pružiti se* podijeljen je u dvije skupine, glagoli zauzimanja položaja i glagoli pokretanja dijelova tijela. Kada dolazi u obliku *pružiti se*, u rječnicima su navedena sljedeća značenja: ‘leći ispruživši se; protegnuti se u dužinu, zauzeti kakav prostor’ (Anić), ‘protegnuti se u dužinu; pružiti se po krevetu’ (RHJLZ), ‘razviti se u dužinu, zauzeti neki prostor; leći čitavom dužinom tijela u

vodoravan položaj' (ŠRHJ). Kako se tijelo u tom položaju nalazi na horizontalnoj osi, iz tih se značenja može iščitati shema horizontalnosti. Ovdje nije riječ samo o položaju tijela živih entiteta, već se značenje proširuje i na nežive pojavnosti. Tako možemo reći da se rijeka pružila dolinom (primjer iz Anićeve rječnika). Tada više nije riječ o pružanju entiteta po krevetu, već o položaju rijeke u prostoru, to jest o njezinoj lokaciji. Vidaković Erdeljić (2024) istražila je višeznačnost triju glavnih glagola kojima se označava tjelesni položaj (*stajati*, *sjediti* i *ležati*). Pritom spominje uporabu glagola za označavanje lokacije predmeta u fizičkom prostoru.

Česta uporaba GTP-a [glagola tjelesnog položaja] ne samo za označavanje tjelesnog položaja čovjeka (npr. Ivan stoji., Ana sjedi., Petar leži.) nego i za označavanje čovjekove lokacije u fizičkom prostoru (npr. Ivan stoji ispred kuće.) vjerojatno je poslužila kao motivacija za označavanje i lokacije neživih predmeta u prostoru. To je značenjsko proširivanje prisutno u brojnim jezicima (...) (Vidaković Erdeljić 2024: 36 – 37).

Ta se teza može primijeniti i na glagole *pružiti se* i *pružati se*. Položaj tijela kod živih entiteta motivirao je proširivanje značenja tih glagola i na nežive pojavnosti, označavajući pritom njihovu lokaciju.

U rječnicima je navedeno nekoliko značenja glagola *pružiti*. To su sljedeća: 'izravno iz ruke dati; uručiti' (Anić), 'maknuti dio tijela od sebe, protegnuti; pružajući ruku dati iz ruke; dati, omogućiti, podastrijeti, pružiti komu pažnju, udoban život' (RHJLZ), 'staviti u ravan položaj; dati što izravno iz ruke; dati ili omogućiti komu što' (ŠRHJ).

4.1.4 Ispružiti (se), ispruživati (se)

Glagol *ispružiti (se)* također je podijeljen u dvije skupine, glagoli zauzimanja položaja i glagoli pokretanja dijelova tijela. Kada dolazi u obliku *ispružiti se*, kodira sljedeća značenja: 'leći punom dužinom tijela u vodoravan položaj; pasti (u šali, ili za pad koji nije težak); malo se odmoriti' (Anić). Slična se značenja pojavljuju i u ostalim rječnicima: 'leći svom dužinom ispruženih nogu' (RHJLZ, VRHSJ), 'leći čitavom duljinom tijela u vodoravan položaj' (ŠRHJ). Odnosno, tada znači stupanje u vodoravan položaj i neprijelazan je. Nasuprot tome, oblik *ispružiti* uključuje pokretanje određenog dijela tijela i dolazi u prijelaznome obliku, " (...) gdje je dio tijela koji se pokreće zapravo i direktan objekt u akuzativu." (Mikelić Preradović 2019: 79). Pritom entitet ne mora nužno biti u vodoravnom položaju: 'protegnuti u sjedećem ili ležećem stavu' (Anić). Leksem *ispruživati (se)* razlikuje se od svojeg vidskog parnjaka u vremenu trajanja radnje. Glagol *ispružiti (se)* svršeni je glagol; njegova se radnja završava u jednom času. *Ispruživati (se)*

pretpostavlja radnju koja se ponavlja duže vrijeme; glagol je nesvršen. U slučaju ovih glagola ne dolazi do proširivanja značenja koje bi se odnosilo na lokaciju neživih entiteta.

4.1.5 Izravnati se, izravnavati se, uspraviti se, uspravljati se

Četiri glagola kodiraju slična značenja. U rječnicima su navedena sljedeća značenja glagola *izravnati se*: ‘postati ravnim, izgubiti neravnine; popraviti držanje tijela’ (VRHSJ), a kao sinonim spominje se glagol *uspraviti se*. Značenja su glagola *uspraviti se* sljedeća: ‘zauzeti uspravan položaj, stati uspravno (Anić, ŠRHJ). Drugi glagol kodira veću promjenu puta koji se prolazi do ravnog položaja. Odnosno, glagol *izravnati (se)* može značiti postati ravan (vodoravan položaj) u odnosu na neku podlogu, to jest “takav da se po visini ne izdvaja od površine plohe” (Anić). S druge strane, *uspraviti (se)* znači “dovesti u uspravan položaj, postaviti okomito ono što je bilo vodoravno” (nav. dj.). Pritom se podrazumijeva da je tijelo najprije bilo u vodoravnom položaju, a uspravljanjem je došlo do pomicanja po vertikali, odnosno stavljanja u okomit položaj. Vidski su parnjaci tih glagola *izravnavati (se)* i *uspravljati (se)*. Radnja je tih dvaju leksema nesvršena i traje duže vrijeme. Druga skupina u koju se ti glagoli mogu uvrstiti jesu glagoli pokretanja dijelova tijela. U tom slučaju glagoli postaju prijelazni (tranzitivni), a ulogu izravnog objekta u akuzativu preuzima dio tijela koji entitet pokreće. *Izravnati se* i *uspraviti se* (i njihovi vidski parnjaci) podrazumijevaju sudjelovanje cijelog tijela u procesu pokretanja ili istovremeno pomicanje različitih dijelova tijela. *Izravnati* i *uspraviti* kao objekt imaju točno određen dio tijela (npr. ruka, noga, leđa), a ostatak tijela miruje.

4.1.6 Klečati i kleknuti

Glagoli *klečati* i *kleknuti* mogu se, osim u glagole zauzimanja položaja, svrstati i u glagole gesti. Značenja pripisana glagolu *kleknuti* jesu sljedeća: ‘spustiti se na koljena’ (Anić), ‘spustiti se na koljena, stati na koljena, prignuti koljena’ (RHJLZ), ‘osloniti se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela’ (VRHSJ, ŠRHJ). Značenje u posljednjim dvama rječnicima daje detaljniji prikaz tijela kada se nalazi u tom položaju (svinute potkoljenice i uspravno tijelo).

Klečati se u rječnicima opisuje definicijama: ‘nesvrš. prema svrš. kleknuti (Anić), ‘stajati na koljenima: klečati pred oltarom, na klupi, na zemlji’ (RHJLZ), ‘kleknuti [klečati u crkvi]; pren.

[klečati pred moćnicima]' (VRHSJ), 'oslanjati se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela [klečati pred oltarom] (ŠRHJ). Od navedenih značenja, posljednje je ono koje najbolje precizira položaj. *Klečati* i *kleknuti* označavaju pomicanje pojedinih dijelova tijela kako bi se došlo do određenog položaja. Za razliku od glagola *čući* i *čućnuti*, *klečati* i *kleknuti* podrazumijevaju kontakt s površinom (biti na koljenima i tako dodirivati neku podlogu). Glagolom *klečati* može se iskazivati i poniznost. Već se u samoj riječi *poniznost* implicira nizak položaj, stoga nije neobično da se slika poniznosti povezuje s položajem klečanja na tlu.

4.1.7 Sjedati, sjediti, sjesti

U ovom će odlomku biti opisani glagoli *sjedati*, *sjediti* i *sjesti* te njihove prefiksne izvedenice (*nasjedati*, *nasjesti*, *zasjedati*, *zasjesti*, *usjedati*, *usjesti*, *posjedati*, *posjesti*, *presjedati*, *prisjedati*, *prisjesti*, *presjedjeti*, *odsjedati*, *prosjeđivati*). *Sjedati*, *sjediti* i *sjesti* izrazito su polisemični glagoli koji svoja značenja šire i na druge domene. Vidaković Erdeljić (2024) u opisu glagola kojima se označava tjelesni položaj isto navodi i za glagole *stajati* i *ležati*.

Tri predmetna položaja imaju važnu ulogu u svakodnevnom životu čovjeka, pa nije neuobičajeno što glagoli koji ih označavaju služe kao izvor brojnih semantičkih proširenja. (...)

Vjerojatno je najčešće značenjsko proširenje glagola koji izražavaju tri temeljna položaja ljudskog tijela u brojnim promatranim jezicima kodiranje lokacije i orijentacije predmeta u fizičkom prostoru (2024: 28).

Drugim riječima, položaji ležanja, sjedenja i stajanja prisutni su u našim životima svakodnevno. Dan započinje i završava ležanjem u krevet; sjedimo na poslu, u školi, u autu, kod kuće; stojimo kada čekamo tramvaj i sl. Tjelesna iskustva koja obuhvaćaju ta tri glagola motiviraju proširenje i nastanak novih značenja.

U rječnicima se navodi sljedeće primarno značenje glagola *sjediti*: 'biti u položaju u kojemu težinu tijela nosi donji dio trupa' (Anić), 'biti u položaju u kojem se tijelo oslanja stražnjicom na čvrstu podlogu' (RHJLZ), 'biti u položaju u kojemu je težina tijela na donjemu dijelu trupa' (ŠRHJ). To je značenje vezano uz statičan položaj tijela i stanje mirovanja. Proširena su značenja sljedeća: 'ništa ne raditi, dangubiti; stanovati' (Anić), 'ne raditi, ljenčariti, dangubiti' (RHJLZ), 'biti u kakvoj organizaciji ili u kakvu tijelu' (ŠRHJ). Kako *sjediti* označava statično stanje, povezujemo ga s odmorom i ugodnim osjećajima. Ipak, asocira nas i na neaktivnost (ljenčarenje, dangubljenje) zbog inherentne protežnosti u vremenu (Vidaković Erdeljić 2024: 31). ŠRHJ povezuje glagol

sjediti s bivanjem u organizaciji ili kakvu tijelu, odnosno kodirano je sudjelovanje u radu upravnih tijela (nav. dj. : 48). Ovdje je riječ o metonimijskom pomaku u kojem “sjedenje kao važan dio nekog scenarija predstavlja čitav scenarij.” (nav. dj.). Stoga je sjedenjem u Saboru obuhvaćen čitav scenarij koji ta radnja pretpostavlja.

Svršen glagol *sjesti* javlja se i u značenju dospijevanja novaca na bankovni račun: ‘dopjeti (u bankovnom poslovanju)’ (Anić), ‘sjesti na račun’ (RHJLZ), ‘doći na bankovni račun kao posljedica uplate’ (ŠRHJ) U takvoj se upotrebi javlja i glagol *ležati*. Objašnjenje za to daje Vidaković Erdeljić:

Smatramo da je dodatna motivacija i činjenica da položaj ležanja povezujemo i uz neaktivnost, a novac koji leži u banci ili u kućnim spremištima neproduktivan je i ne donosi velik prinos (2024: 41).

Sjesti se javlja i u sljedećem značenju: ‘pristati u ležište’, ‘postati bliskim, prihvatljivim’ (ŠRHJ). Za prvo značenje u ŠRHJ naveden je primjer *Kotač mora dobro sjesti*, dok je drugo značenje oprimjereno rečenicom *Nije mi sjeo taj prijedlog*. Glagol *sjesti* svoje značenje zauzimanja položaja tijela proširuje na domenu pristajanja, a potom i bliskosti. *Pristati u ležište* znači dobro se uklopiti u nešto, sjesti na svoje mjesto. Dalje se to značenje proširuje na apstraktniju domenu bliskosti kada označava da je entitetu nešto blisko i prihvatljivo, odnosno domenu udaljenosti kada je nešto neprihvatljivo.

U izvedenicama tih glagola javljaju se značenjske razlike koje su motivirane prefiksima. Značenja glagolskih prefikasa preuzeta su iz *Gramatike hrvatskoga jezika* Josipa Silića i Ive Pranjkovića. Prefiks na- u glagolima *nasjedati* i *nasjesti* znači radnju koja je izvršena s gornje strane, odnosno ima značenje stavljanja predmeta na predmet (Silić – Pranjković, 2007: 147). U rječnicima su opisana značenja u kojima entitet zagriže mamac i postaje žrtvom prevare, odnosno nasjeda na prevaru ili lažna obećanja.

Upotrebom prefiksa za- u glagolu *zasjesti* učvršćuje se i produžuje radnja sjedenja, što potvrđuju i značenja ‘zastati u grlu (o zalogaju, kosti i sl.)’ (Anić), ‘predugo sjediti i ne dizati se’ (ŠRHJ), ‘predugo se zadržati u gostima ili u društvu, predugo ostati, ne znati otići’ (Anić). Zastajanje hrane u grlu podrazumijeva da zalogaj ili kost ‘sjedi’ u grlu neko vrijeme. Značenje predugog zadržavanja u gostima prenosi se na širi kontekst položaja u službi: ‘zauzeti položaj u službi i ne

dati se istjerati' (Anić). Glagolom *zasjedati* kodirano je sljedeće značenje: 'održavati uzastopne sjednice izbornoga tijela u jednom sazivu; vijećati' (RHJLZ).

Prefiks u- u glagolima *usjesti* i *usjedati* javlja se u značenjima stavljanja što u što, ulaženja u što, uključivanja u što. Glagol *posjesti* ima sljedeće značenje: 'smjestiti koga na određeno mjesto, učiniti da tko sjedne', (ŠRHJ), 'sjesti jedno po jedno, zauzeti mjesta; smjestiti, posaditi, metnuti koga u sjedeći položaj' (Anić), 'smjestiti koga, učiniti da tko sjedne' (VRHSJ). Primarno značenje kodira situaciju u kojoj postoji grupa ljudi koji sjedaju jedno po jedno, jedno za drugim. Drugo značenje vezano je uz smještanje izravnog objekta na neko mjesto, *posjesti djeda, posjesti bebu*. U toj situaciji ne mora nužno postojati fizički kontakt između subjekta i objekta. Primjerice, u izrazu *posjesti uzvanike za stol* (primjer iz RHJLZ) subjekt nije fizički primio svakog uzvanika i stavio ga na njegovo mjesto, već ga je usmjerio riječima, gestama i slično. Značenje 'učiniti što svojim posjedom' (VRHSJ) odnosi se na radnju prisvajanja i zauzimanja tuđe imovine.

Glagol *presjesti/presjedati* ima sljedeće značenje: 'promijeniti vozilo javnog prometa ili prijevoza (vlak, tramvaj, avion) na stanici puta.' Prema značenjima navedenima u gramatici Silić – Pranjković, prefiks pre- upotrijebljen je ovdje u značenju 'promijeniti/ mijenjati mjesto'. Ipak, glagol *presjesti* ne javlja se ovdje kao glagol zauzimanja položaja, već je domena tjelesnog iskustva poslužila za proširivanje značenja na domenu koja se tiče prijevoznih sredstava.

Sljedeća značenja glagola *prisjesti* navedena su kao primarna u rječnicima: '(komu) sjesti, stati, zapeti u grlu' (Anić), 'malo sjesti uz koga; posjediti' (RHJLZ), 'pokvariti raspoloženje komu, prouzročiti da tko izgubi zanimanje za što' (ŠRHJ). *Prisjesti* je u Anićevo značenju zamjenjivo s glagolom *stati*. U hrvatskom jeziku češće ćemo čuti da hrana stoji u grlu (u opreci prema sjedi u grlu). Time se pozornost usmjerava na položajnu orijentaciju objekta, odnosno naglašava se slika hrane koja okomito stoji kao prepreka. U tom se slučaju položaj tijela ne odnosi na samog čovjeka, već na položaj, točnije lokaciju hrane u čovjekovu grlu.

Glagol *odsjediti* znači: 'provesti neko vrijeme sjedeći' (Anić, RHJLZ), 'provesti neko vrijeme u zatvoru'. U drugom se značenju javlja konvencionalizirana metonimija DIO SCENARIJA ZA ČITAV SCENARIJ. Time se glagolom *odsjediti* označava odsluženje zatvorske kazne. Iako čin sjedenja nije jedini dio zatvorske kazne, on je najizraženiji zbog inherentne vremenske protežnosti i neaktivnosti (Vidaković Erdeljić 2024: 49). Stoga se uzima kao jedan aspekt odsluženja zatvorske kazne kako bi se opisao čitav taj scenarij.

Iz opisa glagola *sjesti* i njegovih prefikslnih izvedenica vidljiva su njihova primarna značenja, koja se tiču položaja tijela živog entiteta, ali i proširena sekundarna značenja koja taj tjelesni položaj motivira. Semantička proširenja ne događaju se proizvoljno ili slučajno, već se u njihovoj podlozi nalazi ljudsko iskustvo (Samardžić – Radaković, 2021).

4.1.8 Leći, legnuti, ležati

Primarna su značenja glagola *leći* sljedeća: ‘zauzeti vodoravan položaj’ (Anić), ‘položiti svoje tijelo u vodoravni položaj na ravnu površinu – o čovjeku i životinjama’ (RHJLZ), ‘zauzeti vodoravan položaj, ispružiti tijelo’ (VRHSJ, ŠRHJ). Tim se svršenim glagolom kodira stupanje u položaj. Tijelo zauzima vodoravni položaj u dodiru s nekom površinom. Primarno se značenje odnosi na žive entitete, odnosno tjelesni položaj koji zauzimaju ljudi i životinje. U rječnicima su navedena i sljedeća značenja: ‘(u što, na što) smjestiti se prema veličini i obliku’ (Anić), ‘ići spavati: leći kasno, rano’; ‘ući na svoje mjesto – o dijelovima kakve sprave, naprave, stroja; staviti u krevet: leći dijete’ (RHJLZ), ‘poći na počinak ili spavanje’ (VRHSJ), ‘poći na počinak ili spavanje’ (ŠRHJ). Kada se *leći* javlja u značenju ‘ići spavati’ ili ‘poći na počinak’, javlja se konvencionalizirana metonimija DIO SCENARIJA ZA ČITAV SCENARIJ. Odnosno, sam glagolski leksem *leći*, kao najistaknutiji dio radnje spavanja, zamjenjuje glagol *spavati*. Iako je u rječniku navedeno značenje ‘staviti u krevet’ s primjerom *leći dijete*, čini se kako je ipak češća upotreba glagola *poleći* u tom značenju (*poleći dijete*).

Glagol *poleći* javlja se u značenju ‘spustiti ili staviti u ležeći položaj [poleći trupce na zemlju/glavu u čije krilo/ koga na leđa/ na bok/ na krevet]’ (VRHSJ), a u dvama rječnicima opisan je glagolom *polegnuti* (Anić, RHJLZ). *Poleći* u takvom značenju ima dopunu u akuzativu (poleći trupce, dijete, glavu), a zamjenjiv je glagolom *spustiti*. Značenje koje je kodirano spuštanjem dijela tijela na neku površinu širi se na sudjelovanje entiteta u spuštanju drugih živih i neživih entiteta.

Nesvršeni glagol *ležati* označava bivanje u nekom položaju. Primarno značenje odnosi se na bivanje tijela u vodoravnom položaju na ravnoj površini. To se značenje širi i na smještaj neživih entiteta u prostoru: ‘zauzimati neki prostor, prostirati se (...) (za zemljopisne pojmove, stvari, pošiljke, teret itd.)’ (Anić, VRHSJ), ‘nalaziti se, biti smješten’ (RHJLZ, ŠRHJ). Tako se *ležati* koristi kako bi se označila lokacija predmeta u fizičkom prostoru. Vidaković Erdeljić (2024)

objašnjava kako je promjena u perspektivi gledanja objekata ključna u razlikovanju upotrebe glagola *stajati* i *ležati* u značenju lokacije neživih entiteta.

Takve alternacije u načinima konstruiranja određenih scena osim u primjerima kojima se označava položaj građevina nalazimo i kod kodiranja položaja gradova, sela i mjesta koji su rasprostranjeni, rašireni i raštrkani u prostoru iz čega proizlazi da im je istaknuta dimenzija ona horizontalna, što bi zahtijevalo glagol ležati (...) Ipak, i u ovakvim je slučajevima moguće promijeniti perspektivu iz koje se ovakvi objekt promatraju. Promatramo li, naime, objekte iz daljine, vidimo ih kao točke na dvodimenzionalnoj plohi - horizontu, ali ako im se približimo ili se samo mentalno fokusiramo na njih, oni postaju trodimenzionalni, što opravdava uporabu glagola *stajati* (2024: 40).

Glagol *ležati* širi svoje značenje prema značenju ‘stalno se odmarati ne radeći ništa’ (VRHSJ), ‘ne raditi, biti lijen; ljenčariti’ (RHJLZ), ‘biti u zatvoru’ (Anić). U tim je slučajevima prisutna konceptualizirana metafora DIO SCENARIJA ZA ČITAV SCENARIJ u kojoj je, kao i u prethodnim slučajevima, najupečatljiviji dio scenarija (ležanje) uzet umjesto svega što cjelovit scenarij (zatvorsko izdržavanje kazne, odmaranje, ljenčarenje) uključuje. Spomenuti je u prethodnim odlomcima kako se i glagol *odsjediti* javlja u značenju ‘biti u zatvoru’. Vidljivo je da se glagoli zauzimanja položaja (*ležati* i *odsjediti*) često koriste u tom značenju jer izražavaju ono što je u takvoj situaciji prototipno, a to je ležanje ili sjedenje. I u značenju ‘biti pokopan, počivati’ (RHJLZ), ‘biti mrtav’ (Anić) *ležati*, kao glagol bivanja u nekom stanju, zamjenjuje čitavo stanje, stanje smrti. Vidaković Erdeljić (2024) spominje i upotrebe glagola *ležati* sa značenjima ‘biti u bolnici’, ‘biti trener’, ‘stajati na računu’. Uz to, glagolom *ležati* kodira se i položaj neugodnih osjećaja i teških zadaća (krivnja, odgovornost za počinjeno djelo) (2024: 46).

Ti se entiteti konceptualiziraju kao teret koji pritišće podlogu na kojoj je smješten, npr. poput tereta koji leži na savjesti (nav. dj.).

4.1.9 Lebdjeti

Glagolom *lebdjeti* kodira se sljedeće značenje: ‘održavati se u visinama na istom mjestu ili bez kretanja u nekom smjeru; lelujati’ (Anić), ‘održavati se u zraku bez vlastitoga pogona, gibati se isključivo zračnom strujom’ (RHJLZ), ‘održavati se u visinama na istom mjestu’ (VRHSJ). Budući da čovjek nema sposobnost lebdenja, primarno značenje nije vezano uz tjelesni položaj čovjeka, već ptica i neživih entiteta koji imaju sposobnost održavanja u zraku (npr. balon). Glagol *lebdjeti* može se odnositi i na apstraktne pojmove (ideje, zamisli). U tom je slučaju sposobnost održavanja u zraku poslužila kao motivacija za proširenje značenja glagola *lebdjeti* na apstraktne pojmove.

Kako *lebdjeti* podrazumijeva izostanak kontakta s podlogom ('ne biti čvrsto na tlu'), značenje se proširuje na one entitete koji nemaju čvrst temelj, odnosno čvrst kontakt s nečim što se može dotaknuti. Isto tako, 'biti zanesen, lebdjeti u oblacima' znači da je čovjek sretan toliko da nema kontakta s podlogom. U posljednjem je značenju riječ o orijentacijskoj metafori SRETNO JE GORE. Orijetacijske su metafore utemeljene na "sustavu prostornih odnosa koji proizlaze iz naše tjelesnosti i naše prostorne orijentacije (Raffaelli 2015: 179). U primjeru *lebdjeti u oblacima* (od sreće) apstraktni pojam, sreća, razumijeva se pomoću prostornih odnosa.

Tako se primjerice pozitivni osjećaji te načelno nešto dobro razumijeva kao 'gore' (skakati od veselja, biti u sedmom nebu), što je povezano i s našim fizičkim reakcijama na pozitivne osjećaje (...) (nav. dj.).

4.1.10 Osoviti (se), osovljivati (se)

Osoviti i *osovljivati*, kao glagoli pokretanja dijelova tijela, kodiraju situacije u kojima entitet nešto podiže u okomit položaj, primjerice glavu. Također, javljaju se u značenju 'ojačati u poslovima, uzdići se nakon poteškoća, dobro napredovati' (Anić) u kojem je tjelesni položaj motivirao proširivanje značenja na domenu apstraktnih pojmova (neovisnost, napredovanje, samostalnost). Kada dolaze bez izravnog objekta, glagoli *osoviti se* i *osovljivati se* javljaju se u značenju 'ustati, uspraviti se' i pripadaju glagolima zauzimanja položaja.

4.1.11 Raskoračiti se, raskrečiti se, raskrečivati se

Glagolima je u rječnicima navedeno jedno značenje. *Raskoračiti se* definirano je kao 'stati raširenih, razmaknutih nogu, raširiti noge stojeći' (Anić), 'razmaknuti, raširiti korak' (RHJLZ), dok se *raskrečiti se* javlja u značenju 'široko se raskoračiti; široko razmaknuti noge' (Anić), 'razmaknuti, raširiti krake' (RHJLZ). Prema tome, navedeni su glagoli monosemični, opisani su svojim sinonimima i podrazumijevaju zauzimanje nekog položaja pokretanjem nogu.

4.1.12 Stajati, stati

Glagolima *stajati* i *stati* primarno je kodiran tjelesni položaj. U rječnicima se javljaju sljedeća značenja: 'biti nepomičan, ne kretati se; biti na nogama' (Anić), 'biti u uspravnom položaju ne mičući se sa stajališta' (RHJLZ), 'biti u uspravnome položaju, biti na nogama i ne kretati se'

(ŠRHJ). Pritom je izražen vertikalni položaj nekog entiteta u prostoru. Značenje se proširuje i na predmete i pojavnosti koje imaju bazu kojom se oslanjaju o površinu na kojoj se nalaze (Vidaković Erdeljić 2024: 37). Nasuprot tome, glagol *ležati* odnosi se na one pojavnosti koje imaju istaknutu horizontalnu dimenziju (nav. dj.). Autorica spominje razliku između germanskih jezika i hrvatskog, u kojem se položaj predmeta, bez obzira na njihovu horizontalnu dimenziju, ipak izražava i glagolom *stajati*. Glagol se upotrebljava i za označavanje lokacije u apstraktnoj domeni, unutar pisanog teksta ili na nekoj fizičkoj podlozi. Leksem *koštati* često se zamjenjuje leksemom *stajati*, sa značenjem ‘imati cijenu; koštati’ (Anić), ‘imati cijenu po kojoj se roba ili usluga može prodati ili kupiti’ (ŠRHJ).

Glagol *stati*, sa značenjem stupanja u neki položaj, odnosno zauzimanja nekog položaja, pojavljuje se u rječnicima: ‘postaviti se na noge’ (Anić), ‘postaviti se u uspravan položaj’ (RHJLZ). Uz to, zanimljivo je sljedeće značenje ‘početi’ (Anić, RHJLZ). U tom se primjeru glagol *stati* pojavljuje u značenju suprotnom od primarnog te znači započinjanje neke radnje (*stati govoriti, stati se smijati*). Izvedenice glagola *stajati* i *stati* nastale su prefiksacijom; *odstajati, postajati, prestajati, prostajati, postati*. Potonji glagol, uz označavanje radnje stajanja, zadobiva i značenje ‘početi biti čime’, ‘iz jednoga oblika ili stanja doći u drugi oblik ili stanje’, ‘dobiti novu ulogu’ (ŠRHJ). U tim situacijama glagol zadobiva značenje suprotno od onog koje se odnosi na glagol *stati*, odnosno ne označava prestanak nečega, već početak. Prefiks u- u glagolskim izvedenicama *ustati* i *ustajati* kodira značenje koje je usporedivo sa značenjem glagola *dignuti* i *dizati*. Pritom se podrazumijeva prelazak puta iz položaja sjedenja ili ležanja u okomit položaj stajanja, što u značenju glagola *stajati* nije kodirano.

4.1.13 Visjeti

Glagolom *visjeti* kodirano je sljedeće primarno značenje: ‘pružati se, prostirati se svojom masom nadolje pričvršćen o jednoj ili o više čvrstih točaka’ (Anić), ‘biti zavješten, zakvačen za kakvo uporište i stajati tako u zraku’ (RHJLZ), ‘biti za što pričvršćen gornjim dijelom da se donji dio slobodno pruža dolje’ (ŠRHJ). Za razliku od prethodnog glagola *lebdjeti* čije značenje podrazumijeva slobodno održavanje u zraku (bez kontakta s kojom površinom), glagolom *visjeti* kodira se situacija u kojoj je entitet s gornje strane pričvršćen za neku točku, ali ne postoji kontakt donjeg dijela entiteta s podlogom, odnosno nalazi se pričvršćen u zraku iznad neke površine. To

je značenje prošireno na situaciju u kojoj se netko nalazi nad nečim, a da nije pričvršćen za neku točku: ‘uporno sjediti nad čim’ (RHJLZ), ‘nadositi se nad nešto, biti nagnut nad čim’ (Anić). Slično tome, glagolom se kodira i položaj neugodnih osjećaja ili problema koji se nalaze nad nekim (krivnja, odgovornost za neko djelo). Slično kao kod glagola *ležati*, u kojem se takvi entiteti konceptualiziraju kao teret koji pritišće podlogu na kojoj je smješten, kod glagola *visjeti* ti su entiteti konceptualizirani kao teret i teškoće koji se nalaze iznad podloge ili entiteta.

4.2 Glagoli tjelesnih pokreta (glagoli držanja tijela)

Glagoli tjelesnih pokreta podrazumijevaju pomicanje tijela kao cjeline. Podskupine su glagoli kretanja prema gore, glagoli kretanja prema dolje, glagoli kretanja lijevo-desno. Za razliku od glagola kretanja prema dolje, koji za cilj imaju kontakt s podlogom, ovi glagoli tjelesnih pokreta ne podrazumijevaju nužno dodir s površinom na kojoj se tijelo nalazi.

U glagole tjelesnih pokreta mogli bi se ubrojiti *bočiti se, gibati (se), gibnuti (se), grbavjeti, grbiti (se), guriti se, iskositi (se), iskošivati (se), iskriviti (se), iskrivljavati (se), iskrivljivati (se), ispečiti (se), ispečivati (se), ispraviti (se), ispravljati (se), isprsi se, isprsvati se, izdužiti (se), izduživati (se), izguziti se, izguzivati se, izvijati (se), izvinuti (se), izviti (se), kriviti (se), nadnijeti se, nadositi se, nadvijati se, nadviriti se, nadvirivati se, nadviti se, nagibati (se), nagingjati (se), nagnuti (se), nakositi (sr), nakrenuti se, nakretati se, nakriviti (se), nakrivljivati (se), nalakćivati, nalaktiti se, naleći se, nalegnuti, nalijegati se, namjestiti (se), namještati (se), naprčiti se, naprčiti se, naprćivati se, naslanjati (se), nasloniti (se), natkriliti, natkriljivati, odupirati se, oduprijeti se, opirati se, oprijeti se, otprijeti se, oslanjati (se), osloniti (se), podbočiti se, podbočivati se, podnimiti se, podnimljivati se, podupirati (se), poduprijeti (se), puginjati (se), pognuti (se), pogrbiti se, pogrbljivati se, poguriti se, pogurivati se, poklanjati se, pokloniti se, pomaknuti (se), pomicati (se), pomjerati (se), pomjeriti (se), posrnuti, posuvraćivati se, posuvratiti se, potpirati se, potprijeti se, povijati se, poviti se, pregibati se, pregibnuti se, presamićivati se, presamiti se, presavijati se, presaviti se, previjati se, previti se, prigibati se, prignuti se, priklanjati se, prikloniti se, prislanjati se, prisloniti se, protegnuti se, protezati se, pručiti se, rastegnuti se, rastezati se, raširiti se, raširivati se, ravnati se, razvlačiti se, razvući se, savijati se, savinuti se, saviti se, sterati se, ugibati se, ugnuti, unijeti se, unositi se, uspraviti se, uspravljati se, zbaciti se, zbacivati se, zakrenuti se, zakretati se, zgrbiti se, zgrbljivati se.*

Značenja svakog od navedenih glagola dostupna su u tablici glagolskih značenja (v. Prilozi).

4.2.1 Gibati (se), gibnuti (se)

Glagolu *gibati se* pridodano je sljedeće primarno značenje: ‘micati se ne mijenjajući mjesto; savijati se, uvijati tijelom, ljuljati se’ (Anić), a kao drugo navedeno je ‘gibati se (od jednog mjesta ka drugom). Značenje se iz domene mirovanja (na jednom mjestu) proširuje na domenu kretanja (do drugog mjesta). Proširivanjem se gubi značenje savijanja tijela, a glagol poprima značenje glagola *kretati se*. *Nagibati (se)* podrazumijeva promjenu prvotnoga položaja tako da se dospijeva u nagnut i ukošen položaj. Također, kada se pojavljuje kao prijelazni glagol s dopunom u akuzativu, ulogu izravnog objekta u akuzativu preuzima dio tijela koji se pokreće (*nagibati glavu*). Glagol proširuje svoje značenje i na označavanje kretnje neživih entiteta (na primjer, stup).

4.2.2 Grbavjeti, grbiti (se)

Glagol *grbavjeti* monosemičan je glagol sa značenjem ‘postajati grbav, gubiti uspravno držanje, gubiti uspravnost u stasu’ (Anić). Kretanjem prema dolje, tijelo gubi svoj prvotni uspravni oblik u odnosu na površinu na kojoj se nalazi. *Grbiti se* znači ‘povijati leđa, nepravilno se držati u stojećem ili sjedećem stavu’ (Anić). Značenje je glagola slično prethodnom. Ipak, glagol *grbavjeti* opisuje značenje u kontekstu držanja tijela, dok se glagol *grbiti se* odnosi na nepravilno držanje povijanjem leđa. Glagol *pogrbiti se* u Anićevu je rječniku opisan sinonimom: ‘poguriti se’. RHJLZ navodi sljedeće značenje: ‘saviti se u leđima, dobiti pognuta leđa, kao da su grbava: pogrbiti se od starosti, od tereta’. Značenje obuhvaća uzroke takvog držanja. *Pogrbiti se od tereta* uključuje trenutno takvo stanje, dok *pogrbiti se od starosti* proširuje vremenski raspon djelovanja tog glagola, a kao posljedica javlja se dugoročno stanje koje nije moguće izbjeći. Glagol *zgrbiti* javlja se u sličnom značenju: ‘iskriviti se od lošeg držanja, izgubiti ravno držanje; pogrbiti se, poguriti se’ (Anić). Glagol *guriti se* javlja se u rječnicima kao sinonim glagolima *grbiti se*, *savijati se*. Uz to, pojavljuje se i u značenju ‘dugo i strpljivo raditi na čim’ (Anić), što podrazumijeva da je čovjek neko vrijeme proveo u rješavanju određene stvari. *Poguriti se* sinoniman je glagolima *pognuti se*, *pogrbiti se*, *zgrbiti se*.

4.2.3 Iskositi (se), iskriviti (se)

Glagol *iskositi se*, osim držanja tijela ukoso, poprima i značenje ‘usprotiviti se’ te ‘osorno podviknuti na koga’ (RHJLZ). U tom drugom značenju postaje sinoniman s glagolom *otresti se* (na nekoga). *Nakositi se* znači nagnuti u stranu, u odnosu na okomiti pravac (Anić). Ponovno dolazi do proširivanja značenja jer, osim ljudskog tijela, i neživi se entiteti mogu iskositi i iskriviti, odnosno do iskrivljenja može doći pod utjecajem nečijeg djelovanja. Glagol *naheriti* nije naveden u Anićeve rječniku, no u ostalim se rječnicima javlja kao glagol ista značenja kao i glagoli *nakriviti se*, *iskositi se*.

Glagol *iskriviti* znači ‘učiniti krivim, učiniti da bude krivo, da odstupi u pravcu ili ravnini’ (Anić), ‘postaviti, pomaknuti, izvesti što god tako da stoji krivo, krivo, neprirodno’ (RHJLZ). U tom značenju podrazumijeva se neprirodno odstupanje od ravnine. To se značenje prenosi i na domenu kognitivnih spoznaja (mišljenje, pamćenje, percepcija), istinu, sliku o sebi. *Nakriviti se* odnosi se na pomicanje na jednu stranu te kao i prethodni glagoli, odstupanje od vertikalnog položaja. Glagolom *kriviti (se)* kodira se i značenje ‘okrivljivati sebe za što (Anić), ‘bacati krivicu na koga, smatrati ga krivim za grješku ili nepovoljan splet okolnosti’ (VRHSJ). Glagol je tada sinoniman s glagolom *okriviti/okrivljivati* (koji u podlozi nema tjelesno iskustvo), a to se značenje ne proširuje na značenja glagola *iskriviti* i *nakriviti*.

4.2.4 Nasloniti (se), naslanjati (se)

Glagoli *nasloniti* i *naslanjati* znače ‘postaviti uz nekoga ili nešto tako da taj ili to pruža oslonac, pomaže održavanju uspravnog položaja’ (Anić). Ulogu izravnog objekta u akuzativu preuzima dio tijela koji sudjeluje u naslanjanju (glava, ruka, rame i slično). Isto tako, u ulozi objekta može se naći i neživi entitet (*nasloniti dasku na zid*). *Nasloniti se* poprima značenje ‘postaviti se uz ili na neki oslonac’ (Anić). U tom slučaju djelomično prenosimo težinu svojega tijela na neki objekt koji nam služi kao potpora. Glagoli *osloniti se* i *oslanjati se* kodiraju značenja u kojima se entitet opire na nešto, odnosno riječ je o kontinuiranoj radnji ponovljenih pokreta oslonca prilikom kretanja. U tom smislu, entitet na koji se naslanjamo ne mora nužno biti neživi. Primjerice, oslanjamo se na nekoga kako bi nam bio oslonac u kretanju ili izvor snage i podrške.

4.3 Glagoli kretanja tijela prema gore

Skupina glagola kretanja prema gore obuhvaća one glagole kojima se kodira podizanje tijela iz nižega položaja u viši. U tu skupinu ubrojani su sljedeći glagoli: *dignuti (se)*, *dići (se)*, *dizati (se)*, *nadignuti (se)*, *nadići (se)*, *podignuti (se)*, *podići (se)*, *podizati (se)*, *pridignuti (se)*, *pridizati (se)*, *propeti (se)*, *uzdignuti (se)*, *uzdići (se)*, *uzdizati (se)*

4.3.1 Dignuti (se), dizati (se)

Nekoliko je značenja u Anićevu rječniku navedeno pod brojem jedan:

- ‘ a. pomaknuti se iz nižeg položaja na viši [dignuti s poda]
- b. uspraviti, usmjeriti prema gore, postaviti uspravno [dignuti gredu]
- c. izgraditi [dignuti kuću]
- d. skinuti [dignuti gornji sloj boje]
- e. pobuniti [dignuti ljude]
- f. probuditi [dignuti oko osam sati]
- g. žarg. ukrasti, opljakčati [dignuti veliki novac]
- h. žarg. prevariti [dignuti na trik]’

Tim se definicijama značenja kodiraju situacije u kojima se, ovisno o prethodnom položaju (niži ili vodoravni), nešto premješta u viši ili okomiti položaj. Glagol *dignuti* pretpostavlja put u prostoru usmjeren prema gore. Što se tiče tjelesnog položaja, glagol se javlja u značenju ‘pomaknuti se iz ležećeg, sjedećeg ili nižeg položaja’ (Anić). I u tom slučaju pretpostavljeno je kodiranje vertikalnog puta koji entitet prelazi. Isto se značenje proširuje na domenu neživih entiteta i njihova položaja. Tako možemo govoriti o dizanju tijesta, odnosno vertikalnom pokretanju tijesta od nižeg prema višem položaju. Jedno od značenja glagola *dignuti* jest i ‘početi kakvu radnju: dignuti buku, galamu, hajku, viku’, odnosno ‘povećati vrijednosti, količinu i slično; povisiti: dignuti glas, temperaturu, moral, cijenu’ (RHJLZ) U tim se definicijama značenje glagola proširuje iz domene tjelesnog iskustva u domenu auditivne percepcije, odnosno fizikalnih veličina i vrijednosti.

Izvedenice *nadići (se)*, *nadignuti (se)*, *pridići (se)* i *pridignuti (se)* također kodiraju tjelesni položaj. Prefiks *pri-* ima deminutivno značenje (*pridići - pridignuti - pridizati*). Dodavanjem prefiksa na glagole *dići/ dignuti*, oni postaju glagoli kojima se izriče radnja koja je manja od obične: ‘malo dignuti s tla, poda, podloge’ (RHJLZ) Prefiksom *na-* izriče se radnja koja se odvija iznad neke površine, također u značenju ‘malo podići, dignuti od podloge’ (Anić). *Uzdignuti* je, nasuprot tome, glagol koji se javlja u značenju podizanja na veću visinu. U sekundarnom značenju ‘u velikoj mjeri istaknuti koga ili što’ (ŠRHJ), glagol se odnosi na metaforičko podizanje nekoga kao uzora (ono što je gore, dobro je). I glagol *uzdizati* koristi takva proširenja kako bi objasnio značenja ‘postavljati koga na visok položaj, davati mu visoku čast’, ili isticanja čijih zasluga i ‘na različite načine isticati ili hvaliti koga ili što, čije zasluge ili kakva svojstva’ (ŠRHJ). *(Po)dići/ (po)dignuti novac s računa* upućuje na uzimanje novca, a račun je u tom slučaju percipiran kao površina na kojoj se novac dotad nalazio i s koje je dizanjem maknut.

Glagol *dignuti* može upućivati i na značenje geste. *Dignuti ruku*, osim značenja samo fizičkog podizanja ruke, može poprimiti i značenje ‘udariti nekoga ili fizički napasti’. U tom slučaju dolazi do proširivanja značenja konvencionaliziranom metonomijom DIO SCENARIJA ZA ČITAV SCENARIJ. Također može značiti ‘željeti reći nešto’. Tada fizičko dizanje ruke postaje signal koji nas upućuje na to da sugovornik želi nešto reći (primjerice, na predavanjima).

4.3.2 Propeti (se)

Propeti (se) javlja se u značenju ‘uzdignuti se na stražnje noge (ob. o konju)’ (Anić), odnosno ‘uzdignuti, podignuti na križ i pribiti čavlima; razapeti’ (RHJLZ). Značenje glagola tiče se tjelesnog položaja životinja (konj, medvjed), odnosno prirodnih pojava (plamen). U tom značenju naglasak je na putu koji dio tijela prolazi, odnosno sam put konceptualiziran je kao površina po kojoj se tijelo pokreće.

4.4 Glagoli kretanja tijela prema dolje

Ovi glagoli podrazumijevaju prolazak tijela po vertikalnom putu u nekom prostoru (od gornje točke prema donjoj kao krajnjem cilju). U tu skupinu pripadaju sljedeći glagoli: *klanjati*, *klecati*, *klecnuti*, *klonuti*, *nakloniti se*, *poklecati*, *pokleknuti*, *saginjati (se)*, *sagnuti (se)*, *sleginjati (se)*, *slegnuti (se)*, *spustiti (se)*, *spuštati (se)*.

4.4.1 Klanjati (se), nakloniti se

Primarno je značenje glagola *klanjati* sljedeće: ‘moliti, obavljati molitvu po propisima islama’ (Anić). U tom je slučaju glagol *klanjati* zamjenjiv glagolom *moliti*. U rječnicima su navedena i sljedeća značenja: ‘sagibati gornji dio tijela u ljubaznom pozdravu’ (Anić), ‘sagibati se u koljenima u znak štovanja Boga u crkvi pred oltarom ili raspelom’ (RHJLZ). Glagol *nakloniti (se)* znači ‘sagnuti glavu ili gornji dio tijela u znak poštovanja’ (Anić), ‘saviti malo naprijed; nagnuti, pomaknuti’ (RHJLZ), ‘svinuti prema naprijed’ (VRHSJ) Glagoli *pokloniti* i *nakloniti* navedeni su u ŠRHJ kao sinonimni.

Glagol *klecati* javlja se u sljedećem značenju položaja tijela: ‘spuštati se na koljena u znak (po)štovanja i/ili poniznosti’ (VRHSJ), dok *klecnuti* znači ‘malo pokleknuti’ (RHJLZ, VRHSJ) I glagol *klonuti* javlja se u značenju ‘pokleknuti’ (Anić), ‘postati opušten u tijelu, izgubiti uspravan položaj’ (VRHSJ) Isto tako, glagol se javlja i u značenju ‘izgubiti snagu ili volju za rad’ (ŠRHJ). Ponovno dolazi do povezivanja prostonih odnosa koji proizlaze iz naše tjelesnosti i naše prostorne orijentacije. Drugim riječima, riječ je o orijentacijskoj metafori; negativni osjećaji razumijevaju se kao nešto što je dolje (Raffaelli 2015: 180).

Svi ti glagoli, uz puko spuštanje tijela ili dijelova tijela, označavaju i geste: klanjanje u znak poštovanja, ljubazan pozdrav, štovanje Boga.

4.4.2 Saginjati (se), sagnuti (se)

Glagoli *saginjati (se)* i *sagnuti (se)* mogu se uvrstiti i u skupinu pokretanja dijelova tijela. U tom slučaju glagoli postaju prijelazni, a dio tijela koji se saginja postaje izravni objekt u akuzativu (*saginjati glavu*, *sagnuti glavu*). Značenje glagola *sagnuti se* definirano je kao sljedeće: ‘saviti se nadolje; prikloniti gornji dio tijela’ (Anić). Pritom se mijenja stupanj vertikalnosti tjelesnog

položaja, odnosno tijelo se sve više približava tlu. Značenje spuštanja prema tlu kodiraju i glagoli *sleginjati (se)* te *slegnuti (se)*.

4.4.3 Spustiti (se), spuštati (se)

Glagoli *spustiti (se)* i *spuštati (se)* uvršteni su u glagole kretanja tijela prema dolje te glagole pokretanja dijelova tijela. Čovjek se može spustiti cijelim svojim tijelom, odnosno premjestiti se s višega položaja na niži. Također, može spustiti dio tijela (ruku, nogu). Put koji dio tijela ili cijelo tijelo prolazi, odnosno silazak s višega mjesta na niže, proširuje se s tjelesne domene na spuštanje vrijednosti (cijene proizvoda). U tom je slučaju izvođenje sekundarnih značenja glagola *spustiti/spuštati* motivirano predodžbenom shemom ljestvice. Na takav je način motivirano i značenje spuštanja vrijednosti plaća, temperature i slično. U tom je slučaju glagol *spustiti* preuzeo značenje glagola *sniziti*: ‘učiniti što nižim ili manjim, smanjiti čemu visinu ili vrijednosti’ (ŠRHJ).

4.5 Glagoli kretanja tijela lijevo-desno ili naprijed-natrag

Glagoli iz te skupine upućuju na situacije u kojima tijelo ne mijenja položaj po vertikali, već se kreće u stranu (lijevo i desno). To su *ljuljati se*, *ljuljkati*, *ljuljnuti*, *ljuljuškati*, *ljuljušnuti*, *njihati se*, *zaklatiti se*, *zaklimati (se)*, *zaljuljati se*, *zanjihati se*, *zibati*, *zibnuti*, *zipkati (se)*. Ti dimanični glagoli slična su značenja i opisuju radnju koja uzrokuje promjenu položaja tijela.

4.5.1 Ljuljati

Glagol *ljuljati* znači sljedeće: ‘činiti da se tko ili što ravnomjerno kreće naprijed-natrag ili s jedne strane na drugu; njihati, zibati’ (Anić), ‘laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno’ (VRHSJ). Glagolom *ljuljati* utječemo na promjenu položaja živih i neživih entiteta (*ljuljati dijete*, *ljuljati brod*). *Ljuljati se* odnosi se na promjenu vlastita položaja: ‘pomicati se ravnomjerno na jednu pa na drugu stranu [ljuljati se na vjetru]’ (VRHSJ). U tim je značenjima glagol sinoniman s *njihati (se)* i *zibati (se)*. U izrazu *ljuljati se na vjetru*, vjetar je čimbenik koji uzrokuje početak ljuljanja. *Ljuljkati* uključuje i element nježnosti: ‘lagano, nježno ljuljati’ (Anić). Prefiks *za-* označava početak odvijanja radnje, kao u *zaljuljati se*: ‘početi (se) ljuljati’ (nav. dj.).

4.6 Glagoli rotacijskoga kretanja

Glagoli rotacijskoga kretanja definiraju način kretanja entiteta, a to je u krug, oko sebe ili oko koga/čega drugoga. U daljnjim poglavljima slijede kratki opisi značenja glagola te skupine: *iskrenuti (se)*, *iskretati (se)*, *izvrnuti (se)*, *izvrtati (se)*, *kružiti*, *motati se*, *obrnuti (se)*, *obrtati (se)*, *obazirati se*, *obazreti se*, *obzirati se*, *okrenuti (se)*, *okretati (se)*, *okružiti*, *okruživati*, *omahnuti*, *osvrnuti se*, *osvrtati se*, *preokrenuti*, *preokretati*, *prevrnuti se*, *prevrtati se*, *provaljati se*, *rotirati*, *uvijati (se)*, *uvinuti*, *uviti*, *uvrnuti se*, *uvrtati se*, *valjati*, *vitlati*, *vrtjeti*, *zaokrenuti (se)*, *zaokretati (se)*, *zavaljati*, *zavinuti*, *zaviti*, *zavitalati*, *zavrćivati se*, *zavrtjeti (se)*.

4.6.1 Okrenuti i okretati

Primarna značenja glagola *okrenuti* i *okretati* tiču se mijenjanja položaja pomicanjem čega oko osi (okrenuti ključ u bravi) (Anić). Kada glagoli dolaze s izravnim objektom u akuzativu, ulogu objekta preuzima stvar ili dio tijela koji se pokreće. *Okrenuti se* i *okretati se* podrazumijevaju promjenu položaja cijeloga tijela koje se okreće oko svoje osi. Stoga do promjene položaja ne dolazi po vertikali ili horizontali, već kružno.

Brojni prefiksi tvore izvedenice tih dvaju glagola. Prefiks *iz-* precizira smjer okretanja, a to je gore-dolje: ‘okrenuti donjom stranom gore; prevrnuti, preokrenuti’ (Anić). To se značenje dalje može širiti u domeni tjelesnih pokreta i značiti ‘dovesti u neprirodan položaj; uganuti, iščašiti, uštinuti (dio tijela)’ (nav. dj.). Isto tako može značiti ‘krivo protumačiti: iskrenuti čije riječi, čije misli’ (RHJLZ). Pritom tjelesno iskustvo postaje podloga za proširivanje značenja glagola.

Pre- kodira značenje ‘okrenuti tako da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno’ (ŠRHJ). *Za-* je definirano značenjem ‘promijeniti smjer kretanja, napraviti zaokret; pomaknuti u suprotan smjer’ (RHJLZ). U istom se značenju javljaju glagoli *obrnuti (se)* i *obrtati (se)* te njihove izvedenice. Okretanjem u suprotnu stranu mijenja se smjer dotadašnjeg kretanja dijela tijela ili cijelog tijela, ali i kretanje apstraktnih pojmova kao što su razgovor, raspoloženje i slično (Anić). Jedno se od značenja tiče i domene novca i materijalnog bogatstva: ‘staviti u optjecaj radi zarade: okrenuti novac’ (RHJLZ). U takvom značenju glagol *okrenuti* poprima značenja glagola *vrtjeti*, *kružiti* u kojima se podrazumijeva da novac prelazi neki kružni put.

4.6.2 Kružiti, okružiti, okruživati, rotirati

Glagol *kružiti* zadobiva sljedeće značenje: ‘kretati se kao da se opisuje kružnica’ (Anić). Ljudsko tijelo kruži oko drugog entiteta. Za razliku od glagola *rotirati (se)* i *vrtjeti (se)*, koji isto tako opisuju kretanje oko osi, glagol *kružiti* odnosi se na veći prostor koji je uključen u okretanje. On ne dolazi u obliku *kružiti se* jer sebe ne možemo kružiti u jednoj točki, već nam je za to potreban veći prostor. Suprotno tome, vrtnjom i rotiranjem možemo, stojeći u jednoj točki, mijenjati svoj položaj tijela. Domena tjelesnog iskustva motivira nastanak značenja poput ‘ići od ruke do ruke, od usta do usta; kolati’ (Anić). Primjerice, *priča kruži* značilo bi da mijenja svoj položaj i kreće se kao da se opisuje kružnica (do usta, do ruke, do grada i slično). *Okružiti* je definirano kao ‘stati, postaviti se oko koga ili čega, napraviti krug, okruženje’ (Anić). Za razliku od *kružiti*, glagol *okružiti* svršeni je glagol koji pretpostavlja završenu radnju. Kada okružimo neki entitet, on sa svih strana biva zatvoren.

4.6.3 Obazirati se, obazreti se, obzirati se

Obazirati se, *obazreti se* i *obzirati se* glagoli su čije je primarno značenje sljedeće: ‘osvrnuti se pogledom, pogledati okrenuvši se’ (Anić). Javlja se i u značenju kratkog obraćanja pažnje čemu: ‘obratiti pažnju, posvetiti nakratko pozornost čemu, uzeti u obzir’ (Anić). Osim pokretanja tijela, definicija uključuje domenu pogleda, odnosno vidne percepcije. Pogledom se pažnja usmjeruje na neki entitet prilikom promjene položaja tijela.

4.6.4 Osvrnuti se, osvrtati se

Slično se ponašaju i glagoli *osvrnuti se* i *osvrtati se*. Primarno je značenje ‘okrenuti glavu i pogledati’ (Anić), ‘pogledati u stranu ili unatrag da se što vidi’ (RHJLZ). Njima se kodira značenje tjelesnog iskustva povezanog s vidnom percepcijom. Prema tome nastaju i sekundarna značenja ‘podsjetiti se: osvrnuti se na prošlost’ (RHJLZ) te ‘komentirati kakav događaj’ (Anić). Fizičko okretanje tijela unatrag motiviralo je nastanak značenja glagola *osvrtati se* i *osvrnuti se* koja se tiču protoka vremena. Prošlost percipiramo kao nešto završeno, što se nalazi iza nas, pa na to gledamo okretanjem tijela i pogleda.

4.6.5 Uvijati (se), uvinuti (se), uviti (se)

Što se tiče glagola *uvijati*, Anić jedini spominje značenje ‘izbjegavati neposredan odgovor, okolišati govoreći (o čemu)’, dok ostali rječnici to značenje ne bilježe. No slično im je sljedeće: ‘činiti kružne pokrete nekim dijelom tijela’ (Anić), ‘zavijati okrećući oko osi’ (RHJLZ). Neko tijelo uvija se praveći kružne pokrete, a to je motiviralo nastanak sljedećih značenja: ‘umatati u papir koji se na krajevima učvršćuje oko sebe sama’, ‘napraviti svitak, saviti tako da se zatvori, da samo zatvori cjelinu’ (Anić). Ovdje nije riječ samo o fizičkom pokretanju živih bića, već je tjelesno iskustvo živih entiteta omogućilo proširivanje značenja i na nežive entitete. Isto se odnosi i na glagole *uvinuti (se)* i *uviti (se)*. Ti glagoli mogu biti i prijelazni; kao i kod ostalih prijelaznih glagola spomenutih do sada, dio tijela koji se pokreće postaje izravni objekt u akuzativu.

4.6.6 Vrtjeti (se)

Glagolom *vrtjeti* kodirano je sljedeće značenje: ‘dovoditi što u kružno gibanje, kretanje; okretati, obrtati’ (Anić), ‘okretati oko osi, oko čega ili u krugu: vrtjeti kotač, uže, zvrk’ (RHJLZ), ‘mijenjati položaj čega pomicanjem oko osi [vrtjeti ključ u bravi]’ (ŠRHJ). Vidljivo je da se značenje glagola *vrtjeti* prototipno odnosi na kružno pomicanje neživih entiteta (ključ, kotač). Sljedeća značenja navedena u rječnicima tiču se promjene položaja dijelova tijela: ‘micati glavom oko osi’ (Anić), ‘micati lijevo i desno: vrtjeti glavom, očima’ (RHJLZ), ‘micati dijelom tijela lijevo-desno [vrtjeti glavom; vrtjeti očima]’ (ŠRHJ). Prema tome, *vrtjeti* je glagol koji se ponajprije odnosi na kretanje neživih stvari, a širenjem toga značenja na domenu ljudskog tijela, glagol zadobiva značenje promjene položaja dijelova tijela. Nadalje, značenje se dodatno proširuje na kretanje cijelog tijela: ‘okretati se, obrtati se oko osi ili oko jedne točke’ (Anić). Uz to, poprima i značenja ‘nemirno se okretati, vrpeljiti se’ (Anić), ‘nemirno sjediti ili hodati’ (RHJLZ), ‘biti nemiran na mjestu’ (ŠRHJ), u kojima je, osim samog pokretanja na mjestu ili oko osi, prisutan osjećaj nemira. Kada smo nemirni ili nervozni, često ne možemo biti na mjestu, već se pokrećemo na različite načine. Stoga nije čudno da dolazi do povezivanja tjelesnog pokreta koji odražava stanje nemira u čovjeku.

Prefiks *za-* u *zavrtjeti (se)* označava početni dio radnje, a glagol nalazimo u sljedećim značenjima: ‘početi (se) vrtjeti’ (Anić), ‘početi vrtjeti, promijeniti položaj čega pomicanjem oko osi’ (ŠRHJ). Proširivanjem tih značenja javlja se sljedeće: ‘proizvesti na koga jak dojam, da mu se vrti u glavi: zavrtjeti komu glavom’ (RHJLZ). Ponovno je glagol kružnog pokretanja povezan s unutarnjim

stanjem živog entiteta, no za razliku od prethodnog glagola, ovdje nije nužno uključen negativan osjećaj.

4.7 Promjena položaja dijelova tijela

U ovom će poglavlju biti opisani oni glagoli koji se tiču promjene položaja pojedinih dijelova ljudskog tijela. Oni glagoli koji su, uz skupinu položaja dijelova tijela, pripadali i u druge skupine, već su opisani pa će ovdje biti samo nabrojani. U ovu skupinu pripadaju sljedeći glagoli: *domahivati, domahnuti, ispupčiti, isturiti, izbočiti, kimati, kimnuti, klimati, klimnuti, krečiti, lamatati, lamati, mahati, mahnuti, napućiti, napućivati, odmahivati, odmahnuti, omahnuti, opustiti, opuštati, periti, pljeskati, pljesnuti, podvijati, podvinuti, podviti, pokrenuti, pokretati, posegnuti, posezati, prćiti, prebaciti, prebacivati, preklapati, preklopiti, prekrižiti, prekrstiti, prekršćivati, prekrštavati, premetati, premetnuti, preplesti, prepletati, prsiti se, rasklapati, rasklopiti, raskriliti se, raskriljivati se, raspečiti, raspečivati, raspružiti, raščepiti, raščepljivati, razdvajati, razdvojiti, razmahati se, razmahivati se, razmaknuti, razmicati, segnuti, sezati, sklanjati, sklapati, skloniti, sklopiti, skrstiti, skrštavati, skutriti, skutrivati, skvrčiti, slijegati, splesti, spletati, staviti, stiskati, stisnuti, širiti, tapšati, tapšnuti, ukrstiti, ukršćivati, ukrštati, ukrštavati, uperiti, uperivati, upirati, uspraviti, uspravljati, uvrnuti, uvrutati, zbaciti, zbacivati, zaklimati, zakrenuti, zakretati, zamahati, zamahivati, zamahnuti.*

4.7.1 Mahati

Sljedeće je značenje u Anićevu rječniku navedeno kao primarno: '(kome) izvoditi rukom lagane i ravnomjerne pokrete (u znak pozdrava i sl.). U RHJLZ javlja se sljedeće značenje: 'praviti pokrete čime, micati sad u jednom, sad u drugom smjeru: mahati štapom, repom, krilima'. U Školskom rječniku navedeno je samo jedno značenje: 'praviti jake i brze pokrete čime'. Iz svega je vidljivo kako se radi o glagolu koji opisuje situaciju pomicanja nekog dijela tijela, i to ne samo ljudi već i životinja (ruka, krila, rep). Također je riječ o pomicanju predmeta koji se nalaze u ruci (sablja, štap i sl.). *Omahnuti* znači 'zamahom okrenuti, zavitlati rukom' (Anić). Kako bismo omahnuli, ruku stavljamo u određeni položaj. Drugo značenje koje se javlja u rječnicima jest sljedeće: 'prijeći ovlaš, jednim pokretom po površini čega' (VRHSJ), kao u primjeru omahivanja rupčićem preko lica.

Glagol *lamati* podrazumijeva brzo mahanje rukama u očaju, žestokom dokazivanju i sl. (Anić). *Razmahati (se)* pojavljuje se u značenju ‘snažno širokim okretima udarati ili mahati, početi mahati ili vitlati čime’ (Anić). Iz toga nastaju sekundarna značenja: ‘uzeti maha, razviti se, raširiti se, raspaliti se’ te ‘razviti djelatnosti, dati maha svojim nastojanjima, razviti svoj posao’ (nav. dj.). Tjelesno iskustvo podloga je za širenje značenja u druge domene, primjerice djelatnosti ili bolesti. *Razmahati se* podrazumijeva kretanje i širenje u svim smjerovima. Isti glagol u vidu obavljanja neke djelatnosti pretpostavlja brzo napredovanje širenjem u različitim smjerovima.

Tjelesno iskustvo, to jest fizički pokret dijela tijela (ruke), motivirao je proširivanje značenja glagola *mahati* i na domenu pozdrava. Pokretanjem ruke daje se nekome znak, a to se odnosi na upućivanje pozdrava, poruke i slično. Značenje glagola *mahati* proširuje se i znači ‘praviti se važan pokazujući kakve zasluge, priznanja i sl.’ (Anić), ‘isticati neku svoju prednost, razmetati se čime’ (RHJLZ). Svršeni parnjak *mahnuti* javlja se u istim značenjima, no pretpostavlja radnju koja ne traje duže vrijeme. Također se javlja u značenju koje u rječnicima nije zabilježeno, a koje bi se moglo sažeti kao ‘pozvati koga (znanca, konobara i sl.) pokretom ruke’. To je značenje zablježeno za glagole *domahivati* i *domahnuti*: ‘dati znak gestom ili pokretom mahanja (ob. pozivajući koga)’ (Anić).

Odmahivati javlja se u dvama značenjima: ‘(čime) dijelom tijela (glavom ili kojim od udova) činiti pokrete kao u luku a. bez voljnog poticaja b. u znak neodobravanja, podcjenjivanja’ te ‘(komu) na mahanje odgovarati mahanjem u znak pozdravljanja’. Prefiks od- upućuje na odmicanje nečega od nečega, u ovom slučaju odmicanje dijela tijela od cijeloga tijela. Primjerice, *odmahnuti rukom* ili *glavom* znači odbaciti neku ideju i slično; udaljiti ju od sebe kao što udaljujemo dio tijela kada radimo taj pokret. Drugo je značenje ‘(komu) na mahanje odgovarati mahanjem u znak pozdravljanja’ (Anić), pri čemu se podrazumijeva zatvaranje nekog procesa, radnje i slično. Tako bi glagoli *domahnuti* i *odmahnuti*, kao i njihovi vidski parnjaci, označavali početak i završetak procesa pozdravljanja. *Zamahati*, *zamahivati* i *zamahnuti* javljaju se u sljedećem značenju: ‘početi mahati, mahnuti, zamahnuti’ (RHLZ) te upućuju na sam početak trajanja radnje mahanja.

4.7.2 Ispupčiti

Glagol *ispupčiti* monoseman je i sinoniman s glagolima *isturiti* i *izbočiti* (Anić). RHJLZ navodi sljedeće značenje: ‘pomaknuti van od tijela komu pripada; istaknuti, izbaciti, izbočiti: ispupčiti bok’. Prefiks *iz-* daje značenje izlaska u odnosu prema nečemu, odnosno pomicanja od tijela kojega je dio. Slično je i s glagolom *napućiti* i njegovim vidskim parnjakom *napućivati*. U rječnicima se javljaju sljedeća značenja: ‘(o usnama) izbočiti, isturiti (kao pri izgovoru glasa o)’ (Anić), ‘istaknuti naprijed; naprčiti’ (RHJLZ). Glagol je monosemičan; svaki od rječnika daje po jedno značenje koje se podudara sa značenjima u ostalim rječnicima.

4.7.3 Kimati, kimnuti

Glagol *kimati* javlja se u dvama značenjima: ‘micati glavom gore-dolje u znak a. odobravanja b. nedoumice’ te ‘ponizno se pokoravati i usvajati tuđe mišljenje’ (Anić). U prvom je slučaju kimanje glavom popraćeno i izrazom lica kako bi se razlikovao razlog kimanja (odobravanje ili nedoumica). U slučaju odobravanja, *kimnuti* možemo kada se slažemo s nečime (odgovorom, tezom i slično) ili kada zahvaljujemo na nekoj radnji napravljenoj za nas (primjerice, kimnuti glavom kada nas vozač automobila propusti na pješačkom prijelazu). *Kimnuti* širi svoje značenje te se odnosi i na način pozdravljanja. U tom slučaju, pokret glavom zamjenjuje sve druge radnje uključene u pozdravljanje nekoga. U tim se značenjima javljaju i glagoli *klimati* i *klimnuti*.

4.7.4 Krečiti i periti

Ta se dva glagola odnose na različite dijelove tijela. Glagoli su prijelazni, a dio tijela koji sudjeluje u promjeni položaja preuzima ulogu izravnog objekta. Glagol *krečiti* javlja se u značenju ‘širiti noge u neskladnoj kretnji’ (Anić), ‘jako širiti [krečiti vrata/noge]’, ‘širiti noge u neskladnoj kretnji’ (VRHSJ). Taj se glagol odnosi na promjenu položaja donjeg dijela tijela. Suprotno tome, glagol *periti* odnosi se na gornji dio tijela, točnije prst na ruci koji upravljamo u smjeru čega: ‘upraviti što u pravcu čega’ (Anić). *(U)periti prst* može značiti i pokazati na nešto, okriviti koga za što i u tom slučaju glagol postaje sinoniman s glagolima *okriviti* i *pokazati*.

4.7.5 Pljeskati, pljesnuti

Primarno je značenje glagola *pljeskati* ‘udariti ploštimice čim mekim ili savitljivim po površini koja pri tome proizvodi šum pljuska [pljeskati rukom po vodi]’ (Anić). Pri tome se dio tijela upotrebljava kao ono što pokreće radnju. Drugo je značenje zabilježeno u Anićevoj rječniku, ‘udarati dlanom o dlan u znak odobravanja radosti i sl.; aplaudirati’. Udaranjem dlanom o dlan proizvodi se buka u znak odobravanja, radosti, pokazivanja osjećaja i slično. Vidski parnjak *pljesnuti* kodira dodatno značenje ‘pasti, srušiti se’ (Anić).

4.7.6 Prekrižiti, prekrstiti

Glagol *prekrižiti* u rječnicima ima nekoliko značenja. U rječniku Vladimira Anića primarno je sljedeće značenje: ‘pokretom desne ruke učiniti znak križa’. U RHJLZ pojavljuje se značenje ‘staviti ukriž: prekrižiti ruke’. VRHSJ i ŠRHJ na prvo mjesto stavljaju značenje ‘precrtati’, to jest prekrižiti tekst. Prekrižene ruke mnogo toga daju naslutiti o govoru tijela. Primjerice, mogu predstavljati želju za distancom i nekomunikacijom. Ljudi će često prekrižiti ruke kada se ne slažu s čime, kada se osjećaju nesigurno, previše izloženo, nelagodno ili nervozno u određenoj situaciji. Na taj način ruke u prekriženom položaju postaju signalom psihološkog stanja. Kada pokretom desne ruke učinimo znak križa, činimo to od čela prema dolje i od jednog ramena do drugoga. Kada nekoga ili nešto prekrižimo, gestu tjelesnog pokreta prenosimo i na druge entitete, žive i nežive. Primjerice, prekrižiti neki tekst znači poništiti ono što je napisano. Prekrižiti neku osobu, želju ili plan znači odustati od njih, odreći ih se zbog razočaranja, loših odluka i slično. Glagol *prekrstiti* sinoniman je prethodnom glagolu u prvim dvama značenjima. Ipak, u rječniku ne nalazimo značenje ‘odreći se nekoga’ ili ‘odreći se želja i planova’. U značenjima ‘izvršiti novi obred krštenja nad onim tko je već kršten (u drugoj kršćanskoj vjeri)’ i ‘dati novo ime komu ili čemu’ (Anić) riječ je o prijelazu u nešto novo.

U slučaju oba glagola tjelesni je pokret motivirao proširivanje značenja.

4.8 Glagoli refleksa

Glagoli refleksa tiču se glagola koji označavaju ona stanja u kojima je ljudsko tijelo pod određenim naporom i u neugodnom položaju. To su *grčiti se, kvrčiti se, meškoljiti se, presumičivati se, presumititi se, previjati se, previti se, sklupčati se, sklupčavati se, skučiti se, skutriti se, skutrivati se, skvrčiti se, svijati se, svinuti se, sviti se, šćućuriti se, šćućurivati se, uskomešati se, uskomešivati se, vrpeljiti se, uzvrpoljiti se, uzvrpoljivati se, uzvrtjeti se, zgrčiti se, zgrčivati se*. Pokreti koji su kodirani navedenim glagolima odražavaju unutarnje stanje čovjeka (uznemirenost, strah i slično).

4.8.1 Uzvrtjeti se

Uzvrtjeti se javlja se u sljedećim značenjima: ‘početi se kretati, uznemiriti se, početi se meškoljiti (u nervozi, kad se čuje kakva neugodna vijest nakon koje se nešto neugodno očekuje’ (Anić), ‘postati nemirnim’ (ŠRHJ). U tom značenju postaje sinonim s glagolom *uzvrpoljiti se*: ‘početi se vrpeljiti, vidljivo pokazati nervozu vrpeljeći se’ (Anić). Kao i kod glagola rotacijskoga kretanja *vrtjeti se*, dolazi do povezivanja tjelesnog pokreta s unutarnjim stanjem nemira. Odnosno, uznemireno kretanje odrazom je onoga što se događa u čovjeku.

Analizom glagola uspoređena su njihova primarna i sekundarna značenja. Kriterij razlikovanja između tih dviju vrsta značenja bio je redoslijed navođenja u hrvatskim jednojezičnicima. Primarna su značenja ona koja su u rječnicima opisana prva, dok su sekundarna ona koja slijede nakon primarnih. Analizirana su značenja prikupljena pretraživanjem četiriju hrvatskih jednojezičnih rječnika (Anić, RHJLZ, ŠRHJ i VRHSJ). Primarna značenja prikupljene građe u velikom su broju jednaka u svim rječnicima. Ipak, razvidni su glagoli u kojima se primarna značenja glagola razlikuju (primjerice, analizirani glagol *prisjesti*). U svakom od tih rječnika zabilježen je najmanje jedan glagol koji je opisan svojim sinonimom ili vidskim parnjakom. Najviše je takvih opisa u Anićeve rječniku. Takav opis glagola može otežati analizu jer postoje značenjske nijanse između vidskih parnjaka. Nadalje, upitna je i upotreba sinonima za opis značenja.

Iako se tradicionalno navode primjeri potpunih ili apsolutnih sinonima (npr. *ljekarna/apoteka*), suvremeni teorijski pristupi odbacuju tvrdnju o postojanju takvih sinonima i govore o

djelomičnim sinonimima koji se podudaraju u samo jednom dijelu njihove semantičke strukture (Hrvatska enciklopedija). Budući da ipak postoje značenjske nijanse, to otežava opis glagola. Od prikupljenih glagola, u literaturi su najviše opisani glagoli *sjediti*, *ležati* i *stajati*, njihovi vidski parnjaci i izvedenice nastale prefiksima. Ta tri glagola odražavaju temeljne položaje u kojima se ljudsko tijelo najčešće nalazi pa nije neobično što su najviše istraživani.

5. Zaključak

Polisemija ima dugu povijest proučavanja, od antičkih vremena pa sve do danas. Iako ne postoji jedna definicija s kojom bi se složili svi lingvisti, općenito se polisemija definira kao jedna od temeljnih jezičnih pojava u kojoj jedan leksem ima više značenja.

Rad propituje semantički sadržaj glagola položaja tijela koji pripadaju skupini somatskih glagola. Fokus rada bio je na raslojavanju polisemnih značenja glagola. Glagoli su podijeljeni u pet skupina (glagoli zauzimanja položaja, glagoli tjelesnih pokreta, glagoli rotacijskoga kretanja, glagoli položaja dijelova tijela i glagoli refleksa). Glagoli tjelesnih pokreta podijeljeni su u tri podskupine; glagoli kretanja tijela prema gore, glagoli kretanja tijela prema dolje i glagoli kretanja tijela lijevo-desno. S obzirom na to da ne postoji usutavljena podjela glagola položaja tijela u hrvatskom jeziku, glagolske su skupine preuzete prema podjelama Levin (1993), Šarić (2014) i Mikelić Preradović (2019), a dopunjene su glagolima položaja tijela prikupljenih iz suvremenih jednojezičnih rječnika hrvatskog jezika.

Nakon analize prikupljene glagolske građe (glagoli položaja tijela) iz četiriju jednojezičnih rječnika hrvatskoga jezika, može se uočiti kako je većina glagola polisemna. Postoji velik broj sekundarnih značenja i značenjskih nijansi unutar te skupine. S obzirom na ta značenja, polisemni leksemi ulaze u različite sinonomske odnose s drugim leksemima. Na taj se način u jeziku stvara široka mreža odnosa u kojima se glagoli položaja tijela mogu nalaziti, a u kojoj svaki takav glagol može biti sinonimom različitom broju drugih glagola.

Neki glagoli, na temelju domene tjelesnog iskustva, šire svoja značenja i na druge domene koje se tiču lokacije neživih entiteta u prostoru. Tri glagola položaja tijela (*stajati*, *sjediti*, *ležati*) najviše su opisana u literaturi i dobar su primjer takvih proširenja značenja. Primjerice, glagoli *ležati* i *sjediti* upotrebljavaju se kada se govori o lokaciji novca na bankovnom računu. Kada se govori o cijeni nekog proizvoda, glagol *stajati* sve se češće koristi u značenju glagola 'koštati'. Većina sekundarnih značenja zabilježena je u rječnicima, no javlja se nekoliko takvih značenja o kojima nema riječi u pojedinim rječnicima. Primjerice, razvojem i popularnošću društvenih mreža, glagol *čući* može širiti svoje značenje na značenje glagola 'biti'.

Analizirane su i glagolske izvedenice na temelju kojih je uočeno da i prefiksi nose određena značenja koja mogu promijeniti i proširiti značenjsku strukturu nekih glagola. Jedan je od problema koji se javlja u rječnicima opisivanje određenih glagola njihovim sinonimima ili samo upućivanje na vidske parnjake. Vidski parnjaci mogu se razlikovati u značenjima pa takav opis glagola u rječnicima možda nije najprikladniji.

Uočeno je kako ima mjesta za napredak jer većina gramatika uopće ne spominje glagole položaja tijela, već donosi samo uobičajenu podjelu na glagole radnje, stanja i zbivanja. Glagolski leksemi zahtijevaju detaljnu analizu jer nose brojna značenja. Ovaj je rad pokušaj prikaza i prijedloga opisa barem većine glagolskih leksema koji se tiču položaja tijela.

6. Bibliografija

6.1 Izvori

Anić, Vladimir. 2000. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Treće, prošireno izdanje. Zagreb: Novi Liber.

Rječnik hrvatskoga jezika (gl. ur. Jure Šonje). 2000. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža i Školska knjiga.

Školski rječnik hrvatskoga jezika, mrežno izdanje. 2013. Željko Jozić, Lana Hudeček i Milica Mihaljević

Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika (gl. ur. Ljiljana Jojić). 2015. Zagreb: Školska knjiga.

6.2 Citirana literatura

Barić, Eugenija – Mijo Lončarić – Dragica Malić – Slavko Pavešić – Mirko Peti – Vesna Zečević – Marija Znika [Barić *et al.*] 1995. *Hrvatska gramatika*. Zagreb: Školska knjiga.

Brabec, Ivan – Hraste, Mate – Živković, Sreten. 1954. *Gramatika hrvatskoga ili srpskog jezika*. Drugo, prerađeno izdanje. Zagreb: Školska knjiga

Brač, Ivana – Bošnjak Botica, Tomislava. 2015. Semantička razdioba glagola u *Bazi hrvatskih glagolskih valencijskih*. *Fluminensia* god. 27, br. 1, 105 – 121.

Е. Е. Корди: Грамматика глаголов нестандартных положений и перехода в нестандартные положения тела во французском языке: семантическая группа *s'appuyer* 'опираться'
<https://cyberleninka.ru/article/n/grammatika-glagolov-nestandardnyh-polozheniy-i-perehoda-v-nestandardnye-polozheniya-tela-vo-frantsuzskom-yazyke-semanticheskaya-gruppa> [pregled 30. 7. 2024]

Евгения Кузнецова. О МЕТАФОРИЧЕСКОЙ СЕМАНТИКЕ АНГЛИЙСКИХ ГЛАГОЛОВ ПОЛОЖЕНИЯ В ПРОСТРАНСТВЕ SIT, STAND И LIE <https://cyberleninka.ru/article/n/o-metaforicheskoj-semantike-anglijskih-glagolov-polozheniya-v-prostranstve-sit-stand-i-lie> [pregled 30. 7. 2024]

Florschütz, Josip. 1916. *Gramatika hrvatskoga jezika za ženski licej, preparandije i više pučke škole*. Treće izdanje. Zagreb

Gortan Premk, Darinka. 2004. *Polisemija i organizacija leksičkog sistema u srpskome jeziku*. Beograd: Zavod za učenike i nastavna sredstva.

Ж.Е. Гостева. Фреймовое моделирование семантики позиционных глаголов (на материале глаголов squat и kneel) <https://cyberleninka.ru/article/n/freymovoe-modelirovanie-semantiki-pozitsionnyh-glagolov-na-materiale-glagolov-squati-kneel> [pregled 30. 7. 2024]

Halas Popović, Ana. 2017. *Uvod u leksičku polisemiju*. Novi Sad: Filozofski fakultet Novi Sad
Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. 2021. Leksikografski zavod Miroslav Krleža.

Lešić, Zdenko. 1971. *Jezik i književno djelo*. Sarajevo: Zavod za izdavanje udžbenika.

Levin, Beth. 1993. *English Verb Classes and Alternations*. The University of Chicago Press, Chicago – London.

Maretić, Tomo. 1963. *Gramatika hrvatskoga ili srpskoga književnog jezika*. Treće, nepromijenjeno izdanje. Zagreb: Matica hrvatska.

Matovac, Darko. 2018. Glagoli kretanja i prefiks *po-* u hrvatskom. *Croatica* 62: 205 – 219.

Mikić Preradović, Nives. 2019. *CROVALLEX. Valencijski leksikon glagola hrvatskoga jezika*. Zagreb: Zavod za informacijske studije.

Raffaelli, Ida. 2007. Neka načela ustroja polisemnih leksema. *Filologija*, Zagreb, Vol. No. 48, 135 – 172.

Raffaelli, Ida. 2015. *O značenju. Uvod u semantiku*. Zagreb: Matica hrvatska.

Samardžić Ana, Ninoslav Radaković. 2021. *Semantičko-sintaktičke osobine perifernih glagola osjetilne percepcije u hrvatskom jeziku*. U: *Periferno u hrvatskom jeziku, kulturi i društvu (Peryferie w języku chorwackim, kulturze i społeczeństwie)*. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego

Silić, Josip – Pranjković, Ivo. 2007. *Gramatika hrvatskoga jezika za gimnazije i visoka učilišta*. Drugo izdanje. Zagreb: Školska knjiga.

Tafra, Branka. 1986. *Razgraničenje homonimije i polisemije: leksikološki i leksikografski problem*. U: *Filologija* [časopis Razreda za filološke znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti] / [glavni i odgovorni urednik Dalibor Brozović] 14, 381 – 393

Tomić, Božana, Jelena Šajinović Novaković, Emir Mujić. 2020. Polisemija i upotreba glagola komunikacije call u različitim diskursima. *Примењена лингвистика*, Vol. 21, 81 – 95.

Typological Studies in Language. The Linguistics of Sitting, Standing, and Lying (ur. John Newman). 2002. Amsterdam/Philadelphia. John Benjamins Publishing Company.

Trask, Robert Lawrence. 1999/2005. *Temeljni lingvistički pojmovi*. Prev. Benedikt Perak. Zagreb: Školska knjiga.

Vidaković Erdeljić, Dubravka. 2024. Mama, gdje *stoje* slatkiši? O uporabi glagola tjelesnog položaja u hrvatskom jeziku. U: *CROATICA et SLAVICA IADERTINA* vol. 20/1: 27 – 55

Sažetak

Rad propituje skupinu glagola položaja tijela, jednu od skupina somatskih glagola u hrvatskome jeziku, usredotočujući se ponajprije na opis njihove monosemične i polisemične značenjske strukture. Središnji dio rada usmjeren je na opis glagola položaja tijela u recentnoj literaturi. Izdvojeni su glagoli položaja tijela u hrvatskom jeziku i određene su njihove značenjske skupine (glagoli zauzimanja položaja, npr. *stajati*, glagoli rotacijskog kretanja, npr. *vrtnuti se*, glagoli micanja dijelova tijela, npr. *mahati* i dr.). Uspoređena su njihova značenja u odnosu na suvremene jednojezične rječnike hrvatskoga jezika. Osim toga, razmotrene su značenjske razlike njihovih vidskih parnjaka te su analizirane njihove prefiksalne izvedenice. U završnom dijelu rada daju se osnovni zaključci analize prikupljenog korpusa i osvrt na rezultate istraživanja. Cilj je rada iznijeti značenjski opis glagola položaja tijela u hrvatskim jednojezičnim rječnicima sa semantičkog stajališta.

Ključne riječi: glagoli, polisemija, glagoli položaja tijela, značenjska struktura

Summary

The paper examines body position verbs, one of the group of somatic verbs in the Croatian language, focusing primarily on the description of their monosemic and polysemic meaning structure. The central part of the paper focuses on the description of body position verbs in recent literature. Verbs of body position in the Croatian language are singled out and their meaning groups are determined (verbs of taking a position, e.g. stand, verbs of rotational movement, e.g. spin, verbs of moving body parts, e.g. wave, etc.). Their meanings are compared in relation to contemporary monolingual dictionaries of the Croatian language. In addition, differences in perfective and imperfective verbs were discussed, and their prefixal derivatives were analyzed. In the final part of the paper, the basic conclusions on the analysis of the collected corpus and a review of the research results are presented. The aim of the paper is to present a semantic description of the body position verbs in Croatian monolingual dictionaries from a semantic point of view.

Key words: verbs, polysemy, body position verbs, semantic structure

Prilozi

Prilog 1. Abecedni popis glagola položaja tijela

B bočiti se	izvaliti se izvaljivati se izvijati se izvinuti se izviti se izvrnuti se izvrtati se	nagnuti se nakloniti se nakositi se nakrenuti se nakretati se nakriviti se nakrivljivati se nalakćivati se nalaktiti se naleći se nalegnuti nalijegati se namjestiti se namještati se naprčiti se naprčiti se naprćivati se napućiti napućivati nasjedati nasjesti naslanjati se nasloniti se natkriliti natkriljivati	oslanjati se osloniti se osoviti se osovljivati se osvrnuti se osvrtati se otprijeti se
Č čućiati čučiti čučnuti			
D dići se dignuti se dizati se domahivati domahnuti dubiti	K kimati kimnuti klanjati se klecati klecnuti klečati kleknuti klimati klimnuti klonuti krečiti kriviti se kružiti kvrčiti se		P periti pljeskati pljesnuti podbočiti se podbočivati se podići se podignuti se podizati se podnimiti se podnimljivati se podupirati se poduprijeti se podvijati podvinuti podviti poginjati se pognuti se pogrbiti se pogrbljivati se poguriti se pogurivati se poklanjati se poklecati pokleknuti pokloniti se pokrenuti pokretati poleći polegnuti polijegati pomaknuti se pomicati se pomjerati se pomjeriti se posegnuti posezati posjedati posjesti postajati postati
G gibati se gibnuti se grbavjeti grbiti se grčiti se guriti se			
I iskositi se iskošivati se iskrenuti se iskretati se iskriviti se iskrivljavati se iskrivljivati se ispečiti se ispečivati se ispraviti se ispravljeti se ispršiti se ispršivati se ispružiti se ispruživati se ispupčiti isturiti izbočiti izdužiti se izduživati se izguziti se izguzivati se izravnati se izravnavati se	L lamatati lamati lebdjeti leći legnuti ležati M mahati mahnuti meškoljiti se motati se N nadići se nadićnuti se nadnijeti se nadositi se nadvijati se nadviriti se nadvirivati se nadviti se nagibati se naginjati se	O obazirati se obazreti se obnuti se obrtati se obzirati se odležati odležavati odmahivati odmahnuti odsjediti odstajati odupirati se oduprijeti se okrenuti se okretati se okružiti okruživati omahnuti opirati se oprijeti se opustiti opuštati	

posuvraćivati se
posuvratiti se
potpirati se
potprijeti se
poustajati
povaliti se
povijati se
poviti se
prćiti
prebaciti
prebacivati
pregibati se
pregibnuti se
preklapati
preklopiti
prekrižiti
prekrstiti
prekršćivati
prekrštavati
preležati
preležavati
premetati
premetnuti
preokrenuti
preokretati
preplesti
prepletati
presamićivati se
presamiti se
presavijati se
presaviti se
presjedjeti
prestajati
prestajavati
presumićivati se
presumiti se
previjati se
previti se
prevrnuti se
prevrtati se
pridignuti se
pridizati se
prigibati se
prignuti se
priklanjati se
prikloniti se
prileći
prilegnuti
prilijegati
prisjedati
prisjesti
prislanjati se
prisloniti se
propeti se
propinjati se
prosjediti

prosjeđivati
prostajati
prostajavati
protegnuti se
protežati se
provaljati se
prсити se
prućiti se
pružati se
pružiti se

R

rasklapati
rasklopiti
raskoračiti se
raskrečiti se
raskrećivati se
raskriliti se
raskriljivati se
raspečiti
raspećivati
raspružiti
rastegnuti se
rastezati se
rašćepiti
rašćepljivati
raširiti se
raširivati se
ravnati se
razdvajati
razdvojiti
razmahati se
razmahivati se
razmaknuti
razmicati
razvaliti
razvaljivati
razvlačiti se
razvući se
rotirati

S

saginjati se
sagnuti
savijati se
savinuti se
saviti se
segnuti
sezati
sjedati
sjediti
sjesti
sklanjati
sklapati
skloniti
sklopiti

sklupčati se
sklupčavati se
skrstiti
skrštavati
skučiti se
skutriti se
skutrivati se
skvrčiti se
sleginjati se
slegnuti se
slijegati
splesti
spletati
spustiti se
spuštati se
stajati
staviti
stati
sterati se
stiskati
stisnuti
sustajati
sustati
svijati se
svinuti se
sviti se

Š

ščućuriti se
ščućurivati se
širiti

T

tapšati
tapšnuti

U

ugibati se
ugnuti
ukrstiti
ukršćivati
ukrštati
ukrštavati
unijeti se
unositi se
uperiti
uperivati
upirati
usjedati
usjesti
uskomešati se
uskomešivati se
uspraviti se
uspravljati se
ustajati
ustati

uvaliti se
uvaljivati se
uvijati se
uvinuti
uviti
uvrnuti se
uvrtati se
uzdići se
uzdignuti se
uzdizati se
uzvrpoljiti se
uzvrpoljivati se
uzvrtjeti se

V

valjati
visjeti
vitlati
vrpoljiti se
vrtjeti

Z

zabaciti se
zabacivati se
zaklimati
zakrenuti se
zakretati se
zamahati
zamahivati
zamahnuti
zaokrenuti se
zaokretati se
zasjedati
zasjesti
zavaliti se
zavaljati se
zavaljivati se
zavinuti
zaviti
zavitlati
zavrćivati se
zavrtjeti se
zgrbiti se
zgrbljivati se
zgrčiti se
zgrćivati se

Prilog 2. Tablica sa rječničkim značenjima glagola položaja tijela

Anić, Vladimir. 2000. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Treće, prošireno izdanje. Zagreb: Novi Liber.

Rječnik hrvatskoga jezika (gl. ur. Jure Šonje). 2000. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža i Školska knjiga.

Školski rječnik hrvatskoga jezika, mrežno izdanje. 2013. Željko Jozić, Lana Hudeček i Milica Mihaljević

Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika (gl. ur. Ljiljana Jojić). 2015. Zagreb: Školska knjiga.

Anić = Rječnik hrvatskoga jezika (2000)

RHJLZ = Rječnik hrvatskoga jezika (Leksikografski zavod, 2000)

ŠRHJ = Školski rječnik hrvatskoga jezika (2013)

VRHSJ = Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika (2015).

→ Leksikografski izvori	Anić Anić, Vladimir. 2000. <i>Rječnik hrvatskoga jezika</i> . Treće, prošireno izdanje. Zagreb: Novi Liber.	RHJLZ <i>Rječnik hrvatskoga jezika</i> (gl. ur. Jure Šonje). 2000. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža i Školska knjiga.	VRHSJ <i>Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika</i> (gl. ur. Ljiljana Jojić). 2015. Zagreb: Školska knjiga.	ŠRHJ <i>Školski rječnik hrvatskoga jezika</i> , mrežno izdanje. 2013. Željko Jozić, Lana Hudeček i Milica Mihaljević
Glagol ↓	značenjski opis glagola u rječniku	značenjski opis glagola u rječniku	značenjski opis glagola u rječniku	značenjski opis glagola u rječniku
bočiti se	isticati bokove, pokazivati tjelesnu snagu; prsiti se, junačiti se	isticati bokove, pokazivati tjelesnu snagu (kada se tko pravi važan) → junačiti se, prsiti se	/	/
čućiati	<ol style="list-style-type: none"> 1. težinu tijela prenositi na noge savijene u koljenima 2. pren. pejor. deprec. iron. <ol style="list-style-type: none"> a. boraviti stalno na jednome mjestu u besplodnosti, dosadi ili čami b. gubiti vrijeme ne unapređujući svoje zamisli, planove i sl. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. stajati u niskom položaju prema tlu savijenih nogu u koljenima i kukovima 2. živjeti na jednom mjestu, ne izlaziti među ljude, biti nedjelatan, nepoduzetan, nepokretan; čućiati kod kuće 	<ol style="list-style-type: none"> 1. (čućnuti), biti u položaju u kojem su noge savijene u koljenima, a stražnjica spuštena do peta (čovjek ili životinja) [čućiati kraj vatre] 2. pren. razg. boraviti duže vrijeme na jednome mjestu u dosadi, biti nepoduzetan ili nepokretan [čućiati kod kuće] 	biti u položaju u kojemu su noge svijene u koljenima, a tijelo spušteno do peta

čučiti	nesvrš. čučati	/	/	/
čučnuti	usp. čučati (1)	napraviti čučanj	saviti noge u koljenima i spustiti stražnjicu do peta [čučnuti uz vatru/u travu]	sviti noge u koljenima i spustiti tijelo do peta
dignuti	<p>1. (koga, što)</p> <p>a. pomaknuti se iz nižeg položaja na viši [dignuti s poda]</p> <p>b. uspraviti, usmjeriti prema gore, postaviti uspravno [dignuti gredu]</p> <p>c. izgraditi [dignuti kuću]</p> <p>d. skinuti [dignuti gornji sloj boje]</p> <p>e. pobuniti [dignuti ljude]</p> <p>f. probuditi [dignuti oko osam sati]</p> <p>g. žarg. ukrasti, opljačkati [dignuti veliki novac]</p> <p>h. žarg. prevariti [dignuti na trik]</p> <p>2. (se)</p> <p>a. izaći (o Suncu)</p> <p>b. pomaknuti se iz ležećeg, sjedećeg ili nižeg položaja [dignuti se iz kreveta, ustati]</p> <p>c. nadoći, nabujati [diglo se tijesto]</p> <p>3. (koga, što, se) razg.uspeti (se) na društvenoj ljestvici, postati imućniji, obogatiti (se)</p> <p>4. (što) postaviti, sazidati, razapeti, razviti, konstruirati itd. ono što se uzdiže nad podlogu na kojoj počiva [dignuti plot]</p>	<p>1. a. pomaknuti s nižega na više mjesto, pomaknuti uvis: dignuti čašu, dijete, zastavu</p> <p>b. ukloniti, pokupiti, maknuti: dignuti papir s poda</p> <p>2. a. uspraviti ono što leži, što je palo i slično: dignuti koga, čunj</p> <p>b. pokrenuti s mjesta: dignuti zeca, koga od stola</p> <p>c. upraviti, usmjeriti gore: dignuti oči uvis</p> <p>3. potaknuti, pobuniti: dignuti narod protiv vlasti</p> <p>4. a. početi kakvu radnju: dignuti buku, galamu, hajku, viku</p> <p>b. povećati vrijednost, količinu i slično; povisiti: dignuti glas, temperaturu, moral, cijenu</p> <p>5. a. sagraditi: dignuti kuću, spomenik</p> <p>b. uzvisiti</p>	<p>1. premjestiti u okomiti položaj</p> <p>2. uspraviti onoga koji leži</p> <p>3. usmjeriti gore</p> <p>4. ukloniti, pokupiti</p> <p>5. potaknuti na djelovanje</p> <p>6. a. izgraditi</p> <p>b. postaviti</p> <p>7. uzvisiti</p> <p>8. preuzeti</p> <p>9. povisiti</p> <p>10. srušiti eksplozivom</p> <p>11. obnoviti, razviti</p> <p>12. skinuti</p> <p>13. oduzeti</p> <p>14. ukrasti</p> <p>dignuti se</p> <p>1. izići (o Suncu)</p> <p>2. ustati iz kreveta</p> <p>3. ustati i napustiti koje mjesto</p> <p>4. a. premjestiti se na viši položaj</p> <p>b. uspeti (se) na društvenoj ljestvici</p> <p>5. a. postati višim</p> <p>b. naglo narasti</p> <p>c. (o penisu) erektirati</p> <p>d. nabujati</p> <p>e. pobuniti se</p>	<p>1. pomaknuti, premjestiti što s nižega na viši položaj [~ knjigu na policu]</p> <p>2. pomaknuti, premjestiti što iz vodoravnoga u uspravni položaj ili prema uspravnomu položaju, uspraviti, usmjeriti prema gore [~ brklju]</p> <p>3. pokrenuti, potaknuti koga da što učini [~ ljude na pobunu]</p> <p>4. stvoriti kopanjem temelja i zidanjem [~ kuću]</p> <p>5. preuzeti od koga novac, novčane papire ili kakvu dokumentaciju [~ nalaze; ~ plaću]</p> <p>6. učiniti što višim ili većim, povećati čemu visinu ili vrijednost [~ cijenu; ~ plaću; ~ temperaturu]</p> <p>dignuti se</p> <p>1. ustati iz kreveta nakon buđenja [~ se u osam]</p> <p>2. ustati i napustiti koje mjesto [~ se od stola]</p> <p>3. premjestiti se s nižega na viši položaj, s nižega na više mjesto [~ se na stolac]</p> <p>4. a. postati višim [Dignula se temperatura.; Dignula se voda.]</p>

	<p>5. (što) preuzeti, izvršiti isplatu u svoju korist [dignuti novac na banci] podići, podignuti</p> <p>6. (koga na što) žarg. razg. prevariti, obmanuti [dignuti na trik]</p> <p>7. (koga) razg. mobilizirati, zavojačiti, pozvati u vojsku</p>			<p>b. naglo nastati [Dignula se oluja.]</p> <p>c. započeti pobunu ili ustanak, suprotstaviti se čemu [~ se na ustanak]</p>
dizati	usp. dignuti	<p>1. a. pomicati s nižega na više mjesto, pomicati uvis: dizati utege, obrve</p> <p>b. micati, uklanjati, kupiti: dizati papire s poda</p> <p>2. a. uspravljati ono što leži, što je srušeno: dizati čunjeve u kuglani, koga s poda</p> <p>b. pokretati koga s mjesta: dizati ljude od stola</p> <p>c. usmjeravati gore: dizati oči u vis</p> <p>3. poticati, buniti: dizati ljude protiv vlasti</p> <p>4. a. praviti: dizati buku, viku</p> <p>b. pojačavati, povišivati: dizati glas, temperaturu</p> <p>5. a. graditi: dizati kuću</p> <p>b. uzvisivati: dizati koga u nebesa</p> <p>6. rušiti, razarati: dizati prugu u zrak</p> <p>7. razvijati, obnavljati: dizati gospodarstvo, zemlju iz pepela</p> <p>8. oduzimati: dizati stečena prava</p> <p>9. uzimati, vaditi s računa, štedne knjižice: dizati novac</p> <p>10. raz. diže što god može</p> <p>dizati se</p>	<p>1. premještati na viši položaj</p> <p>2. premještati u okomiti položaj</p> <p>3. uspravljati onoga koji leži</p> <p>4. usmjeravati gore</p> <p>5. uklanjati, kupiti</p> <p>6. poticati na djelovanje</p> <p>7. a. izgrađivati</p> <p>b. postavljati</p> <p>8. uzvisivati</p> <p>9. preuzimati</p> <p>10. povišivati</p> <p>11. rušiti eksplozivom</p> <p>12. obnavljati, razvijati</p> <p>13. skidati</p> <p>14. oduzimati</p> <p>15. krasti</p> <p>dizati se</p> <p>1. izlaziti (o Suncu)</p> <p>2. ustajati iz kreveta</p> <p>3. ustajati i napuštati koje mjesto</p> <p>4. a. premještati se na viši položaj</p> <p>b. uspinjati (se) na društvenoj ljestvici</p> <p>5. a. postajati višim</p> <p>b. naglo nastajati</p> <p>c. bujati, bubriti, rasti</p> <p>d. buniti se</p> <p>6. nalaziti se iznad koga/čega</p>	<p>1. pomicati, premještati što s nižega na viši položaj [~ knjigu na policu]</p> <p>2. pomicati, premještati što iz vodoravnoga u uspravni ili prema uspravnome položaju, uspravljati, usmjeravati prema gore [~ brklju]</p> <p>3. pokretati, poticati mnoštvo da što učini [~ ljude na ustanak]</p> <p>4. stvarati građevinu kopanjem temelja i zidanjem [~ kuću]</p> <p>5. preuzimati (o novcu, novčanim papirima ili dokumentaciji) [~ nalaze; ~ plaću]</p> <p>6. činiti što višim ili većim, povećavati čemu visinu ili vrijednost [~ cijenu; ~ plaću; ~ temperaturu]</p> <p>dizati se</p> <p>1. ustajati iz kreveta nakon buđenja [~ se u sam]</p> <p>2. ustajati i napuštati koje mjesto [~ se od stola]</p> <p>3. premještati se s nižega na viši položaj, s nižega na više mjesto [~ se na stolac]</p>

		<p>1. ustajati: dizati se od stola, iz postelje</p> <p>2. bujati, rasti: diže se tijesto, voda se diže</p> <p>3. uspinjati se: dizati se na planinu</p> <p>4. povisivati se: dižu se cijene</p> <p>5. buniti se: diže se narod</p>		<p>4. a. postajati višim [Diže se temperatura.; Diže se voda.]</p> <p>b. naglo nastajati [Diže se oluja.]</p> <p>c. započinjati pobunu ili ustanak, suprotstavljati se čemu [~ se na ustanak; ~ se protiv agresora]</p>
domahivati (komu)	usp. domahnuti	davati znak mašući rukom	domahnuti	/
domahnuti (komu)	dati znak gestom ili pokretom mahanja (ob. pozivajući koga)	mahnuvši rukom dati znak: domahnuti znancu u prolazu	dati znak gestom ili pokretom mahanja (obično pozivajući koga) [Živahno mu je domahnula rukom.]	/
domašiti	dosegnuti na nekoj udaljenosti; dohvatiti	dohvatiti, dosegnuti: domašiti do cilja	→ dosegnuti [Domašio je visoke ciljeve] → domahnuti	/
domašivati	usp. domašiti	/	/	/
doseći	usp. dosegnuti	dosegnuti	→ dosegnuti	dosegnuti
dubiti	stajati uspravno, dupke dubiti na glavi a. stajati s nogama gore b. činiti nemoguće, poduzimati sve i svašta da bi se nešto postiglo	dupsti	stajati naglavce s nogama prema gore [dubiti na glavi i meditirati u položaju lopoča]	stajati na glavi
gibati se	1. micati se ne mijenjajući mjesto; savijati se, uvijati tijelom, ljuljati se, usp. razgibati se 2. gibati se (od jednog mjesta ka drugom) v. kretati se	a. kretati se, ići, micati se: brod se giba; životinja se giba b. njihati se, ljuljati se; drveće se giba na vjetru; voda se giba	1. prelaziti prostornu udaljenost, pomicati se s jednoga mjesta prema drugome [Svjetina se stala napokon gibati.] → ići, kretati, micati se, pokretati 2. pomicati što lijevo-desno ili naprijed-natrag bez mijenjanja	činiti kretnje, pokretati, micati što [~ ruke; ~ noge] gibati se 1. prelaziti prostornu udaljenost

			uporišne točke [Grane se gibaju na vjetru.] → ljuljati, njihati se, povijati se	2. pomicati što na jednu pa na drugu stranu ili naprijed-natrag [Grane se gibaju na vjetru.]
gibnuti se	usp. gibati se	/	I. (što, čime) učiniti kretnju [gibnuti prst/ prstom] → pomaknuti II. gibnuti se 1. pokrenuti 2. zaljuljati se, zanjihati se	/
grbavjeti	postajati grbav, gubiti uspravno držanje, gubiti uspravnost u stasu	postajati grbav, dobivati grbu	postajati grbavim, dobivati grbu, gubiti uspravno držanje, gubiti uspravnost u stasu [grbavjeti u starosti] → grbiti, povijati	/
grbiti se	povijati leđa, nepravilno se držati u stojećem ili sjedećem stavu	savijati se praveći grbu	(što) savijati u obliku grbe [grbiti leđa] grbiti se 1. → grbavjeti 2. povijati leđa u obliku grbe, nepravilno se držati u stojećem ili sjedećem stavu [grbiti se nad čime] → guriti se	povijati leđa u obliku grbe
grčiti	1. (što) mrštiti, borati kao izraz bola ili nelagode (o licu) 2. (se) a. savijati se u tijelu, previjati se u grčevima b. savijati noge u ležećem stavu ili drugačijom kretnjom željeti zauzeti što manje mjesta	stezati, skupljati: grčiti lice, ruke grčiti se; savijati se, previjati se: grči se od boli	I. (što) 1. borati se kao izraz boli ili nelagode (o licu) [grčiti usne/ lice u nelagodi] 2. savijati dijelove tijela zbog čega (npr. boli, nervoze, jada, bijesa) [grčiti prste od nervoze] II. grčiti se 1. savijati se u tijelu, previjati se u grčevima [grčiti se od bola] 2. savijati noge u ležećem stavu ili drukčijom kretnjom željeti zauzeti što manje mjesta [grčiti se na podu]	/

			3. mijenjati oblik, savijati se zbog čega, previjati se	
guriti se	1. dobivati pogrbljeno držanje, biti sve manje uspravan 2. dugo i strpljivo raditi nad čim; grbiti se	grbiti, savijati	→ grbiti	/
iskositi (se) iskositi očima	izvinuti (se) koso, staviti što tako da bude koso, odstupiti koso, izmaknuti (se) ukoso	ukositi iskositi se 1. usprotiviti se 2. osorno podviknuti na koga; otresti se	(što) → ukositi [Iskosio je glavu.] iskositi se; 1. odstupiti ukoso, izmaknuti se ukoso [Sav se iskosio pokušavajući da vidi što se iza plota događa.] 2. (na koga) osorno podviknuti [Grubo se iskosio na nju.] → otresti	/
iskošivati	usp. iskositi (se)	/	/	/
iskrenuti	1. (što) okrenuti donjom stranom gore; prevrnuti, preokrenuti (posudu) 2. dovesti u neprirodan položaj; uganuti, iščašiti, uštinuti (dio tijela) [iskrenuti ruku, iskrenuti nogu, iskrenuti vrat] 3. naglo popiti 4. pren. učiniti potpuno drugačijim; izvrnuti, iznevjeriti (o idejama, zamislama, pojmovima) [iskrenuti misli, iskrenuti riječi] 5. (se) prevrnuti se, preokrenuti se	1. iskriviti, izvinuti, uganuti: iskrenuti nogu, ruku, vrat 2. krivo protumačiti: iskrenuti čije riječi, čije misli 3. okrenuti (1)	I. 1. prevrnuti 2. iščašiti 3. upraviti 4. popiti 5. krivo protumačiti II. izokrenuti se, prevrnuti se	/
iskretati	usp. iskrenuti	1. iščašivati, izvrtati: iskretati nogu, košaru	I. a. okretati donjom stranom gore b. dovesti u neprirodan položaj	/

		<p>2. pren. krivo tumačiti: iskretati tuđe riječi 3. okretati (1)</p> <p>iskretati se; prevrtati se</p>	<p>c. upravljati kamo d. naglo piti e. krivo tumačiti</p> <p>II. iskretati se, prevrtati se</p>	
iskriviti	<p>1. (što, koga) a. učiniti krivim, učiniti da bude krivo, da odstupi u pravcu ili ravnini b. dati neprirodan izraz licu u znak nezadovoljstva, gađenja, itd. c. pren., izopačiti, pokvariti (neko učenje, nauk, ili čije riječi tako da im se namjerno pripíše drugačiji smisao) 2. (se) postati kriv (o stvarima i osobama)</p> <p>iskriviti vrat, iron. željno koga tražiti, iščekivati, gledati za kim i okretati se; iskriviti se od smijeha, mnogo se i jako smijati</p>	<p>1. postaviti, pomaknuti, izvesti što god tako da stoji krivo, ukrivo, neprirodno: iskriviti nogu, vrat, drvo 2. učiniti krivim, nevjerodostojnim, neistinitim; izopačiti: iskriviti nauk, riječi, smisao poruke</p> <p>iskriviti se; postati kriv</p>	<p>I. (što) 1. postaviti, pomaknuti što da stoji ukrivo [iskriviti nogu] 2. dati neprirodan izraz licu u znak nezadovoljstva, gađenja itd. [Plač mu iskrivi lice.] 3. pren. prikazati što na netočan ili neistinit način [iskriviti sliku o kome; iskriviti smisao riječi/ istinu] → iskrenuti, karikirati 4. učiniti krivim dajući čemu nepravilan ili pogrešan oblik [iskriviti čavao/ cijev] → svinuti, zakriviti</p> <p>II. iskriviti se, postati krivim a. doći u iskrivljen položaj [iskriviti se u leđima pod teretom] → iskrenuti se b. stisnuti tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [iskriviti se od bola]</p>	<p>1. postaviti, pomaknuti što da ne stoji ravno [~ vrat] 2. prikazati što na netočan ili neistinit način [~ sliku o kome; ~ smisao riječi]</p> <p>iskriviti (se) (prijel.) dati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, učiniti što krivim [~ se u leđima pod teretom.; Vjetar je iskrivio grane.]</p> <p>iskriviti se (povr.) stisnuti tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja, postati krivim [~ se od bola]</p>
iskrivljavati (što, koga, se)	usp. iskriviti	/	<p>iskriviti (se)</p> <p>I. (što) a. [iskrivljavati vrat] b. [iskrivljavati lice] c. pren. [iskrivljavati sliku o kome; iskrivljavati smisao riječi] → iskretati, karikirati d. [iskrivljavati šipke/ cijevi] → svijati</p> <p>II. iskrivljavati se</p>	<p>1. postavljati, pomicati što da ne stoji ravno [~ vrat] 2. pren. prikazivati što na netočan ili neistinit način [~ sliku o kome; ~ smisao riječi]</p> <p>iskrivljavati (se) (prijel.) davati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, činiti što krivim [~ se u leđima pod teretom.; Vjetar je iskrivljavao grane.]</p>

			<p>a. [iskrivljavati se u leđima pod teretom] → iskretati se</p> <p>b. [iskrivljavati se od bola]</p>	iskrivljavati se (povr.) stiskati tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja, postajati krivim [~ se od bola.]
iskrivljivati (što, koga, se)	= iskrivljavati, usp. iskriviti	/	= iskrivljavati (se)	iskrivljavati
ispečiti se	<p>1. postaviti se uspravno i ukočeno; ustobočiti se (o osobama)</p> <p>2. pren. stati na put, javiti se kao prepreka čemu (o poteškoćama, nepredviđenim nevoljama i komplikacijama)</p>	<p>1. naduti se, napuhati se, nebreknuti</p> <p>2. ispriječiti se, ustobočiti se</p>	/	/
ispečivati se	usp. ispečiti	/	/	/
ispraviti	<p>1. (što) a. učiniti ravnim ono što je krivo, pogrbljeno i sl.; izravnati, uspraviti [ispraviti leđa]</p> <p>b. učiniti ispravnim ono što je pogrešno [ispraviti pogreške]</p> <p>c. (koga) reći ispravno što je netko rekao ili izgovorio pogrešno, upozoriti na pogrešku</p> <p>2. (se) a. zauzeti uspravan položaj; uspraviti se</p> <p>b. učiniti ispravnom vlastitu pogrešku</p>	<p>1. a. odstraniti, otkloniti pogrešku, učiniti pogrešnu stvar ispravnom: ispraviti pogrešku, nepravdu, tekst, podatke</p> <p>b. upozoriti koga na pogrešku: ispraviti koga, čije riječi</p> <p>2. staviti da stoji kako treba: ispraviti sliku, stol, knjigu</p> <p>3. uspraviti</p> <p>4. izravnati (1), ispružiti</p> <p>ispraviti se; uočiti svoju pogrešku i otkloniti je</p>	<p>I. (što, koga)</p> <p>1. a. učiniti ponovno ravnim → ispružiti, izravnati, svinuti, sviti</p> <p>b. vratiti u uspravan položaj → uspraviti</p> <p>c. učiniti ispravnim ono što je pogrešno, loše, nepotpuno → korigirati, redresirati</p> <p>d. poboljšati ocjenu u školi → popraviti</p> <p>e. označiti pogreške i ocijeniti</p> <p>2. reći ispravno što je tko rekao ili izgovorio pogrešno, upozoriti na pogrešku</p> <p>II. ispraviti se</p> <p>1. vratiti se u uspravan položaj → uspraviti</p>	<p>1. popraviti ili ukloniti pogreške</p> <p>2. označiti pogreške i ocijeniti [~ zadaće; ~ testove]</p> <p>3. dobiti bolju ocjenu od prijašnje [~ jedinicu; ~ matematiku]</p> <p>4. postaviti što u uspravan položaj ili staviti da stoji uspravno [~ leđa]</p> <p>ispraviti (se) (prijel.) popraviti čiju pogrešku [~ koga u govoru]</p> <p>ispraviti se (povr.) zauzeti uspravan položaj, stati uspravno [Ispravi se!]</p>

			2. učiniti ispravnom vlastitu pogrešku	
ispravljati	prema svršenom ispraviti	<p>1. a. uklanjati pogreške, činiti ispravnim: ispravljati školske zadaće</p> <p>b. upozoravati na pogreške: ispravljati koga</p> <p>2. ravnati (1)</p> <p>ispravljati se; uočavati svoje pogreške i otklanjati ih</p>	<p>ispraviti se</p> <p>I. (koga, što)</p> <p>1. a. [ispravljati savinutu žicu] → ispružati, izravnati, svijati</p> <p>b. [ispravljati savinuta leđa] → uspravljati</p> <p>c. [ispravljati tuđe propuste] → korigirati, redresirati</p> <p>d. [ispravljati jedinice] → popravljati</p> <p>e. [ispravljati domaće zadatke]</p> <p>2. [ispravljati pogriješan izgovor]</p> <p>II. ispravljati se</p> <p>a. [ispravljati savinuta leđa] → uspravljati</p> <p>b. [Nije dobro govorio naš jezik, ali se trudio sam ispravljati sve što je krivo izgovorio.]</p>	<p>1. popravljati ili uklanjati pogreške</p> <p>2. označivati pogreške i ocjenjivati [~ zadaće; ~ testove]</p> <p>3. dobivati bolje ocjene od prijašnjih [~ jedinice; ~ matematiku]</p> <p>4. postavljati što u uspravan položaj ili stavljati da stoji uspravno [~ leđa]</p> <p>ispravljati (se) (prijel.) popravljati čiju pogrešku [~ koga u govoru]</p> <p>ispravljati se (povr.) zauzimati uspravan položaj, stajati uspravno</p>
isprsi se	<p>1. istaknuti prsa, izbaciti prsa naprijed i uvući trbuh</p> <p>2. pren. razg. pokazati se velikodušan, napraviti vidljivu gestu kakvim izdatkom, biti galantan, kavalir (ob. o izdatku)</p>	<p>1. stati uspravno s naprijed izbačenim prsima</p> <p>2. pren. a. ponijeti se, pokazati se odlučnim, hrabrim; ispriječiti se, ustobočiti se</p> <p>b. pokazati se velikodušnim, galantnim u plaćanju zajedničkoga računa</p>	<p>1. stati uspravno s izbačenim prsima</p> <p>2. pren. a. ponijeti se, pokazati se odlučnim, hrabrim [isprsi se pred šefom]</p> <p>b. pokazati se velikodušnim, galantnim u plaćanju</p> <p>c. pridavati si veliku važnost</p>	<p>1. izbočiti prsa prema naprijed</p> <p>2. pren. pokazati se velikodušnim, odlučnim ili hrabrim</p>
isprsvati se	usp. isprsi	/	<p>isprsvati se</p> <p>1. [Nije volio stajati u vrsti i isprsvati se]</p> <p>2. a. [Isprsvao se i kad nije prijetila nikakva opasnost.]</p>	/

			b. [Uvijek se želio isprisivati časteći društvo.] c. [isprisivati se pred kolegama]	
ispružati	?	ispravljati, protezati, istezati ispružati se a. lijegati u vodoravan položaj b. raz. odmarati se	ispružiti (se) I. (što) a. [ispružati žicu] → ispravljati b. → istezati, protezati, pružati [ispružati noge/prste] II. ispružati se [ispružati se na ležaljci] → pružati	stavljati što u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat] ispružati se (povr.) lijegati čitavom dužinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu]
ispružiti	1. (što) istegnuti ili protegnuti tijelo ili udove 2. (se) a. leći punom dužinom tijela u vodoravan položaj b. pasti (u šali, ili za pad koji nije težak) c. razg. malo se odmoriti ispružiti noge a. početi brže, žustrije hodati, požuriti, poći brže b. protegnuti u sjedećem ili ležećem stavu	ispraviti, istegnuti: ispružiti noge, štap, prst ispružiti se; leći svom dužinom ispruženih nogu	I. (što) 1. → ispraviti [ispraviti žicu] 2. → protegnuti [ispružiti noge/prst] II. ispružiti se; leći svom dužinom ispruženih nogu	staviti u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat] ispružiti se (povr.) leći čitavom dužinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu]
ispruživati	usp. ispružiti	/	= ispružati (se)	/
ispupčiti (što, se)	isturiti, izbočiti	pomaknuti van od tijela komu pripada; istaknuti, izbaciti, izbočiti: ispupčiti bok	(što) pomaknuti što prema van od tijela ili površine kojima pripada [ispupčiti trbuh] → isprćiti, izbočiti	pomaknuti što prema van od tijela kojemu pripada [~ trbuh; ~ usne]
isturiti (što, koga)	1. etnol. pomaknuti naprijed dio tijela; istaknuti, izbaciti [isturiti prsa]	istaknuti (1), izbočiti, ispružiti	(koga, što) razg. 1. → izbaciti [isturiti bokove/prsa]	/

	<p>2. etnol. izbaciti van iz čega [isturiti glavu kroz prozor]</p> <p>3. izbaciti daleko naprijed; poslati, detaširati [isturiti vojne jedinice; isturiti napadača, sport]</p>		<p>2. → istaknuti</p>	
<p>izravnati (što, se)</p>	<p>1. učiniti ravnim, takvim da se po visini ne izdvaja od površine ravne plohe</p> <p>2. učiniti jednakim, dovesti u ravnotežu; izravniti, izjednačiti</p>	<p>1. a. otkloniti neravnine, izbočine na kakvoj površini; poravnati: izravnati zemlju</p> <p>b. ispraviti ono što je iskrivljeno; izravnati žicu</p> <p>2. učiniti jednakim; ujednačiti: izravnati račune, razlike</p> <p>izravnati se; uspraviti se</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. učiniti što ravnim, ukloniti neravnine [izravnati plahu] → naravnati, poravnati, sravnati, zaravnati, izgužvati</p> <p>2. pren. a. pravedno presuditi, riješiti neku složenu situaciju tako da svi budu zadovoljni</p> <p>b. učiniti jednakim → egalizirati, izjednačiti</p> <p>II. izravnati se</p> <p>1. postati ravnim, izgubiti neravnine</p> <p>2. popraviti držanje tijela → uspraviti se</p>	<p>učiniti kakvu površinu ravnom, ukloniti neravnine [~ stolnjak]</p> <p>izravnati se (povr.) postati ravnim, bez neravnina [tlo se izravnalo]</p>
<p>izravnati (što, se)</p>	<p>usp. izravnati</p>	<p>1. a. činiti ravnim, otklanjati neravnine; poravnati: izravnati ceste</p> <p>b. ispravljati iskrivljeno: izravnati drvo</p> <p>2. činiti jednakim; ujednačivati: izravnati rezultate</p> <p>izravnati se; uspravljati se</p>	<p>izravnati</p> <p>I.</p> <p>1. [Radnici izravnaju novi sloj ceste valjkom.] → naravnati, poravnati, ravnati</p> <p>2. pren. a. [Oni preko leđa drugih izravnaju svoje račune.] → gladiti, poravnati</p> <p>b. [izravnati plaće radnica s plaćama radnika] → egalizirati, izjednačavati</p> <p>II. izravnati se</p>	<p>činiti kakvu površinu ravnom, uklanjati neravnine [~ stolnjak]</p> <p>izravnati se (povr.) postajati ravnim, bez neravnina [tlo se izravnava]</p>

			<p>a. [Nepravilnosti na licu same se izravnavaju i nestaju.] →poravnavati se</p> <p>b. [Kad ga ugleda, krene se izravnavati i popravljati.] → uspravljati se</p>	
izvaliti	<p>1. (što) izvaditi, iščupati iz tla i prevrnuti, srušiti (kamen, stablo i sl.)</p> <p>2. (što) razg. reći što nepromišljeno, glupo, nespretno; bubnuti</p> <p>3. (se) udobno leći ili naći udoban poluležeći položaj; zavaliti se</p> <p>4. (se) izaći iz jajeta; izleći se (pile se izvalilo]</p>	<p>1. sijekući, pileći, valjajući prevrnuti, srušiti: izvaliti stablo, kamen</p> <p>2. pren. a. izbuljiti, razrogačiti, iskolačiti: izvaliti oči</p> <p>b. reći što neprimjereno, nezgodno; bubnuti: izvaliti glupost</p> <p>izvaliti se</p> <p>1. leći udobno nauznak i raširiti se: izvaliti se na kauč</p> <p>2. izaći iz jajeta; izleći se</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. izvaditi, iščupati iz tla, podloge i prevrnuti [izvaliti stablo/ kamen]</p> <p>2. pren. razg. → bubnuti [izvaliti glupost]</p> <p>II. izvaliti se</p> <p>1. udobno leći ili naći udoban ležeći položaj [izvaliti se u naslonjaču; izvaliti se na kauč; izvaliti se na travu]</p> <p>2. izići iz jaja [Pile se izvalilo.] → ispiliti se, izleći</p>	<p>1. izvaditi, iščupati iz tla i prevrnuti [~ stablo]</p> <p>2. pren., razg. reći što nepromišljeno [~ glupost]</p> <p>izváliti se (povr.)</p> <p>1. udobno leći duž čega</p> <p>2. izići iz jaja [Pile se izvalilo.]</p>
izvaljivati (što, se)	usp. izvaliti	<p>1. prevrtati i rušiti</p> <p>2. pren. neprimjereno i nezgodno govoriti: izvaljivati gluposti izvaljivati se</p> <p>a. zavaljivati se</p> <p>b. izlaziti iz jajeta; leći se</p>	<p>izvaliti se</p> <p>I. (što) a. [izvaljivati stabla]</p> <p>b. pren. razg. [izvaljivati gluposti]</p> <p>II. izvaljivati se</p> <p>a. [izvaljivati se po travi]</p> <p>b. [Pilići se izvaljuju iz jaja.] → ispiljivati se, izlijegati, valiti se</p>	<p>1. vaditi, čupati iz tla i prevrtati [~ stabla]</p> <p>2. pren., razg. govoriti što nepromišljeno</p> <p>izvaljívati se (povr.)</p> <p>1. udobno ležati duž čega</p> <p>2. izlaziti iz jaja [Pilići se izvaljuju iz jaja.]</p>
izvijati se	usp. izvinuti se i izviti se	savijati	<p>I. (što) [Izvijali su vratove za njom] - pren. [Vertikalno se živjeti ne može, jer bezbrojni uređaji obzira i ograda iskrivljuju i izvijaju te vertikale.] → kriviti</p> <p>II. izvijati se</p>	/

			<p>a. [Anica se izvija u zagrljaju] b. [Muklo hripanje izvija se iz njegovih prsa] c. [Uzbrdica se sve ljuće izvija.]</p>	
izvinuti (što)	<p>1. saviti prema gore 2. iščašiti, uganuti (nogu, ruku)</p>	<p>1. saviti, svinuti, navinuti: izvinuti drvo 2. iščašiti, uganuti: izvinuti nogu izvinuti se 3. iskriviti se, savinuti se, svinuti se: drvo se izvinulo 4. izvući se, osloboditi se</p>	<p>I. (što) 1. → zavinuti [izvinuti brkove/ obrve/ rukave] 2. → iščašiti, uganuti [izvinuti nogu/ ruku] 3. izvući, osloboditi [izvinuti ruku] II. izvinuti se → izviti se a. [Izvinula mu se iz zagrljaja.] b. [Gusti se dim izvinuo iz dimnjaka.] c. [Nad Karlovcem izvinula se drvena kula dubovačka.]</p>	/
izviti se	<p>1. promijeniti ravan oblik savijanjem; izvinuti se, saviti se, iskriviti se [letva se izvila] 2. pren. izići iz čega, pojaviti se u obliku kao da se savija i sl. [izvila se iz zagrljaja, izvila se pjesma]</p>	<p>1. iskriviti se, saviti se 2. izvući se, osloboditi se savijajući tijelo: izviti se iz zagrljaja 3. izaći iz čega; pomoliti se, nastati, pojaviti se: izviti se na vidiku</p>	<p>I. (što) promijeniti ravan oblik savijanjem [Lastavić je izvio vrat preko ruba gnijezda.] → iskriviti, zakriviti II. izviti se 1. izvući se iz čega, osloboditi se savijajući tijelo ili protežući se [Izvila se iz zagrljaja.] 2. izići iz čega [Nakon kiše, oštri miris izvio se iz bijelih i crvenih katarinka.] 3. biti krivudavo usmjeren kamo [Uto stiže na ono mjesto, gdje se je izvila staza od pruda po kuku.]</p>	/
izvrnuti	<p>1. (što) a. okrenuti s jedne strane na drugu; prevrnuti b. unutrašnju stranu okrenuti tako da</p>	<p>1. pomaknuti, okrenuti prema drugoj strani: izvrnuti ruku, oči 2. izmijeniti, iskvariti: izvrnuti čije riječi, istinu 3. prebaciti, izbaciti: izvrnuti tekst</p>	<p>I. 1. a. okrenuti što na drugu stranu [izvrnuti ruku]</p>	<p>1. okrenuti što na drugu stranu [~ ruku] 2. pren. promijeniti čemu smisao [~ čije riječi; ~ istinu; ~ smisao]</p>

	<p>postane vanjska [izvrnuti rukav]</p> <p>c. pren., izmijeniti, iskviriti [izvrnuti smisao]</p> <p>2. (se) a. prevrnuti se, okrenuti se</p> <p>b. pasti na bok</p>	<p>4. preokrenuti</p> <p>5. prevrnuti</p> <p>izvrnuti se</p> <p>1. preokrenuti se</p> <p>2. prevrnuti se</p>	<p>b. unutrašnju stranu okrenuti tako da postane vanjska [izvrnuti rukav] → izokrenuti</p> <p>2. pren. promijeniti čemu smisao [izvrnuti čije riječi; izvrnuti istinu/ smisao] → iskrenuti, izopačiti, preokrenuti, prevrnuti</p> <p>3. razg. → iskrenuti [izvrnuti nogu]</p> <p>II. izvrnuti se</p> <p>1. pasti s čega [izvrnuti se s kreveta; izvrnuti se sa stolca]</p> <p>2. pasti na što, na koji dio tijela [izvrnuti se na leđa; izvrnuti se na bok]</p> <p>3. leći na što [izvrnuti se na krevet]</p>	<p>izvrnuti se (povr.) razg. izgubiti tjelesnu ravnotežu zbog nedostatka oslonca, dospjeti na niži položaj zbog gubitka tjelesne ravnoteže [~ na leđa; ~ prema naprijed; ~ s kreveta na pod]</p>
izvrtati	usp. izvrnuti	<p>1. pomicati, okretati prema drugoj strani: izvrtati nogu</p> <p>2. izmjenjivati, iskviriti: izvrtati činjenice</p> <p>3. preokretati</p> <p>4. prevrtati</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. a. [izvrtati ruke/ noge]</p> <p>b. [izvrtati rukave/ nogavice] → preokretati</p> <p>2. pren. [izvrtati čije riječi; izvrtati činjenice/ tezu] → iskretati, izokretati, izopačavati, preokretati, prvtati</p> <p>II. izvrtati se</p> <p>a. [izvrtati se s kreveta]</p> <p>b. [izvrtati se na leđa/ na bok]</p> <p>c. [izvrtati se na krevet]</p>	/
kimati (0, komu, čime)	<p>1. micati glavom gore-dolje u znak a. odobravanja</p> <p>b. nedoumice</p> <p>2. pren. pejor. ponizno se pokoravati i usvajati tuđe mišljenje</p>	<p>1. micati glavom gore-dolje u znak suglasnosti: kimati glavom</p> <p>2. pren. odobravati: kimati svakomu. povlađivati</p>	<p>1. (kimnuti) [kimati na pozdrav; kimati s odobravanjem]</p> <p>2. pren. podr. ponizno se pokoravati i usvajati tuđe mišljenje [Kima svakome.] → povlađivati</p>	micati glavom gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili odobravanja [~ na pozdrav; ~ s odobravanjem]

kimnuti (0, kome, čime)	usp. kimati	1. pomaknuti glavom gore-dolje u znak suglasnosti: kimnuti neprimjetno 2. pren. odobriti. povladiti	pomaknuti glavu gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili odobravanja [kimnuti na pozdrav; kimnuti s odobravanjem] → klimnuti	pomaknuti glavu gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili odobravanja [~ na pozdrav; ~ s odobravanjem]
klanjati	1. (0, što) moliti, obavljati molitvu po propisima islama [moliti dženazu, moliti namaz] 2. (se komu) a. sagibati gornji dio tijela u ljubaznom pozdravu b. pejor. iskazivati pretjerano poštovanje; dodvoravati se, ulagivati se 3. (se čemu) a. (doslovno) [klanjati se zlatnom teletu (:bibl.)] b. pretjerano oklijevati pred čim ili pred odlukom u vezi s čim, ne moći doći do čega [ona tjera raskoš, a ja se klanjam jednim čarapama = oklijevam u odluci da kupim čarape]	obavljati molitveni obred po islamu: klanjati dženazu klanjati se 1. sagibati gornji dio tijela pri pozdravu: klanjati se znancima u prolazu 2. rel. sagibati se u koljenima u znak štovanja Boga u crkvi pred oltarom ili pred raspelom 3. pren. pretjerano poštivati; ulagivati se, dodvoravati se; klanjati se vlasti	I. isl. moliti, obavljati molitvu po propisima islama II. klanjati se 1. crkv. spuštati se na koljena u znak štovanja Boga [klanjati se pred kipom Majke Božje/ do zemlje] → adorirati 2. a. sagibati gornji dio tijela u ljubaznom pozdravu ili u znak zahvalnosti komu [klanjati se komu do pojasa] → naklanjati b. pren. pogr. iskazivati pretjerano poštovanje [klanjati se političarima/ pretpostavljenima] → dodvoravati se, ulagivati se 3. pren. pretjerano oklijevati pred čim ili pred odlukom u vezi s čim, ne moći doći do čega [Klanja se pred odlukom, umjesto da nešto stvarno poduzme.]	klanjati se 1. sagibati gornji dio tijela pri pozdravu ili u znak zahvalnosti [Glumci se klanjaju publici.] 2. spuštati se na koljena u znak štovanja Boga [~ pred oltarom]
klecati (0)	1. u hodu gubiti uporište u koljenu ili koljenima 2. pren. bojati se i sl. (kao da se keca, predodžba klecanj)	1. hodati otežano pregibajući se u koljenima: klecati od straha, od slabosti 2. glaz. oglašivati se klecalom	1. (kleknuti), biti u hodu nesiguran na nogama, gubiti uporište u koljenima, pregibati se u koljenima [klecati od slabosti] - pren. biti uzdrman, potresen kakvim jakim osjećajem [klecati od straha/ od uzbuđenja] 2. (kleknuti), spuštati se na koljena u znak (po)štovanja i/ili poniznosti [Zdušno moleći,	biti u hodu nesiguran na nogama, gubiti uporište u koljenima, pregibati se u koljenima [~ od slabosti; ~ od straha]

			klecali su pred oltarom.] → padati na koljena pren. [Klecati pred moćnicima.]	
klecnuti (0)	nesvrš. prema svrš. klecati, usp. klecati	malo pokleknuti	malo pokleknuti [klecnuti od ganuća]	/
klečati (0)	nesvrš. prema svrš. kleknuti	stajati na koljenima: klečati pred oltarom, na klupi, na zemlji	kleknuti [klečati u crkvi] pren. [klečati pred moćnicima]	oslanjati se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela [~ pred oltarom];
kleknuti (0)	spustiti se na koljena kleknuti pred kim, pokoriti se, pokazati poniznost	spustiti se na koljena, stati na koljena, prignuti koljena: kleknuti na što, na koga	osloniti se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela [kleknuti pred oltarom; kleknuti na pod] → pokleknuti	osloniti se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela [~ pred oltarom];
klimati (se)	držati se čvrsto u podnožju ili u mjestu u kojem je učvršćeno; ljuljati se [stup se klima, zub mi se klima]	1. činiti pokrete glavom gore-dolje u znak odobravanja: klimati komu glavom 2. pren. odobravati svaku riječ starješini: klimati na sastancima klimati se; labavo biti usađen u nekoj podlozi: zubi mu se klimaju; kolac se klima	I. 1. (klimnuti), micati glavom gore-dolje u znak pozdravam slaganja ili odobravanja [klimati glavom] 2. pren. odobravati svaku riječ nadređenima [klimati na sastancima] II. (što) pomicati što lijevo-desno, činiti što slabije pričvršćenim ili labavim [klimati stol/ kolac] klimati se 1. ne biti dobro pričvršćen ili biti labavo usađen u koju podlogu [Krevet se klima.; Zubi se klimaju.] 2. biti slab, nestabilan [klimati se u hodu] → ljuljati pren. [Vlast se klima.]	1. micati glavom gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili odobravanja [~ na pozdrav; ~ s odobravanjem] 2. pomicati što lijevo-desno, činiti što slabije pričvršćenim ili labavim [~ stol] klimati se (povr.) ne biti dobro pričvršćen ili biti labavo usađen u koju podlogu [Stol se klima.; Zubi se klimaju.]
klimnuti (se)	usp. klimati	učiniti pokret glavom u znak odobravanja: klimnuti glavom	pomaknuti glavu gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili odobravanja [klimnuti na pozdrav;	pomaknuti glavu gore-dolje u znak pozdrava, slaganja ili

			klimnuti s odobravanjem] → kimnuti	odobranja [~ na pozdrav; ~ s odobravanjem]
klonuti (0)	izgubiti snagu; pokleknuti (doslovno i preneseno) klonuti duhom, izgubiti volju za životom, prepustiti se beznađu	1. postati opušten u tijelu, izgubiti uspravan položaj: glava mu klone 2. oslabiti tjelesno i duševno, izgubiti snagu; predati se, popustiti: klonuti duhom, pod teretom	izgubiti uspravan položaj [Odjednom sam klonuo i pao.; Glava mu klone.] pren. izgubiti snagu ili volju za rad [klonuti duhom] → iznemoći, malaksati, pokleknuti, popustiti, predati, smalaksati, umoriti	1. izgubiti uspravan položaj [Glava mu klone.] 2. pren. izgubiti snagu ili volju za rad [~ pod teretom obveza]
koprcati se	1. brzim i naglim pokretima tijela i udova nastojati se izbaviti iz čega, osloboditi se, iskočiti iz čega (o ljudima, životinjama); otimati se, bacakati se, praćakati se (ob. o ribi) 2. razg. nastojati se izvući iz teškog položaja ili iz teškoća bilo koje prirode (s naporom, učinkom i brzinom koji su nalik koprcanju) [koprcati se u neprilikama]	1. pokretima tijela pokušavati se osloboditi iz kakva sputanoga položaja; bacakati se, otimati se: ribe se koprcaju u mreži; koprcati se rukama i nogama 2. pren. izvlačiti se iz nepravilika: neka se koprcu kako zna	1. brzim i naglim pokretima tijela nastojati se izbaviti iz čega, iskočiti i osloboditi se (o ljudima, životinjama) [koprcati se rukama i nogama] → bacakati se, batrgati se 2. pren. nastojati se izvući iz teškoga položaja ili iz teškoća bilo koje prirode (s naporom, učinkom i brzinom koji su nalik koprcanju) [koprcati se u teškoj svakodnevnici/ negativnim emocijama/ u lažima] → izvlačiti se	brzim i naglim pokretima tijela nastojati se izbaviti iz čega, iskočiti i osloboditi se [~ rukama i nogama]
krečiti (što, se)	širiti noge u neskladnoj kretnji, ob. u kontekstu: krečiti noge, krečiti se kao žaba	širiti jako: krečiti noge krečiti se; jako širiti noge: krečiti se kao žaba	I. (što) jako širiti [krečiti vrata/ noge] II. krečiti se; širiti noge u neskladnoj kretnji [Krećio se po podiju i mislio da divno pleše.]	/
kriviti se	1. zakrivljavati se, odstupati od pravilnog položaja ili ravnine; izvijati se; vitoperiti se 2. okrivljivati sebe za što	1. držati krivim; okrivljivati: kriviti koga za što 2. činiti krivim, iskrivljivati; zavijati, savijati: kriviti drvo kriviti se a. postajati kriv, svinut; savijati se	I. (koga, što) 1. bacati krivicu na koga, smatrati ga krivim za grješku ili nepovoljan splet okolnosti [Ja ga ne krivim (za to).] → okrivljavati 2. svijati ili naginjati što, činiti krivim [kriviti cijev/ drvo; Vjetar	1. svijati ili naginjati što, davati čemu nepravilan ili pogrešan oblik [~ drvo; Vjetar krivi grane.] 2. proglašavati koga krivim, prebacivati krivnju na koga

		b. derati se, kričati	krivi grane.] → heriti, izvijati, svijati II. kriviti se 1. okrivljavati sebe za što [Krivim se za njegov neuspjeh.] 2. zauzimati nepravilan ili pogrješan oblik [kriviti se od težine tereta] → heriti se, svijati	[Krivim te jer nisi na vrijeme rekao istinu.] kriviti se (povr.) poprimati nepravilan ili pogrešan oblik, postajati krivim [~ se pod teretom]
kružiti (0)	1. kretati se kao da se opisuje kružnica [Zemlja kruži oko Sunca] 2. kretati se od mjesta do mjesta sa zamišljenim ili ostvarenim povratkom na isto mjesto; krstariti [kružiti ulicama] 3. ići od ruke do ruke, od usta do usta; kolati [priča kruži gradom]	1. gibati se kružno, ići u krugu: elektron kruži oko jezgre; vuci kruže oko žrtve; kružiti oko grada 2. ići od mjesta do mjesta; krstariti: kružiti gradom. kolati	1. kretati se oko svoje osi [Zemlja kruži oko Sunca.] → rotirati 2. kretati se u krugu, kao da se opisuje kružnica [kružiti obalom] pren.. [Nova gripa kruži svijetom.] → ići uokolo 3. kretati se od mjesta do mjesta bez duljega zadržavanja na jednom mjestu [kružiti ulicama; kružiti bez cilja] → krstariti 4. pren. širiti se (o vijesti, novosti) [Priča kruži sveučilištem.] → cirkulirati, kolati	1. kretati se u krugu, kao da se opisuje kružnica [Orao kruži visoko u zraku.; ~ obalom] 2. pren. širiti se (o vijesti, novosti) [Priča kruži sveučilištem.]
kvrčiti se	stiskati se u tijelu; kovrčiti se, kutriti (se) (u ležećem ili sjedećem stavu, u spavanju, od hladnoće i sl.)	1. uvijati se, kovrčiti se: lišće se kvrči 2. skupljati se u tijelu; kutriti se: kvrčiti se od zime	I. (što) grčevito stiskati, uvijati [Kvrčio je prste od nerveze.] II. kvrčiti se 1. uvijati se [Lišće se kvrči.] 2. stiskati se u tijelu (u ležećem ili sjedećem položaju, u spavanju, od hladnoće i sl.) [kvrčiti se od zime; Kvrči se od boli.] → kutriti se	/
lamatati (0, čime)	ekspr. pojačano od lamati	jako lamati; maltariti	snažno zamahivati [lamatati rukama po zraku/ nogama/ glavom bez veze/ kišobranom na lopova/ u lutnji/ svom snagom] → lamati pren. [Sinoć su u emisiji čitav sat lamatali o glupostima/ o	/

			neprofesionalnim novinarima.; Koliko ti to možeš lamatati jezikom?]	
lamati	(čime) u očaju, žestokom dokazivanju i sl. izvoditi kretnje rukama, naglo širiti; kršiti, lamatati [lamati rukama]	1. brzo mahati; mlatiti: lamati rukama, lamati krilima 2. zast. lomiti: lamati grane	I. u očaju, žestokom dokazivanju i sl. izvoditi kretnje rukama, naglo ih širiti [lamati rukama; lamati mačem po zraku; luđački lamati] → mahati, mlatiti, kršiti, lamatati II. (što) → lomiti [Lamali su mačeve sijekući neprijateljske glave.] pren. [Strašne su muke stale lamati njegovu dušu.; Glas mu se stao lamati u kašlju.]	/
lebdjeti (0)	1. održavati se u visinama na istom mjestu ili bez kretanja u nekom smjeru; leluhati 2. pren. ne biti čvrsto na tlu, nemati čvrst temelj (o zamislama, planovima, idejama itd.)	1. održavati se u zraku bez vlastitoga pogona, gibati se isključivo zračnom strujom: balon lebdi 2. letjeti održavajući se na istom mjestu; lebdjeti nad čim 3. pom/brod. održavati se uronjen na određenoj dubini mora - o podmornici 4. titrati, lepršati, leluhati: lebdjeti na vjetru 5. pren. biti zanesen; lebdjeti u oblacima	1. a. održavati se u visinama na istom mjestu [lebdjeti nad čim; Napravili su krevet koji lebdi u zraku.] pren. [Taj mi je prizor stalno lebdio pred očima.] → levitirati b. održavati se u zraku bez vlastitoga pogona ili se lagano kretati isključivo s pomoću vjetra ili struje zraka [lebdjeti na vjetru/ na visini od 3000 metara; Balon lebdi.] → leluhati 2. pren. biti zanesen, nemati čvrsti oslonac, uporište u zamislama, planovima, idejama i sl. [lebdjeti u oblacima; Planovi im lebde u zraku.]	održavati se u zraku na istome mjestu ili se lagano kretati isključivo s pomoću vjetra ili struje zraka
leći (0)	1. zauzeti vodoravan položaj 2. (u što, na što) smjestiti se prema veličini i obliku	1. položiti svoje tijelo u vodoravni položaj na ravnu površinu - o čovjeku i životinjama: leći u postelju, na klupu, na pod	1. zauzeti vodoravan položaj, ispružiti tijelo [leći na pod/ u postelju/ na klupu] → pružiti, zavaliti se	1. zauzeti vodoravan položaj, ispružiti tijelo [~ na pod; ~ u postelju]

		<p>2. ići spavati: leći kasno, rano</p> <p>3. a. ući na svoje mjesto - o dijelovima kakve sprave, naprave, stroja; sjesti: leći na pravo mjesto, leći dobro</p> <p>b. pren. razg. zaustaviti se: stvar je legla</p> <p>4. staviti u krevet: leći dijete</p>	<p>2. poći na počinak ili spavanje [ići leći; leći kasno] (...)</p>	<p>2. poći na počinak ili spavanje [Kasno je legao.]</p>
legnuti (0)	leći	leći	leći	/
ležati (0)	<p>1. biti u vodoravnu položaju, mirovati ispružen; počivati</p> <p>2. meton. a. biti u zatvoru [ležati pet godina]</p> <p>b. biti mrtav</p> <p>c. peyor. stalno se odmarati ne radeći</p> <p>3. zauzimati neki prostor, prostirati se, nalaziti se na nekom prostoru, biti smješten ili uskladišten (za zemljopisne pojmove, stvari, pošiljke, teret itd.) [grad leži na obali]</p>	<p>1. biti u vodoravnom položaju oslonjen na ravnoj površini: ležatu u postelji, na klupi, na travi</p> <p>2. biti pokopan. počivati</p> <p>3. nalaziti se, biti smješten: grad leži na desnoj obali</p> <p>4. ne raditi, biti lijen; ljenčariti: ležati čitave dane</p>	<p>1. biti u vodoravnome položaju, mirovati ispružen [ležati u krevetu/ u postelji; ležati na klupi/ na travi/ na truhu/ nepomično] pren. [Leži već tri dana na kardiologiji.]</p> <p>2. zauzimati koji prostor, prostirati se, nalaziti se na kojem prostoru, biti smješten ili uskladišten (za zemljopisne pojmove, stvari, pošiljke, teret itd.) [Grad leži na desnoj obali rijeke.; Pošiljka leži na carini već tjedan dana.] → nalaziti</p> <p>3. biti pokopan [ležati na groblju; Ovdje leže naši stari.] → počivati</p> <p>4. pren. a. biti u zatvoru, izdržavati kaznu [doživotno ležati]</p> <p>b. pogr. stalno se odmarati ne radeći [ležati po čitave dane; ljenčina koja stalno leži] → izležavati se, ljenčariti</p>	<p>1. nalaziti se u vodoravnome položaju [~ u krevetu]</p> <p>2. pren. a. nalaziti se, biti smješten [Grad leži na obali rijeke.]</p> <p>b. biti pokopan i počivati [Ovdje leže naši stari.]</p>

ljuljati (se, koga, što)	činiti da se tko ili što ravnomjerno kreće naprijed-natrag ili s jedne strane na drugu; njihati, zibati	činiti da se tko ili što jednakomjerno giblje na obje strane; njihati, zibati: ljuljati dijete, brod ljuljati se; njihati se jednakomjerno; zibati se: ljuljati se na vjetru, na valovima, na ljuljački	I. (koga, što) laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno [ljuljati dijete/ kolijevku] → njihati, zibati II. ljuljati se 1. pomicati se ravnomjerno na jednu pa na drugu stranu [ljuljati se na vjetru] → gibati, lelujati, cimati se, njihati se, zibati se 2. nesigurno hodati [ljuljati se u hodu] → klatiti se, klimati, posrtati, teturati	laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno [~ dijete] ljúljati se (povr.) pomicati se ravnomjerno naprijed i natrag ili lijevo i desno [Ljulja se na ljuljački.]
ljuljkati (koga, što, se)	lagano, nježno ljuljati (dijete na rukama ili u kolijevci); nanati, nunati; njihati, zibati	lagano, nježno ljuljati; zipkati, njihati, ljuljuškati: ljuljkati brodić	ljuljnuti se I. (koga, što) [ljuljkati dijete na rukama] → nunati II. ljuljkati se [ljuljkati se na ljuljački]	/
ljuljnuti (se, koga, što)	1. usp. ljuljati i ljuljkati 2. (koga) sport žarg. jakim udarcem zanijeti koga, učiniti da se zanese	/	I. (koga, što) 1. laganim pokretom pomaknuti koga ili što naprijed, lijevo ili desno [ljuljnuti kolijevku] 2. šp. žarg. jakim udarcem zanijeti koga, učiniti da se zanese [Ljuljnuo ga je toliko jako da je posrnuo i pao.] II. ljuljnuti se; laganim pokretom pomaknuti se naprijed ili natrag, lijevo ili desno [ljuljnuti se na ljuljački]	/
ljuljuškati (se, koga, što)	pomalo, lagano ljuljati	lagano, nježno ljuljati; uspavljivati: ljuljuškati dijete	ljuljušnuti I. (koga, što) [ljuljuškali su dijete uz uspavanku i odmah je zaspalo.] II. ljuljuškati se [Gondola se ljuljuškala na laganim valovima.]	lagano i nježno ljuljati koga ljuljuškati se (povr.) lagano se ljuljati

ljuljušnuti (se, koga, što)	jednom ili kratko izvesti radnju ljuljuškanja (usp. ljuljuškati)	/	I. (koga, što) malo zaljuljati [Ljuljušnuli su ga malo i odmah je prestao plakati.] II. ljuljušnuti se; malo se zaljuljati [Barka se ljuljušnula pod zamahom veslača.]	/
mahati	1. (kome) izvoditi rukom lagane i ravnomjerne pokrete (u znak pozdrava i sl.) 2. (čime) a. izvoditi snažne pokrete rukom, ob. s čime u ruci [mahati sabljom] b. izvoditi snažne pokrete krilima, repom i sl. 3. (čime) praviti se važan pokazujući kakve zasluge, priznanja i sl. [mahati zaslugama, mahati diplomom]	1. praviti pokrete čime, micati sad u jednom, sad u drugom smjeru: mahati štapom, repom, krilima 2. mašuci davati znak pokretima ruku, upućivati poruku, pozdrav i sl.: mahati komu na rastanku, prijateljici 3. pren. isticati neku svoju prednost, razmetati se čime: mahati zaslugama, diplomom	mahnuti I. 1. (mahnuti) a. [mahati glavom/ repom] → mlatiti, lamati [mahati krilima] → lepršati pren. [Neprijatelji mašu nuklearnim oružjem.] b. [mahati lepezom/ zastavom/ rupcima/ šeširima] 2. [mahati komu na rastanku/ prijateljici; mahati maramicom] II. pren. praviti se važan [mahati zaslugama/ diplomom] → razmahivati se, razmetati se, zveckati	praviti jake i brze pokrete čime [~ krilima; ~ repom; ~ zastavom]
mahnuti	usp. mahati	1. napraviti pokret čime: mahnuti repom 2. mahnuvši uputiti pozdrav, dati znak: mahnut 3. mahnuti znancu u prolazu	1. napraviti jak i brz pokret a. nekim dijelom vlastitoga tijela [mahnuti repom/ rukom/ krilima] b. nekim objektom, obično čime u ruci [mahnuti zastavom] 2. mičući rukom lijevo-desno, gore-dolje dati znak, uputiti poruku, pozdrav i sl. [mahnuti znancu u prolazu]	napraviti jak i brz pokret čime [~ krilima; ~ repom; ~ zastavom]

meškoaljiti se	micati se na mjestu u neprilici, dosadi, nervozi itd.	micati se na mjestu zbog neprilike, neudobnosti, nervoze i sl.; vrpaljiti se	micati se na mjestu zbog nervoze ili neudobnosti [meškoaljiti se na stolcu/ u krevetu/ na jastuku] → gnijezditi se, vrpaljiti se	micati se na mjestu zbog nervoze, neugode ili neudobnosti
nadići	1. (što) malo podići, dignuti od podloge (usp. dići/dignuti) 2. (se) nadoći	nadignuti	→ nadignuti	nadignuti
nadignuti	1. (što) malo podići ob. jednu stranu čega; djelomično uzdignuti 2. (se) podići se, uzdignuti se djelomično ili potpuno od podloge [parket se nadigao]	malo podignuti: nadignuti prozor nadignuti se 1. malo se podignuti 2. nabubriti, narasti: nadignuo se kruh	I. (što) lagano ili malo podignuti što [nadignuti glavu; nadignuti ormar/ vrata] → nadići II. nadignuti se 1. podići se, uzdignuti se djelomično ili potpuno od podloge [Parket se nadigao.] 2. povećati obujam [Tijesto se nadignulo.]	lagano ili malo podignuti što [~ glavu] nadignuti se (povr.) povećati obujam [Tijesto se nadignulo.]
nadizati (koga, što, se)	usp. nadignuti	malo dizati; podizati, uzdizati: nadizati glavu, obrve, uzglavlje nadizati se a. malo se dizati, pridizati se b. dižući uzimati mnogo: nadizati se novaca	nadići, nadignuti (se) I. (što) lagano ili malo dizati što [nadizati glavu/ obrve/ uzglavlje] II. nadizati se 1. povećavati obujam [Tijesto se nadiže.] 2. dižući uzimati mnogo čega [nadizati se novaca]	lagano ili malo dizati što [~ glavu] nadizati se (povr.) povećavati obujam [Tijesto se nadiže.]
nadnijeti se	1. (nad koga ili što) nagnuti se 2. nadviti se (ob. prijeteći)	podignuti ili staviti nad što, nad koga: nadnijeti glavu nad knjigu nadnijeti se; nagnjući glavu stati iznad koga ili čega: nadnijeti se nad dijete	I. (što) podignuti ili staviti nad koga ili što [nadnijeti ruku nad čelo/ glavu nad knjigu] II. nadnijeti se 1. nagnjući gornji dio tijela stati nad kim ili čim [nadnijeti se nad postelju/ nad dijete] 2. biti na većoj visini od koga ili čega [Hrast se nadnio nad kućom.; Crni oblaci nadnijeli su se nad vrhovima stijena.] - pren.	podignuti ili staviti što nad koga ili što [~ ruku nad čelo] nadnijeti (se) (prijel.) nagnjući se postaviti što iznad koga ili čega [~ glavu nad dijete; ~ se nad dijete]

			zaprijetiti čemu, ugroziti što čime [Opasnost se nadnijela nad grad.] → nadviti se	
nadnositi se	usp. nadnijeti	podizati ili stavljati što iznad čega, koga: nadnositi ruke nad peć nadnositi se a. naginjati se nad kim ili nad čim: nadnositi se nad zaspalu djecu b. biti na većoj visini od čega ili od koga: brdo se nadnosi nad selom	nadnijeti (se) I. (što) [nadenositi glavu nad novine] II. nadnositi se a. [nadenositi se nad dijete] b. [Granje se nadenosilo nad kućom.] pren. [Opasnost se stala nadenositi nad grad.] → nadvijati se	podizati ili stavljati što nad koga ili što [~ ruku nad čelo] nadenositi (se) ⟨prijel.⟩ naginjući se postavljati što iznad koga ili čega [~ glavu nad dijete; ~ se nad dijete]
nadvijati se (nad koga, nad što, 0)	usp. nadviti	dolaziti, savijati se iznad čega, postavljati se iznad čega; nadnositi se	nadviti I. (što) [nadvijati glavu nad dijete] II. nadvijati se 1. [nadvijati se nad postelju] 2. a. (o stupovima, svodovima, lukovima) [Iznad ulaza nadvija se novi luk.] b. [Oblaci su se stali nadvijati nad gradom.] 3. pren. [Nad nama se opet nadvija opasnost od rata.]	/
nadviriti se	?	pogledati odozgo nadnoseći se iznad čega, koga: nadviriti se nad bunar, nad knjigu, nada me	nagnuti se i pogledati odozgo [nadviriti se nad bunar/ nad knjigu/ nad plot]	/
nadvirivati se	?	naginjati se nad što i pogledavati odozgo	nadviriti se [Nadvirivali su se u auto i čudili što svega unutra ima.]	/
nadviti se (nad koga, nad što)	1. a. nagnuti se nad nekog ili nešto što je niže, naći se iznad nekog ili nečeg, visjeti iznad b. pren., prijetiti	1. vijući se, mičući se, leteći doći iznad čega, koga: orao se nadvio nad žrtvu; oblaci se nadvili nad grad	I. (što) postaviti što iznad koga ili čega [nadviti glavu nad dijete] II. nadviti se 1. naginjući gornji dio tijela stati nad kim ili čim [nadviti se nad postelju]	/

	2. biti izgrađen, nalaziti se iznad ili preko čega (o stupovima, svodovima, lukovima)	2. pren. zaprijetiti, nadnijeti: nadvila se opasnost nad domovinu	2. a. biti izgrađen iznad ili preko čega (o stupovima, svodovima, lukovima) [Iznad hrama trebalo bi se nadviti novo muzejsko zdanje.] b. naći se iznad koga ili čega [Oblak se nadvio nad gradom.] 3. pren. zaprijetiti čemu, ugroziti što čime [Opasnost se nadvila nad grad.] → nadnijeti se	
nagibati	?	naginjati nagibati se; naginjati se	I. (što) gibanjem dovesti u nagnut, ukošen položaj [nagibati glavu/ tijelo u plesu] → naginjati, ukošavati II. nagibati se; gibanjem se dovesti u nagnut, ukošen položaj [Sunce se počelo nagibati nad šumicu.] → deklinirati, naginjati se, ukošavati se	/
naginjati	1. (što) davati kosi pravac u odnosu na vodoravnu podlogu čemu 2. (čemu, kome) pren. biti sklon, slijediti, osjećati privlačnost prema čemu, priklanjati se	1. postavljati, dovesti u kosi položaj; nakrivljivati, nakretati: naginjati glavu, bocu 2. a. biti naklonjen, sklon: naginjati opoziciji b. skretati: povorka je naginjala prema crkvi naginjati se; postavljati se, dovesti se u kosi položaj, nakrivljivati se, nakretati se: naginjati se kroz prozor	nagnuti se I. (što) [naginjati dasku] → heriti, nagibati, nakretati II. pren. biti sklon čemu ili težiti čemu [naginjati suprotnoj strani] → gravitirati, inklinirati, naklanjati III. naginjati se a. [Brod se počeo naginjati.] → heriti se b. [Ne naginji se kroz prozor.] → nagibati se, nakretati se	1. (prijel.) postavljati, dovesti što u kos, neravan položaj [~ dasku] 2. (neprijel.) pren. a. biti prijateljski raspoložen prema komu ili čemu; b. biti slab prema čemu [~ piću]; naginjati se (povr.) sagibati tijelo [~ se kroz prozor];
nagnuti	1. (koga, što) dati kosi pravac čemu, dovesti što u kos položaj; nakriviti	1. staviti ukoso ono što stoji uspravno; nakriviti: nagnuti stup 2. prikloniti se, približiti se: nagnuti komu, čemu	I. (što) postaviti, dovesti što u kos, neravan položaj [nagnuti glavu/ nagnuti stup] → nakrenuti, nakriviti	postaviti, dovesti što u kos, neravan položaj [~ glavu]

	<p>2. (se) a. doći u kos položaj; nakriviti se</p> <p>b. sagnuti glavu preko čega (ograda, prozora i sl.)</p> <p>3. (0) ob. u vezi s glagolom bježati u zn. početi [nagne bježati; počne bježati, dade se u bijeg]</p>	<p>nagnuti se; pomaknuti se na stranu ili naprijed; nakriviti se, sagnuti se: brod se nagnuo, nagnuti se kroz prozor, nagnuti se nad stol</p>	<p>II. nagnuti se</p> <p>1. doći u kos položaj [Stup se nagnuo.; Brod se nagnuo.] → deklinirati, nakrenuti se, nakriviti se</p> <p>2. sagnuti se [nagnuti se kroz prozor/ nad stol/ nad umivaonik]</p>	<p>nàgnuti se (povr.) sagnuti tijelo [~ se kroz prozor]</p>
naguziti se	<p>žarg. vulg. naprčiti se</p>	<p>nagnuti se i isprčiti stražnjicu</p>	<p>I. (koga)</p> <p>1. izvršiti obljubu [Prvi put kad sam je vidio, želio sam je dobrano naguziti.]</p> <p>2. pren. podvaliti komu što [Ne daj da te naguze više!]</p> <p>II. naguziti se; nagnuti se i podignuti stražnjicu [Naguzio se da dohvati odvijač ispod stola, a moj ga je pas ugrizao za stražnjicu; naguziti se protivničkim igračima] → izguziti se</p>	/
naguzivati se	<p>usp. naguziti</p>	<p>naginjati se ističući stražnjicu</p>	<p>naguziti se</p> <p>I. (koga)</p> <p>a. [Naguzuje koga stigne, bez obzira na spol.]</p> <p>b. pren. [On naprosto sve naguzuje i smije im se u brk.]</p> <p>II. naguzivati se [Uobičajilo se nekako da se uvrijeđeni igrači naguzuju navijačima.]</p>	/
naheriti	<p>?</p>	<p>nakriviti, nakositi: naheriti glavu, klobuk, kolac</p> <p>naheriti se; nakriviti se, iskositi se</p>	/	<p>nakriviti</p>

nakloniti se	sagnuti glavu ili gornji dio tijela u znak poštovanja [nakloniti se duboko]	saviti malo naprijed; nagnuti, pomaknuti: nakloniti glavu nakloniti se; saviti gornji dio tijela, nagnuti se naprijed pri pozdravu ili u znak poštovanja: nakloniti se komu, se duboko, se prema oltaru	I. (što) svinuti prema naprijed [nakloniti glavu] II. nakloniti se 1. sagnuti glavu i gornji dio tijela u znak poštovanja [nakloniti se pred oltarom; nakloniti se publici] → pokloniti se 2. biti sklon komu ili čemu [Hoće li nam se sreća nakloniti?]	svinuti što prema naprijed [~ glavu] nakloniti se (povr.) sagnuti glavu i gornji dio tijela u znak poštovanja [~ se pred oltarom; ~ se publici]
nakositi (što)	postaviti nakoso, nagnuti u odnosu na okomiti pravac	staviti, pomaknuti, postaviti u koso; ukositi: nakositi gredu	I. (što) staviti, pomaknuti, postaviti ukoso, nagnuti u odnosu na okomiti pravac [nakositi gredu/kolac] → ukositi II. nakositi se; doći u kosi položaj u odnosu na okomiti pravac [Kameno se zdanje nakosilo.]	/
nakosivati (što)	usp. nakositi	/	nakositi I. (što) [nakosivati grede] II. nakosivati se [nakosivati se na strmini]	/
nakrenuti (što, se)	pomaknuti što ili postaviti tako da stoji ukoso ili pod kutom; iskrenuti	pomaknuti, postaviti u jednu stranu, da stoji koso; nagnuti, nakositi, nakriviti: nakrenuti glavu, čašu nakrenuti se; postaviti se, doći u neravan položaj; nagnuti se, nakriviti sem nakositi se	I. (što) pomaknuti ili postaviti tako da stoji ukoso ili pod kutom [nakrenuti čašu/ uho] II. nakrenuti se; postaviti se, doći u neravan položaj [postaviti u dvoranu sjedala koja se mogu nakrenuti prema naprijed]	/
nakretati (što, se)	usp. nakrenuti	pomicati, postavljati ukoso; naginjati, nakrivljivati: nakretati glavu nakretati se; naginjati se: nakretati se na desnu stranu	nakrenuti I. (što) [nakretati glavu/ tijelo ulijevo] II. nakretati se [Sjedala su se nakretala prema naprijed.]	/

nakriviti (što, se)	pomaknuti što ili postaviti tako da ne stoji uspravno; nagnuti u jednu stranu nakriviti kapu (šešir) a. pomaknuti kapu u jednu stranu b. pren. razveseliti se, postati bezbrižan	staviti, postaviti, namjestiti tako da stoji nagnuto, nahero, krivo, nagnuti, nakrenuti: nakriviti klobuk nakriviti se; postati kriv, nagnuti se na jednu stranu; nakrenuti se: breme se nakrivilo	I. (što) postaviti tako da stoji krivo, nagnuto na jednu stranu [nakriviti ogradu/ kapu] II. nakriviti se; postati krivim, nagnuti se na jednu stranu [nakriviti se od tereta]	postaviti što tako da stoji krivo, nagnuti što na jednu stranu [~ ogradu; ~ kapu] nakriviti se (povr.) postati krivim, nagnuti se na jednu stranu [~ se od tereta]
nakrivljavati (što, se)	usp. nakriviti	/	nakriviti se I. (što) [nakrivljavati ogradu/ kapu] II. nakrivljavati se [nakrivljavati se pod teretom]	postavljati što tako da stoji krivo, nagnuti što na jednu stranu [~ ogradu; ~ kapu] nakrivljavati se (povr.) postajati krivim, nagnuti se na jednu stranu [~ se od tereta]
nakrivljivati (što, se)	= nakrivljavati	pomicati što da stoji ukoso, nagibati na jednu stranu; kriviti: nakrivljivati vrat	= nakrivljavati se	nakrivljivati
nalakćivati se (0, na što)	usp. nalaktiti	/	nalaktiti se [Nije pristojno nalakćivati se pri jelu.]	/
nalaktiti se (0, na što)	spustiti tijelo na laktove, oprijeti se o laktove	nasloniti se laktom: nalaktiti se na stol	nasloniti se laktom, oprijeti se o laktove [nalaktiti se na stol; nalaktiti se na balkon i promatrati prolaznike]	/
naleći (na što)	1. pristajati dobro na gornju stranu nečega; pripasati, upasati 2. potpuno se predati čemu, usredotočiti se, posvetiti se čemu (o aktivnom radu)	1. navaliti, nagrnuti: naleći na koga, na što 2. nasloniti se, nagnuti se: naleći na ogradu 3. prionuti (2) naleći se; nasloniti se dijelom ili cijelim tijelom: naleći se na stol	/	1. težinom vlastita tijela ili kakvom drugom silom uprijeti o što [~ na držak] 2. dobro prionuti ili sjesti na što ili uza što [Poklopac je nalegao na okno.] 3. pren. obaviti sa svih strana, u potpunosti prekriti [Magla je nalegla na grad.]

nalegnuti	?	naleći	/	/
nalijegati	usp. svrš. naleći	<p>1. navaljivati 2. sjedati na svoje mjesto; pristajati, padati: nalijegati na ležište</p> <p>nalijegati se; naslanjati se dijelom ili cijelim tijelom: nalijegati se na stol</p>	<p>naleći</p> <p>a. [nalijegati na ogradu] b. [ravnomjerno nalijegati na podlogu] c. [Nafta je, skupa s valovima, počela nalijegati na obalu.] d. [Sumnuto su nalijekali na posao nastojeći ga ne izgubiti.]</p>	<p>1. težinom vlastita tijela ili kakvom drugom silom upirati o što [~ na držak] 2. dobro prianjati ili sjedati na što ili uza što [Poklopac naliježe na okno.]</p>
namjestiti	<p>1. (što) staviti na određeno mjesto ili u određeni položaj 2. (što) urediti, pospremiti 3. (što) opremiti namještajem 4. (kome, što) razg., podmetnuti, podvaliti 5. (koga) dati zaposlenje, radno mjesto; zaposliti 6. (se) a. postaviti se na određeno mjesto ili u određen položaj b. naći namještenje, zaposliti se</p>	<p>1. staviti stvar na mjesto predviđeno da na njem bude: namjestiti ormar, glavu motora, slomljenu kost 2. popuniti pokućstvom ili radnim priborom, staviti namještaj: namjestiti stan, ured 3. naći, dati komu radno mjesto, namještenje; zaposliti: namjestiti službenika, sina 4. a. raz. potajno unaprijed odrediti ishod onoga o čem se odlučuje natjecanjem ili natječajem; lažirati: namjestiti rezultat, izbore b. pripremiti zamku; podmetnuti: namjestiti komu neuspjeh</p> <p>namjestiti se 1. zauzeti mjesto; smjestiti se: namjestiti se u naslonjaču 2. naći sebi namještenje, posao, dobiti mjesto; zaposliti se: namjestiti se u knjižnici</p>	<p>I. 1. postaviti na određeno mjesto ili u određeni položaj 2. pripremiti za uporabu 3. prilagoditi 4. popuniti namještajem 5. a. zaposliti b. podmetnuti 6. lažirati</p> <p>II. 1. zauzeti određeni položaj 2. a. zauzeti ugodan položaj b. zaposliti se c. pristati u svoje mjesto</p>	<p>1. postaviti koga ili što na određeno mjesto ili u određeni položaj [~ knjigu na polici; ~ slomljenu kost] 2. učiniti što spremnim za uporabu [~ krevet; ~ stol] 3. prilagoditi potrebama ili zahtjevima [~ parametre; ~ visinu sjedala] 4. popuniti namještajem [~ kuhinju] 5. razg. v. zaposliti 6. pren. učiniti da tko dobije ono na što nema pravo [~ pobjedu]</p> <p>namjestiti se (povr.) 1. zauzeti određeni položaj [~ se pred ogledalom] 2. razg. zauzeti ugodan položaj [~ se u naslonjaču] 3. razg. v. zaposliti se pod zaposliti</p>

namještati	?	<p>1. stavljati stvari na mjesta predviđena da na njima budu: namještati prozore</p> <p>2. opremiti pokućstvom, namještajem: namještati kuću</p> <p>3. pronalaziti, davati radna mjesta: namještati suradnike</p> <p>4. raz.</p> <p>a. potajno unaprijed odrediti ishod onoga što se odlučuje u natjecanju: namještati pobjedu u igri, dobitak</p> <p>b. pripremiti zamku; podmetati: namještati stupicu komu</p> <p>namještati se; tražiti sebi udoban položaj: namještati se u postelji</p>	<p>I.</p> <p>1. postavljati na određeno mjesto ili u određeni položaj</p> <p>2. pripremiti za uporabu</p> <p>3. prilagođavati</p> <p>4. puniti namještajem</p> <p>5. a. zapošljavati b. podmetati</p> <p>6. lažirati</p> <p>II.</p> <p>1. zauzimati određeni položaj</p> <p>2. a. zauzimati ugodan položaj b. zapošljavati se</p>	<p>1. postavljati koga ili što na određeno mjesto ili u određeni položaj [~ knjigu na polici; ~ slomljenu kost]</p> <p>2. činiti što spremnim za uporabu [~ krevet; ~ stol]</p> <p>3. prilagođivati potrebama ili zahtjevima [~ parametre; ~ visinu sjedala]</p> <p>4. popunjavati namještajem [~ kuhinju]</p> <p>5. razg. v. zapošljavati</p> <p>6. pren. učiniti da tko dobije ono na što nema pravo [~ pobjedu]</p> <p>namjéštati se (povr.)</p> <p>1. zauzimati određeni položaj [~ se pred ogledalom]</p> <p>2. razg. zauzeti ugodan položaj [~ se u naslonjaču]</p>
naprčiti se	/	/	sagnuti se i izbaciti stražnjicu [nespretno se naprčiti] → izguziti se	/
naprčiti se	sagnuti se i izbaciti stražnjicu	istaknuti prema naprijed; izbaciti: naprčiti usne, nos	→ isprčiti, napućiti	/
naprćivati	<p>1. (što) usp. naprčiti [naprćivati usne, naprćivati stražnjicu]</p> <p>b. (što) usp. naprtiti [naprćivati breme na leđa, naprćivati sebi brige (na vrat, na leđa)]</p> <p>2. (se) usp. naprčiti se</p>	/	(što) → naprčiti [naprćivati usne] → napućivati	/
napućiti (što)	(o usnama) izbočiti, isturiti (kao pri izgovoru glasa o); naškubiti	istaknuti naprijed; naprčiti: napućiti usne	(što) izbočiti, istaknuti naprijed [napućiti usne] → isprčiti, ispućiti, naprčiti	izbočiti, istaknuti naprijed (o usnama)

napućivati (što)	usp. napućiti i naputiti	pokazivati put: napućivati koga	napućiti [napućivati usne] → naprćivati	/
nasjedati (0, na što)	usp. nasjesti	postajati žrtvom prevare: nasjedati na laži	nasjesti a. [nasjedati u otvor] b. pren. [nasjedati na lažnu propagandu] → nasađivati se	1. pristajati u kakvo ležište [~ u otvor] 2. pren. biti prevarenim, nasamarenim [~ na lažna obećanja]
nasjesti (0, na što)	1. sjesti, zasjesti 2. pren. razg. iron. biti žrtva prevare, podvale; zagristi mamac	1. pristati u svoje ležište; uglaviti se, leći: nasjesti na podlogu 2. biti prevaren, podleći zamki; nasaditi se, prevariti se: nasjesti na izazov	1. pristati u kakvo ležište [nasjesti u otvor/ na podlogu; Prozor je dobro nasjeo u okvir.] 2. pren. biti prevarenim, nasamarenim [nasjesti na lažna obećanja] → nasaditi se, upecati se	1. pristati u kakvo ležište [~ u otvor] 2. pren. biti prevarenim, nasamarenim [~ na lažna obećanja]
naslanjati se	usp. nasloniti	postavljati na oslonac radi održavanja uspravnoga položaja: naslanjati glavu na ruke naslanjati se; postaviti se uz neki oslonac: naslanjati se na stup	nasloniti se I. (što) [naslanjati laktove na stol; naslanjati štap na zid] II. naslanjati se 1. a. [naslanjati se na vrata] b. [Palača se naslanja na crkvu.] 2. pren. biti nastavak čega, nastavljati kakvu tradiciju [naslanjati se na dosadašnji rad]	/
nasloniti	1. (koga, što) postaviti uz nekoga ili nešto tako da taj ili to pruža oslonac, pomaže održavanju uspravnog položaja 2. (se) postaviti se uz ili na neki oslonac	nagnuti i pustiti da se gornjim krajem opre na što, na koga; osloniti: nasloniti glavu na ruku, štap na zid nasloniti se; nasloniti svoje tijelo: nasloniti se na stup, nasloniti se na koga	I. (što) postaviti na oslonac ili uz kakav oslonac [nasloniti laktove na stol; nasloniti štap na zid] II. nasloniti se 1. nasloniti svoje tijelo na što [nasloniti se na vrata] 2. biti jedno kraj drugoga i međusobno se doticati [Palača se naslonila na crkvu.]	/

natkriliti (koga, što)	<ol style="list-style-type: none"> 1. a. pokriti krilom b. nadnositi se nad koga ili što, zakloniti odozgo 2. pren. nadmašiti koga, biti bolji u čemu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. krilima pokriti, zastrijeti: natkriliti piliće 2. nadnijeti se, nadvisiti: natkriliti što 3. pren. nadmašiti, nadići: natkriliti koga 	<ol style="list-style-type: none"> 1. krilima pokriti, zastrijeti [natkriliti piliće] 2. → nadvisiti [natkriliti stablo] 3. pren. a. → nadići, nadmašiti [natkriliti čiju ljepotu] b. → natkroviti [Potrebno je stvoriti udругu branitelja koja će natkriliti sve ostale.] 	/
natkriljivati (koga, što)	usp. natkriliti	<ol style="list-style-type: none"> 1. krilima zastirati 2. nadnositi se, nadvisivati 3. pren. nadmašivati, nadilaziti 	natkriliti a. [natkriljivati golubiće] b. [Na kraju će antene natkriljivati sve krovove.] c. [Na pragu je osnivanje jedne organizacije koja će natkriljivati razne slupine iz civilnoga (i alternativnoga) sektora.] → nadmašivati	/
njihati (se, što)	<ol style="list-style-type: none"> 1. (se) ljuljati; zibati se (usp.) 2. (što) pomicati ono što se vraća uvijek u isti položaj; zibati [njihati kolijevku] 	ritmički pomicati amo-tamo, sad na jednu sad na drugu, suprotnu stranu; ljuljati, zibati njihati se; ljuljati se, zibati se	I. (koga, što) laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga/ što naprijed i natrag ili lijevo i desno [njihati dijete] → klatariti, zibati II. njihati se; pomicati se ravnomjerno na jednu pa na drugu stranu [Njiše se pri hodu.] → gibati, klatiti se, lelujati	laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno [~ dijete] njihati se (povr.) pomicati se ravnomjerno naprijed i natrag ili lijevo i desno [Njiše se pri hodu.; Njiše se na njihaljci.]
obarati (koga, što)	usp. oboriti	<ol style="list-style-type: none"> 1. povaljivati: obarati stabla 2. davati neprolaznu ocjenu na ispitu: obarati studente 3. smanjivati, snizivati: obarati cijenu 4. opovrgavati, pobijati: obarati dokaze 5. svrgavati s vlasti: obarati vlade. rušiti 	<ol style="list-style-type: none"> 1. a. činiti da tko ili što padne b. obaljivati c. svrgavati 2. davati neprolaznu ocjenu 3. smanjivati 4. dokazivati lažnost čega 5. postizati bolji uspjeh 6. usmjeravati prema dolje 	<ol style="list-style-type: none"> 1. činiti da tko ili što padne [~ pješake; ~ stabla]; 2. činiti što nižim ili manjim, smanjivati čemu visinu ili vrijednost [~ cijene; ~ plaću; ~ temperaturu] 3. dokazivati lažnost koje izjave, tvrdnje ili mišljenja [~ dokaze; ~ optužnicu];

				4. postizati bolji uspjeh, pobjeđivati koga u čemu [Obarali smo sve rekorde.]
obazirati se	usp. obazreti se	1. pogledavati na stranu ili iza sebe; okretati se, osvrnati se 2. obraćati pozornost komu, čemu, imati obzira: obazirati se na koga, na što	obazreti se 1. [obazirati se oko sebe] 2. obraćati pozornost na koga ili što [Nemoj se obazirati na njega!]	1. okretati se za kim ili čim, pogledavati na stranu ili iza sebe [~ oko sebe]; 2. obraćati pozornost na koga ili što [Nemoj se obazirati na njega!]
obazreti se	1. (za kim, za čim) osvrnuti se pogledom, pogledati okrenuvši se 2. (na što, na koga) obratiti pažnju, posvetiti nakratko pozornost čemu, uzeti u obzir	1. okrenuti se za kim ili za čim, pogledati na stranu ili iza sebe; osvrnuti se: nije se ni obazrela 2. obratiti pozornost komu, čemu: obazreti se na koga, na što	okrenuti se za kim ili čim, pogledati na stranu ili iza sebe [obazreti se oko sebe] → osvrnuti se	okrenuti se za kim ili čim, pogledati na stranu ili iza sebe [~ oko sebe]
obrnuti (što)	1. okrenuti na drugu stranu ono što stoji u mjestu 2. okrenuti u suprotnom smjeru (u kretanju, neki razgovor, raspoloženje itd.)	1. okrenuti na suprotnu stranu; preokrenuti: obrnuti kaput 2. ek. uložiti u posao; okrenuti: obrnuti novac	I. (što) 1. zamijeniti strane, staviti na obrnutu stranu [Obrni ribu, zagorit će!] → okrenuti, prevrnuti 2. ulagati u poslove, investirati, obavljati burzovne transakcije obrnuti novce] → okrenuti II. obrnuti se; promijeniti položaj tijela, zamijeniti strane [obrnuti se u snu na leđa] → okrenuti	okrenuti
obrtati (što)	1. okretati na drugu stranu 2. ulagati u poslove, vršiti transakcije, propuštati kroz ruke (kapital i sl.)	okretati, preokretati	obrnuti (se) I. (što) a. [obrtati meso na žaru] – okretati, prevrtati b. [Da bi se roba isplatila, ona se mora obrtati.] → okretati II. obrtati se [Nemirno spava, neprestano se obrće.] → okretati	okretati

obzirati se	obazirati se	1. pogledavati na stranu ili iza sebe; okretati se 2. pren. paziti, misliti, brinuti se za što ili za koga: obzirati se na primjedbe. osvrtni se, obazirati se	= obazirati se	v. obazirati
odgurati (što, koga)	usp. odgurnuti	gurajući odmaknuti; odrivati: odgurati ormar od zida, auto	(koga, što) gurajući premjestiti ili pomaknuti s kojega mjesta na drugo [odgurati ormar od zida; odgurati auto iz dvorišta] → gurnuti	1. gurajući premjestiti ili pomaknuti s kojega mjesta [~ iz kuće] 2. gurajući premjestiti ili pomaknuti na koje mjesto [~ u kuću]
odguravati (koga, što)	1. usp. odgurnuti, odgurati 2. dijelom tijela oprijeti se o podlogu, tlo, zid itd. i učiniti da se što kreće ili počne kretati [odguravati drezinu]	/	odgurnuti, odgurati I. 1. [odguravati stol od zida] 2. dijelom tijela opirati se o podlogu, tlo, zid itd. i učiniti da se što kreće ili počne kretati [odguravati drezinu] pren. [odguravati prijatelje od sebe] → gurati II. odguravati se [odguravati se od zida]	/
odgurivati (koga, što)	= odguravati	gurajući odmicati od sebe; gurati	= odguravati (se)	gurajući odbacivati ili odmicati koga ili što [grubo ~ koga rukama] odgurivati se (povr.) gurajući se odmicati od čega
odgurnuti (što, koga)	gurajući otisnuti, maknuti (od sebe)	guranjem odmaknuti jednim pokretom od sebe, od svoga mjesta; odrinuti: odgurnuti koga, stolac, brodicu od obale	I. (koga, što) gurajući odbaciti ili odmaknuti [grubo odgurnuti koga rukama; odgurnuti stolac; odgurnuti brodicu od obale] → gurnuti, odrinuti, potisnuti	gurajući odbaciti ili odmaknuti koga ili što [grubo ~ koga rukama]; odgurnuti se (povr.) gurajući se odmaknuti od čega

			II. odgurnuti se; gurajući odmaknuti se od čega [odgurnuti se od zida]	
odležati (0)	<p>1. provesti neko vrijeme ležeći [odležati u bolesti]</p> <p>2. mirovati određeno vrijeme (o vinu, drvu kao građi koja se suši) [vino je odležalo]</p> <p>3. pren. razg. provesti neko vrijeme u zatvoru [odležao je tri godine]</p>	<p>1. a. dovršiti ležanje zbog bolesti, izliječiti ležanjem: odležati gripu</p> <p>b. provesti u zatvoru, na robiji: odležati kaznu, više godina</p> <p>2. sazreti ležanjem: vino je odležalo</p>	<p>I.</p> <p>1. provesti određeno vrijeme ležeći [odležati cijeli dan] → preležati</p> <p>2. biti na kakvu mjestu radi stjecanja kakvih svojstava [Vino je odležalo u bačvi godinu dana.] → odstajati</p> <p>II. (što) pren.</p> <p>1. provesti određeno vrijeme u zatvoru [odležati višegodišnju kaznu]</p> <p>2. preboljeti koju bolest u mirovanju i s potrebnim liječenjem [odležati upalu pluća] → preležati</p>	<p>1. (neprijel.) biti na kakvu mjestu radi stjecanja kakvih svojstava [Vino je odležalo u bačvi godinu dana.];</p> <p>2. (prijel.) pren.</p> <p>a. provesti određeno vrijeme u zatvoru [~ višegodišnju kaznu]</p> <p>b. preboljeti koju bolest u mirovanju i s potrebnim liječenjem [~ upalu pluća]</p>
odležavati (0)	usp. odležati	/	<p>odležati</p> <p>I. a. [odležavati cijele dane]</p> <p>b. [Vinjak mora odležavati u bačvi najmanje godinu dana.]</p> <p>II. (što) pren.</p> <p>1. provesti određeno vrijeme u zatvoru [Svako malo odležava kakvu kaznu.]</p> <p>2. preboljeti koju bolest u mirovanju i s potrebnim liječenjem [Gripa se mora odležavati.]</p>	/
odmahivati	1. (čime) dijelom tijela (glavom ili kojim od udova) činiti pokrete kao u luku a. bez voljnog poticaja b. u znak	1. činiti pokrete rukom u znak nepihvaćanja, neslaganja, odbijanja čega	<p>odmahnuti</p> <p>a. [Prestanite ih zanemarivati i olako odmahivati rukom.]</p> <p>b. [odmahivati gledateljima pri silasku s pozornice]</p>	/

	neodobravanja, podcjenjivanja itd. prema stvarnom kontekstu 2. (komu) na mahanje odgovarati mahanjem u znak pozdravljanja	2. odgovarati mahanjem na mahanje u znak pozdrava pri rastanku		
odmahnuti	usp. odmahivati	1. učiniti pokret rukom kojim se izražava odbijanje, neslaganje, neprihvatanje čega: odmahnuti rukom 2. odgovoriti mahanjem na mahanje u znak pozdrava pri susretu ili rastanku: odmahnuti komu	1. učiniti pokret kojim se izražava odbijanje, neslaganje, neprihvatanje [Na sve se ipak ne bi smjelo tek tako odmahnuti rukom.] 2. odgovoriti mahanjem na mahanje u znak pozdrava pri susretu ili rastanku [odmahnuti znancu u prolazu]	/
odsjediti (odsjedjeti)	1. provesti neko vrijeme sjedeći 2. pren. razg. provesti neko vrijeme u zatvoru [odsjedio je mjesec dana]	provesti neko vrijeme sjedeći: odsjediti u zatvoru	1. provesti neko vrijeme sjedeći 2. pren. razg. provesti neko vrijeme u zatvoru [Odsjedio je mjesec dana.]	/
odstajati (0)	1. provesti vrijeme stojeći 2. biti ostavljen neko vrijeme s određenom svrhom; odležati 3. (od čega) ostavljati praznog prostora ili ostavljati razmak, ne prilijegati čvrsto, biti odmaknut od čega [osnovni je zahtjev elegantne košulje da ovratnik odstoji od vrata, da ne steže]	1. biti negdje stojeći: odstajati sat vremena 2. biti ostavljen na miru; odležati: vino je odstajalo	I. (što) stojeći provesti cijelo vrijeme dok nešto traje [odstajati predavanje] → prestajati II. 1. provesti vrijeme stojeći [odstajati čitav sat čekajući autobus] → prestajati 2. biti na kakvu mjestu radi stjecanja kakvih svojstava [Vino je odstajalo u bačvi godinu dana.] → odležati, prestajati 3. ne prilijegati čvrsto, biti odmaknut od čega [Osnovni je zahtjev elegantne košulje da ovratnik odstoji od vrata, da ne steže.]	biti na kakvu mjestu radi stjecanja kakvih svojstava [Vino je odstajalo u bačvi godinu dana.]

odupirati se	usp. oduprijeti se	<ol style="list-style-type: none"> 1. pružiti otpor, suprotstavljati se, protiviti se: odupirati se komu, čemu 2. oslanjati se: odupirati se o što 	<p>oduprijeti se</p> <ol style="list-style-type: none"> a. [odupirati se čijim zahtjevima] → opirati se, suprotstavljati se b. [odupirati se rukama i nogama] → opirati se, podupirati c. [odupirati se nadzoru; odupirati se napasti] → otimati se 	<ol style="list-style-type: none"> 1. pružiti otpor, protiviti se čemu neprihvatljivom [~ čijim zahtjevima] 2. odgurujući se od koga ili čega pružiti otpor cijelim tijelom ili dijelom tijela [~ rukama i nogama] 3. rješavati se kakve misli, želje, navike, osjećaja itd. ili izbjegavati kakvo stanje [~ se nadzoru; ~ se napasti]
oduprijeti se	<ol style="list-style-type: none"> 1. (o što) osloniti se dijelom tijela na što tvrdo i čvrsto (čemu) a. pružiti otpor b. usprotiviti se 	<ol style="list-style-type: none"> 1. pružiti otpor, suprotstaviti se, usprotiviti se 2. osloniti se: oduprijeti se o štap 	<ol style="list-style-type: none"> 1. pružiti otpor, usprotiviti se čemu neprihvatljivom [oduprijeti čijim zahtjevima] → oprijeti se, suprotstaviti se 2. odgurujući se od koga ili čega pružiti otpor cijelim tijelom ili dijelom tijela [Laktovima se odupro o natkoljenice.] → oprijeti se, poduprijeti 3. riješiti se kakve misli, želje, napasne pojave, navike, osjećaja itd. ili izbjeci kakvo stanje [oduprijeti se iskušenju] → oteti se 	<ol style="list-style-type: none"> 1. pružiti otpor, usprotiviti se čemu neprihvatljivom [~ čijim zahtjevima] 2. odgurujući se od koga ili čega pružiti otpor cijelim tijelom ili dijelom tijela [~ rukama i nogama] 3. riješiti se kakve misli, želje, navike, osjećaja itd. ili izbjeci kakvo stanje [~ se nadzoru; ~ se napasti]
okrenuti (što, koga)	<ol style="list-style-type: none"> 1. a. pomicanjem čega oko osi . promijeniti mu položaj [okrenuti ključ u bravi] b. usmjeriti nešto prema nečem 2. a. potpuno promijeniti smjer kretanja čega, uputiti na protivnu stranu b. prijeći u oprečno ponašanje, raspoloženje i sl., promijeniti način ili smisao govora 	<ol style="list-style-type: none"> 1. kruženjem, kretanjem oko osi dovesti postojeći položaj ili smjer u suprotno stanje: okrenuti ključ, glavu udesno, automobil, brod 2. prevrnuti na drugu stranu: okrenuti stranu knjige, meso na žaru, majicu 3. promijeniti smjer kretanja, krenuti drugim putem; uperiti, usmjeriti na drugu stranu: okrenuti brod prema jugu, pušku u zrak, reflektor prema tlu 	<p>I.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. promijeniti položaj čega pomicanjem oko osi 2. učiniti kružni pokret dijelom tijela 3. usmjeriti što na drugu stranu 4. prevrćući premjestiti 5. staviti u optjecaj radi zarade <p>II. promijeniti se</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napraviti kružni pokret oko osi 2. osvrnuti se 	/

	<p>3. pustiti da se okrene, staviti u obrt, da kruži [okrenuti novac, okrenuti kapital]</p> <p>4. (se) a. pokrenuti se oko osi b. izvršiti kružno kretanje oko čega c. promijeniti smjer kretanja</p>	<p>4. staviti u optjecaj radi zarade: okrenuti novac</p> <p>okrenuti se 1. obaviti, napraviti kružnu kretanju: okrenuti se leđima, okrenuti se na drugu stranu, okrenuti se naprijed, prema suncu 2. pren. promijeniti odnos orema komu, čemu, postati čiji protivnik: okrenuti se protiv prijatelja</p>	<p>3. promijeniti odnos prema komu ili čemu</p>	
okretati (koga, što, se)	usp. okrenuti	<p>1. kružnim kretanjem oko osi mijenjati postojeći položaj ili smjer; vrtjeti: okretati kormilo 2. mijenjati smjer: okretati brod 3. prevrtati na drugu stranu: okretati stranice knjige, pečenku</p> <p>okretati se 1. mijenjati položaj svoga tijela prema drugoj strani: okretati se za prolaznicima 2. prevrtati se, vrtjeti se: okretati se u snu</p>	<p>I. a. vrtjeti b. usmjeravati c. prevrćući premješati d. stavljati u optjecaj radi zarade II. mijenjati se a. praviti kružni pokret oko osi b. osvrutati se c. mijenjati odnos prema komu ili čemu</p>	/
okružiti	<p>1. (koga, što) stati, postaviti se oko koga ili čega, napraviti krug, okruženje 2. (se) okupiti oko sebe koga</p>	<p>1. napraviti krug oko čega: okružiti brdo cestom 2. opkoliti: optužiti neprijatelja 3. pren. obasuti: okružiti koga pažnjom</p>	<p>I. (koga, što) 1. a. napraviti, postaviti što oko koga ili čega [okružiti brdo cestom] b. zatvoriti izlaz komu sa svih strana [okružiti neprijatelja] → opkoliti 2. pren. pružiti komu što u velikim količinama [okružiti djecu pažnjom]</p>	/

			<p>II. okružiti se; okupiti oko sebe u velikoj količini [okružiti se pametnim suradnicima; okružiti se knjigama] pren. [okružiti se ljubavlju]</p>	
<p>okruživati (koga, što, se)</p>	<p>usp. okružiti</p>	<p>1. praviti, postavljati krug oko koga ili čega 2. opkoljavati 3. pren. obasipati</p>	<p>okružiti (se) I. (koga, što) 1. a. [okruživati gradove cestama] b. [okruživati neprijateljsku utvrdu] → opkoljavati 2. pren. [okruživati djecu pažnjom] II. okruživati se [okruživati se dodvoricama/ prijateljima/ slikama] pren. [okruživati se ljubavlju]</p>	/
<p>omahnuti (0)</p>	<p>1. zamahom okrenuti, zavitlati rukom 2. prijeći ovlaš, jednim pokretom po površini čega, npr. brišući prašinu</p>	<p>mašući okrenuti; zavitlati: omahnuti rukom, kopljem, repom</p>	<p>1. zamahom okrenuti, zavitlati rukom ili kojim dijelom tijela [Omahnu onom jednom rukom.] 2. prijeći ovlaš, jednim pokretom po površini čega [omahnuti rupčićem preko lica]</p>	/
<p>opirati se (0, čemu, komu)</p>	<p>1. naslanjati se na što čvrsto da se ne padne, da se lakše stoji, sjedi ili odrazi 2. pružati otpor; odupirati se, suprotstavljati, protiviti tuđem mišljenju, pritisku, vlasti itd.</p>	<p>1. prenositi dio težine tijela na oslonac; naslanjati se, oslanjati se, podupirati se: opirati se o štap, na koga 2. suprotstavljati se, odupirati se, protiviti se: opirati se komu</p>	<p>oprijeti se a. [opirati se čijim zahtjevima] → buniti, suprotstavljati se b. [opirati se rukama i nogama] → braniti c. [opirati se o štap]</p>	<p>1. pružati otpor, protiviti se čemu neprihvatljivom [~ čijim zahtjevima] 2. odgurujući se od koga ili čega pružati otpor cijelim tijelom ili dijelom tijela [~ rukama i nogama]</p>
<p>opkoračiti (koga, što)</p>	<p>jednim korakom stati jednom nogom na jednu a drugom nogom na drugu stranu onoga što leži na tlu, ostaviti na tlu koga ili što između svojih nogu, ob. prije nego što se želi obim</p>	<p>stati jednom nogom s jedne, a drugom s druge strane čega stojeći na nogama: opkoračiti koga, što</p>	<p>(koga, što) staviti jednu nogu s jedne, a drugu s druge strane koga ili čega tako da obje noge dodiruju tlo [opkoračiti zidić/ sanjke] → okročiti</p>	<p>staviti jednu nogu s jedne, a drugu s druge strane čega tako da obje noge dodiruju tlo</p>

	rukama podignuti [opkoračiti mrtvacu, opkoračiti trupac]			
opkoračivati (koga, što)	usp. opkoračiti	stavljati jednu nogu s jedne, a drugu s druge strane čega stojeći na nogama	opkoračiti [opkoračivati ogradu/ bicikl]	stavljati jednu nogu s jedne, a drugu s druge strane čega tako da obje noge dodiruju tlo
oprijeti se	usp. opirati se	nasloniti, poduprijeti: oprijeti što o zid oprijeti se 1. osloniti se, nasloniti se: oprijeti se na što, o koga 2. pružiti otpor, oduprijeti se		1. pružiti otpor, usprotiviti se čemu neprihvatljivom [~ čijim zahtjevima] 2. odgurujući se od koga ili čega pružiti otpor cijelim tijelom ili dijelom tijela [~ rukama i nogama]
opružati se	usp. opružiti	istezati, ispružati, polagati cijelom dužinom opružati se; istezati se: opružati se na krevetu	opružiti I. (što) [opružati ruke] II. opružati se [opružati se na krevetu] → prostirati	/
opružiti se	pasti svom dužinom, pasti cijelim tijelom po dužini (o osobi)	istegnuti, ispružiti, položiti u svojoj svojoj dužini: opružiti sve četiri opružiti se; istegnuti se, ispružiti se: opružiti se na ležaljki	I. (što) izravnati cijelom dužinom [opružiti noge/ sve četiri] II. opružiti se; pasti cijelim tijelom po dužini [Pas je ugledao mačku, potegao uzicu i ja sam se opružio koliko sam dug i širok.] → ljosnuti, prostrijeti, raširiti	/
opustiti	1. (što) pustiti da slobodno visi [opustiti ruke], pustiti da se izvjesi, popustiti napetost ili zategnutost, učiniti obratno od ukočiti, zategnuti, nategnuti [opustiti tijelo] 2. (se) osloboditi se napetosti, postati ležeran	ukloniti napetost, pustiti da visi; olabaviti, omlohaviti: opustiti mišić, ruke, uže opustiti se; ukloniti tjelesnu i duševnu napetost u sebi, držati se neusiljeno: opustiti se u naslonjaču	I. (što, koga) 1. učiniti labavim ono što je bilo učvršćeno, zavezano ili čvrsto zategnuto [opustiti konopac/ žicu] → olabaviti, otpustiti, popustiti 2. izazvati uklanjanje ili smanjenje mentalne ili duševne napetosti [Čitanje me opustilo; opustiti atmosferu vicom] → relaksirati	1. učiniti labavim ono što je bilo učvršćeno, zavezano ili čvrsto zategnuto [~ konopac; ~ žicu] 2. izazvati uklanjanje ili smanjenje mentalne napetosti [Čitanje me je opustilo.] 3. smanjiti tjelesnu napetost [~ ruke]

			<p>3. smanjiti tjelesnu napetost [opustiti ruke/ mišiće] → relaksirati</p> <p>II. opustiti se; osloboditi se duševne i tjelesne napetosti [opustiti se nakon napornoga dana; opustiti se u naslonjaču] → raspasati, relaksirati se</p>	<p>opustiti se (povr.) osloboditi se mentalne i tjelesne napetosti [~ se nakon napornoga dana]</p>
opušitati (što, se)	usp. opustiti	<p>omlohlavljivati: opuštati vez, noge</p> <p>opušitati se; prestajati biti napet; smirivati se, odmarati se: opuštati se nakon rada</p>	<p>opustiti (se)</p> <p>I. (što)</p> <p>a. [opušitati konopce/ žice] → labaviti, otpušitati, popušitati</p> <p>b. [Planinarenje me opušta.] → relaksirati</p> <p>c. [opušitati noge/ mišiće] → relaksirati</p> <p>II. opuštati se [opušitati se nakon napornoga penjanja] → otkočivati se, otkvačivati se, raspasavati, relaksirati se</p>	<p>1. činiti labavim ono što je bilo učvršćeno, zavezano ili čvrsto zategnuto [~ konopce; ~ žice]</p> <p>2. uklanjati ili smanjivati mentalnu napetost [Čitanje me opušta.]</p> <p>3. smanjivati tjelesnu napetost [~ ruke]</p> <p>opušitati se (povr.) oslobađati se mentalne i tjelesne napetosti [~ se nakon napornoga dana]</p>
oslanjati se (na koga, što)	<p>1. opirati se na nešto [oslanjati se na zid]</p> <p>2. (na koga) prihvaćati čiju pomoć, podršku [oslanjati se na roditelje, oslanjati se na prijatelje]</p>	<p>1. pridržavati se o što pri hodanju, stajanju; podupirati se: oslanjati se o zid</p> <p>2. pren. imati povjerenja, pouzdavati se: oslanjati se na prijatelje</p>	<p>osloniti (se)</p> <p>I. (što) [oslanjati ljestve na zid] → prislanjati</p> <p>II. osloniti se [oslanjati se o stup/ na motku] → podbočivati se, podupirati se pren. [oslanjati se na roditelje; oslanjati se na činjenice] → računati</p>	<p>1. imati što kao oslonac, prenositi dio težine na što čvrsto [~ na štap]</p> <p>2. prihvaćati čiju pomoć ili podršku [~ na prijatelje]</p>
osloniti se (na koga, na što)	usp. oslanjati se	<p>1. prenijeti dio težine na čvrstu stvar radi lakšega hodanja, stajanja; oprijeti se, poduprijeti se, pridržati se: osloniti se o štap, o stup, o koga</p>	<p>I. (što) staviti što uz što, prenijeti dio težine čega na što čvrsto [osloniti ljestve na zid] → prisloniti</p> <p>II. osloniti se; imati što kao oslonac, prenijeti dio težine na što</p>	<p>1. imati što kao oslonac, prenijeti dio težine na što čvrsto [~ na štap]</p> <p>2. pren. prihvatiti čiju pomoć ili podršku [~ na prijatelje]</p>

		2. pren. pouzdati se, imati povjerenje, potporu, osloniti se na koga	čvrsto, oprijeti se o što [osloniti se na štap] → podbočiti se, poduprijeti se pren. prihvatiti čiju pomoć ili podršku, pouzdati se u koga [osloniti se na prijatelje; osloniti se na svjedočenja]	
osoviti (što, se)	1. ustati 2. pren. ojačati u poslovima, uzdići se nakon poteškoća, dobro napredovati	podignuti u okomit položaj; uspraviti: osoviti glavu osoviti se 1. ustati, uspraviti se: osoviti se na noge 2. postati samostalan, neovisan; osamostaliti se: osoviti se na vlastite noge	I. (što) podignuti u okomit položaj [osoviti glavu] → uspraviti pren. poboljšati čije stanje [Uspjelo mu je nekako osoviti obitelj] → pridignuti II. osoviti se; ustati, stati uspravno [Osovi se i ode.] → uspraviti se pren. ojačati u poslovima, uzdići se nakon poteškoća, dobro napredovati [Pričekaj malo da se osovimo, onda ćemo i mi vama moći pomagati.] → pridignuti	/
osovljivati (se, što)	usp. osoviti	/	osoviti (se) I. (što) [osovljivati vrat] → uspravljati pren. [osovljivati djecu] → pridizati II. osovljivati se [osovljivati se na noge] → uspravljati se pren. [Malo ćemo se duže osovljivati nego što smo očekivali.] → pridizati	/
osvrnuti se	1. okrenuti glavu i pogledati 2. (na što) pren. komentirati kakav događaj	1. pogledati u stranu ili unatrag da se što vidi; okrenuti se, obazreti se: osvrnuti se na stranu, na njih 2. pren. a. podsjetiti se: osvrnuti se na prošlost b. dotaknuti se u pripovijedanju,	1. okrenuti glavu i pogledati na stranu ili iza sebe [osvrnuti se za djevojkom] – obazreti se, okrenuti 2. pren. a. podsjetiti se na što prošlo [osvrnuti se na tradiciju]	1. okrenuti glavu i pogledati za sobom [~ za djevojkom] 2. pren. a. podsjetiti se na što prošlo [~ na prošlost]

		izlaganju: osvrnuti se na koga, na što	b. dati osvrt ili mišljenje o čemu, dotaknuti se čega u pripovijedanju ili izlaganju [osvrnuti se na glavnu temu knjige]	b. dati osvrt ili mišljenje o čemu, dotaknuti se čega u pripovijedanju ili izlaganju [~ na glavnu temu knjige]
osvrutati se	usp. osvrnuti se	1. okretati se, obazirati se, pogledavati: osvrutati se uokolo 2. ukratko prikazivati: osvrutati se na aktualne događaje	osvrnuti se 1. [osvrutati se za prolaznicima; osvrutati se na sve strane] → obazirati se, okretati 2. pren. a. [osvrutati se na prošlost] b. [osvrutati se na najnovije filmove]	1. okretati glavu i gledati za sobom [~ za djevojkama] 2. pren. a. podsjećati se na što prošlo [~ na prošlost] b. davati osvrt ili mišljenje o čemu, doticati se čega u pripovijedanju ili izlaganju [~ na glavnu temu knjige]
otpirati (što)	1. usp. otpri 2. (se) usp. otprijeti se	otvarati: otpirati prozore	(što) otprijeti, otpri → otvarati [otpirati prozore]	/
otprijeti se (o što)	v. oprijeti se, oduprijeti se	otvoriti: otprijeti vrata, oči	knjiš → otvoriti [Otpri vrata!]	/
periti (što)	upraviti što u pravcu čega (prst, koplje, oštar predmet i sl.) [mjesecima nitko nije vidio neprijatelja, ma koliko perio durbin na onu stranu]	/	(što) upraviti što u pravcu čega (prst, koplje, oštar predmet i sl.) [Mjesecima nitko nije vidio neprijatelja, ma koliko perio durbin na onu stranu.; Perio je uši i oči kao ptica, nakretao glavu sad na jednu sad na drugu stranu. (V. Kaleb)]	/
pljeskati	1. (0) udariti ploštimize čim mekim ili savitljivim po površini koja pri tome proizvodi šum pljuska [pljeskati rukom po vodi] 2. (0, komu) udarati dlanom o dlan u znak odobravanja, radosti i sl.; aplaudirati	1. udarati dlanom o dlan u znak odobravanja; aplaudirati: pljeskati komu, bruno pljeskati 2. lagano udarati dlanom u znak pažnje; tapšati: pljeskati koga po ramenu	pljesnuti I. [pljeskati dlanom po površini vode; pljeskati dijete po stražnjici] II. udarati dlanom o dlan obično u znak odobravanja ili pokazivanja osjećaja [pljeskati glumcima na kraju predstave; pljeskati od veselja] → aplaudirati	1. udarati dlanom o dlan obično u znak odobravanja ili pokazivanja osjećaja [~ glumcima na kraju predstave; ~ od veselja]; 2. udarati dlanom po čemu [~ po površini vode]

		3. udarati ploštimize čim mekim ili po čem mekom, pri čem se čuje pljesak: pljeskati dlanom po vodi pljeskati se; udarati se dlanovima po tijelu da se čuje pljeska: pljeskati se po bedrima od radosti	III. pljeskati se [pljeskati se po bedrima od radosti]	
pljesnuti	1. prema nesvrš. pljeskati (usp. 1, 2) 2. pren. pasti, srušiti se što bi pljesnuo dlanom o dlan, u tren oka, začas, odmah; što (koliko) pljesneš rukom o ruku = što (koliko) udariš dlanom o dlan (usp. dlan), što (koliko, dok) trepneš (okom) usp. trepnuti	1. udariti čime plosnatim: pljesnuti veslom po vodi, dlanom o dlan 2. udariti dlanom: pljesnuti koga po ramenu pljesnuti se; udariti se dlanom po dijelu tijela: pljesnuti se rukom po koljenu	/	udariti rukom po čemu [~ po površini vode]
odapirati (što)	usp. podaprijeti	/	/	/
podaprijeti (što)	v. poduprijeti	/	/	/
podbočiti	1. (što) postaviti kolac i sl. da se što ne nakrivi ili ne sruši, osloniti o što 2. (se) osloniti se rukom o što [podbočiti bradu]	poduprijeti: podbočiti trs, glavu rukama podbočiti se 1. staviti ruke na bokove 2. osloniti se, poduprijeti se: podbočiti se rukom o stol	I. (što) upotrijebiti što kao oslonac ili potporanj čemu da ne padne [podbočiti trs/ vrata; podbočiti glavu rukama] → poduprijeti II. podbočiti se 1. staviti ruke na bokove 2. osloniti se rukom o što → osloniti se, poduprijeti se	upotrijebiti što kao oslonac ili potporanj čemu da ne padne [~ glavu rukama; ~ zid] podbočiti se (povr.) imati što kao oslonac, prenijeti dio težine na što čvrsto [~ se na štap]
podbočivati (što, se)	usp. podbočiti	/	→ podbočiti (se) I. (što) [podbočivati zid/ bradu] → podupirati II. podbočivati se a. [Rado se podbočivala i u tom stavu gledala prolaznike.]	upotrebljavati što kao oslonac ili potporanj čemu da ne padne [~ glavu rukama; ~ zid] podbočivati se (povr.) imati što kao oslonac, prenositi dio težine na što čvrsto [~ se na štap]

			b. [podbočivati se rukama o stol] → oslanjati se, podupirati se	
podići	usp. podignuti	podignuti	→ podignuti (se)	podignuti
podignuti (podići)	<p>1. a. postaviti na viši položaj; premjestiti na više mjesto, nagore [podignuti zastavu]</p> <p>b. pružiti uvis [podignuti ruku]</p> <p>2. uzeti, pokupiti ono što leži na tlu [podignuti sa zemlje]</p> <p>3. staviti u uobičajeni položaj nešto što je palo; pomoći onome koji je pao da ustane</p> <p>4. pren. dovesti koga do zrelosti, do samostalnosti; odgojiti [podignuti dijete]</p> <p>5. pokrenuti, potaknuti na aktivnost, oduševiti koga za što [podignuti masu govorom]</p> <p>6. pobuniti</p> <p>7. izgraditi, sagraditi, načiniti [podignuti kuću]</p> <p>8. pren. dati kome viši stupanj, učiniti važnijim, vrednijim, značajnijim; uzdići, uzvisiti</p> <p>9. otkriti, skinuti ono čime je što poklopljeno ili pokriveno [podignuti poklopac, podignuti pokrivač, podignuti veo]</p> <p>podignuti glavu, glas, na noge, parnicu (tužbu), ruku na sebe itd. v. dignuti</p>	<p>1. dižući premjestiti, staviti na viši položaj: podignuti što uvis, čašu na policu</p> <p>2. rastirući razapeti: podignuti zastavu</p> <p>3. usmjeriti prema gore: podignuti ruku, glavu</p> <p>4. pokupiti s tla: podignuti papire sa zemlje</p> <p>5. uspraviti ono što je palo, osoviti na noge: podignuti stolicu, dijete</p> <p>6. uzgojiti: podignuti voćnjak, djecu</p> <p>7. izgraditi: podignuti školu, grad, komu spomenik</p> <p>8. pobuditi, potaknuti, pokrenuti neku pojavu: podignuti ustanak</p> <p>9. dižući maknuti: podignuti klobuk, stolnjak</p> <p>10. dižući povećati; povisiti: podignuti cijenu</p> <p>11. dižući uzeti: podignuti novac, pismo</p> <p>12. mat. potencirati: podignuti broj na kvadrat</p> <p>13. prav. pokrenuti postupak: podići parnicu, tužbu</p> <p>14. a. ojačiti, osnažiti, osokoliti: podići raspoloženje društvu, duh komu</p> <p>b. dižući uzdignuti: podignuti koga na položaj</p>	<p>1. a. premjestiti na viši položaj</p> <p>b. pružiti uvis</p> <p>2. pokupiti što s tla</p> <p>3. staviti u uobičajeni položaj ono što je palo</p> <p>4. pomoći kome pri ustajanju</p> <p>5. ispraviti</p> <p>6. skinuti ono čime je što poklopljeno</p> <p>7. potaknuti koga na što</p> <p>8. stvoriti gradeći</p> <p>9. preuzeti novac ili kakvu dokumentaciju</p> <p>10. učiniti što višim ili većim</p> <p>11. pokrenuti postupak</p> <p>12. a. pripremati koga za život</p> <p>b. uzgojiti</p> <p>c. ojačati</p> <p>d. postaviti na viši položaj u hijerarhiji</p>	<p>1. pomaknuti, premjestiti što s nižega na viši položaj [~ knjigu na policu]</p> <p>2. pomaknuti, premjestiti što iz vodoravnoga u uspravni položaj ili prema uspravnomu položaju, uspraviti, usmjeriti prema gore [~ brklju]</p> <p>3. pokrenuti, potaknuti koga da što učini [~ ljude na pobunu]</p> <p>4. stvoriti kopanjem temelja i zidanjem [~ kuću]</p> <p>5. preuzeti od koga novac, novčane papire ili kakvu dokumentaciju [~ nalaze; ~ plaću]</p> <p>6. učiniti što višim ili većim, povećati čemu visinu ili vrijednost [~ cijenu; ~ plaću; ~ temperaturu]</p> <p>7. pren. pripremiti koga za život [~ djecu]</p>

<p>podignuti se (podići se)</p>	<p>1. a. pokrenuti, premjestiti se s nižeg na više mjesto, popeti se b. pomaknuti se nagore, zauzeti viši položaj 2. ustati, zauzeti uspravan položaj 3. postati veći, porasti (o biljkama) 4. pren. ozdraviti, biti na putu ozdravljenja 5. a. (na koga) istupiti protiv koga moćnoga [selo se podignulo] b. ustati, pobuniti se 6. pren. doprijeti do višeg stupnja, položaja, ugleda</p>	<p>1. dižući se ustati: podignuti se od sjedišta 2. protegnuti se: podignuti se na prste 3. postati veći, porasti - o biljkama: drvo se podignulo 4. ustati protiv koga; pobuniti se: podignuti se na koga</p>	<p>1. a. premjestiti se na viši položaj b. protegnuti se 2. a. doprijeti do višeg stupnja, ugleda b. ozdraviti 3. a. povisiti se b. naglo nastati c. započeti pobunu</p>	<p>/</p>
<p>podizati</p>	<p>usp. podignuti</p>	<p>1. dižući premještati na viši položaj: podizati cigle na zid 2. rastirući razapinjati: podizati jedra 3. usmjeravati prema gore: podizati ruke prema granama 4. kupiti s tla: podizati jabuke 5. uspravljati ono što je palo, pomagati komu da ustane: podizati čunjeve, ranjenike 6. uzgajati: podizati nove naraštaje 7. graditi: podizati razoreni grad 8. uzrokovati neku pojavu: podizati prašinu 9. činiti višim, većim, vrednijim: podizati vrijednost čemu 10. dižući uzimati: podizati zajam 11. mat. potencirati: podizati broj na treću potenciju</p>	<p>I. 1. a. premještati na viši položaj b. pružati uvis 2. kupiti što s tla 3. stavljati u uobičajeni položaj ono što je palo 4. pomagati kome pri ustajanju 5. uspravljati 6. skidati ono čime je što poklopljeno 7. poticati koga na što 8. stvarati gradeći 9. preuzimati novac ili kakvu dokumentaciju 10. činiti što višim ili većim 11. pokretati postupak 12. a. pripremati koga za život b. jačati II. 1. a. premještati se na viši položaj b. protezati se</p>	<p>1. premjestiti se s nižega na viši položaj, s nižega na više mjesto [~ se na stolac] 2. (3. l.) a. postati višim [Temperatura se podignula.; Voda se podignula.]; b. naglo nastati [Podignula se oluja.; Podignula se magla.] 3. započeti pobunu ili ustanak, suprotstaviti se čemu [~ se na ustanak]</p>

		12. jačati, snažiti, poticati: podizati moral vojsci	2. a. dopirati do višeg stupnja, ugleda b. ozdravljati 3. a. povisivati se b. naglo nastajati c. započinjati pobunu 4. nalaziti se iznad	
podnimiti se	1. oduprijeti se, osloniti se laktom (laktovima) o što držeći glavu dlanom (dlanovima) 2. u lošem raspoloženju uvući se u sebe, biti utučen, ne govoriti; potuliti se, pokunjiti se, potišteno šutjeti, biti bez volje, biti utučen, ne davati znaka živosti 3. uvući se u sebe u namjeri da se ne kaže ono što treba ili da se izbjegne izjašnjavanje, ušutjeti se, mučati, ukurviti se	poduprijeti što čime: podnimiti glavu rukama podnimiti se; poduprijeti se laktima oslanjajući glavu na dlanove: podnimiti se na obje ruke	I. (što) poduprijeti, osloniti na što [podnimiti glavu rukama/ lice dlanovima; podnimiti ruke pod pazuhu] II. podnimiti se; poduprijeti se laktima oslanjajući glavu na dlanove [podnimiti se na obje ruke]	/
podnimljivati se	usp. podnimiti	/	→ podnimiti (se)	/
podupirati se	nesvrš. prema svrš. poduprijeti se	1. podmetati podupirač da što čvršće stoji: podupirati zid, ogradu 2. oslanjati: podupirati glavu na ruku 3. pren. pružati potporu, pomoć; potpomagati: podupirati koga, što podupirati se; oslanjati se o što: podupirati se o zid	→ poduprijeti (se) I. (što, koga) 1. a. [podupirati strop gredama] b. [podupirati glavu rukama] → podbočivati 2. pren. [novčano podupirati izbornu kampanju; podupirati čija uvjerenja; podupirući član kluba] → davati potporu, podržavati, potpirati II. podupirati se a. → odupirati se, oslanjati se, podbočivati se [podupirati se o zid]	1. postavljati što kao oslonac ili potporanj čemu da ne padne [~ glavu rukama; ~ zid] 2. pren. pružati komu pomoć ili potporu u kakvu naumu ili ideji [~ izgradnju ceste; ~ čija nastojanja] podupirati se (povr.) 1. v. oslanjati se 2. v. podbočivati se pod podbočivati

			b. pren. [podupirati se o čije znanje]	
poduprijeti	<p>1. (što) a. podmetnuti neki predmet pod što da čvršće stoji [poduprijeti stol komadom drva]</p> <p>b. staviti što kao oslonac čemu</p> <p>c. podbočiti, osloniti</p> <p>d. pren. dati podršku, dati potporu, pomoći [poduprijeti čije napore]</p> <p>2. (se) a. nasloniti se, osloniti se</p> <p>b. osloniti se glavom na ruku</p> <p>c. pren. (se) naći podršku, pomoć [poduprijeti se o čiji savjet]</p>	<p>1. podmetnuti podupirač da što čvršće stoji: poduprijeti vrata</p> <p>2. osloniti: poduprijeti leđa na naslonjač</p> <p>3. pren. pružiti pomoć; potpomoći: poduprijeti koga, što poduprijeti se; osloniti se na što</p>	<p>I. (što, koga)</p> <p>1. a. staviti potporanj čemu da čvršće stoji [poduprijeti stol komadom drva]</p> <p>b. upotrijebiti što kao oslonac čemu [poduprijeti glavu rukama] → podbočiti</p> <p>2. pren. dati podršku, pružiti komu pomoć ili potporu u kakvu naumu ili ideji [poduprijeti čije napore; novčano poduprijeti izgradnju ceste] → dati potporu, podržati, potprijeti se</p> <p>II. poduprijeti se</p> <p>1. → oduprijeti se, osloniti se, podbočiti se [rukama o stol]</p> <p>2. pren. naći podršku, pomoć [poduprijeti se o čiji savjet]</p>	<p>1. postavljati što kao oslonac ili potporanj čemu da ne padne [~ glavu rukama; ~ zid]</p> <p>2. pren. pružiti komu pomoć ili potporu u kakvu naumu ili ideji [~ izgradnju ceste; ~ čija nastojanja]</p> <p>poduprijēti se ⟨povr.⟩</p> <p>1. v. osloniti se</p> <p>2. v. podbočiti se pod podbočiti</p>
podvijati (što)	usp. podviti i podvinuti	<p>1. savijati kraj ili krajeve čega pod što; zasukivati: podvijati plahtu</p> <p>2. savijati pod sebe: podvijati grane</p> <p>3. skupljati, svijati pod što: podvijati kosu</p>	<p>→ podviti</p> <p>1. a. [podvijati rukave] → zavrtati</p> <p>b. [podvijati kosu u pundžu]</p> <p>2. [podvijati rep]</p>	<p>1. uvijajući ili vrteći podizati što [~ nogavice; ~ rukave]</p> <p>2. svijati pod sebe [~ rep]</p>
podvinuti (što)	podviti, podaviti	podviti	(što) = podviti	/
podviti (što)	<p>1. a. saviti kraj ili krajeve čega pod što; posuvratiti [podviti plahtu]</p> <p>b. saviti pod sebe [podviti noge]</p>	<p>1. saviti kraj ili krajeve čega pod što; zavrnuti, zasukati_ podviti rukave</p> <p>2. saviti pod sebe; skupiti: podviti noge, rep</p>	<p>1. a. saviti kraj ili krajeve čega pod što [podviti plahtu] → zavrnuti</p> <p>b. saviti stezanjem ili skupljanjem [podviti kosu]</p>	<p>1. uvijajući ili vrteći podignuti što [~ nogavice; ~ rukave]</p> <p>2. sviti pod sebe [~ rep]</p>

	<p>c. skupiti, saviti [podviti kosu]</p> <p>2. pren. etnol. podložiti, podčiniti</p> <p>podviti rep, postati skromniji, manje samouvjeren, pokunjiti se</p>	<p>3. položiti ruke, jednu preko druge; prekrížiti: podviti ruke na prsima</p>	<p>c. uvijajući podignuti [podviti rukave/ nogavice] → zasukati</p> <p>2. saviti pod sebe [podviti noge]</p>	
poginjati (što, se)	usp. pognuti	/	/	/
pognuti (što, se)	sagnuti, zgrbiti se pognuti glavu (šiju), pristati na što pred silom, pod pritiskom, pokoriti se, prilagoditi se	naginjući spustiti; nagnuti, slegnuti, sagnuti, zgrbiti, potuliti: pognuti glavu, ramena, tijelo pognuti se; sagnuti se, potuliti se: pognuti se pod teretom	I. (što) naginjući spustiti [pognuti glavu/ ramena] → presaviti, sagnuti II. pognuti se; postati svijen u leđima → presaviti, poguriti se, sviti	naginjući spustiti [~ glavu] pògnuti se (povr.) postati svijen u leđima [Posljednjih se godina jako pognuo.]
pogrbiti (se)	poguriti se	saviti u grbu; zgrbiti: pogrbiti leđa pogrbiti se; saviti se u leđima, dobiti pognuta leđa, kao da su grbava: pogrbiti se od starosti, od tereta	I. (što) iskriviti u obliku grbe [pogrbiti leđa/ ramena] II. pogrbiti se; iskriviti leđa, poviti se prema naprijed [pogrbiti se od starosti/ od tereta] → poguriti se	iskriviti u obliku grbe (o leđima, ramenima) pògribiti se (povr.) iskriviti leđa, poviti leđa prema naprijed
pogrbljivati se	usp. pogrbiti	/	= pogrbljivati	/
poguriti se	postati gurav, izgubiti uspravno držanje, saviti se plećima	/	postati guravim, saviti se u leđima [Posljednjih se godina jako pogurio.] → ograbjeti, pognuti se, pogrbiti se, zgrbiti se	postati svijen u leđima [Posljednjih se godina jako pogurio.]
pogurivati (što, se)	= poguravati, usp. pogurati i poguriti	/	→ poguriti se → pogrbljivati se, zgrbljivati se	/
poklanjati (što)	usp. pokloniti (što) i pokloniti se	1. davati poklone; darivati: poklanjati novac, dragocjenosti 2. nezasluženo davati: poklanjati plaće	→ pokloniti a. [poklanjati komu knjige/ dragocjenosti] → darivati, podjeljivati	činiti da što mijenja vlasnika bez novčane naknade, prouzročivati da tko što ima, prepuštati što

		3. pren. odvajati, osiguravati vrijeme za koga ili što; posvećivati: poklanjati pozornost čemu, mnogo vremena radu	b. [poklanjati ocjene]	komu drugom u vlasništvo [~ komu knjige]
poklecati (0)	hodati tako da se gubi sposobnost dobrog i čiloga hoda, ob. kad naglo i uzastopce otkazuju koljena od slabosti i drugih razloga izvan utjecaja volje; usp. klecati	/	→ pokleknuti 1. a. [poklecati pred crkvenim dostojanstvenicima] b. [poklecati pod teretom] c. pren. [poklecati pred jačima] 2. pomalo klecati, obično kad naglo i uzastopce otkazuju koljena od slabosti i drugih razloga izvan utjecaja volje [hodati poklecajući]	/
pokleknuti (pred kim, pred čim)	pokoriti se komu ili čemu; prilagoditi se, usp. kleknuti	1. spustiti se na koljena; kleknuti: pokleknuti u crkvi 2. pren. izgubiti otpornost, prestati pružati otpor; podleći, klonuti, popustiti: pokleknuti od bolesti, od napora, duhom, pod prijetnjama	1. osloniti se na koljena svinutih potkoljenica i uspravna tijela [pokleknuti pred oltarom] → kleknuti 2. ne moći izdržati, ne moći nositi (obično o teretu kada zsklecaju koljena) [pokleknuti noseći gredu] → malaksati 3. pren. popustiti pod čijim pritiskom, prestati pružati otpor [pokleknuti pred silom/ teškoćama; pokleknuti od bolesti/ napora] → klonuti	1. svinuti nogu u koljenu i prignuti se 2. pren. popustiti pod čijim pritiskom, prestati pružati otpor [~ pred silom]
pokleknjivati (pred kim, pred čim)	usp. pokleknuti	/	/	/
pokloniti se	1. pognuti glavu, gornji dio tijela kao znak ob. propisnog poštovanja [pokloniti se kralju] 2. pokoriti se, podčiniti se	1. dati poklon; darovati: pokloniti cvijeće, narukvicu 2. dati komu što bez zasluge: pokloniti ocjenu	1. (što) učiniti da što promijeni vlasnika bez novčane naknade, prouzročiti da tko što ima, prepustiti što komu drugomu u vlasništvo [pokloniti komu]	učiniti da što promijeni vlasnika bez novčane naknade, prouzročiti da tko što ima, prepustiti što komu drugomu u vlasništvo [~ komu knjigu]

		<p>3. pren. odvojiti, osigurati vrijeme za koga ili što; posvetiti: pokloniti pažnju komu, svoje vrijeme pokloniti se</p> <p>a. pognuti glavu ili gornji dio tijela u znak poštovanja: pokloniti se pred oltarom, pokloniti se kralju, publici</p> <p>b. iskazati osobito poštovanje: pokloniti se velikanu</p> <p>c. pokoriti se, podvrgnuti se, podčiniti se: pokloniti se komu, vlasti, komu do crne zemlje</p>	<p>knjigu] → darovati, podariti, podijeliti</p> <p>II. pokloniti se</p> <p>1. sagnuti glavu i gornji dio tijela u znak poštovanja [pokloniti se pred oltarom; pokloniti se publici] → nakloniti</p> <p>2. pren.</p> <p>a. iskazati osobito poštovanje [Uvijek ću se pokloniti pametnom čovjeku.]</p> <p>b. pokoriti se, podčiniti se komu [pokloniti se vlasti]</p>	<p>pokloniti se (povr.) sagnuti glavu i gornji dio tijela u znak poštovanja [~ se pred oltarom; ~ se publici]</p>
poleći (koga, što, 0, na koga)	= polegnuti	polegnuti	spustiti ili staviti u ležeći položaj [poleći trupce na zemlju/ glavu u čije krilo/ koga na leđa/ na bok/ na krevet] → polegnuti, položiti	spustiti ili staviti što u ležeći položaj [~ trupce na zemlju]
polegnuti (poleći)	<p>1. (koga, što) staviti koga da leži; položiti</p> <p>2. (0) a. staviti se u ležeći položaj</p> <p>b. otići spavati svi, redom, mnogi</p> <p>c. saviti se, prignuti se prema tlu (o travi, žitu)</p> <p>3. (na koga) spustiti se na što ili prema čemu; nalegnuti [polegnuti na konja]</p>	<p>1. leći svi, jedno za drugim; polijegati: polegnuti u postelju, po zemlji</p> <p>2. spustiti se niže: žito je polegnulo od oluje; polegnuti na konja</p>	<p>I. (koga, što) → poleći, položiti</p> <p>1. staviti se u ležeći položaj</p> <p>2. a. saviti se prema tlu, prema podlozi → preklopiti, previti se, prignuti se</p> <p>b. spustiti se na koga ili što ili prema komu, čemu [polegnuti na konja] → naleći</p>	poleći
polijegati (0)	svi redom leći, usp. lijegati	leći jedno za drugim: polijegati u krevet, po zemlji, po travi	<p>→ poleći, polegnuti</p> <p>1. [polijegati trupce na zemlju]</p> <p>2. a. [polijegati u krevet/ po zemlji/ po travi; od umora] → povaliti se</p> <p>b. [Nakon oluje vidjelo se kako je svo žito polijegalo.]</p>	/

			c. [Magle su počele polijegati na dolinu.]	
pomaknuti (pomaći) (što, koga se)	izvršiti pomak, usp. pomicati i maknuti	maknuti s mjesta; premjestiti: pomaknuti stol, auto, nogu pomaknuti se; malo se maknuti	I. (što, koga) 1. promijeniti položaj ili mjesto čemu [pomaknuti stol/ auto] → maknuti, premjestiti 2. napraviti kretnju [pomaknuti ruku/ nogu] → gibnuti, maknuti 3. šh. napraviti potez [pomaknuti pješaka] 4. pren. premjestiti kakav ugovoreni termin ili rok [Nadnevak sastanka pomaknut je sa 16. na 17. listopada.] II. pomaknuti se 1. promijeniti položaj tijela ili mjesto [pomaknuti se u stranu] → premjestiti 2. razg. početi djelovati [Lijen si kao mazga, pomakni se.] → pokrenuti se	1. promijeniti položaj ili mjesto čemu [~ cvijet; ~ ruku] 2. pren. premjestiti u vremenu (o terminu ili roku) [~ ispit; ~ vjenčanje] pomaknuti se (povr.) promijeniti položaj tijela ili mjesto [~ u stranu]
pomicati (koga, što se)	lagano micati	mijenjati mjesto; premještati: pomicati knjige, automobile pomicati se; malo se micati	→ pomaknuti (se) I. (što) a. [pomicati granu] → micati b. [pomicati ruku/ nogu] → gibati, micati c. šh. [pomicati figure] d. pren. [pomicati vrijeme emitiranja] II. pomicati se a. [pomicati se sporo naprijed] → gibati, micati b. razg. [Neke su se stvari ipak počele pomicati.] → pokretati	1. mijenjati položaj ili mjesto čemu [~ ruku; ~ cvijet] 2. pren. premještati u vremenu (o terminu ili roku) [~ ispitate; ~ vjenčanje] pomicati se (povr.) mijenjati položaj tijela ili mjesto

pomjerati (koga, što, se)	usp. pomjeriti	pomicati	/	/
pomjeriti (koga, što, se)	etnol. razg. pomaknuti općejez. pomjeriti pameću (umom), poludjeti	pomaknuti	I. → poludjeti [Osjećao sam da ću zdvojno zaridati ili pomjeriti umom. (S. Novak)] II. pomjeriti se; razg. → pomaknuti se [Nije se pomjerio, niti mu se maklo lice. (J. Laušić)]	/
popadati (0)	pasti svi redom, usp. padati	pasti redom jedno za drugim, pasti u cijelosti: popadalo je lišće	I. pasti jedan za drugim, pasti redom [Popadalo je lišće.] II. (što) pren. ne položiti redom, pasti sve redom [Popadao je sve ispite.]	1. (neprijel.) pasti jedan za drugim, pasti redom [Popadalo je lišće.] 2. (prijel.) pren. ne položiti redom, pasti sve redom [Popadao je sve ispite.]
posegnuti	1. (za čim) mašiti se čega, pružiti (ruku) da se što uzme 2. (za kim, za čim) pokušati steći, zadobiti, dobiti koga ili što	1. sežući rukom pokušati dohvatiti; mašiti se: posegnuti za jabukom na grani 2. pokušati steći, učiniti svojim, zadobiti: posegnuti za nekim imanjem, za kim, za položajem	ispruženom rukom pokušati dotaknuti ili uzeti ono što je podalje [posegnuti za knjigom] → mašiti se pren. pokušati doći do čega, pokušati učiniti što svojim [posegnuti za tuđim]	1. ispruženom rukom pokušati dotaknuti ili uzeti ono što je podalje [~ za knjigom] 2. pren. pokušati doći do čega, pokušati učiniti što svojim [~ za tuđim dobrom]
posezati (za čim, za kim)	usp. posegnuti	1. pružati ruku da se što dosegne 2. pokušavati što steći: posezati za tuđom imovinom	→ posegnuti [posezati za knjigom] → sezati pren. [posezati zatuđim]	1. ispruženom rukom pokušavati dotaknuti ili uzeti ono što je podalje [~ za knjigom] 2. pren. pokušavati doći do čega, pokušavati učiniti što svojim [~ za tuđim dobrom]
posjedati (0)	sjesti svi redom	sjesti svi: posjedati za stol	sjesti svi redom, sjesti jedan za drugim [Posjedali su oko peći.]	sjesti jedan za drugim, sjesti redom [Posjedali su oko peći.]
posjesti	1. (0) sjesti jedno po jedno; zauzeti mjesta	1. sjesti svi: posjesti za stol, po pjesku, na klupe 2. a. smjestiti koga, učiniti da sjedne: posjesti uzvanike za	1. smjestiti koga, učiniti da tko sjedne [posjesti uzvanike za stol; koga kraj sebe] → posaditi 2. → uzjahati [posjesti konja]	smjestiti koga na određeno mjesto, učiniti da tko sjedne [~ djeda na čelo stola]

	2. (koga) smjestiti, posaditi, metnuti koga u sjedeći položaj [posjesti oko stola]	stol, koga kraj sebe, dijete na koljeno b. voj. rasporediti vojsku po čem; zauzeti, zaposjednuti: posjesti položaje c. uzjahati; posjesti konja d. ući u posjed; prisvojiti: posjesti čiju njivu	3. zast. učiniti što svojim posjedom [Tahi će posjesti grad. (A. Šenoa)] → prisvojiti, zaposjesti, zauzeti	
posrnuti (0)	1. usp. posrtaj 2. pren. klonuti duhom, unazaditi se, za trenutak zastati u napredovanju 3. pren. propasti, iskrvariti se [moralno posrnuti]	1. spotaknuvši se pri hodanju ili trčanju izgubiti ravnotežu i pojuriti tijelom naprijed: posrnuti na stubištu; pao je s konja je mu je konj posrnuo 2. pren. a. napraviti krivi korak u službi ili poslu koji uzrokuje loše posljedice: posrnuti u karijeri b. učiniti nemoralni postupak, obeščastiti sama sebe; zgriješiti: posrnuti moralno	1. spotaknuti se i izgubiti ravnotežu [Konj je posrnuo i jahač je završio na zemlji.] 2. pren. a. učiniti nemoralan postupak [moralno posrnuti] b. napraviti pogrešan korak, pogrešku koja ostavlja loše posljedice [posrnuti u poslu]	1. spotaknuti se i izgubiti ravnotežu 2. pren. a. izgubiti duhovnu snagu i samopouzdanje b. napraviti pogrešan korak, pogrešku koja ostavlja loše posljedice [~ u poslu]
postajati (0)	1. neko vrijeme se zadržati na nekom mjestu 2. neko vrijeme stajati, počekati u stojećem stavu	neko vrijeme stajati, počekati stojeći: postajati u redu	1. [Malo je postajala u razgovoru sa susjedom.] 2. neko vrijeme stajati, malo čekati u stojećem stavu [Nije bilo mjesta za sjedenje pa smo postajali (na nogama).]	1. počinjati biti čime [~ predsjednikom] 2. iz jednoga oblika ili stanja dolaziti u drugi oblik ili stanje [Od gusjenice postaje leptir.] 3. dobivati novu ulogu, funkciju i sl. [Postaješ otac na proljeće.]
postati2 (0)	malo stati, zastati (usp. postaja 1)	/	malo stati, zastati i neko se vrijeme zadržati na nekom mjestu [Malo je postala u razgovoru sa susjedom.]	1. početi biti čime [~ predsjednikom] 2. iz jednoga oblika ili stanja doći u drugi oblik ili stanje [Od gusjenice će postati leptir.] 3. dobiti novu ulogu, funkciju i sl. [Postat ćeš otac na proljeće.]

posuvraćivati (što, se)	usp. posuvratiti	/	/	/
posuvratiti (što, se)	1. pregibajući, prevrnuti (se), zavrnuti (se) 2. pren. izokrenuti (se), izopačiti (se), pokvariti (se)	/	(što) zast. 1. → zavrnuti [posuvraćeni rukavi košulje (V. Desnica)] 2. → zakolutati [Umjesto odgovora samo posuvrati očima.]	/
potpirati (što)	usp. potprijeti	/	potprijeti → podupirati [Svi su ih potpirali u njihovu plemenitom nastojanju.]	/
potprijeti (što)	poduprijeti (1)	/	/	/
poustajati (0)	ustati, dići se (na noge) jedan za drugim [cijela je dvorana poustajala]	ustati svi: poustajati sa stola	svi ustati [poustajati od stola; Već su ranom zorom svi poustajali.]	/
povaliti	1. (koga, što) učiniti da padne svom dužinom; oboriti, svaliti, položiti 2. (koga, što) učiniti da što polegne po zemlji [vjetar povalio pšenicu] 3. (se) svi redom izvaliti se, ispružiti se, razlegnuti se [povaliti se po travi] 4. (koga) razg. žarg. izvršiti obljubu	1. odsjeći i srušiti na tlo: povaliti stablo 2. položiti na tlo svom dužinom: povaliti koga u hrvanju, svinju. oboriti, srušiti, obaliti 3. gr. ukopati u zemlju nisku grančicu vočke ili cvijeća radi ukorjenjivanja: povaliti lozu 4. vul. obljubiti povaliti se; izvaliti se, leći	I. (koga, što) 1. srušiti na tlo, učiniti da padne svom dužinom [povaliti stablo/ protivnika] → oboriti, svaliti 2. učiniti da polegne po zemlji [Vjetar je povalio pšenicu.] 3. polj. ukopati u zemlju grančicu vočke ili svijeća radi ukorjenjivanja 4. žarg. vulg. imati seksualni odnos [Svako malo povalio je neku djevojku.] → prevrnuti II. povaliti se; svi se redom izvaliti, ispružiti [povaliti se po travi/ po krevetima] → polijegati	srušiti što na tlo [~ stablo]
povijati (se, koga, što)	1. pritiskivanjem ili mehaničkim opterećenjem savijati	1. zavijati oko čega, obavijati što čime; omatati: povijati rane, dijete 2. savijati, pregibati, prigibati: povijati grane	→ poviti (se) I. (koga, što) 1. [Vjetar povija grane.] → svijati 2. a. [povijati rane]	1. obavijati što kakvim zaštitnim slojem, staviti povoj (o rani) 2. stavljati pelene (o djetetu)

	2. savijati pod naglim udarcem vjetra [povijati granje, granje se povija]	povijati se; savijati se pod pritiskom: povijati se pod teretom, pod silom	b. [povijati dijete] → previjati II. povijati se a. [Granje se povija pod teretom snijega.] - proš. [povijati se od tereta starosti] → grbavjeti b. [povijati se zakonu jačega]	povijati (se) (prijel.) davati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, činiti što krivim [Vjetar povija grane.; ~ se u leđima pod teretom.]
poviti (se. koga, što)	1. učiniti da se što savije, spusti, sagne, pogne [vjetar povija grane] 2. uviti u povelj, u pelene [poviti dijete] 3. metnuti zavoj na ranu; previti ranu [poviti ranu] 4. pren. prilagoditi se, prikloniti se čemu [poviti se kako vjetar puše]	1. staviti zavoj oko čega, metnuti povelj; omotati, obviti: poviti dijete, ranu 2. savijati, pognuti, prignuti: poviti grane, leđa pod teretom poviti se 3. saviti se pod pritiskom: poviti se pod bremenom, pod teretom ploda 4. priznati čiju nadmoć, prevlast: poviti se pred kim, pred silom	I. (koga, što) 1. učiniti da se što savije, spusti, sagne, pogne [Vjetar povija grane.] → svinuti, sviti 2. obaviti što kakvim zaštitnim slojem, staviti povelj a. metnuti zavoj na ranu [poviti ranu] b. uviti u pelene [poviti dijete] → previti II. poviti se 1. saviti se pod pritiskom [poviti se pod bremenom] - proš. [poviti se pod teretom godina] 2. pren. priznati čiju nadmoć, prevlast [poviti se zakonu jačega/ pred silom]	1. obaviti što kakvim zaštitnim slojem, staviti povelj 2. staviti pelene (o djetetu) poviti (se) (prijel.) dati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, učiniti što krivim [Vjetar je povio grane.; ~ se u leđima pod teretom.]
pregibati	1. (što, se) mijenjati/promijeniti položaj dijela tijela gibanjem [pregibati koljeno, pregibati ruku u laktu] 2. (što) presavijati [pregibati list papira]	1. svijajući spuštati na niže: pregibati koljena, tijelo u pasu 2. svijajući praviti nerava oblik; iskrivljivati: pregibati drvo, željezo. savijati pregibati se 1. savijati se: grane se pregibaju od težine ploda 2. klanjati se: pregibati se pred kim	I. (što) 1. svijajući mijenjati položaj dijela tijela [pregibati koljena/ tijelo u pasu/ ruku u laktu] 2. presavijati [pregibati list papira/ željezo] II. pregibati se 1. svijati se naniže [Grane se pregibaju od težine ploda.] 2. klanjati se [pregibati se pred kim]	/

pregibnuti (što, se)	usp. pregibati	/	/	/
preklapati (što)	1. nesvrš. prema preklopiti 2. pren. raspravljati besciljno o čemu; pretresati	1. savijati dio čega preko drugoga dijela; presavijati 2. naklapati	→ preklopiti (se) I. (što) [preklapati sjedalo/ tijesto] II. pren. raspravljati besciljno o čemu [preklapati o svemu i svačemu] → raspravljati, raspredati III. preklapati se; pren. [Planirani datumi preklapaju se s drugim manifestacijama.] → poklapati	savijati jedan dio čega preko drugoga [~ sjedalo; ~ tijesto]
preklopiti	saviti jedan dio čega preko drugog [preklopiti kuvertu]	1. sklapajući staviti sklopiv dio čega preko nesklopivog dijela: preklopiti oštricu britve, stupicu 2. sklopiti (1) 3. zatvoriti (1), zaklopiti (1) 4. pokriti (1), poklopiti (1)	I. (što) saviti jedan dio čega preko drugoga [preklopiti kuvertu] II. preklopiti se 1. saviti se prema tlu → polegnuti 2. pren. podudariti se s čime [Neki će nam se poslovi preklopiti.]	saviti jedan dio čega preko drugoga [~ sjedalo; ~ tijesto]
prekriliti (što)	raširiti se preko ili iznad čega, pokriti, obuhvatiti sa svih strana	1. prekriti krilima - o pticama: prekriliti piliće 2. pokriti kao krilima: oblak je prekrilio planinu	1. prekriti krilima (o pticama) [prekriliti piliće] 2. pokriti kao krilima [oblak je prekrilio planinu]	/
prekriljivati (što)	usp. prekriliti	/	/	/
prekrižiti	1. (koga, se) pokretom desne ruke učiniti znak križa 2. a. (što) namjestiti, postaviti što u obliku križa, unakrst; skrstiti b. (koga) odreći se nekoga ob. zbog razočaranja u njega c. (što) odreći se želje, namjere, planova itd.	1. staviti ukriž: prekrižiti ruke 2. kršć. učiniti znak križa pokretom desne ruke nad kim ili na čim prilikom blagoslivljanja: prekrižiti koga, što 3. poništiti napisano: prekrižiti tekst, dug, dužnika prekrižiti se; učiniti nad sobom znak križa prema crkvenom propisu: prekrižiti se prije jela	I. (koga, što) 1. → precrtati [prekrižiti tekst/ dug/ dužnika] 2. desnom rukom učiniti znak križa [Svećenik je prekrižio vjernike.] 3. staviti ukriž [prekrižiti ruke/ noge] 4. pren. razg.	1. v. precrtati 2. staviti što ukriž [~ ruke; ~ noge] 3. pren., razg. isključiti koga iz čega, prestati računati na koga ili što [Trener je prekrižio mladoga napadača.] prekrižiti (se) ⟨prijel.⟩ rel. desnom rukom učiniti znak križa na čijemu tijelu [~ se prije jela]

	d. (što) precrtati i time poništiti ono što je napisano		a. isključiti koga iz čega, prestati računati na koga ili što [Trener je prekrižio mladog napadača.] b. odreći se želje, namjere, planova [S ovom si odlukom prekrižio svoju budućnost.] II. prekrižiti se; desnom rukom učiniti znak križa na svojem tijelu [prekrižiti se prije jela]	
prekrstiti	1. (koga, se) prekrižiti (1, 2a) 2. (što, se) izvršiti novi obred krštenja nad onim tko je već kršten (u drugoj kršćanskoj vjeri) 3. (što) razg. dati novo ime komu ili čemu [prekrstiti ulicu]	1. krstiti onoga koji je kršten u drugoj kršćanskoj crkvi 2. promijeniti ime: prekrstiti koga, što 3. prekrižiti (1, 2) prekrstiti se 1. prijeći iz jedne kršćanske crkve u drugu 2. promijeniti sebi ime	I. (koga, što) 1. obaviti novi obred krštenja nad onim koji je već kršten (u drugoj kršćanskoj vjeri) [prekrstiti koga na katoličku/ pravoslavnu vjeru] 2. pren. dati novo ime komu ili čemu [prekrstiti ulicu] → preimenovati II. prekrstiti se 1. prijeći iz jedne kršćanske crkve u drugu [prekrstiti se na katoličku/ pravoslavnu vjeru] 2. promijeniti sebi ime [Prekrstila sam se u Đurda.]	/
prekršćivati (koga, što, se)	= prekrštavati, usp. prekrstiti	/	→ prekrštavati	/
prekrštavati (koga, što, se)	= prekršćivati (ob. 2, 3), usp. prekrstiti	1. krstiti one koji su kršteni u drugoj kršćanskoj crkvi 2. mijenjati komu ime prekrštavati se; prelaziti iz jedne kršćanske crkve u drugu	→ prekrstiti (se) I. (koga, što) a. [prekrštavati koga na katoličku/ pravoslavnu vjeru] b. [prekrštavati ulice] II. prekrštavati se a. [prekrštavati se na katoličku/ pravoslavnu vjeru]	/

			b. [Kroz povijest mnogi su se Hrvati prekrštavali u pohrvaćena imena.]	
preležati (što)	<p>1. preboljeti u krevetu (usp. ležati) [preležati bolest]</p> <p>2. odmoriti se, biti ostavljen bez sisanja (o zemlji) [ostaviti zemlju da preleži]</p>	<p>1. provesti neko vrijeme u ležanju: preležati ručak</p> <p>2. ležeći preboljeti bolesti: preležati gripu</p>	<p>I. provesti određeno vrijeme ležeći [preležati cijeli dan] → odležati</p> <p>II. (što)</p> <p>1. ležeći ne obaviti dužnost, obvezu i sl. [preležati sastanak/ ručak]</p> <p>2. odmoriti se, biti ostavljen bez sisanja (o zemlji) [ostaviti zemlju da preleži]</p> <p>3. pren. preboljeti koju bolest u mirovanju i s potrebnim liječenjem [preležati upalu pluća] → odležati</p>	<p>1. (neprijel.) provesti određeno vrijeme ležeći [~ cijeli dan]</p> <p>2. (prijel.) pren. preboljeti koju bolest u mirovanju i s potrebnim liječenjem [~ upalu pluća]</p>
preležavati (što)	usp. preležati	/	/	/
premetati (što)	usp. premetnuti	<p>1. mijenjati položaj: premetati noge</p> <p>2. prebacivati: premetati vreće</p> <p>3. razbacivati, prevrtati, okretati: premetati ladice, stvari</p> <p>premetati se; prebacivati se, prevrtati se</p>	<p>→ premetnuti (se)</p> <p>I. (što)</p> <p>1. a. [premetati riječi; premetaj noge] → prebacivati, premješati</p> <p>b. [premetati vreće] → prebacivati, premješati</p> <p>2. [premetati ladice/ stvari]</p> <p>II. premetati (se)</p> <p>1. [vješto se premetati]</p> <p>2. pren. nositi se sa životnim teškoćama, dovijati se, mučiti se [premetati se zakoru kruha čitav život]</p>	<p>mijenjati položaj čega [~ riječi]</p> <p>premetati se (povr.) izvoditi premete</p>
premetnuti (što)	1. a. izmijeniti međusobni položaj čega	1. metnuti preko čega: premetnuti nogu preko noge	<p>I. (što)</p> <p>1. a. izmijeniti međusobni položaj čega [premetnuti slogove;</p>	promijeniti položaj čega [~ riječi]

	<p>b. rij., v. prebaciti (nogu preko noge i sl.)</p> <p>2. razmjestiti na drugi način, bolje postaviti (dijelove pokućstva i sl.)</p> <p>3. okrenuti, prevrnuti, srušiti premetnuti preko glave, pretrpjati u životu, preživjeti</p>	<p>2. premjestiti, prebaciti: premetnuti što</p> <p>3. pretražujući isprevtati: premetnuti kuću</p>	<p>premetnuti nogu prek noge] → prebaciti</p> <p>b. metnuti s jednoga mjesta na drugo [premetnuti dijelove pokućstva] → prebaciti, premjestiti</p> <p>2. pretražujući okrenuti, prevrnuti, isprevtati [premetnuti šahovske figure/kuću]</p> <p>II. premetnuti se; izvesti premet [vješto se premetnuti]</p>	<p>premetnuti se (povr.) izvesti premet</p>
preokrenuti	<p>1. (što) okrenuti (ob. upotrebom pomagala, lopate, vila i sl.) okrenuti, prekrenuti</p> <p>2. (se) a. opisati krug ili puni okret tijelom, izvesti figuru okretanja tijelom ili na rukama tako da se dođe u prvobitni položaj</p> <p>b. pren. potpuno promijeniti mišljenje, prijeći na suprotnu stranu u mišljenju i djelovanju, iznevjeriti dosadašnja uvjerenja; okrenuti kožuh (ćurak); prevjeriti</p>	<p>1. okrenuti na drugu, suprotnu stranu; prevrnuti: preokrenuti dasku, haljinu, istinu</p> <p>2. okrenuti u drugi smjer, učiniti drugačijim, promijeniti: preokrenuti smjer vožnji</p> <p>preokrenuti se</p> <p>1. okrenuti se na suprotnu stranu, promijeniti položaj: preokrenuti se u krevetu</p> <p>2. pren. promijeniti mišljenje</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. okrenuti tako da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno [preokrenuti rukav/traperice prije pranja] → razvrnuti</p> <p>2. pren. a. promijeniti smisao čemu [preokrenuti rečenicu/cijelu priču/činjenice] → invertirati, izvrnuti</p> <p>b. stvoriti velik nered tražeći što [Preokrenuo je kuću tražeći svoju knjigu.] → izvrnuti, prevrnuti</p> <p>II. preokrenuti se</p> <p>1. okrenuti se na drugu stranu [preokrenuti se u krevetu] → prevrnuti</p> <p>2. tijelom opisati krug ili puni okret, izvesti figuru okretanja ili na rukama tako da se dođe u prvobitni položaj [preokrenuti se</p>	<p>1. okrenuti tako da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno [~ traperice prije pranja]</p> <p>2. pren. a. promijeniti smisao čemu [~ rečenicu; ~ cijelu priču; ~ činjenice];</p> <p>b. stvoriti velik nered tražeći što [Preokrenuo je kuću.]</p> <p>preokrenuti se (povr.) okrenuti se na drugu stranu [~ se u krevetu]</p>

			na rukama/u zraku/u vodi] → prevratiti se 3. pren. potpuno promijeniti mišljenje, prijeći na suprotnu stranu u mišljenju i djelovanju, iznevjeriti dosadašnja uvjerenja [preokrenuti se nakon izbora]	
preokretati (što, se)	usp. preokrenuti	1. okretati na suprotnu stranu: preokretati rukave 2. davati drugi lik, suprotni smisao; pretvarati, mijenati: preokretati činjenice preokretati se 1. okretati se na drugu stranu, mijenjati položaj: riba se preokreće na suhom 2. mijenjati stajalište	→ preokrenuti I. (što) 1. [preokretati traperice prije pranja] → izvrtati, prevraćati 2. pren. a. [preokretati rečenicu/istinu] → izvrtati b. [Preokretao je kuću tražeći svoju knjigu.] → izvrtati, prevrtati II. preokretati se a. [preokretati se u krevetu] → prevaljivati se, prevrtati b. [preokretati se na rukama/u zraku/u vodi] c. pren. [Nakon izbora svi su se počeli preokretati.]	1. okretati što tako da unutarnja strana postane vanjska [~ traperice prije pranja] 2. pren. a. mijenjati smisao čemu [~ rečenicu; ~ cijelu priču; ~ činjenice]; b. stvarati velik nered t tražeći što [Preokretao je kuću tražeći knjigu.]; preòkretati se (povr.) okretati se na drugu stranu [~ se u krevetu]
preplesti	1. (što) pletenjem izukrštati, učiniti da se što oblikuje i čvrsto međusobno poveže 2. (se) međusobno se čvrsto povezati, stvoriti cjelinu	1. pletenjem iskrižati jedno s drugim: preplesti niti 2. rasplesti i opet uplesti: preplesti džemper preplesti se; iskrižati se i srasti u jednu cjelinu: preplela se makija	I. (što) 1. pletući učiniti da se što oblikuje i čvrsto međusobno poveže [preplesti niti/košaru] 2. ponovno što isplesti od istoga gradiva od kojega je bilo ispleteno što drugo [preplesti džemper/šal] II. preplesti se; međusobno se čvrsto povezati, stvoriti cjelinu [Preplela se makija.] - pren. [Budućnost i prošlost će se preplesti.] → ispreplesti se	1. pletući učiniti da se što oblikuje i čvrsto međusobno poveže [~ niti; ~ pruće] 2. ponovno što isplesti od istoga gradiva od kojega je bilo ispleteno što drugo [~ džemper] preplesti se = međusobno se spojiti u kakvu cjelinu, sastati se na mnogim mjestima [Budućnost i prošlost će se preplesti.]

prepletati (što, se)	usp. preplesti	1. pletući križati jedno s drugim: prepletati šiblje 2. nanovo plesti prepletati se; križati se i srašćivati u jednu cjelinu: granje se prepleće	→ preplesti (se) I. a. [prepletati šiblje/niti] b. [prepletati džemper/šal] II. prepletati se [Bršljan se posvud prepleće.] - pren. [Budućnost i prošlost se prepleću.; Misli su joj se prepletale.]	/
presamićivati (koga, se)	usp. presaminiti	presavijati, savijati	/	/
presaminiti (koga, se)	ekspr. (pre)saviti (se), pognuti (se) [presaminiti se od bola]	presaviti, saviti	I. (što) → presaviti [presamiti pokrivač] II. presaminiti se → presaviti se [Presamitio se od bolova.]	/
presavijati (što, se)	usp. presaviti	savijati dvostruko, dva puta presavijati se; savijati se oko čega; prigibati se	→ presaviti (se) I. (što) a. [presavijati rukave do lakte/rub tkanine] b. [presavijati vrat; presavijati leđa pod teretom] → previjati II. presavijati se a. [presavijati se od bola] → previjati se b. [Biljka se presavija preko debla.] c. pren. pogr. [presavijati se pred moćnicima]	svijati jedan dio čega preko drugoga [~ rub na hlačama; ~ ubrus] presavijati se (povr.) 1. svijati se preko čega [Biljka se presavija preko debla.] 2. svijati što prema dolje [~ se u struku]
presaviti	1. (što) saviti tako da bude dvostruko, jedan dio preko drugoga 2. (se) a. saviti se preko čega b. saviti vrat, leđa; pognuti se c. pren. pejor. pokoriti se, podčiniti se	saviti dvostruko, jedan dio preko drugoga: presaviti rub presaviti se; prignuti se, potuliti se, pognuti se, zgrčiti se, sklupčati se: presaviti se u čučanj, presaviti se oko debla	I. (što) 1. više puta saviti jedan dio preko čega drugoga [presaviti rub na hlačama/plahtu] → previnuti 2. saviti prema dolje [presaviti vrat/leđa pod teretom] → pognuti II. presaviti se	sviti jedan dio čega preko drugoga [~ rub na hlačama; ~ ubrus] presaviti se (povr.) 1. sviti se preko čega [Biljka se presavila preko debla.]

			<ol style="list-style-type: none"> 1. saviti se prema dolje [presaviti se od bila; presaviti se u pasu] → pognuti se, previnuti se 2. saviti se preko čega [Biljka se presavila preko debla.] 3. pren. pogr. pokoriti se, podčiniti se [presaviti se pred jačim] 	<ol style="list-style-type: none"> 2. sviti što prema dolje [~ se u struku]
presjedjeti (presjediti) (0)	sjedeći provesti cijelo vrijeme dok nešto traje opr.: prestajati	/	sjedeći provesti neko vrijeme dok nešto traje [presjedjeti poslijepodne pred televizorom]	/
prestajati I (0, što)	stojeći provesti cijelo vrijeme dok nešto traje opr.: prosjediti [prestajati predstavu]	<ol style="list-style-type: none"> 1. stajati u toku zbivanja koje podrazumijeva sjedenje, provesti stojeći: prestajati vožnju vlakom 2. stajati neko vrijeme: vino mora prestajati. odstajati 	<ol style="list-style-type: none"> I. (što) stojeći provesti cijelo vrijeme dok nešto traje [prestajati predstavu] II. <ol style="list-style-type: none"> 1. provesti vrijeme stojeći [prestajati do jutra čekajući vlak] 2. pren. stojeći sazreti [Vino mora prestajati.] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. završavati kakvo djelovanje [~ raditi] 2. okončavati kakvo stanje [~ spavati] 3. ostajati bez kakvih osjećaja [~ voljeti] 4. {3. l.} privoditi se kraju [Prestaju bolovi.; Prestaje škola.]
prestajavati (0)	usp. prestajati (1)	/	/	/
presumićivati se	usp. presumiti	/	/	/
presumiti se	<ol style="list-style-type: none"> 1. od naglog bola i sl. presaviti se u stojećem položaju (držeci se rukom za želudac), prestaviti se, prepoloviti se u pasu, prekinuti se, presaviti se 2. pren. podr. promijeniti uvjerenje, principe, ideologiju ili postupke u javnosti; konvertirati, prevjeriti, odreći se uvjerenja 	/	/	/

<p>previjati (što, koga, se)</p>	<p>usp. previti</p>	<p>1. savijati, pregibati: previjati drvo, željezo 2. metati novi zavoj; prematati: previjati rane</p> <p>previjati se; savijati se, grčiti se: previjati se od bolova, od smijeha</p>	<p>→ previnuti (se) I. (što) → svijati [previjati papir/željezo] II. previjati se → presavijati [presavijati se u pasu]</p>	<p>mijenjati pelene [~ dijete]</p> <p>previjati (se) (prijel.) stavljati komu zavoj na ranu [~ ranjenike]</p> <p>previjati se (povr.) 1. postajati krivim ili svijenim [Stablo se previja.] 2. stiskati tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [~ se od bola; ~ se od smijeha]</p>
<p>previti</p>	<p>1. (što) a. saviti, presaviti [previti list papira] b. dati čemu oblik luka ili ugla; saviti 2. (koga, što) metnuti zavoj (na ranu) 3. a. (koga) ponovno zaviti, promijeniti zavoj b. promijeniti djetetu pelene 4. (se) saviti, pognuti se tijelom</p>	<p>1. saviti, obaviti: previti žicu 2. metnuti novi zavoj; poviti: previti ranjenika, ruku, dojenče</p> <p>previti se; saviti se, pognuti se, zgrčiti se: previti se od bola</p>	<p>I. (koga, što) 1. promijeniti pelene [previti dojenče] → poviti 2. staviti komu zavoj na ranu [previti ranjenika] → premotati II. previti se; saviti se, pognuti se tijelom, postati krivim ili svijenim [previti se od bolova] → svitil, polegnuti</p>	<p>promijeniti pelene [~ dijete]</p> <p>prèviti (se) (prijel.) staviti komu zavoj na ranu [~ ranjenika]</p> <p>prèviti se (povr.) 1. postati krivim ili svijenim [Stablo se previlo.] 2. stisnuti tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [~ se od bola; ~ se od smijeha]</p>
<p>prevrnuti</p>	<p>1. (koga, što, se) a. okrenuti na drugu stranu; preokrenuti, obrnuti [prevrnuti čamac, prevrnuti odijelo (u prerađivanju), prevrnuti travu (u sušenju), prevrnuti zemlju (u oranju ili prekopavanju)] b. razg. v. okrenuti [prevrnuti list knjige] c. pren. ispremetati, preturiti, pretražiti [prevrnuti kuću] d. potpuno izmijeniti, preinačiti [prevrnuti značenje]</p>	<p>1. okrenuti na suprotnu stranu; preokrenuti: prevrnuti brod, sijeno, kaput 2. položiti po dužini na neku podlogu; povaliti, oboriti, srušiti, obaliti: prevrnuti stup, koga. prevaliti 3. premetnuti: prevrnuti kuću 4. promijeniti: prevrnuti smisao</p> <p>prevrnuti se 1. okrenuti se, prevaliti se: prevrnuti se na leđa, brod se prevrnuo</p>	<p>I. 1. okrenuti na drugu stranu 2. učiniti da što padne 3. položiti po dužini 4. okrenuti 5. a. ispremetati, pretražiti b. potpuno izmijeniti 6. naglo prekinuti i izmijeniti tok misli 7. zauzeti držanje suprotno dotadašnjem II. 1. preokrenuti se 2. izazvati žestoku reakciju</p>	<p>1. učiniti da tko ili što padne [~ lonac; ~ stolac] 2. pren. stvoriti velik nered tražeći što [Prevruno je kuću.]</p> <p>prevrnuti (se) (prijel.) okrenuti na drugu stranu [~ se u krevetu]</p>

	<p>e. naglo prekinuti i izmijeniti tok misli, govora [prevrnuti razgovor]</p> <p>f. zauzeti držanje suprotno dotadašnjem [prevrnuti mišljenje]</p> <p>2. (se) okrenuti se (na leđa i sl.)</p>	<p>2. srušiti se, pasti na tlo: stup se prevrnuo</p>	<p>3. pasti na tlo</p>	
<p>prevrtati (koga, što, se)</p>	<p>usp. prevrnuti</p>	<p>1. okretati na drugu stranu; preokretati: prevrtati travu, listove</p> <p>2. polagati po dužini na neku podlogu; povaljivati. prevaljivati</p> <p>3. mijenjati: prevrtati riječi</p> <p>4. premetati: prevrtati stvari</p> <p>prevrtati se; okretati se: prevrtati se u krevetu</p>	<p>I.</p> <p>1. okretati na drugu stranu</p> <p>2. činiti da što padne</p> <p>3. polagati po dužini</p> <p>4. okretati</p> <p>5. a. premetati, pretraživati</p> <p>b. potpuno mijenjati</p> <p>6. naglo prekidati i mijenjati tok misli</p> <p>7. zauzimati držanje suprotno dotadašnjem</p> <p>II.</p> <p>1. preokretati se</p> <p>2. izazivati žestoku reakciju</p> <p>3. padati na tlo</p>	<p>1. činiti da tko ili što padne [~ lonce; ~ stolce]</p> <p>2. pren. stvarati velik nered tražeći što [~ ladice tražeći knjigu]</p> <p>prevrtati (se) (prijel.) okretati na drugu stranu [~ se u krevetu]</p>
<p>pridignuti (pridići)</p>	<p>1. (koga, što)</p> <p>a. malo dignuti s poda i sl; podignuti</p> <p>b. učiniti da dođe u bolje stanje, da se oporavi od lošega (od siromaštva, od bijede, fizičke klonulosti)</p> <p>2. (se)</p> <p>a. doći u bolje prilike</p> <p>b. ustati poslije bolesti, malo se oporaviti</p>	<p>1. malo dignuti s tla, poda, podloge, s visećega položaja i sl.; podignuti: pridignuti teret, klobuk, uže</p> <p>2. postaviti na osnovu, na noge ono što leži, pomoći komu da se digne; osoviti, uspraviti: pridignuti starca</p> <p>pridignuti se</p> <p>1. malo se podignuti, ustati: pridignuti se držimice za krevet</p> <p>2. ustati nakon bolesti; oporaviti se: pridignuti se nakon gripe</p>	<p>I. (koga, što)</p> <p>1. malo dignuti s tla ili podloge, pomaknuti što iz visećega ili spuštenoga položaja [pridignuti glavu/teret/uže] → odignuti</p> <p>2. pomoći komu da se digne [pridignuti dijete/bolesnika] - pren. učiniti da dođe u bolje stanje, da se oporavi od lošega (od siromaštva, od bijede, fizičke klonulosti) → osoviti</p> <p>II. pridignuti se</p> <p>1. malo se dignuti ili ustati [pridignuti se na koljena]</p>	<p>1. malo dignuti s tla ili podloge, pomaknuti što iz visećega ili spuštenoga položaja [~ glavu; ~ teret; ~ uže]</p> <p>2. pomoći komu da se digne [~ dijete; ~ bolesnika]</p> <p>pridignuti se (povr.)</p> <p>1. malo se dignuti ili ustati [~ se na koljena]</p> <p>2. pren. oporaviti se nakon bolesti [~ se nakon gripe]</p>

			2. oporaviti se nakon bolesti [pridignuti se nakon gripe] - pren. doći u bolje prilike [pridignuti se nakon krize] → osoviti se	
pridizati (koga, što, se)	usp. pridignuti	1. malo dizati s tla, poda, podloge, s visećega položaja i sl.: pridizati gredu 2. postavljati na osnovu, pomagati komu da se digne; osovljivati, uspravljati: pridizati bolesnike pridizati se; oporavljati se: pridizati se iz klonulosti	→ pridignuti (se) I. a. [pridizati glavu/teret/užad] b. [pridizati starca] - pren. [pridizati najsiromašniji sloj stanovništva] → osovljivati II. pridizati se a. [pridizati se na koljena] b. [pridizati se nakon stečaja] → osovljivati se	1. malo dizati s tla ili podloge, pomicati što iz visećega ili spuštenoga položaja [~ glavu; ~ teret; ~ uže] 2. pomagati komu da se digne [~ dijete; ~ bolesnika] pridizati se (povr.) 1. malo se podizati ili ustajati [~ se na koljena] 2. pren. oporavljati se nakon bolesti [~ se nakon gripe]
prigibati (što, se)	usp. prignuti	svijati, sagibati, priginjati: prigibati leđa, glavu	→ prignuti (se) I. (što) a. [prigibati glavu] → priklanjati, sagibati b. [prigibati koljena] II. prigibati se [prigibati se pod teretom] → sagibati se	1. svijati što prema dolje [~ glavu] 2. svijati u zglobu [~ koljena] prigibati se (povr.) svijati gornji dio tijela k zemlji [~ se pod teretom]
prignuti (što, se)	saviti prema dolje, sagnuti [prignuti leđa] prignuti glavu (šiju, koljeno) pred kim, pokoriti se, ponizno priznati čiju vlast	svinuti nadolje, pognuti, sagnuti, potuliti prignuti se; svinuti se, pognuti se, sagnuti se, potuliti se: prignuti se pod teretom, za loptom, u kopanju	I. (što) 1. svinuti što prema dolje [prignuti glavu] → prikloniti, sagnuti 2. svinuti u zglobu [prignuti koljena] II. prignuti se; svinuti gornji dio tijela k zemlji [prignuti se pod teretom] → polegnuti, sagnuti se	1. svinuti što prema dolje [~ glavu] 2. svinuti u zglobu [~ koljena] prignuti se (povr.) svinuti gornji dio tijela k zemlji [~ se pod teretom]
priklanjati (što, koga, se)	usp. prikloniti	biti sklon komu ili čemu; pristajati uz koga ili što	→ prikloniti (se) I. (što, koga)	spuštati, sagibati prema zemlji [~ glavu]

			<p>I. [priklanjati glavu zbog srama] → prigibati</p> <p>2. a. [priklanjati glasače]</p> <p>b. [priklanjati roditelje da dopuste vrtu zabavu]</p> <p>II. priklanjati se [priklanjati se tržišnim pravilima igre]</p>	priklanjati se (povr.) slagati se s kim ili čim, pristajati uz koga ili što [~ se pobjedniku; ~ se čijemu mišljenju]
prikloniti	<p>1. (što) savijajući, sagibajući dio tijela upraviti prema dolje, nagnuti [prikloniti leđa]</p> <p>2. (koga) a. pridobiti, privući na čiju stranu</p> <p>b. privoljeti, nagovoriti na što</p> <p>3. (se) privoljeti se čemu, pristati uz koga, složiti se, prihvatiti (mišljenje, prijedlog itd.)</p>	<p>1. spustiti, sagnuti prema zemlji; prignuti, potuliti: prikloniti glavu</p> <p>2. privući, pridobiti: prikloniti koga</p> <p>prikloniti se; pristati uz koga ili što: prikloniti se novim prilikama, prikloniti se komu</p>	<p>I. (što, koga)</p> <p>1. spustiti, sagnuti prema zemlji [prikloniti glavu zbog srama] → prignuti</p> <p>2. pren. a. pridobiti, privući na čiju stranu [Lako smo ih priklonili da priđu k nama.]</p> <p>b. privoljeti, nagovoriti na što [prikloniti oca da popusti u zahtjevima]</p> <p>II. prikloniti se; pristati uz koga ili što, složiti se, prihvatiti [prikloniti se stranačkom kandidatu/pobjedniku]</p>	<p>spustiti, sagnuti prema zemlji [~ glavu]</p> <p>prikloniti se (povr.) složiti se s kim ili čim, pristati uz koga ili što [~ se pobjedniku; ~ se čijemu mišljenju]</p>
prileći (prilegnuti)	<p>1. (0) leći na kratko vrijeme (radi odmora i sl.), malo prospavati, prodrijemati</p> <p>2. (na što) točno odgovarati po dimenzijama, obliku itd. i dobro zatvarati i sl. (poklopac na posudu i sl.)</p> <p>prileći srcu, postati blizak</p>	<p>1. prilegnuti</p> <p>2. prionuti (2)</p>	<p>1. nakratko leći (radi odmora i sl.), malo prospavati, prodrijemati [prileći nakon ručka; prileći negdje u hlad]</p> <p>2. točno odgovarati po dimenzijama, obliku itd. i dobro zatvarati i sl. (poklopac na posudi i sl.)</p>	nakratko leći [~ na trosjed]
prilegnuti (0, na što)	= prileći	malo, kratko legnuti; pridrijemati: prilegnuti na kauč	→ prileći	/
prilijegati (0, na što)	usp. prileći	malo, kratko lijegati: prilijegati nakon objeda	→ prileći	/

prisjedati (komu, uz koga)	usp. prisjesti	<p>1. povremeno sjedati: prisjedati uz učenike</p> <p>2. zapinjati u grlu: prisjeda mi objed</p> <p>3. pren. imati nepravilike zbog svojih postupaka: prisjeda mi takvo ponašanje</p>	<p>→ prisjesti</p> <p>a. [prisjedati uz goste za stolom]</p> <p>b. [prisjeda mu riblja kost] - pren. [Prisjeda mi takvo ponašanje.]</p>	kvariti raspoloženje komu, prouzročivati da tko izgubi zanimanje za što [Prisjedali su joj susreti s njime.]
prisjesti	<p>1. (komu) sjesti, stati, zapeti u grlu</p> <p>2. pren. zlo se svršiti, imati loše posljedice [prisjelo mi je]</p> <p>3. (uz koga) osvojiti mjesto uz koga ili do koga (boreći se za položaj i visoko mjesto)</p>	<p>1. malo sjesti uz koga; posjediti: prisjesti uz koga</p> <p>2. pren. a. zapeti u grlu: prisjeo mi suhi kruh</p> <p>b. imati nepraviliku zbog svoga postupka: prisjelo mi je to</p>	<p>1. nakratko sjesti uz koga [prisjesti uz učenike u klupu]</p> <p>2. stati, zapeti u grlu [Prisjeo mi je zalogaj peciva.] - pren. pokvariti raspoloženje komu [Prisjelo mi je.] → dozlogrditi</p>	pokvariti raspoloženje komu, prouzročiti da tko izgubi zanimanje za što [Zbog svađe joj je prisjela proslava.]
prislanjati (koga, što, se)	usp. prisloniti	naslanjati uza što uspravno: prislanjati glavu komu uz rame prislanjati se; naslanjati se uza što: prislanjati se uza stablo	<p>→ prisloniti (se)</p> <p>I. (koga, što) [prislanjati ruku uz glavu] → oslanjati [prislanjati slušalicu na uho]</p> <p>II. prislanjati se [prislanjati se leđima k zidu]</p>	/
prisloniti (koga, što, se)	nasloniti uza što, osloniti [prisloniti ljestve uza zid]	nasloniti u kosom položaju na što uspravno: prisloniti tijelo uza stup, štap uza zid prisloniti se; nasloniti se malo uz uspravno tijelo: prisloniti se uz koga	<p>I. (koga, što) nasloniti uza što [prisloniti ljestve uza zid] → osloniti [prisloniti školjku na uho]</p> <p>II. prisloniti se; nasloniti svoje tijelo uz koga ili što [prisloniti se uza stup]</p>	/
propeti (se)	uzdignuti se na stražnje noge (ob. o konju)	uzdignuti, podignuti na križ i pribiti čavlima; razapeti: propeti Isusa propeti se; uzdignuti se na stražnje noge: konj se propeo	<p>I. (koga)</p> <p>1. uzdignuti i zadržati u zraku [propeti noge/motocikl]</p> <p>2. uzdignuti na križ i pribiti ruke i noge čavlima → raspeti</p> <p>II. propeti se; uzdignuti se na stražnje noge [Konji se propeše kao dvije kule.]</p>	v. raspeti, razapeti pròpěti se (povr.) uzdignuti se na stražnje noge [Konj se propeo.]

propinjati (se)	usp. propeti	dizati uvis; uzdizati: propinjati noge propinjati se; dizati se uvis; uzdizati se: medvjed se propinje; plamen se propinje	→ propeti (se) I. (što) a. [propinjati šape] b. [propinjati Spasitelja] → raspinjati II. propinjati se [Medvjed se propinje.; Morao sam se na prste propinjati da mu dosegnem ruke.]	v. raspinjati, razapinjati pròpinjati se (povr.) uzdizati se na stražnje noge [Konj se propinje.]
prosjedati se	usp. prosjesti	/	→ prosjesti (se) [Prosjeda se čitavo jezero.]	/
prosjediti (prosjedjeti) (0, što)	1. a. provesti neko vrijeme u društvu b. provesti neko vrijeme u sjedećem položaju (na radu i sl.) 2. žarg. proboraviti vrijeme u zatvoru; proležati	provesti vrijeme sjedeći: prosjediti u društvu, za radnim stolom	1. a. provesti neko vrijeme u društvu [Prosjedili smo čitavu noć; prosjediti mladost u kafiću] b. provesti neko vrijeme u sjedećem položaju (na radu i sl.) [prosjediti za radnim stolom] 2. žarg. proboraviti vrijeme u zatvoru [Prosjedio je svoje.] → proležati	/
prosjedivati (0)	usp. prosijediti i prosijedjeti	/	/	/
prostajati (što)	provesti stojeći [prostajati predstavu, prostajati koncert]	provesti vrijeme stojeći: prostajati do Splita	provesti neko vrijeme stojeći [prostajati do Splita; prostajati predstavu/koncert]	/
prostajavati (što)	usp. prostajati	/	/	/
prostirati (što, se)	usp. prostrijeti	širiti, razastirati, razapinjati: prostirati šator, stelju, jedra prostirati se; širiti se, pružati se: polje se prostire u duljini od pedeset kilometara	→ prostrijeti (se) I. 1. [prostirati plahtu/stolnjak/stelju] → rasprostirati, raširivati, razastirati, sterati	pripremati što za uporabu [~ ležaj; ~ stol] pròstirati se (povr.) razvijati se u dužinu, zauzimati kakav prostor [Naselje se prostire od šume do mora.]

			<p>2. [prostirati šator] → razapinjati [prostirati ležaj/stol]</p> <p>II. prostirati se</p> <p>1. [Polje se prostire u duljini od deset kilometara.] → pružati, rasprostirati, sterati se</p> <p>2. a. [prostirati se u postelji] → opružati se</p> <p>b. [prostirati se pred velmožom]</p> <p>3. pren. [Nelagoda se prostire dvoranom.] → rasprostirati, širiti</p>	
prostrijeti (prostrti)	<p>1. (što) a. raširiti što na površini čega [prostrijeti plahtu, prostrijeti stolnjak]</p> <p>b. meton. pokriti krevet plahtom ili stol stolnjakom; namjestiti</p> <p>2. (se) proširiti se, raširiti se na sve strane po površini čega, zauzeti velik prostor</p> <p>3. a. pasti svom dužinom; opružiti se</p> <p>b. pružiti se cijelim tijelom u znak poniznosti ili u obredu</p>	<p>1. razastrijeti u prostoru, sterući raširiti: prostrijeti ležaj, pokrivač, stolnjak</p> <p>2. razviti, razapeti: prostrijeti šator, jedra</p> <p>prostrijeti se; opružiti se cijelim tijelom: prostrijeti se po tlu</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. raširiti što na površini čega [prostrijeti plahtu/stolnjak] → rasprostrijeti, rastrti, raširiti, razastrijeti</p> <p>2. razviti, šireći zategnuti [prostrijeti jedra] → raširiti, razapeti</p> <p>3. namjestiti što čime ili pripremiti što za uporabu [prostrijeti ležaj/stol] → namjestiti</p> <p>II. prostrijeti se</p> <p>1. protegnuti se u dužinu ili širinu, zauzeti kakav prostor [Rijeka se prostrla dolinom.] → rasprostrijeti, razastrijeti, pružiti</p> <p>2. a. pasti svom dužinom → opružiti se</p> <p>b. pružiti se cijelim tijelom u znak poniznosti ili u obredu</p> <p>3. pren. protegnuti se ili razviti se u prostoru [Zvuk se prostro dvoranom.] → proširiti</p>	<p>pripremiti što za uporabu [~ ležaj; ~ stol]</p> <p>pròstrijēti se (povr.) razviti se u dužinu, zauzeti kakav prostor [Naselje se prostrlo od šume do mora.]</p>
prostrti (što, se)	= prostrijeti	prostrijeti	/	prostrijeti

<p>protegnuti</p>	<p>1. (što) a. ispružiti u nekom pravcu dio tijela [protegnuti noge] b. rasporediti u dužinu</p> <p>2. (se) a. leći ispruživši se b. pren. otegnuti se, predugo trajati</p> <p>3. (što,se) proširiti djelovanje čega na koga, primijeniti kompetencije, ovlasti, vlast, moć, kriterije itd.</p> <p>4. (se) a. izrasti, porasti (o mladoj osobi u rastu) b. zauzeti ili zauzimati prostor po dužini [dolina se proteže] c. pren. produžiti se na kakvo vrijeme, do roka, vremena; otegnuti se [protegnulo se do jutra] d. raširiti krug djelovanja, utjecaja na koga</p>	<p>1. rastežući ispružiti: protegnuti ruke 2. natežući razvući: protegnuti žicu 3. šireći prenijeti: protegnuti tužbu, ovlasti na nižu vlast</p> <p>protegnuti se 1. razvući svoje tijelo; ispružiti se; protegnuti se na kauču, protegnuti se na prste 2. narasti, uzrasti: dječak se protegnuo 3. pružiti se, razvući se: ravnica se protegnula u nedogled; zima se protegnula do ljeta</p>	<p>I. (što) 1. staviti u ravan položaj [protegnuti ruke/vrat/noge] → ispružiti, protrahirati, pružiti 2. proširiti djelovanje čega na koga ili što [protegnuti tu, bu na neke svjedoke]</p> <p>II. protegnuti se 1. leći ispruživši se čitavom duljinom tijela u vodoravan položaj [protegnuti se na krevetu] → ispružiti se, pružiti se 2. izrasti, porasti (o mladoj osobi u radu) [Preko ljeta se protegnuo.] 3. prostrijeti se u dužinu ili širinu, zauzeti kakav prostor [Ravnica se protegnula do šume.] 4. pren. otegnuti se, predugo trajati [Slavlje se protegnulo do jutra.] → rastegnuti, razvući</p>	<p>staviti u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat]</p> <p>protégnuti se (povr.) 1. leći čitavom duljinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu] 2. razviti se u dužinu, zauzeti neki prostor [Naselje se protegnulo od šume do mora.]</p>
<p>protezati (što, se)</p>	<p>usp. protegnuti</p>	<p>1. rastežući ispružati; protezati vrat 2. natežući razvlačiti: protezati lastik 3. šireći prenositi: protezati tužbe na druge sudionike</p> <p>protezati se 1. rastezati se, ispružati se: protezati se u krevetu 2. rasti: proteže se od dana do dana 3. prostirati se, pružati se: grad se proteže i dalje</p>	<p>→ protegnuti (se)</p> <p>I. a. [protezati ruke/vrat/noge] → ispružati, protrahirati, pružati b. [protezati tužbe na druge sudionike; protezati ovlasti na nižu vlast]</p> <p>II. protezati se a. [protezati se na krevetu] → ispružati, pružati, rastezati b. (o mladoj osobi u rastu) [Proteže se od dana do dana.] c. [Grad se proteže uz obalu.] → rasprostirati</p>	<p>stavljati što u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat]</p> <p>protézati se (povr.) 1. lijegati čitavom duljinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu] 2. razvijati se u dužinu, zauzimati kakav prostor [Naselje se proteže od šume do mora.]</p>

			d. pren. [Slavlje se znalo protezati do jutra.]	
prсити се	praviti se važan, razmetati se [prсити се pobjedom]	1. isticati svoja prsa; junačiti se 2. pren. razmetati se svojim junaštvom ili čime drugim; oholiti se	položajem tijela isticati prsa [prсити се poput Trzana; Namjerice se pred njom počeo prсити.] pren. praviti se važnim, razmetati se [prсити се pobjedom] → bočiti se, junačiti se, kočiti, kurčiti se, oholiti se	/
пруčiti се	pružiti se potrbuške u padu	/	pružiti se potrbuške u padu, ispružiti se [Odjeven se prući po krevetu.]	/
пружати (што, се)	usp. pružiti pruža se pogled, ukazuje se širok krajolik, pogled se prostire, može se pogledom obuhvatiti pružiti ruku, pren. prositi	1. micati dio tijela od sebe; protezati: pružati noge 2. pružajući davati iz ruke: pružati psu kosti, komu knjigu 3. pren. davati, podastirati: pružati komu ljubav, pomoć pružati se; protezati se u dužinu: planina se pruža prema sjeveru	→ pružiti (se) I. (što) a. [pružati noge] → ispružati, protezati b. [pružati psu kosti/komu knjigu] c. pren. [pružati obitelji ljubav i pažnju; pružati djeci udoban život] d. kao nepunoznačni glagol pojavljuje se uz imenice i može se zamijeniti punoznačnim glagolom najčešće izravno povezanim s odgovarajućom imenicom II. pružati se 1. a. [Planina se pruža prema sjeveru.] → prostirati, rasprostirati b. [pružati se na krevetu] → ispružati, protezati, raširivati 2. pren. → nuditi [Pruža mi se prilika da dobijem to jeftinije.]	1. stavljati što u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat] 2. davati što izravno iz ruke [~ tanjure] 3. pren. davati ili omogućivati komu što [~ obitelji ljubav i pažnju; ~ djeci udoban život] 4. kao nepunoznačni glagol pojavljuje se uz imenice i može se zamijeniti punoznačnim glagolom najčešće izravno povezanim s odgovarajućom imenicom ◇ ~ pomoć v. pomagati prúžati се (povr.) 1. razvijati se u dužinu, zauzimati kakav prostor [Naselje se pruža od šume do mora.] 2. lijegati čitavom dužinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu]

<p>pružiti</p>	<p>1. (što) izravno iz ruke dati; uručiti 2. (se) a. leći ispruživši se b. protegnuti se u dužinu, zauzeti kakav prostor [rijeka se pružila dolinom] pružiti jezik, vrlo brzo i mnogo govoriti pružiti ruku komu a. dati ruku radi rukovanja ili radi pomoći pri hodaњу b. ukazati pomoć, pomoći pružiti noge a. protegnuti noge b. požuriti (idući pješke)</p>	<p>1. maknuti dio tijela od sebe; protegnuti: pružiti ruku, komu ruku 2. pružajući ruku dati iz ruke: pružiti komu čašu 3. pren. dati, omogućiti, podastrijeti: pružiti komu pažnju, komu udoban život pružiti se 1. protegnuti se u dužinu: polje se pružilo među planinama 2. leći ispruženo: pružiti se po krevetu</p>	<p>I. (što) 1. staviti u ravan položaj [pružiti ruke/vrat] → ispružiti, protegnuti 2. dati što izravno iz ruke [pružiti tanjure; pružiti kome čašu] → podati 3. pren. dati ili omogućiti komu što [pružiti obitelji ljubav i pažnju/djeci udoban život] 4. kao nepunoznačni glagol pojavljuje se uz imenice i može se zamijeniti punoznačnim glagolom najčešće izrazno povezanim s odgovarajućom imenicom II. pružiti se 1. protegnuti se u dužinu, zauzeti neki prostor [Naselje se pružilo od šume do mora.] → prostrijeti, rasprostrijeti 2. leći čitavom dužinom tijela u vodoravan položaj [pružiti se na krevetu] → ispružiti se, leći, protegnuti se, raširiti</p>	<p>1. staviti u ravan položaj [~ ruke; ~ vrat] 2. dati što izravno iz ruke [~ tanjure] 3. pren. dati ili omogućiti komu što [~ djeci udoban život; ~ obitelji ljubav i pažnju] 4. kao nepunoznačni glagol pojavljuje se uz imenice i može se zamijeniti punoznačnim glagolom najčešće izrazno povezanim s odgovarajućom imenicom ◇ ~ pomoć v. pomoći pružiti se (povr.) 1. razviti se u dužinu, zauzeti neki prostor [Naselje se pružilo od šume do mora.] 2. leći čitavom dužinom tijela u vodoravan položaj [~ se na krevetu]</p>
<p>rasklapati (što)</p>	<p>usp. rasklopiti</p>	<p>1. rastavljati na dijelove: rasklapati motor 2. rasklapajući širiti, otvarati: rasklapati ruke, šator</p>	<p>→ rasklopiti (se) I. (što) a. [rasklapati pojedine dijelove automobila] → rastavljati b. [rasklapati novine] → otvarati, širiti II. rasklapati se [Od neugode se čeljusti stadoše rasklapati.] → otvarati (se), širiti (se)</p>	<p>1. otvarati ili širiti što [~ krila; ~ jedro] 2. dijeliti što na sastavne dijelove [~ ormar]</p>
<p>rasklopiti (što)</p>	<p>1. rastaviti što na sastavne dijelove (ob. mehanizam koji je sklopljen) 2. raširiti, otvoriti, rastvoriti nešto što je sklopljeno</p>	<p>1. otvoriti, raširiti ono što je sklopljeno; rastvoriti, rastrijeti: rasklopiti krila, ruke, jedro, šatorsko krilo</p>	<p>I. (što) 1. rastaviti na sastavne dijelove, podijeliti na ono od čega se što sastoji (obično o čemu što je sklopljeno, sastavljano) [rasklopiti</p>	<p>1. otvoriti ili raširiti što [~ krila; ~ jedro] 2. podijeliti što na sastavne dijelove [~ ormar]</p>

		2. izvaditi dijelove sastavljenoga mehanizma; rastaviti: rasklopiti motor	motor/ormar/lampu] → rastaviti, razglobiti, razgoditi 2. rastvoriti ono što je sklopljeno [rasklopiti šatorsko krilo/ruke/jedro/knjigu/oči] → otvoriti, rastrti, raširiti II. rasklopiti se; rastvoriti se samo od sebe, pokazati svoju unutrašnjost [I usta se šire rasklopila.] → otvoriti se, raširiti	
raskoračiti se	stati raširenih, razmaknutih nogu, raširiti noge stojeći	razmaknuti, raširiti korak; raskrečiti: raskoračiti noge raskoračiti se; razmaknuti, raširiti noge; raskrečiti se	I. (što) širom razmaknuti, raširiti noge [Raskoračila je snažne i bese noge.] II. raskoračiti se; stati raširenih, razmaknutih nogu, raširiti svoje noge stojeći [raskoračiti se na tjelovježbi]	/
raskoračivati se	usp. raskoračiti	/	→ raskoračiti (se) I. (što) [raskoračivati noge] II. raskoračivati se [Osjetio je da se konj pod njim počinje raskoračivati.]	/
raskrečiti se	široko se raskoračiti, široko razmaknuti noge	razmaknuti, raširiti krake; raskoračiti: raskrečiti noge raskrečiti se; razmaknuti, raširiti noge: raskrečiti se stojeći, na stolcu	I. (što) 1. širom razmaknuti, raširiti [Noge, odjevene kožnatim hlačama i obuvane visokim čizmama, raskrečio široko.] → raskoračiti 2. pren. razdvojiti što od čega [Treba dobro raskrečiti nekoliko osnovnih karakternih crta.] II. raskrečiti se; široko se raskoračiti, široko razmaknuti noge, raširiti se → raskoračiti, raspečiti se	širom razmaknuti (o nogama) [~ koljena; ~ noge] raskrečiti se (povr.) širom razmaknuti noge [~ se na trosjedu]

raskrečivati se	usp. raskrečiti	razmicati, širiti krake; raskoračivati raskrečivati se; razmicati noge	→ raskrečiti (se) I. (što) a. [Raskrečivala je suhe prste.] → raskoračivati b. pren. [raskrečivati primjere] II. raskrečivati se [On se bio raskrečivao između kovčega i svijao cigaretu.] → raskoračivati se	širom razmicati (o nogama) [~ koljena; ~ noge] raskrečivati se (povr.) širom razmicati noge [~ se na trosjedu]
raskriliti (se)	1. raširiti krila 2. pren. raširiti ruke, širom otvoriti vrata i sl.	1. rasklopiti: raskriliti krila 2. rastvoriti, rašiti: raskriliti vrata raskriliti se; rasklopiti svoja krila - o pticama	I. (što) 1. otvoriti i raširiti (o krilima) [Raskrilio je svoja silna krila poput sivoga sokola.] 2. pren. širom otvoriti [raskriliti vrata/prozorske kapke/škure/ruke/jedra/kišobran]	1. otvoriti i raširiti (o krilima) 2. pren. širom što otvoriti [~ prozorske kapke] raskriliti se (povr.) raširiti krila
raskriljivati (se)	usp. raskriliti	1. širiti: raskriljivati jedra 2. širom rastvarati: raskriljivati prozore	→ raskriliti (se) I. (što) 1. [raskriljivati krila] 2. pren. [raskriljivati zavjesu] → rastvarati, širiti II. raskriliti se 1. [raskriljivati se na livadi] 2. pren. a. [Anticiklona se raskriljivala između Skandinavije i Grenlanda.] b. [Vrata su se polako raskriljivala.]	/
raspečiti	1. (što) a. ružno ili pretjerano razmaknuti (noge), široko otvoriti b. razgoračiti oči 2. (se) stati razmaknuvši noge; raskrečiti se	/	I. (što) razgoračiti (o očima) [raspečiti okrugle oči] II. raspečiti se → raskrečiti se	/

raspečivati (što, se)	usp. raspečiti	/	→ raspečiti (se) I. (što) [raspečivati buljave oči] II. raspečivati se → raskrečiti se	/
rasplošćivati se	usp. rasploštiti	/	/	/
rasploštiti se	raširiti se po površini čega od pada i sl., postati plosnat (kad što mekano ili žitko padne), prostrijeti se po tlu cijelim tijelom (kad padne)	/	postati plosnatim, raširiti se po površini čega po širini i dužini (npr. kad što mekano ili žitko padne) [rasploštiti tijesto po dasci] - pren. [rasploštiti se nasred ulice]	/
rasprostirati (što, se)	usp. rasprostrijeti, rasprostrti	prostirući rastirati; širiti, razvlačiti: rasprostirati stelju rasprostirati se; prostirući se obuhvaćati neki prostor; prostirati se: polje se rasprostire u duljinu	→ rasprostrijeti (se), rasprostrti (se) I. (što) 1. [Rasprostirala je laki pokrivač u voćnjaku.] → prostirati, rastirati, razastirati 2. pren. a. [rasprostirati vlast] b. [Kako je Mađarima dopušteno prijesne laži o nama rasprostirati?] II. rasprostirati se 1. [rasprostirati se na površini od 80 hektara] → prostirati, protezati, pružati 2. pren. a. [Budinjačka se kultura rasprostirala na Žumberku.] → prostirati, širiti b. [Laži su se oduvijek najbrže rasprostirale.]	širiti što na sve strane [~ papire po stolu; ~ posteljini; ~ rublje] raspròstirati se (povr.) razvijati se u dužinu, zauzimati kakav prostor [Naselje se rasprostire od šume do mora.]
rasprostrijeti (što, s e)	1. a. prostrijeti (se) cijelom dužinom i širinom; razastrijeti (se), raširiti (se) b. pružiti (se) na velikom prostoru, šireći (se) nešto	prostrijeti svom dužinom i širom; raširiti, razvući, pružiti: rasprostrijeti sag rasprostrijeti se; raširiti se, pružiti se, razvući se: rasprostrijeti se po zemlji	I. (što) 1. prostrijeti se cijelom dužinom i širinom [rasprostrijeti crveni tepih] → prostrijeti, rastri, raširiti, razastrijeti 2. pren.	raširiti što na sve strane [~ posteljini] raspròstrijēti se (povr.) razviti se u dužinu, zauzeti neki prostor

	<p>zahvatiti ili nastavati veliki prostor</p> <p>2. prostirući se, šireći se zahvatiti prostor; raširiti se, raznijeti se</p> <p>3. razglasiti se, pročuti se</p>		<p>a. pružiti na velikom prostoru, šireći nešto zahvatiti ili nastavati velik prostor, razviti na sve strane, proširiti nadaleko</p> <p>b. razvezati, pustiti glas, razglasiti → raznijeti</p> <p>II. rasprostrijeti se</p> <p>1. prostirući se, šireći se zahvatiti prostor, nastavati velik prostor → prostrijeti, pružiti, raširiti</p> <p>2. pren. a. ispuniti kakav prostor b. učiniti da mnogi čuju što, doprijeti do mnogih</p>	[Naselje se rasprostrlo od šume do mora.]
rasprostrti (što, se)	= rasprostrijeti	/	= rasprostrijeti (se)	/
raspružiti se	pružiti se svom dužinom i širinom; opružiti se, prostrijeti se	/	/	/
rastegnuti	<p>1. (što) a. istežanjem učiniti dužim, zatežući razvući; istanjiti, izdužiti</p> <p>b. odužiti, protegnuti, proširiti suvišnim pojedinostima; razvući (izlaganje, priču)</p> <p>2. (se) razvući se, izdužiti se</p>	<p>1. rastežući učiniti duljim; izdužiti: rastegnuti pračku</p> <p>2. razvući: rastegnuti pokrivač, uže</p> <p>3. pren. odužiti: rastegnuti izlaganje</p> <p>rastegnuti se; razvući se, izdužiti se</p>	<p>I.</p> <p>1. izduljiti, razvući</p> <p>2. prostrijeti u širinu</p> <p>3. izdužiti tako da se promijeni oblik</p> <p>4. a. učiniti da traje dulje b. proširiti suvišnim pojedinostima</p> <p>5. vježbom ispraviti tijelo</p> <p>II.</p> <p>1. povećati prvotni oblik</p> <p>2. a. vježbom ispraviti tijelo b. potrajati dulje od predviđenoga</p>	<p>1. vukući povećati dužinu čega, učiniti što duljim [~ gumicu za kosu]</p> <p>2. pren. učiniti da što traje dulje od predviđenoga ili zadanoga [~ predavanje]</p> <p>rastegnuti se (povr.)</p> <p>1. izgubiti prvotni oblik povećanjem ili širenjem [Majica se rastegnula u pranju.]</p> <p>2. pren. a. vježbom ispraviti tijelo [~ se na spravama] b. potrajati dulje od predviđenoga ili zadanoga [Nastava se rastegnula.]</p>

rastezati (što, se)	usp. rastegnuti	<p>1. istežanjem produživati; razvlačiti: rastezati elastičnu gumicu</p> <p>2. pren. oduživati: rastezati priču rastezati se; istežati se, izduživati se: rastezati se na spravama, na krevetu</p>	<p>→ rastegnuti (se)</p> <p>I. (što)</p> <p>1. [rastezati elastične predmete] → duljiti, izduljivati, razvlačiti</p> <p>2. [rastezati posteljinu preko kreveta]</p> <p>3. [Lice mu se počelo rastezati kao da je od gume.]</p> <p>4. pren. a. [Ovu jadnu plaću teško je rastezati od prvoga do prvoga.] → oduljivati, produljivati, razvlačiti</p> <p>b. [Izbornik igrače namjerava lagano rastezati u hladu slovenskih šuma.]</p> <p>II. rastezati se</p> <p>1. [Traperice se nošenjem počinju rastezati.] → dužiti se, razvlačiti, stezati, zatezati se</p> <p>2. pren. a. [rastezati se u postelji prije ustajanja] → protezati</p> <p>b. [A i ova će se afera rastezati do besvijesti.] → razvlačiti</p>	<p>1. vukući povećavati dužinu čega, činiti što duljim [~ gumicu za kosu]</p> <p>2. pren. činiti da što traje dulje od predviđenoga ili zadanoga [~ predavanje]</p> <p>rastézati se (povr.)</p> <p>1. gubiti prvotni oblik povećavanjem ili širenjem [Majice se rastežu u pranju.]</p> <p>2. pren. a. vježbom ispravljati tijelo [~ se na spravama]</p> <p>b. trajati dulje od predviđenoga ili zadanoga [Nastava se rasteže u nedogled.]</p>
rašćepiti	<p>1. (što) raširiti što od dva dijela tako da se neugodno ili grubo raširi [rašćepiti vilice komu]</p> <p>2. (se) raširiti noge (u zn. ružnom ili bolnom kretnjom)</p>	/	<p>I. (što) raširiti što od dva dijela na neugodan ili grub način [rašćepiti čeljusti komu]</p> <p>II. rašćepiti se; raširiti noge (ružnom ili bolnom kretnjom) [nepriстойno se rašćepiti]</p>	/
rašćepljivati (što, se)	usp. rašćepiti	/	<p>→ rašćepiti (se)</p> <p>I. (što) [rašćepljivati usta]</p> <p>I. rašćepljivati se [nepriстойno se rašćepljivati]</p>	/

<p>raširiti</p>	<p>1. (što) a. povećati u širinu, učiniti širim b. opružiti ili razastrijeti cijelom površinom; rasprostrijeti, razviti, otvoriti (rublje, posteljinu, sag) c. učiniti da uzme maha [raširiti zarazu] 2. (se) a. pružiti se, smjestiti se na velikom prostoru b. (se) udobno se namjestiti; razmjestiti se c. (se) postati debeo; ugojiti se raširiti ruke, razmaknuti ruke lijevo i desno izražavajući nedoumicu, iznenađenje ili radost raširiti oči, začuđeno pogledati</p>	<p>1. učiniti širim, povećati širinu: raširiti cestu, prolaz, prozore 2. učiniti da se zna; razglasiti: raširiti glasinu 3. rasprostraniti: raširiti sidu, doktrinu 4. rastrijeti, razapeti, rasprostrijeti, rasklopiti: raširiti jedro, krila raširiti se 1. postati širi, razviti se u širinu 2. smjestiti se na velikom prostoru 3. udobno se smjestiti</p>	<p>I. 1. učiniti širim 2. rasprostrijeti 3. rasklopiti 4. a. razglasiti b. učiniti da uzme maha II. 1. postati širim 2. rasprostrijeti se 3. širom se otvoriti 4. razviti se u prostoru 5. udobno se namjestiti 6. udebljati se 7. a. pronijeti se b. uzeti maha</p>	<p>1. rasprostrijeti ili rasklopiti što [~ jedra; ~ krila] 2. učiniti da se što dozna [~ glas o pobjedi; ~ vijest] raširiti se (povr.) 1. postati širim [Vesta se nošenjem raširila.] 2. rastom zauzeti veći prostor [Krošnja se raširila na sve strane.] 3. postati prisutnim na većem području [Bakterija se raširila.]</p>
<p>raširivati (što, se)</p>	<p>usp. raširiti</p>	<p>1. činiti širim, povećavati širinu: raširivati hlače 2. razglašivati 3. činiti rasprostranjenim; rasprostranjivati: raširivati rasnu nesnošljivost, zarazu 4. rasprostirati, rastirati, razapinjati: raširivati rublje. širiti raširivati se 1. pružati se, smještati se na velikom prostoru 2. udobno se smještati 3. razvijati se u širinu, postajati debeo, debljati se. širiti se</p>	<p>→ raširiti (se) I. 1. činiti širim 2. rasprostirati 3. rasklapati 4. a. razglašavati b. činiti da uzme maha II. 1. postajati širim 2. rasprostirati se 3. širom se otvarati 4. razvijati se u prostoru 5. udobno se namještati 6. debljati se 7. a. pronositi se b. uzimati maha</p>	<p>/</p>

<p>ravnati</p>	<p>1. (što) činiti ravnim, glatkim; poravnavati 2. (čime) obavljati funkciju ravnatelja; upravljati (ob. zborom ili orkestrom) 3. (se) postavljati se u istu ravnu crtu s drugim 4. (se prema komu, čemu) upravljati se, orijentirati se prema komu ili čemu, prilagođivati svoje držanje, vladati se (prema komu), prilagođivati svoje sadržaje, vladati se (prema komu) 5. (se s kim) izjednačivati se, uspoređivati se s kim</p>	<p>1. činiti ravnim; poravnavati; ravnati visinu, površinu, drvo, zemlju 2. upravljati, voditi: ravnati ustanovom, zborom, orkestrom ravnati se 1. ponašati se u skladu s kim ili čim: ravnati se prema uzorima, prema zakonu 2. uspoređivati se: ravnati se s kim</p>	<p>I. (što) činiti kakvu površinu ravnom, uklanjati neravnine [ravnati plahtu/zemlju] → gladiti, izravnati, poravnavati, zaglađivati [ravnati rublje] → glačati II. obavljati dužnost ravnatelja a. voditi koji posao ili imati u njemu vodeću ulogu [ravnati poduzećem] – upravljati b. pokretima ruku upravljati izvođenjem glazbenoga djela [ravnati orkestrom] → dirigitirati III. ravnati se 1. postavljati se u istu ravnu crtu s drugima [ravnati se u vrsti] 2. orijentirati se prema komu ili čemu, prilagođivati se komu ili čemu, ponašati se u skladu s kim ili čim [ravnati se prema susjedima]</p>	<p>1. (prijel.) činiti kakvu površinu ravnom, uklanjati neravnine [~ stolnjak] 2. (neprijel.) a. voditi koji posao ili imati u njemu vodeću ulogu [~ poduzećem; ~ školom] b. pokretima ruku upravljati izvođenjem glazbenoga djela [~ orkestrom] ravnati se (povr.) ponašati se u skladu s kim ili čim [~ se prema zakonu]</p>
<p>razdvajati (koga, što, se)</p>	<p>usp. razdvojiti</p>	<p>1. dijeliti sastavne dijelove cjeline u posebne dijelove: razdvajati obitelj 2. odvajati sukobom spojene strane: razdvajati boksače. rastavljati razdvajati se 1. dijeliti se, razvrstavati se 2. usmjeravati se na različite strane; razilaziti se: razdvajati se u pogledima. rastavljati se, rastajati se</p>	<p>→ razdvojiti (se) I. a. razvrstavati na dva dijela b. izdvajati dio iz cjeline c. usmjeravati na različite strane d. odjeljivati od čega e. udaljavati jedno od drugoga f. međusobno odvajati g. rastavljati one koji se fizički obračunavaju II. a. upućivati se u dva različita smjera b. dijeliti se u više smjerova c. zauzimati različite stavove d. razmicati se</p>	<p>1. praviti razmak između čega, udaljavati jedno od drugoga [~ krevete] 2. odvajati jedno od drugoga [~ djevojčice i dječake] razdvajati se (povr.) 1. upućivati se svaki na svoju stranu [Razdvajamo se na uglu.] 2. međusobno se udaljavati</p>

<p>razdvojiti</p>	<p>1. (koga, što, se) razdjeliti, razvrstati na dva dijela (predmete, zrnje, različite plodove itd.) 2. (se) odijeliti, pregraditi (prostoriju) 3. (se) usmjeriti na razne strane; razmaknuti 4. (koga, što) rastaviti one koji su se fizički uhvatili 5. (se) uputiti se u dva različita smjera, na dvije različite strane</p>	<p>1. razdjeliti sastavne dijelove cjeline na posebne dijelove: razdvojiti smjesu, braću 2. odvojiti sukobljene jednoga od drugog: razdvojiti neprijateljske vojske, boksače 3. usmjeriti na različite strane: razdvojiti metode istraživanja. rastaviti razdvojiti se 1. razdjeliti se, rastaviti se 2. usmjeriti se na različite strane: razdvojiti se u mišljenjima</p>	<p>I. 1. razvrstati na dva dijela 2. izdvojiti dio iz cjeline 3. usmjeriti na različite strane 4. odijeliti od čega 5. udaljiti jedno od drugoga 6. međusobno odvojiti 7. rastaviti one koji se fizički obračunavaju II. 1. uputiti se u dva različita smjera 2. dijeliti se u više smjerova 3. zauzeti različite stavove 4. razmaknuti se</p>	<p>1. napraviti razmak između čega, udaljiti jedno od drugoga [~ krevete] 2. međusobno odvojiti [~ djevojčice i dječake] razdvojiti se (povr.) 1. uputiti se svaki na svoju stranu [Razdvojit ćemo se na uglu.] 2. međusobno se udaljiti</p>
<p>razmahati (se)</p>	<p>1. snažno širokim pokretima udarati ili mahati (usp.), početi mahati ili vitlati čime 2. a. uzeti maha; razviti se, raširiti se, raspaliti se [bolest se razmahala] b. razviti djelatnost, dati maha svojim nastojanjima, razviti svoj posao [razmahati se u poslu]</p>	<p>1. početi mahati: razmahati se štapom 2. doživjeti razmah: poduzetništvo se razmahalo</p>	<p>I. (što) mašući raširiti [razmahati krila] II. razmahati se 1. početi mahati [razmahati se rukama/štapom] 2. uzeti maha, razviti se [Bolest se razmahala.] → raširiti 3. razviti djelatnost, dati maha svojim nastojanjima [razmahati se u poslu]</p>	<p>/</p>
<p>razmahivati (se)</p>	<p>usp. razmahati</p>	<p>mašući mlatiti: razmahivati koga, krilima</p>	<p>→ razmahati, razmahnuti I. (što) [razmahivati krila] II. → zamahivati [rutinski razmahivati kosom] III. razmahivati se 1. a. [razmahivati se rukama/štapom] b. [Epidemija se razmahuje.] – buktjeti c. [Posljednjih se godina razmahuje u poslu.]</p>	<p>/</p>

			2. pren. → mahati, razmetati se [razmahivati se svojim bogatstvom/patništvom]	
razmaknuti (razmaći) (što, se)	1. napraviti razmak, razdvojiti (se) do neke udaljenosti [razmaknuti krevete] 2. zauzeti mjesta na međusobnoj udaljenosti zapremajući šiti prostor; raširiti (se)	1. odmaknuti na određeni razmak: razmaknuti retke, slog 2. razdvojiti: razmaknuti boksače 3. maknuti, pomaknuti na stranu: razmaknuti automobile razmaknuti se; zauzeti širi prostor; raširiti se: razmaknuti se za stolom	I. (što) napraviti razmak između čega, udaljiti jedno od drugoga [razmaknuti krevete] – [razmaknuti slog] → spacionirati II. razmaknuti se; zauzeti širi prostor ili se međusobno udaljiti [razmaknuti se za stolom] → raširiti se	napraviti razmak između čega, udaljiti jedno od drugoga [~ krevete] razmaknuti se (povr.) međusobno se udaljiti
razmicati (što, se)	usp. razmaknuti	1. praviti razmak: razmicati retke 2. micati u stranu; odmicati, odvajati: razmicati stolove razmicati se; odmicati se	→ razmaknuti (se) I. (što) [razmicati stolove] - [razmicati retke] → spacionirati II. razmicati se; zauzimati širi prostor ili se međusobno udaljavati [razmicati se za stolom] → razdvajati se	praviti razmake između čega, udaljavati jedno od drugoga [~ krevete] razmicati se (povr.) međusobno se udaljavati
razvaliti	1. (što, se) učiniti da ono što je bila cjelina prestane to biti tako da se od sredine ili nutrine razide na sve strane [razvaliti bačvu] 2. (se) široko se opustiti u ležećem stavu raširenih ruku i nogu uzimajući mnogo mjesta [stisni se malo, što si se tako razvalio]; razlegnuti se	1. rušeci oboriti; razrušiti, razoriti, povaliti: razvaliti zid, most, stupove, drveta 2. rastaviti, rasklopiti 3. razjapiti, iskolačiti	1. silom slomiti, srušiti ili probiti što [razvaliti zid] → demolirati, rastepsti, razrušiti] - [razvaliti bravu/vrata] → provaliti 2. širom otvoriti [Zašto su razvalila sve prozore kad je vani tako hladno?] → razjapiti	silom slomiti, srušiti ili probiti što [~ vrata]
razvaljivati (što, se)	usp. razvaliti	/	→ razvaliti a. [razvaljivati zidine] → demolirati, razrušavati] - [razvaljivati bravu/vrata] → provaljivati b. [razvaljivati usta u čudu]	silom lomiti, rušiti ili probijati što [~ vrata]

<p>razvlačiti (što, se)</p>	<p>usp. razvući</p>	<p>1. rastežući činiti duljim: razvlačiti žicu 2. rasklapati: razvlačiti kauč 3. grabeći odnositi, odvlačiti: razvlačiti imovinu 4. proširivati, izobličivati: razvlačiti vestu 5. praviti listove tijesta: razvlačiti tijesto 6. pren. produljivati trajanje čega; duljiti: razvlačiti predavanje</p> <p>razvlačiti se 1. rastezati se, izobličivati se: razvlačiti se od pranja 2. pren. oduljivati se: razvlačiti se u nedogled</p>	<p>I. 1. činiti duljim 2. produljivati do željene veličine 3. valjkom širiti 4. a. pričajući produljivati trajanje b. raznositi II. a. rastezati se b. duljiti se</p>	<p>1. vukući povećavati dužinu čega, činiti što duljim [~ gumicu za kosu] 2. pren. a. činiti da što traje dulje od predviđenoga ili zadanoga [~ sezonu]; pren. b. grabeći odnositi na sve strane [~ imovinu]</p> <p>razvlačiti se (povr.) 1. gubiti prvotni oblik povećavanjem ili širenjem [Majica se razvlači u pranju.] 2. pren., razg. trajati dulje od predviđenoga ili zadanoga [Nastava se razvlači u nedogled.]</p>
<p>razvući (što, se)</p>	<p>1. istežanjem povećati dužinu čega, učiniti dužim; rastegnuti [razvući oprugu, gumu] 2. povlačeći izvaditi dio do željene veličine [razvući stol za razvlačenje] 3. pren. izlažući, pričajući produžiti trajanje čemu; protegnuti (se), odužiti (se) [razvući predavanje, pregovore] 4. pren., razgrabiti, odvući, upropastiti (predodžba vučenja na sve strane) 5. a. (se) istežući se postati duži, širi; raširiti se, rastegnuti se b. učiniti da što izgubi oblik, gustoću; istegnuti [razvući dijelove odjeće, hlače na koljenima]</p>	<p>1. razvlačeći, vukući rastezljivu stvar učiniti je duljom, širom, većom; rastegnuti: razvući tijesto, gumu 2. rasklapajući povećati, proširiti, produžiti: razvući stol 3. pružiti, rasprostrijeti: razvući sag 4. a. vukući raznijeti: razvući vreće b. grabeći, otimajući odvući na mnoge strane: razvući državnu imovinu 5. razvlačeći razobličiti: razvući hlače 6. pren. a. produžiti trajanje; rastegnuti: razvući predavanje</p>	<p>I. (što) 1. vukući povećati dužinu čega, učiniti duljim [razvući oprugu/gumu] → izduljiti, rastegnuti 2. rasklapajući i povlačeći produžiti do željene veličine [razvući stol] 3. valjajući valjkom raširiti [razvući tijesto/asfalt] 4. pren. a. izlažući, pričajući produžiti trajanje čemu [razvući predavanje/pregovore] → oduljiti, otegnuti, produljiti, rastegnuti, zategnuti</p>	<p>1. vukući povećati dužinu čega, učiniti što duljim [~ gumicu za kosu] 2. pren. a. učiniti da što traje dulje od predviđenoga ili zadanoga [~ predavanje]; b. razg. grabeći odnijeti na sve strane [~ imovinu]</p> <p>razvūći se (povr.) 1. izgubiti prvotni oblik povećanjem ili širenjem [Majica se razvukla u pranju.] 2. pren., razg. v. oduljiti se pod oduljiti, otegnuti se pod</p>

		<p>b. učiniti preopširnim, dosadnim, blijedim: razvući roman</p> <p>razvući se</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rastegnuti se 2. pren. oduljiti se: razvuklo se putovanje 	<p>b. rastepsti, raznijeti [razvući imanje/nasljedstvo]</p> <p>II. razvući se</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. izgubiti prvotni oblik povećavanjem ili širenjem [tkanina se razvukla] → rastegnuti 2. pren. razg. učiniti da traje duže od predviđenoga ili zadanoga [Predstava se razvukla.] → oduljiti se, protegnuti 	<p>otegnuti, rastegnuti se pren. pod rastegnuti</p>
rotirati (0, se)	<ol style="list-style-type: none"> 1. obrtati (se) 2. izmjenjivati se na nekoj funkciji 	<p>okrenuti, okretati se oko osi; zavrtjeti se, vrtjeti se: rotirati oko svoje osi, oko Sunca</p>	<p>I. (koga, što)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. napraviti/praviti rotaciju [rotirati kut] 2. izmijeniti/izmjenjivati koga na funkciji [rotirati savjetnike] 3. šp. u odbojci (u)činiti obveznu izmjenu igrača [rotirati igrače] <p>II. rotirati se</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. okretati se oko svoje osi [Zemlja se rotira oko Sunca.] → kružiti 2. izmjenjivati se na funkcijama 3. šp. u odbojci izvesti/izvoditi obveznu promjenu mjesta igrača 	/
sagibati se	usp. sagnuti	<p>savijati prema dolje; priginjati, saginjati: sagibati tijelo, granu</p> <p>sagibati se; savijati se nadolje; priginjati se, saginjati se: sagibati se od tereta</p>	<p>→ sagnuti (se)</p> <p>I. (što) [sagibati glavu/tijelo/granu]</p> <p>II. sagnuti se [sagibati se pod teretom]</p>	<p>svijati što prema dolje [~ glavu]</p> <p>sagíbatu se (povr.) svijati gornji dio tijela k zemlji [~ se pod teretom]</p>
saginjati se	usp. sagnuti se	<p>savijati nadolje; sagibati: saginjati glavu</p> <p>saginjati se; savijati se nadolje; sagibati se: saginjati se u pasu</p>	<p>= sagibati se</p> <p>→ sagnuti (se)</p>	<p>svijati što prema dolje [~ glavu]</p> <p>sàginjati se (povr.) svijati gornji dio tijela k zemlji [~ se pod teretom]</p>

sagnuti (što, se)	saviti se nadolje, prikloniti gornji dio tijela	saviti nadolje: sagnuti na koljena sagnuti se; saviti gornji dio tijela k zemlji; prignuti se: sagnuti se pred oltarom	I. (što) svinuti što prema dolje [sagnuti koljena/glavu] → pognuti II. sagnuti se; svinuti gornji dio tijela k zemlji [sagnuti se pred oltarom/pod teretom/iz poštovanja]	svinuti što prema dolje [~ glavu] sàgnuti se (povr.) svinuti gornji dio tijela k zemlji [~ se pod teretom]
savijati (što, se)	usp. saviti i savinuti	iskrivljivati, preklapati, motati: savijati šibu, papir, željezo, ruku savijati se; kriviti se, skupljati se, grbiti se, prigibati se: savijati se nad stolom, od bolova	→ svijati (se)	svijati
savinuti	usp. saviti	saviti: savinuti vrat	→ svinuti (se)	/
saviti	1. (što) a. učiniti krivim, iskriviti [saviti čavao] b. previti, preklopiti [saviti list] 2. (se) iskriviti se, zgrbiti se saviti glavu (kičmu, leđa, vrat) pred kim, pokoriti se, podložiti se	iskriviti: saviti šipku, granu, leđa saviti se; iskriviti se, prignuti se	= sviti (se) → savijati (se)	sviti
segnuti	1. (za čim) posegnuti 2. (do čega) doprijeti do čega, doći do granice dohvata, doći nadohvat, obuhvatiti pogledom, rukom ili kakvim pomagalom	1. doprijeti, dosegnuti: ljestve sežu do krova 2. pružiti ruku ili što drugo da se što uzme; posegnuti: segnuti rukom za jabukom	1. posegnuti za čim [segnuti za jabukom] 2. doprijeti do čega, doći do granice dohvata, doći nadohvat, obuhvatiti pogledom, rukom ili kakvim pomagalom [Ljestve će segnuti do krova.]	/
sezati (za čim, do čega)	usp. segnuti	1. dopirati, dosezati: sezati do krova 2. sterati se, pružati se, obuhvaćati: dokle pogled seže	→ segnuti a. [sezati za knjigom] → posezati b. [sezati do krova; dokle pogled seže] → dopirati, dosezati c. uzimati u obzir sve unutar kakva raspona [Ta aktivnost	1. prostirati se, širiti se do određene granice [Pogled seže u daljinu] 2. uzimati u obzir sve unutar kakva raspona [Ta aktivnost seže od upozorenja do zaštite.]

			seže od upozorenja do zaštite.] → obuhvaćati	
sjedati (0, na što)	usp. sjesti	1. naslanjati se svom težinom stražnjicom na čvrstu podlogu: sjedati uvijek u isti stolac 2. uklapati se, pristajati u što: dobro sjeda u ležište	→ sjesti 1. [sjedati uvijek u isti stolac] 2. pren. a. [Kotač mora dobro sjedati.] → lijegati, pristajati b. razg. [Ne sjeda mi taj prijedlog.] c. razg. [sjedati na račun]	1. zauzimati položaj u kojemu je težina tijela na donjemu dijelu trupa [~ na stolac] 2. pren. a. pristajati u ležište [Kotač mora dobro ~.] b. razg. postajati bliskim, prihvatljivim [Ne sjeda mi taj prijedlog.] ◇ ~ na račun dolaziti na bankovni račun kao posljedica uplate
sjediti (sjedjeti) (0)	1. biti u položaju u kojemu težinu tijela nosi donji dio trupa [sjediti u klupi, sjediti za stolom] 2. razg. ništa ne raditi, dangubiti [radije badava sjedim nego badava radim] 3. reg. v. stanovati općejez.; stajati reg. sjediti kome na vratu (za vratom), biti kome na teret sjediti na ušima, ne slušati, ne obraćati pažnju na ono što tko govori	1. biti u položaju u kojem se tijelo oslanja stražnjicom na čvrstu podlogu: sjediti za stolom, na kamenu, na stolcu 2. čučati - o pticama: kos sjedi na grani 3. pren. ne raditi; ljenčariti, dangubiti: sjediti kod kuće	→ sjesti 1. biti u sjedećem položaju [sjediti na stolcu/na kamenu/za stolom] 2. pren. razg. biti u kakvoj organizaciji ili u kakvu tijelu [sjediti u Saboru/u vijeću/odboru]	1. biti u položaju u kojemu je težina tijela na donjemu dijelu trupa [~ na stolcu] 2. pren., razg. biti u kakvoj organizaciji ili u kakvu tijelu [~ u Saboru]
sjesti (0)	1. zauzeti sjedeći položaj, zauzeti mjesto određeno za sjedenje opr.: ustati 2. doći u stabilan položaj; nalegnuti, usjesti [drvo je sjelo u utor]	1. nasloniti se stražnjicom na sjedište: sjesti na stolac, na klupu 2. pristati u ležište: glava motora je sjela 3. fin. dospjeti: sjesti na račun	1. zauzeti položaj u kojemu je težina tijela na donjemu dijelu trupa [sjesti na stolac/na klupu/na tlo] 2. pren. a. doći u stabilan položaj, pristati u ležište [Kotač	1. zauzeti položaj u kojemu je težina tijela na donjemu dijelu trupa [~ na stolac] 2. pren. a. pristati u ležište [Kotač mora dobro ~.] b. razg. postati bliskim,

	3. dospjeti (u bankovnom poslovanju) [sjesti na račun]		mora dobro sjesti.] → leći, pristati b. razg. postati bliskim, prihvatljivim [Nije mi sjeo taj prijedlog.] c. dospjeti kamo [sjesti na račun]	prihvatljivim [Nije mi sjeo taj prijedlog.] ◇ ~ na račun doći na bankovni račun kao posljedica uplate
sklanjati (koga, što, se)	1. usp. skloniti 2. mijenjati riječ po padežima; deklinirati	1. micati, savijati, prigibati: sklanjati glavu 2. mičući stavljati na drugo mjesto; odstranjivati, uklanjati: sklanjati stolce s puta 3. nagovarati, poticati: sklanjati koga na što 4. stavljati na skriveno mjesto; sakrivati: sklanjati krijumčarenu robu 5. ling. mijenjati po padežima; deklinirati: sklanjati imenice, pridjeve sklanjati se; micati se: sklanjati se komu s put a	→ skloniti (se) I. (što, koga) a. [sklanjati stolce s puta/knjige sa stola] → raspremati, uklanjati b. [sklanjati krijumčarenu robu/prognanika; sklanjati što od djece] → skrivati c. gram. mijenjati riječ po padežima [sklanjati imenice/pridjeve] → deklinirati II. sklanjati se a. [sklanjati se komu s puta/iza grma] → čistiti, ugibati se b. [Za vrijeme rata, sklanjao se po inozemstvu.]	mijenjati riječ po padežima sklanjati (se) (prijel.) 1. micati što na drugo mjesto da ne smeta [~ knjige; ~ se s puta] 2. smještati koga ili što na skriveno mjesto, pružati sklonište ili zaštitu [~ od djece; ~ prognanika; ~ se iza grma]
sklapati (što)	usp. sklopiti	1. dijelove stavljati u sklopove; sastavljati: sklapati ormar, uređaj 2. zatvarati: sklapati oči 3. priljubljavati dlanove jedan uz drugi: sklapati ruke 4. ugovarati, zaključivati: sklapati prijateljstvo, ugovor, savez	→ sklopiti 1. a. [sklapati knjigu] → zatvarati b. [sklapati ruke u molitvi/dlanove] 2. [sklapati ormar/kauč/motor] → montirati, sastavljati, slagati 3. [sklapati sporazum/ugovor/savezništvo/savez/posao/brak] → dogovarati, ugovarati - [sklapati prijateljstvo]	1. pomicati dijelove vlastitoga tijela tako da ne budu u dodiru [~ oči] 2. stavljati jedan uz drugi (o dlanovima, o rukama) [~ ruke u molitvi] 3. postavljati i spajati dijelove tako da čine cjelinu [~ ormar] 4. nastojati postići dogovor o čemu [~ posao]
skloniti	1. maknuti da ne smeta; ukloniti 2. (koga, što) a. v. zakloniti b. usp. sklonuti	1. maknuti, saviti: skloniti tijelo	I. (koga, što) 1. maknuti što na drugo mjesto da ne smeta [skloniti auto] →	/

	<p>3. (se) maknuti se, izbjeći nezgodno mjesto</p>	<p>2. mičući staviti na drugo mjesto; odstraniti, ukloniti: skloniti što s puta 3. nagovoriti, potaknuti: skloniti koga na sprazum 4. pružiti zaštitu, utočište: skloniti prognanike 5. staviti na skriveno mjesto; sakriti: skloniti bjegunca</p> <p>skloniti se a. maknuti se: skloniti se komu s puta b. naći utočište: skloniti se u inozemstvo</p>	<p>maknuti, ukloniti [skloniti knjige] → raspremati 2. smjestiti koga ili što na skriveno mjesto, pružiti sklonište ili zaštitu, učiniti da se tko ili što ne vidi ili primijeti [skloniti od djece; skloniti prognanika] → skriti</p> <p>II. skloniti se 1. odlazeći izbjeći nezgodno mjesto [skloniti se iza grma] → maknuti, ukloniti 2. naći utočište [skloniti se u inozemstvo]</p>	
sklopiti (što)	<p>1. a. složiti, preklopiti opr.: rasklopiti b. zatvoriti [sklopiti oči] 2. term. općejez. uglaviti, utanačiti, ugovoriti što [sklopiti ugovor, sklopiti savez, sklopiti brak]</p>	<p>1. sastaviti stvar koja je rasklopljena: sklopiti kauč 2. sklapajući zatvoriti: sklopiti oči 3. priljubiti dlanove jedan uz drugi: sklopiti ruke u molitvi 4. dogovoriti se o zajedničkom poslu; ugovoriti, zaključiti: sklopiti sporazum, savezništvo</p>	<p>1. a. sklapajući zatvoriti [sklopiti knjigu] b. pomaknuti dio vlastitoga tijela tako da više nije otvoren [sklopiti oči/usta] 2. priljubiti dlanove jedan uz drugi [sklopiti ruke u molitvi] 3. postaviti i spojiti dijelove tako da čine cjelinu [sklopiti ormar/kauč/motor] → montirati, sastaviti, složiti 4. postići dogovor o čemu [sklopiti sporazum/ugovor/savezništvo/savez/posao] → dogovoriti, ugovoriti</p>	<p>1. pomaknuti dijelove vlastitoga tijela tako da budu u dodiru [~ oči; ~ usta] 2. staviti jedan uz drugi (o dlanovima, o rukama) [~ ruke u molitvi] 3. postaviti i spojiti dijelove tako da čine cjelinu [~ ormar] 4. postići dogovor o čemu [~ posao]</p>
sklupčati	<p>1. (što) a. saviti u klupko [sklupčati kosu] b. pren. zaplesti, zamrsiti</p>	<p>saviti u klupko: sklupčati pređu sklupčati se; saviti se u klupko: sklupčati se od boli</p>	<p>I. (što) saviti što u klupko [sklupčati tijelo/pređu] pren. zaplesti, zamrsiti [sklupčati kosu]</p>	<p>sviti što u klupko [~ tijelo]</p>

	2. (se) saviti se u klupko u ležećem stavu (o čovjeku i životinji); skutriti se		II. sklopčati se; saviti se u klupko u ležećem položaju (o čovjeku i životinji) [sklopčati se od bola] → skutriti se	sklopčati se (povr.) sviti se u klupko u ležećem položaju [~ se od bola]
sklopčavati (što, se)	usp. sklopčati	/	→ sklopčati (se) I. (što) [sklopčavati tijelo/pređu] II. sklopčavati se [sklopčavati se od bola] → skutrivati	/
skrštavati (što)	usp. skrstiti	/	→ skrstiti [skrštavati ruke]	/
skučiti se	prignuti se, saviti se, skutriti se, oblikovati tijelo tako kao da će se saviti u krug ili smanjiti [skućio se da isprosi milostinju]	smanjiti, suziti, ograničiti slobodu; podjarmiti, stisnuti: skučiti komu djelovanje, koga skučiti se a. nastaniti se u vrlo tijesnu prostoru; stisnuti se b. zguriti se, zbiti se c. postati preskroman u svojim zahtjevima; ograničiti se	I. (koga) smanjiti, suziti, ograničiti prostor, slobodu kretanja, djelovanja [skućiti komu prostor/komu slobodu govora] → stisnuti II. skućiti se 1. smjestiti se u vrlo tijesnu prostoru [Privremeno su se skućili u malome stanu.] → stisnuti 2. prignuti se, saviti se, skutriti se, oblikovati tijelo kao da će se saviti u krug ili smanjiti [Skućio se da isprosi milostinju.] 3. pren. postati preskroman u svojim zahtjevima [Postavši dijelom državne službe, skućio se, posve zaboravivši na mladenačke ideale.] – ograničiti se	/
skutriti	1. (0) pognuti, oboriti glavu 2. (se) saviti se u klupko u ležećem stavu (o čovjeku i životinji), sklopčati se	zgrbiti se, sklopčati se, šćućuriti se: skutriti se od zime	I. (što) pognuti, oboriti glavu [skutriti glavu] II. skutriti se; saviti se u klupko u ležećem stavu (o čovjeku i životinji) [skutriti se od zime] → šćućuriti se, sklopčati se, smotati	1. privući ruku, noge i glavu uz trup 2. tijesno se stisnuti uza što [~ uz peć]

skutrivati se	usp. skutriti		→ skutriti (se) I. (što) [skutrivati glavu] II. skutriti se [skutrivati se uz peć] → sklupčavati se	/
skvrčiti (što, se)	izgubiti ravno držanje, zgrčiti (se), saviti u zglobovima, iskriviti (se), zgrčiti (se), zgrbiti (se)	saviti u zglobu: skvrčiti koljena skvrčiti se; skupiti se, saviti se, usukati se: skvrčiti se u pasu, od slabosti, od suše	I. (što) presaviti u zglobu [skvrčiti koljena] II. skvrčiti se; izgubiti ravno držanje, presaviti se u zglobovima [skvrčiti se u pasu]	/
sleginjati se	saviti gornji dio tijela (ob. da bi se prošlo kroz nedovoljno visok prolaz); saginjati se, sagibati se	/	/	/
slegnuti (se)	1. razg. staložiti se (1) 2. spustiti se u razini od gubitka zraka i vlage [kruh se slegao, tijesto se sleglo] 3. ekspr. spustiti se, zaposjesti veliku površinu velikim brojem jedinki; naleći, nalegnuti, zaposjesti [jato se sleglo (na livadu, polje), silna vojska se slegla] slegnuti ramenima, pokazati ravnodušnost, neznanje ili nemoć (i bez takve kretnje)	prignuti, sagnuti: slegnuti ramenima slegnuti se 1. ulegnuti se, upasti: zemlja se slegnula; zgrada se slegnula 2. doći u veliku broju; nalegnuti, nagrnuti, navaliti: vojska se slegnula 3. spustiti se u gomili: drozdovi su se slegnuli na vinograd 4. pasti na dno; staložiti se: slegnuo se talog	I. pridići i spustiti ramena II. 1. pasti na dno 2. ulegnuti se 3. nestati, utihnuti 4. zaposjesti veliku površinu 5. postati manjeg intenziteta	pridići i spustiti kako bi se pokazalo da se što ne zna ili da je komu svejedno (o ramenima) slëgnuti se (povr.) 1. spustiti se zbog gubitka zraka, plina ili vlage, pasti na dno [Mulj se slegnuo.; Tijesto se slegnulo.] 2. pren. postati slabijim ili manjega intenziteta nakon kakva jačeg pokreta ili djelovanja [Pusti dok se gužva malo ne slegne.; Čekaj dok se napetost ne slegne.]
slijegati	?	saginjati, prigibati: slijegati ramenima slijegati se 1. ulegljivati se, upadati: tlo se sliježe 2. dolaziti u mnoštvu, sa svih strana	→ slegnuti (se) I. [slijegati ramenima] II. slijegati se a. [Tijesto se sliježe.] → nadizati b. [Zemlja se sliježe.] c. pren. [Buka se sliježe.]	pridizati i spuštati kako bi se pokazalo da se što ne zna ili da je komu svejedno (o ramenima) slijégati se (povr.) spuštati se zbog gubitka zraka, plina ili vlage, padati na dno [Mulj se slijegao.]

		<p>3. spuštati se u velikoj količini na kakvu površinu pokrivajući je; nagomilavati se: lišće se sliježe na zemlju; magla se sliježe</p> <p>4. pren. smirivati se, stišavati se, jenjavati: buka se sliježe, uzbuđenje se sliježe</p>		
smatati (što, koga, se)	usp. smotati	/	<p>→ smotati (se)</p> <p>I. (što, koga)</p> <p>a. [smatati novine/papir/rupčić/klupko]</p> <p>b. pren. [Uspješno smata sve oko sebe.]</p> <p>II. smatati se</p> <p>a. [smatati se ispred peći]</p> <p>b. [smatati se pred nadređenima]</p>	/
smotati	<p>1. (što) motajući sastaviti, složiti (usp. motati)</p> <p>2. (koga) pren. pridobiti koga za što</p> <p>3. (se) a. saviti se kao u klupko; skutriti se</p> <p>b. zbuniti se</p>	<p>1. motanjem oblikovati: smotati klupko, uže papir</p> <p>2. pren. pridobiti za što: smotati koga</p>	<p>I. (što, koga)</p> <p>1. motajući sviti što, sviti što u tuljac, motanjem oblikovati [smotati cigaretu/rupčić/papir/klupko/uže] → ufrkati</p> <p>2. pren. a. pridobiti koga za što [Smotali su ga da se učlani u stranku.]</p> <p>b. → zbuniti</p> <p>II. smotati se</p> <p>1. saviti se kao u klupko [Mačak se smotao ispred peći.] → skutriti se</p> <p>2. → zbuniti se [Smotao se istog trena čime je stao pred publiku.]</p>	<p>1. motajući sviti što, sviti što u tuljac, motanjem oblikovati [~ cigaretu; ~ novine; ~ rupčić]</p> <p>2. pren. pridobiti koga za što ili prouzročiti da tko ne može jasno misliti ili zaključivati</p> <p>smòtati se (povr.) razg. v. smesti se pod smesti, zbuniti se pod zbuniti</p>
splesti	1. (što) pletenjem izraditi nešto [splesti pletenicu, splesti vijenac]	<p>1. pletući napraviti, izraditi; isplesti, uplesti: splesti šal, košaru</p> <p>2. isprekrižiti jedno s drugim; ispreplesti: splesti granje</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. pravilnim presavijanjem izraditi što [splesti vijenac/šal]</p>	1. pravilnim presavijanjem izraditi što [~ pletenicu; ~ vijenac]

	<p>2. (se) a. saviti se, omotati se (oko čega) b. pren. spetljati se (s kim) c. pren. zbuniti se</p>	<p>3. pren. napraviti spletku, spletkama pridobiti, onemogućiti i sl.: splesti mrežu oko koga</p> <p>splesti se 1. omotati se oko čega: bršljan se spleo oko debla 2. spetljati se, slizati se; splesti se sa sumnjivim tipom 3. zbuniti se: splesti se u govoru</p>	<p>2. pren. a. spojiti što u kakvu cjelinu [splesti rodoljublje sa stranačkom ideologijom] b. napraviti spletku, spletkama pridobiti, onemogućiti i sl. [splesti mrežu oko koga; splesti pravu priču]</p> <p>II. splesti se 1. obaviti se oko čega [Bršljan se spleo oko debla.] 2. pren. → zbuniti se [splesti se u govoru]</p>	<p>2. pren. spojiti što u kakvu cjelinu [~ rodoljublje sa stranačkom ideologijom]</p> <p>splēsti se (povr.) obaviti se oko čega [Bršljan se spleo oko debla.]</p>
spletati (što, se)	usp. splesti	<p>pletući oblikovati: spletati kosu, gnijezdo</p> <p>spletati se 1. ovijati se oko čega 2. ulaziti u nedostojne odnose; spetljivati se: spletati se s ološem 3. zbunjivati se</p>	<p>→ splesti</p> <p>I. (što) 1. [spletati košaru/kosu/gnijezdo] 2. pren. a. [spletati privatni i poslovni život] b. [spletati mrežu oko koga]</p> <p>II. spletati se 1. [Spleće se granje šikare.] 2. pren. [spletati se u govoru/pred nastavnicima]</p>	/
spustiti	<p>I. (koga, što) a. učiniti da tko ili što siđe s višeg mjesta na niže opr.: dignuti, podignuti b. sniziti [spustiti cijene] 2. (se) a. sići s višeg mjesta na niže, sići opr.: uspeti se [spustiti se s planine]</p>	<p>1. premjestiti s višega položaja na niži: spustiti zastavu, glavu, rep 2. smanjiti visinu; sniziti: spustiti ton, cijenu</p> <p>spustiti se; doći, sletjeti s višega mjesta na niže; sići: spustiti se niza stube, u špilju, na Zemlju</p>	<p>I. 1. a. premjestiti niže b. premjestiti u vodoravan položaj c. učiniti da tko ili što siđe d. baciti 2. sniziti 3. učiniti razumnim 4. dobro plasirati protuargument II.</p>	<p>1. pomaknuti, premjestiti što s višega na niži položaj [~ knjigu s police] 2. pomaknuti, premjestiti što iz okomitoga u vodoravan položaj ili prema vodoravnomu položaju [~ brklju] 3. učiniti da što poprimi manju visinu ili vrijednost [~ cijenu; ~ plaću; ~ temperaturu]</p>

	<p>b. pristati na zemlju [spustiti se padobranom, spustiti se avionom]</p> <p>3. (komu što) žarg., usp. krknuti</p>		<p>1. sići</p> <p>2. pristati na zemlju</p> <p>3. postati realnijim</p> <p>4. a. sniziti se</p> <p>b. naleći</p>	<p>spùstiti se (povr.)</p> <p>1. premjestiti se s višega na niži položaj, s višega na niže mjesto [~ se sa stolca]</p> <p>2. (3. l.) a. postati nižim [Temperatura se spustila.; Voda se spustila.]</p> <p>b. obaviti sa svih strana, u potpunosti prekriti [Magla se spustila na grad.]</p>
<p>spuštati (koga, što, se)</p>	<p>usp. spustiti</p>	<p>1. premještati koga ili što s višega na niži položaj</p> <p>2. snizivati</p> <p>spuštati se; silaziti: spuštati se u dolinu</p>	<p>I.</p> <p>1. a. premještati na niži položaj</p> <p>b. premještati u vodoravan položaj</p> <p>c. činiti da tko ili što siđe s višega mjesta na niže</p> <p>2. snizivati</p> <p>3. činiti da tko postane realan</p> <p>4. dobro plasirati protuargument</p> <p>II.</p> <p>1. silaziti</p> <p>2. pristajati na zemlju</p> <p>3. postajati realnijim</p> <p>4. a. snizivati se</p> <p>b. postupno nastajati</p> <p>5. biti koso položen</p>	<p>1. pomicati, premještati što s višega na niži položaj [~ knjigu s police]</p> <p>2. pomicati, premještati što iz uspravnoga u vodoravan ili prema vodoravnomu položaju [~ brklju]</p> <p>3. činiti da što poprimi manju visinu ili vrijednost [~ cijenu; ~ plaću; ~ temperaturu]</p> <p>spúštati se (povr.)</p> <p>1. premještati se s višega na niži položaj, s višega na niže mjesto [~ sa stolca]</p> <p>2. a. postajati nižim [Temperatura se spušta.; Voda se spušta.]</p> <p>b. postupno nastajati [Magla se spušta na grad.]</p> <p>3. biti koso položen, protezati se od višega do nižega mjesta [Južna se strana brda spušta.; Kosa mu se spušta na čelo.]</p>

<p>stajati2</p>	<p>1. (0) a. biti nepomičan, ne kretati se opr.: kretati se, micati se, voziti se b. biti na nogama opr.: ležati/sjediti</p> <p>2. (0) imati cijenu; koštati razg. (o robi)</p> <p>3. (komu) pristajati (o odjeći) [lijepo ti stoji]</p> <p>4. (u vezama riječi) [loše stojim (s novcem), nemam (novca), situacija s novcem je loša opr.: dobro stojim]</p> <p>5. reg. razg., stanovati [ja stojim na trećem katu]</p>	<p>1. biti u uspravnom položaju ne mičući se sa stajališta: stajati mirno, opušteno, u tramvaju, nepomično</p> <p>2. biti, nalaziti se na jednom mjestu, ne kretati se: stajati u čekaonici, kod kuće, uvijek u istom gradu</p> <p>3. biti izvan pogona; mirovati: sat stoji; poslovi stoje</p> <p>4. pristajati: dobro ti stoji ta haljina</p> <p>5. ovisiti: sve stoji do tebe</p> <p>6. držati se čvrsto na položaju, na svom mjestu: on stoji izvrsno; ona stoji loše</p> <p>7. koštati: to stoji sto kuna</p>	<p>I.</p> <p>1. biti na nogama</p> <p>2. čekati</p> <p>3. nalaziti se na kojemu mjestu</p> <p>4. biti zabilježen pismom</p> <p>5. biti istinit</p> <p>6. biti izvan pogona</p> <p>7. mirovati</p> <p>8. pristajati komu ili čemu</p> <p>9. biti u određenom položaju u odnosu na druge</p> <p>10. imati cijenu</p> <p>II. doći na naplatu</p>	<p>1. a. biti u uspravnome položaju, biti na nogama i ne kretati se [~ na jednoj nozi; ~ u redu]</p> <p>b. nalaziti se na kojemu mjestu [Gdje stoji sol?]</p> <p>c. biti zabilježen pismom ili tiskom [To stoji u njegovoj knjizi.]</p> <p>d. biti istinitim [Ta izjava ne stoji.]</p> <p>e. biti izvan pogona, ne raditi [Sat stoji.]</p> <p>f. biti u stanju mirovanja [Voda mora stajati jedan sat.]</p> <p>g. odgovarati komu ili čemu izgledom ili veličinom [Crvena ti boja dobro stoji.]</p> <p>h. razg. biti u određenome položaju u odnosu na druge ljude ili na okolnosti [On dobro stoji u svojem poduzeću.; Loše stojiš s matematikom.]</p> <p>i. imati cijenu po kojoj se koja roba ili usluga može prodati ili kupiti [Koliko stoji ova haljina?]</p> <p>2. pren. vratiti se komu kao posljedica kakva djelovanja [Skupo će te stajati tvoje riječi.]</p>
<p>stati (0)</p>	<p>1. zaustaviti se u hodaњу, vožnji itd.</p> <p>2. postaviti se na noge; ustati</p> <p>3. prestati (raditi itd.) opr.: početi</p> <p>4. (s inf.) početi [stao je pričati]</p>	<p>1. prestati kretati se, hodati, voziti; zaustaviti se: stati pred izlogom, pred crvenim svjetlom, na pristaništu</p> <p>2. a. prestati što činiti: stati prestati drva, u govoru</p>	<p>1. nagaziti</p> <p>2. prestati se kretati</p> <p>3. postaviti se:</p> <p>a. na koje mjesto</p> <p>b. u uspravni položaj</p> <p>c. u obrambeni položaj</p>	<p>1. prestati se kretati [~ na benzinskoj crpki; ~ pred crvenim svjetlom na semaforu]</p> <p>2. koraknuvši postaviti nogu na koga ili što [~ na koru od banane; ~ komu na nogu]</p>

	<p>5. <imp. stoj> a. (ob. u izravnim upozorenjima ili naredbama da se prekine pokret ili hod) b. budi gdje jesi, ne miči se, ne mijenjaj mjesto stanovanja, boravka, rada itd. [stoj gdje si, ne seli se, ne mijenjaj životne okolnosti, budi zadovoljan s onim kako živiš i kako ti je; stoj gdje si i za gdje si nisi (često ekspr. u ikavskom obliku stoj di si i za di si nisi) budi zadovoljan jer nisi sposoban ni za ono što imaš, već imaš više dobrih okolnosti nego što zaslužuješ 6. (u što) smjestiti se u kakvu posudu, prostoriju, ambalažu itd., u broju ili u volumenu biti primjeren takvu smještanju [moći/ ne moći stati, ne biti previše glomazan, velik, brojati/biti previše glomazan, velik, brojati [Hitler je volio gužvu, pa je u početku svoga uspona u prostorije u koje stane dvadeset ljudi nagurao trideset]</p>	<p>b. prestati funkcionirati: sat je stao; motor je stao 3. postaviti se u uspravan položaj: stati na noge 4. ustajući postavljajući se na određeni položaj ispriječiti se, suprotstaviti se: stati komu na put, u obranu domovine 5. početi: stati pričati, plakati 6. smjestiti se: u lonac može stati pet litara</p>	<p>4. prestati djelovati 5. veličinom odgovarati 6. početi 7. a. riječ naredbe b. riječ upozorenja</p>	<p>3. prestati što raditi ili prestati djelovati [~ u govoru; ~ s poslom; Sat je stao.] 4. veličinom odgovarati kakvu prostoru [Sve su knjige stale u torbu.; U ovu sobu može ~ još samo krevet.]</p>
<p>sterati</p>	<p>1. (što) a. prostirati, rasprostirati, širiti [sterati slamu] b. pripremati (postelju, ležaj) 2. (se) pružati se, prostirati se, širiti se</p>	<p>1. razvlačiti, širiti, pružati, prostirati: sterati krila, jedra 2. razvlačeći pripremati ležaj: sterati postelju, stelju sterati se; prostirati se, pružati se: sterati se poljem, među planinama</p>	<p>I. (što) 1. razvlačeći širiti [sterati slamu] → prostirati, rasprostirati proš. [sterati krila/jedra/mreže] 2. razvlačeći pripremati ležaj [sterati postelju/stelju] II. sterati se; pružati se kojim područjem, nalaziti se gdje [sterati se poljem] → prostirati</p>	<p>/</p>

<p>stiskati (što, se)</p>	<p>usp. stisnuti stiskati zube, uporno se opirati teškoćama, biti uporan (prema nevoljama i sl.)</p>	<p>1. a. prstima ili oruđem stezati, pritiskati: stiskati ruke, tijesak b. hvatajući, grabeći stezati: stiskati koga rukama c. dodirivati blagim stiskom: stiskati koga za ruku 2. smještati, potiskivati u tijesan prostor: stiskati koga u kut 3. prisiljavati, primoravati, nametati: stiskati službenike 4. stiskajući skupljati: stiskati koljena</p> <p>stiskati se 1. skupljati se, smanjivati se 2. povlačiti se 3. smještati se u tijesnom prostou</p>	<p>I. a. stezati/pritiskati što čime b. skupljati koji dio tijela c. snažno hvatati d. sabijati e. onemogućavati koga II. 1. skupljati se 2. smještati se na tijesno mjesto 3. naguravati se, zbijati se 4. međusobno se jako približavati 5. a. povlačiti se b. postupati štedljivo</p>	<p>1. prstima, rukom ili oruđem stezati ili pritiskati što [~ tipku na automatu] 2. pokretima mišića skupljati koji dio tijela čineći ga užim ili manjim ili skupljati dijelove tijela jedan k drugomu [~ koljena; ~ oči; ~ šaku] 3. snažno hvatati čiji dio tijela ili snažno koga privlačiti k sebi te ga čvrsto držati [~ djevojku k sebi; ~ komu ruku] 4. potiskivati ili naguravati što u tijesan prostor [~ odjeću u ormar] 5. pritiskati, gurati koga ili što [~ koga uza zid] 6. smanjivati veličinu čega</p> <p>stiskati se (povr.) 1. smještati se na kakvo tijesno, zaštićeno mjesto [~ se u kut] 2. tiskajući se jedno uz drugo nastojati zauzeti što manje mjesta [Studenti su se stiskali jedni uz druge.] 3. jedan se drugomu jako približavati [Djeca su se stiskala jedno uz drugo.]</p>
<p>stisnuti</p>	<p>1. (što) stegnuti rukama ili kliještima sa suprotnih strana 2. (se) smanjiti se, skupiti se, stegnuti se [stisnuti po širini, stisnuti po dužini] 3. (se) a. snaći se u malom prostoru, napraviti mjesta za druge, postupiti tako da za</p>	<p>1. a. prstima ili oruđem stegnuti, pristisnuti: stisnuti šaku, čir, kliještima b. hvatajući, grabeći stegnuti: stisnuti koga za grlo c. pružajući ruku dodirnuti blagim stiskom: stisnuti komu ruku</p>	<p>I. 1. stegnuti/pristisnuti što čime 2. skupiti koji dio tijela 3. snažno uhvatiti 4. sabiti 5. a. onemogućiti koga b. prigustiti II. 1. skupiti se</p>	<p>1. prstima, rukom ili oruđem stegnuti ili pristisnuti što [~ tipku na automatu] 2. pokretima mišića skupiti koji dio tijela čineći ga užim ili manjim ili skupiti dijelove tijela jedan k drugomu [~ koljena; ~ oči; ~ šaku]</p>

	<p>sve bude što više mjesta (kad ga nema dovoljno ili u obilju)</p> <p>b. snaći se s malo novca ili prihoda, postupiti štedljivo i krajnje racionalno, vezati kraj s krajem</p>	<p>2. smjestiti, potisnuti u tijesan prostor: stisnuti koga u jednosobni stan</p> <p>3. prisiliti, primorati, natjerati, nagnati, pritisnuti: stisnuti koga, što</p> <p>4. stiskajući skupiti: stisnuti noge</p> <p>stisnuti se</p> <p>1. skupiti se, smanjiti se: stisnuti se u pranju</p> <p>2. povući se: stisnuti se u kut</p> <p>3. smjestiti se u tijesnom prostoru: stisnut ćemo se nekako</p>	<p>2. smjestiti se na tijesno mjesto</p> <p>3. nagurati se, zbiti se</p> <p>4. međusobno se jako približiti</p> <p>5. a. povući se</p> <p>b. postupiti štedljivo</p>	<p>3. snažno uhvatiti čiji dio tijela ili koga snažno privući k sebi te ga snažno uhvatiti [~ djevojku k sebi; ~ komu ruku]</p> <p>4. potisnuti ili nagurati što u tijesan prostor [~ odjeću u ormar]</p> <p>5. smanjiti veličinu čega</p> <p>stisnuti se (povr.)</p> <p>1. postati užim i manjim [Košulja se stisnula u pranju.];</p> <p>2. smjestiti se na kakvo tijesno, zaštićeno mjesto [~ se u kut]</p> <p>3. jedan se drugomu jako približiti [Djeca su se stisnula jedno uz drugo.]</p>
stresati (što, se)	usp. stresti	<p>1. snažnim pokretnima gibati, micati amo-tamo; drmati, tresti: stresati drvo</p> <p>2. tresući trusiti: stresati jabuke</p>	<p>→ stresti</p> <p>a. [stresati drvo]</p> <p>b. [stresati maline/šljive/orahe] → tresti</p> <p>c. žarg. [stresati čašice s društvom]</p>	/
stresti	<p>1. (što) a. tresući što učiniti da padne, tresući skinuti sa stabla [stresti voće]</p> <p>b. tresući tijelom, dijelom tijela ili čime drugim učiniti da spadne što je bilo na njemu [stresti snijeg s kaputa]</p> <p>2. (se) zatresti se, potresti se, zadrhtati (od studeni i sl.)</p> <p>3. žarg. ispiti, isprazniti</p>	<p>1. snažnim pokretima gibati, micati tamo-amo; zdrmati, potresti: stresti koga, stablo</p> <p>2. tresući otrusiti: stresti maline, prašinu s tepiha</p> <p>stresti se; zadrhtati: stresti se od jeze</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. snažnim pokretima pomaknuti tamo-amo [stresti granje] → drmnuti, potresti</p> <p>2. tresući učiniti da što padne ili spadne, tresući oboriti [stresti voćke sa stabla/snijeg s kaputa/prašinu s tepiha]</p> <p>3. žarg. ispiti, isprazniti [stresti koju čašicu]</p> <p>II. stresti se; nakratko zadrhtati cijelim tijelom [stresti se od zime]</p>	<p>1. jednokratno i kratko što tresti [~ granje]</p> <p>2. tresući oboriti, srušiti na tlo [~ voće sa stabla]</p> <p>strêsti se (povr.) nakratko zadrhtati cijelim tijelom [~ se od zime]</p>

			proš. [Načas se stresao čuvši dijagnozu.] → lecnuti se	
sustajati (0)	usp. sustati	polako stajati zbog umora ili nedostatka snage: sustajati u hodu, u radu	→ sustati [sustajati u penjanju uzbrdo/u borbi] → malaksavati, posustajati	/
sustati (0)	stati (u hodu, u radu) od umora; posustati	stati od umora ili nedostatka snage; posustati: sustati u radu, u nošenju bremena	stati od umora ili nedostatka snage [posustati u hodu/u radu] → malaksati, posustati	/
svijati (se)	usp. svinuti	savijati: svijati čelične šipke svijati se; povijati se: grane se svijaju na vjetru	→ svinuti (se) I. 1. a. iskrivljavati b. povijati c. preklapati 2. izrađivati što upletanjem i prepletanjem 3. mijenjati položaj tijela II. 1. kriviti se, grbiti se 2. a. previjati se zbog kakve reakcije b. obavijati	1. upletanjem ili prepletanjem izrađivati što [~ gnjezdo] 2. davati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, činiti što krivim [Vjetar svijja grane.] svijati se (povr.) 1. postajati krivim [~ se pod velikim teretom.] 2. stiskati tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [~ se od bola]
svinuti (se)	saviti (se), poviti (se)	saviti, savinuti, iskriviti: svinuti drvo, žicu, ruku svinuti se; saviti se, poviti se: svinuti se od boli	I. (što) 1. učiniti krivim a. dajući čemu nepravilan oblik [svinuti čavao/šipku] → iskriviti, sviti, uvinuti, zakriviti, zavratiti, zavrnuti b. povijajući [svinuti grane drveća] → poviti, sviti 2. previjajući preklopiti što [svinuti list/papir] → sviti 3. promijeniti položaj tijela vlastitim pokretima [svinuti koljena/ruke na leđa]	dati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, učiniti što krivim [Vjetar je svinuo grane.] svinuti se (povr.) postati krivim [~ se pod velikim teretom]

			II. svinuti se; iskriviti se, zgrbiti se [svinuti se u pasu/pod velikim teretom] → pognuti se, sviti	
sviti	<ol style="list-style-type: none"> 1. (što) saviti [sviti gnijezdo] 2. ekspr. pren. okupiti, skupiti, sabrati oko sebe 3. (se) a. smotati se oko koga ili čega b. splesti se 	saviti	I. (što) <ol style="list-style-type: none"> 1. a. → svinuti [sviti čavao/šipku] b. → svinuti [Snijeg je svio granje.] c. → svinuti [sviti list papira] 2. upletanjem ili prepletanjem izraditi II. sviti se <ol style="list-style-type: none"> 1. → svinuti [sviti se od starosti] 2. stisnuti tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [sviti se od bolova] → previti se 3. omotati se, oviti se [sviti se oko žrtve] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. upletanjem ili prepletanjem izraditi što [~ gnijezdo] 2. dati čemu nepravilan ili pogrešan oblik, učiniti što krivim [Vjetar je svio grane.] sviti se (povr.) <ol style="list-style-type: none"> 1. postati krivim [~ se pod velikim teretom.] 2. stisnuti tijelo zbog kakve reakcije ili podražaja [~ se od bola]
ščućuriti se	<ol style="list-style-type: none"> 1. saviti se, skupiti se, zgrčiti se od hladnoće, straha, radi skrivanja i sl. 2. priviti se uz nekoga, uz nešto 	uvući se u se; skupiti se, stisnuti se: šćućuriti se od straha, od studeni	<ol style="list-style-type: none"> 1. saviti se u čučeci položaj zbog hladnoće, straha, radi skrivanja i sl. [ščućuriti se od straha/studeni] → skutriti se 2. priviti se uz koga ili što [ščućuriti se uz majku/drvo] 	sviti se od hladnoće ili straha, stisnuti se uz koga tražeći zaštitu [~ uz majku]
ščućurivati se	usp. šćućuriti se	/	→ šćućuriti se <ol style="list-style-type: none"> a. [ščućurivati se uz peć] b. [ščućurivati se uz djeda] 	/
širiti	<ol style="list-style-type: none"> 1. (što) a. činiti širim, prostranijim, istezati u širinu; raširivati, razvlačiti, rasprostirati b. pren. uvećavati, razvijati (o djelatnosti i sl.) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. činiti širim: širiti cestu 2. činiti većim, prostranijim, opsežnijim: širiti kuću, grad, popis 3. pričajući raznositi; prenositi: širiti glasine, strah 4. prenositi na druge ljude: širiti zarazu 	I. <ol style="list-style-type: none"> 1. a. činiti da se što dalje proteže na sve strane b. činiti bogatijim (o mislima, osjećajima) <ol style="list-style-type: none"> 2. činiti obuhvatnijim 3. činiti da se pročuje 4. činiti da se što usvoji 	<ol style="list-style-type: none"> 1. povećavati širinu čega, činiti što širim [~ cestu; ~ hlače; ~ odijelo] 2. činiti područje djelovanja širim ili većim [~ nastavni program; ~ proizvodnju] 3. činiti da se što dozna [~ glas o pobjedi; ~ vijest]

	<p>2. (se) a. ispunjavati prostor, prelaziti na slobodan prostor, prostirati se, pružati se (o glasu, priči, mirisu itd.)</p> <p>b. postajati širi, razmicati se, razvlačiti se u širinu, raskriljavati se [grad se širi]</p> <p>c. postajati deblji; gojiti se, debljati se [širiti se u pasu]</p> <p>d. uzimati maha, dobivati sve veće razmjere</p> <p>e. peyor. udobno, komotno se negdje smjestiti, nastaniti, uživati, koristiti neko dobro [širiti se na tuđem]</p> <p>f. držati se oholo, samozadovoljno; šepiriti se, kočoperiti se, razmetati se</p> <p>širiti ruke, pokretati, razmicati ruke lijevo i desno, izražavajući neodumicu ili radost</p> <p>širiti oči, čuditi se (slika široko otvorenih, razrogačenih očiju)</p>	<p>5. razmicati u širinu: širiti ruke, noge, krila</p> <p>6. prostirati: širiti jedra, šator, plahtu</p> <p>širiti se; zauzimati, osvajati veći prostor</p>	<p>5. razmicati u širinu</p> <p>II.</p> <p>1. postajati širim</p> <p>2. a. rasti</p> <p>b. postajati prostranijim</p> <p>c. debljati se</p> <p>3. uzimati maha</p> <p>4. udobno se smjestiti</p> <p>5. prostirati se</p>	<p>4. činiti da što postane prihvaćeno u što širemu krugu ljudi [~ ljubav; ~ nove ideje]</p> <p>5. razmicati što u širinu [~ ruke; ~ krila]</p> <p>širiti se (povr.)</p> <p>1. postajati širim [Vesta se nošenjem širi.]</p> <p>2. rastom zauzimati veći prostor [Krošnja se širi na sve strane.]</p> <p>3. pren. razvijati se u prostoru [Zvuk se širi dvoranom.]</p> <p>4. postajati prisutnim na većem području [Bakterija se širi.]</p>
<p>tapšati (koga, što)</p>	<p>1. a. lagano udarati rukom o ruku, lagano pljeskati</p> <p>b. lupkati rukom koga po ramenima ili leđima (u znak srdačnosti)</p> <p>2. tapkati (2)</p>	<p>pljeskati (2)</p>	<p>(koga, što) lupkati rukom [Mnogo me je ruku tapšalo po ramenima.]</p>	

tapšnuti (koga, što)	usp. tapšati	/	/	/
ugibati se	<p>1. (0) a. savijati se, povijati se (pod teretom) b. gibati se uvijajući tijelom</p> <p>2. (kome, čemu) izbjegavati koga; uklanjati se</p>	<p>a. uvlačiti se u stranu od pravca kretanja, gibanja: ugibati se komu s puta b. savijati se: ugibati se pod težinom</p>	→ ugnuti [ugibati se komu s puta] pren. [Nemam naviku ugibati se sili.] → sklanjati	/
ugnuti (se, se komu/čemu)	usp. ugibati se	<p>maknuti, ukloniti ugnuti se</p> <p>1. maknuti se, ukloniti se: ugnuti se komu, lemu</p> <p>2. svinuti se, ulegnuti se, urušiti se: u</p> <p>3. krov se ugnuo</p>	<p>I. (što) ukloniti ustranu [ugnuti granje ispod prozora]</p> <p>II. ugnuti se; ukloniti se ustranu od smjera kretanja, gibanja [Idući cestom, ugnuli bi se automobilima.]</p> <p>pren. [Dubrovčani su se znali ugnuti i Lavu i Polumjesecu.]</p>	/
ukrstiti	<p>1. (što) vezati, namjestiti nešto unakrst, ukriž</p> <p>2. (što, se) v. križati (2)</p> <p>3. (se) stati poprijeko, jedan preko drugog u obliku križa</p> <p>ukrstiti poglede</p> <p>a. pogledati se u isti mah b. ljutito se pogledati</p>	ukrižati	<p>1. biol. križati [križati vrste]</p> <p>2. razg. u: ukrstiti (što) (s kime) kaže se obično u športskom žargonu kada tko s kime igra, natječe se ili nadmeće</p>	/
ukršćivati (što, se)	= ukršćavati, usp. ukrstiti	/	/	/
ukršćati (što, se)	usp. ukrstiti	ukriživati	I. (što) a. biol. → križati b. razg. u: ukršćati (što) [u stranci smo ukršćali mačeve nekoliko puta] pren. → nadmetati se [ukršćati s kime pero]	/

			II. ukrštati se → križati [Njihovi se putovi ukrštaju već godinama.] pren. [Ukršta se razum i ludilo.]	
ukrštavati (što, se)	= ukrščivati, usp. ukrstiti	/	= ukrštati (se)	/
unijeti	<p>1. (koga, što) a. noseći dopremiti, smjestiti unutra, u unutrašnjost čega b. uključiti u tekst, spis, knjigu i sl., uvesti; zapisati, zavesti, uknjižiti c. učiniti da se pojavi, biti uzrok ili izvor čega (nemir, radost)</p> <p>2. (se) a. (u koga, u što) primaknuti se, jako približiti b. (u što) udubiti se, zanijeti se, uživjeti se u što (u posao itd.)</p> <p>unijeti se u lice (oči), stati licem u lice prema komu sasvim mu se približujući (dokazujući, prijeteći)</p>	<p>1. noseći spremi unutra, u što: unijeti stvari u kuću 2. upisati, ubilježiti, uknjižiti: unijeti podatke u tiskanice 3. pren. donijeti neko raspoloženje u koga, u što: unijeti radost u kuću, strah u ljude unijeti se 1. jako se približiti, primaknuti se: unijeti se u lice 2. pren. uživjeti se, zanijeti se, udubiti se: unijeti se u knjigu</p>	<p>I. (koga, što) 1. noseći dopremiti, smjestiti unutra, u unutrašnjost čega [unijeti namještaj u kuću] → unesti 2. uključiti u tekst, spis, knjigu i sl. [unijeti ispravke] → uvesti, zapisati proš. [unijeti otrovne tvari u organizam] → infiltrirati 3. pren. prouzročiti ili izazvati što [Vijest je unijela nemir među nazočne.] II. unijeti se 1. jako se približiti komu [unijeti se sugovorniku u lice] 2. pren. jako se koncentrirati na što [unijeti se u knjigu] → udubiti, uživjeti se</p>	<p>1. noseći dopremiti što u zatvoreno mjesto [~ namještaj u kuću] 2. načiniti zapis u čemu, zabilježiti podatke u što [~ ocjene u imenik; ~ u bilježnicu] 3. pren. prouzročiti kakvo raspoloženje ili stanje [~ nemir u razred; ~ radost u kuću; ~ strah među ljude]</p> <p>ùnijēti se (povr.) potpuno se zaokupiti čime [~ se u posao]</p>
unositi (koga, što, se)	usp. unijeti	<p>1. donositi, smještati u unutrašnjost nekoga prostora: unositi drva u drvarnicu 2. upisivati, bilježiti, knjižiti u bazu podataka: unositi podatke u računalo, prihode i rashode u knjigovodstvo, spise u urudžbeni zapisnik 3. davati svoj prinos nekom zajedništvu; pridonositi: unositi</p>	<p>→ unijeti (se) I. (što) a. [unositi ormar u sobu] → iznositi, upisivati proš. [unositi dovoljno hranjivih tvari u organizam] → infiltrirati b. pren. [unositi nemir u obitelj] II. unositi se a. [unositi se sugovorniku u lice] → primicati</p>	<p>1. noseći dopremiti što u zatvoreno mjesto [~ namještaj u kuću] 2. činiti zapis u čemu, bilježiti podatke u što [~ ocjene u imenik; ~ u bilježnicu] 3. pren. prouzročivati kakvo raspoloženje ili stanje [~ nemir u razred; ~ radost u kuću; ~ strah među ljude]</p>

		<p>svoj rad u zajednički posao, svoj novac u zajedničku blagajnu</p> <p>4. pren. uzrokovati svojim djelovanjem neko stanje: unositi ljubav u odnos, nemir</p> <p>unositi se</p> <p>1. jako se približavati, primicati se</p> <p>2. pren. udubljavati se, zanositi se</p>	<p>b. pren. [unositi se u filmsku priču] → udubljavati, uživljavati se</p>	<p>• unòsiti se (povr.) potpuno se zaokupljati čime [~ se u posao]</p>
uperiti (što)	upraviti što oštro ili opasno u što ili prema komu (pogled, cijev vatrenog oružja)	<p>1. usmjeriti prema komu, čemu: uperiti prst, pogled</p> <p>2. usmjerujući zaprijetiti; naciljati: uperiti nož u koga, pušku, top u što</p> <p>3. pren. usredotočiti oštrinu riječi na koga: uperiti svoj govor na neprijatelja</p>	<p>1. usmjeriti prema komu ili čemu [uperiti pogled; Uperio je kažiprst prema zgradi.] → naperiti, uprijeti</p> <p>2. upraviti što oštro ili opasno prema komu ili čemu [uperiti nož u koga/pušku/top u što]</p> <p>3. pren. usredotočiti oštrinu riječi na koga [uperiti svoj govor na vlast]</p>	usmjeriti što prema komu [~ pištolj; ~ pogled]
uperivati (što)	usp. uperiti	/	<p>→ uperiti</p> <p>a. [uperivati prst]</p> <p>b. [uperivati pištolj u koga]</p> <p>c. pren. [uperivati kritiku na radnike]</p>	/
upirati	usp. uprijeti	<p>1. tiskati, pritiskati: upirati što, rukom u što, svom snagom</p> <p>2. upravljati, usmjerivati: upirati oči u koga, prstom u koga, pušku u pticu</p> <p>3. naprezati, napinjati</p>	<p>→ uprijeti</p> <p>I. [upirati nogom o pedalu]</p> <p>II. [upirati prst u krivca] pren. [upirati u karijeru]</p>	<p>1. usmjeravati prema jasno određenom cilju [~ pogled u koga; ~ prstom u drugoga]</p> <p>2. a. snažno što pritiskati [~ svom snagom]</p> <p>b. pren. jako oko čega nastojati</p>
uprijeti (0)	<p>1. a. snažno pritisnuti (rukom ili prstom)</p> <p>b. pokazivati odrješito [uprijeti prstom u koga]</p> <p>2. napregnuti (snagu); zapeti</p>	<p>1. a. pritisnuti, gurnuti, rinuti: uprijeti koga, što</p> <p>b. upraviti, usmjeriti, uperiti: uprijeti pogled u što, cijev u koga</p>	<p>I. (što) upraviti u određenome smjeru [uprijeti pogled u majku; uprijeti prstom u drugoga] → uperiti</p> <p>II. snažno što pritisnuti [uprijeti nogom u vrata]</p>	<p>1. usmjeriti prema jasno određenom cilju [~ pogled u koga; ~ prstom u drugoga]</p> <p>2. a. snažno što pritisnuti [~ svom snagom]</p>

		2. podupirući se o oslonac napeti svu snagu; napregnuti se: uprijeti se iz petnih žila	pren. jako oko čega nastojati [uprijeti u vlastitu promociju]	b. pren. snažno oko čega nastojati
usjedati (0, u što)	usp. usjesti	/	→ usjesti 1. [Vijak usjeda u drvo.] 2. a. [Štednjak ne usjeda na pravo mjesto.] b. [usjedati na dobro plaćeno mjesto] 3. [Šetnica usjeda zbog građevinarske nemarnosti.]	/
usjesti (0, u što)	1. dobro se uglaviti u što, pravilno ući u kakav otvor i sl. tako da strane dobro zatvaraju, da se ne klima i sl.; upasati se [njem.] žarg. 2. a. sjesti tako da bude obuhvaćen (kao u fotelju, predodžba stolice i sl. s visokim naslonima) b. zasjesti u što, zauzeti unosno mjesto, učvrstiti se u fotelji kao simbolu visokog položaja 3. pren. dobro pristajati u vrijeme ili duh vremena, uvriježiti se 4. pomaknuti se tako da se dobije usjelina (usp.) opr.: rasjesti se	zasjesti	1. dobro se uglaviti u što, pravilno ući u kakav otvor i sl. tako da strane dobro zatvaraju, da se ne klima i sl. [Slavina je loše usjela na cijev.] 2. a. sjesti tako da bude obuhvaćen stijenkama [Ormar je dobro usjeo.] b. zasjesti u što, zauzeti unosno mjesto, učvrstiti se u fotelji kao simbolu visokog položaja [usjesti na direktorsko mjesto] 3. dobiti usjeklinu, duboko se ulegnuti [Njiva je usjela.] → prosjesti se 4. pren. dobro pristajati u vrijeme ili duh vremena [Proizvod je dobro usjeo na našem tržištu.] → uvriježiti se	/
uskomešati (se)	1. užurbati se nervozno; uzvrpoljiti se, uzvrtjeti se 2. biti zahvaćen nemirom, uznemiriti se; ispuniti se	uzvrpoljiti se, ushodati se	biti zahvaćen nemirom [uskomešati se zbog nepovoljnih vijesti] → ustalasati, uzbibati, uznemiriti se	postati nemirnim [~ zbog nepovoljnih vijesti]

	živošću, akcijom (o velikom broju ljudi)			
uskomešivati se	usp. uskomešati	/	/	/
uspraviti	<p>1. (koga, što) postaviti, dovesti u uspravan položaj, postaviti okomito ono što je bilo vodoravno</p> <p>2. (se) zauzeti uspravan položaj, stati uspravno</p>	<p>staviti, postaviti uspravno, okomito; uzdignuti, osoviti: uspraviti stav, stup</p> <p>uspraviti se; stati uspravno</p>	<p>I. (koga, što)</p> <p>1. postaviti da stoji uspravno [uspraviti stup] → ispraviti</p> <p>2. dovesti u uspravan položaj [uspraviti leđa] → osoviti</p> <p>II. uspraviti se; zauzeti uspravan položaj, stati uspravno [uspraviti se nakon duga sjedenja] → izravnati, osoviti se</p>	<p>postaviti što u uspravan položaj ili staviti da stoji uspravno [~ leđa]</p> <p>ùspraviti se (povr.) zauzeti uspravan položaj, stati uspravno [Uspravi se!]</p>
uspravljati (koga, što, se)	usp. uspraviti	postavljati u uspravan položaj, okomito: uspravljati se u uspravan položaj	<p>→ uspraviti (se)</p> <p>I. (koga, što)</p> <p>a. [uspravljati jarbole]</p> <p>b. [uspravljati kralježnicu] → osovljivati</p> <p>II. uspravljati se [uspravljati se na laktove] → izravnati, osovljivati se</p>	<p>postavljati što u uspravan položaj ili stavljati da stoji uspravno [~ leđa]</p> <p>ùspravljati se (povr.) zauzimati uspravan položaj, stajati uspravno</p>
ustajati (0)	usp. ustati	/	<p>→ ustati</p> <p>1. [ustajati od stola]</p> <p>2. a. [rano ustajati] → buditi se</p> <p>b. [ustajati nakon duljeg ležanja]</p> <p>3. pren. a. [ustajati na ustanak] → dizati, podizati</p> <p>b. [ustajati u obranu slabijih]</p>	<p>1. premještati se iz sjedećega ili ležećega u uspravan položaj [~ iz klupe; ~ od stola]</p> <p>2. dizati se iz kreveta nakon spavanja, prestajati spavati [rano ~]</p> <p>3. pren. započinjati pobunu ili ustanak, suprotstavljati se čemu [~ na ustanak; ~ protiv agresora]</p>
ustati (0)	<p>1. a. zauzeti stojeći položaj; dignuti se iz sjedećeg ili ležećeg položaja [ustati od stola]</p> <p>b. izići iz kreveta</p>	<p>1. dizati se, uspravljati se: ustajati iz postelje, sa stola</p> <p>2. protiviti se, buniti se, dizati bunu: ustati protiv koga, protiv vlasti</p>	<p>1. dignuti se iz sjedećeg ili ležećeg položaja i zauzeti stojeći položaj [ustati do stola; ustati s poda] → leći, stati</p>	<p>1. premjestiti se iz sjedećega ili ležećega u uspravan položaj [~ iz klupe; ~ od stola]</p>

	<p>c. napustiti bolesničku postelju, ozdraviti</p> <p>2. a. povesti borbu, dignuti bunu, ustanak</p> <p>b. usprotiviti se, opirati se čemu</p>		<p>2. a. dignuti se iz kreveta nakon spavanja, prestati spavati [Moram rano ustati.]</p> <p>b. napustiti bolesničku postelju [ustati nakon duljeg ležanja] → ozdraviti</p> <p>3. pren. a. započeti pobunu ili ustanak [ustati na ustanak/protiv agresora] → dignuti se, podignuti se</p> <p>b. usprotiviti se, suprotstaviti se čemu [ustati protiv nepravde]</p>	<p>2. dignuti se iz kreveta nakon spavanja, prestati spavati [Moram rano ~.]</p> <p>3. pren. započeti pobunu ili ustanak, suprotstaviti se čemu [~ na ustanak; ~ protiv agresora]</p>
uvaliti	<p>1. (se u što) a. tijelom, cijelom težinom, potpuno opušteno dati se obuhvatiti čime [uvaliti se u fotelju; uvaliti se u krevet]</p> <p>b. upasti u nepotrebne poslove, u neugodne obaveze, dati sebi nametnuti prevelike dužnosti [dati se u posao s uređenjem stare kuće]</p> <p>2. (koga u što) učiniti da preuzme dužnosti i poslove (usp. 1b)</p> <p>3. (komu što) nametnuti komu kakvu dužnost koje se drugi klone [mlad čovjek, pa mu odmah uvalili da vodi zapisnik]</p> <p>4. (što) guranjem ili valjanjem učiniti da se što potpuno obuhvati, da upadne u što [uvaliti bačvu u vodu]</p>	<p>1. valjajući ubaciti u što: uvaliti kamen u rupu</p> <p>2. uvući u neko loše stanje: uvaliti koga, u neprilike</p> <p>3. podmetnuti komu nešto, natovariti na koga teret; utrpati: uvaliti komu težak posao</p> <p>uvaliti se</p> <p>1. dovesti se u nepovoljno stanje: uvaliti se u probleme</p> <p>2. sjedajući ili liježući opustiti se: uvaliti se u naslonjač, u postelju</p>	<p>I. (koga, što)</p> <p>1. guranjem ili valjanjem učiniti da se što potpuno obuhvati, da upadne u što [uvaliti bačvu u vodu]</p> <p>2. pren. a. podmetnuti komu što ili ga uvući u kakvo loše stanje [uvaliti kupcima loš proizvod]</p> <p>b. opteretiti dužnostima i poslovima [uvaliti suradnicima teže poslove] → natrpati, utrpati</p> <p>c. nametnuti komu kakvu dužnost koje se drugi klone [mlad čovjek, pa mu odmah uvalili da vodi zapisnik] → utrapiti</p> <p>d. šp. žarg. postići pogodak</p> <p>II. uvaliti se</p> <p>1. opušteno se spustiti, uvući u udobno sjedište ili ležaj [uvaliti se u naslonjač/u krevet]</p> <p>2. pren. a. dovesti se u nepovoljno stanje</p>	

			b. žarg. nametnuti komu svoje društvo	
uvaljivati (se, koga, komu, što)	usp. uvaliti	<p>1. valjajući ubacivati: uvaljivati kamenje u jamu</p> <p>2. uvlačiti u nepovoljno stanje: uvaljivati ljude u afere</p> <p>3. podmetati komu loše stvari; utrpavati: uvaljivati komu pokvarenu robu</p> <p>uvaljivati se; dovoditi se u neugodno stanje: uvaljivati se u neprilike</p>	<p>→ uvaliti (se)</p> <p>I. (koga, što)</p> <p>1. [uvaljivati kamenje u jamu]</p> <p>2. pren. a. [uvaljivati kupcima pokvarenu robu]</p> <p>b. [uvaljivati suradnicima teže poslove] → natrpavati, utrpavati</p> <p>c. [Mlad čovjek, pa mu uvaljuju da vodi zapisnik.]</p> <p>d. šp. žarg. [To je pravi napadač, onaj koji uvaljuje.]</p> <p>II. uvaljivati se</p> <p>1. [uvaljivati se nakon posla u naslonjač]</p> <p>2. pren. a. [uvaljivati se u čudne poslove/u nevolje]</p> <p>b. žarg. [Njoj se uvijek netko uvaljuje.] → upucavati se</p>	/
uvijati	<p>1. (0) izbjegavati neposredan odgovor, okolišati govoreći (o čemu)</p> <p>2. (se) činiti kružne pokrete nekim dijelom tijela; izvijati se</p> <p>3. (što) umatati u papir koji se na krajevima učvršćuje oko sebe sama</p> <p>4. (što) ukovrčati (kosu)</p> <p>5. (što) napraviti svitak, saviti tako da se zatvori, da samo zatvori cjelinu [uvijati cigaretu] usp. uvinuti</p>	<p>1. zavijati okrećući oko osi: uvijati kosu, žicu</p> <p>2. uvijati jedan kraj i omotavati oko njega: uvijati papir</p> <p>3. umotavati, zamotavati: uvijati poklon</p> <p>uvijati se; praviti kružne pokrete dijelovima tijela; izvijati se</p>	<p>→ uviti</p> <p>I. (što) a. [uvijati kosu] → frkati, kovrčati, ufrkavati, viklati [uvijati brkove] → fitiljiti</p> <p>b. [uvijati cigarete] → frkati</p> <p>c. → umatati [uvijati darove u ukrasni papir]</p> <p>II. pren. raz. izbjegavati neposredan odgovor, okolišati govoreći o čemu</p> <p>uvijati se; činiti kružne pokrete nekim dijelom tijela [uvijati se u ritmu glazbe/u struku]</p>	<p>1. namatajući skupljati [~ kosu; ~ vunu u klupko]</p> <p>2. v. umatati</p> <p>uvijati se ⟨povr.⟩ činiti kružne pokrete dijelom tijela [~ se u ritmu glazbe; ~ se u struku]</p>

uvinuti (što)	okretati što oko osi, saviti [uvinuti ruku]	zakriviti u krug; uvrnuti: uvinuti žicu, cijev	(što) okrenuti što oko osi, uviti u krug [uvinuti cijev/žicu] → svinuti	/
uviti (što)	usp. uvijati	1. okrećući oko osi iskriviti, zaviti: uviti šibu 2. uvući jedan kraj i omotati oko njega: uviti kosu 3. umotati: uviti knjigu, dar uviti se; napraviti kružni pokret dijelovima tijela; izviti se	I. (što) 1. namatajući skupiti [uviti kosu/vunu u klupko] → ufrkati 2. napraviti svitak [uviti cigaretu] → ufrkati 3. → umotati [uviti knjigu/dar] II. uviti se; učiniti kružni pokret nekim dijelom tijela [uviti se u struku]	1. namatajući skupiti [~ kosu; ~ vunu u klupko] 2. v. umotati
uvrnuti (što)	1. uvijanjem, zavrtnjem dati spiralni oblik [uvrnuti peteljku lubenice da prije sazri] 2. ugasiti, okrećući uvući [uvrnuti stijenj svjetiljke] 3. (pre)savijanjem podviti, posuvratiti, zavrnuti (rukav košulje) 4. naglim okretanjem zadati bol, izviri [uvrnuti ruku]	1. previjajući, presavijajući, prevrćući uvući unutra: uvrnuti rukave, krajeve 2. okrećući oko osi uviti; zavrnuti: uvrnuti ruku	1. uvijajući, zavrćući dati spiralni oblik [uvrnuti peteljku lubenice da prije sazri] 2. okrećući uvući, ugasiti [uvrnuti stijenj svjetiljke] 3. (pre)savijanjem podviti, posuvratiti, zavrnuti [uvrnuti rukav] 4. naglo okrećući zadati bol, izviti [uvrnuti ruku]	/
uvrtati (što)	usp. uvrnuti	1. vrteći uvlačiti, rivati unutra: uvrutati vijak u maticu 2. vrteći bušiti: uvrutati svrdlo u drvo	→ uvrtojiti a. [uvrtati u maticu/svrdlo u drvo] b. pren. [Prestani uvrutati gluposti u glavu!]	
uzdići	v. uzdignuti	uzdignuti	= uzdignuti se	v. uzdignuti
uzdignuti (uzdići) (što, koga, se)	1. podignuti, pomaknuti da dospije na veću visinu 2. pren. dovesti u bolji položaj, dovesti u bolje stanje poboljšati, unaprijediti, činiti da dobije veći ugled, poštovanje, uzvisiti; dati veće značenje, veću vrijednost,	1. dižući podignuti uvis: uzdignuti čašu, stijeg, glavu 2. dižući postaviti na viši položaj; promaknuti: uzdignuti koga na vlast 3. uzgojiti, odgojiti, školovati: uzdignuti dijete	I. (što, koga) 1. podignuti što na više mjesto ili uvis [uzdignuti čašu/stijeg] → izdignuti 2. podignuti građevinu [uzdignuti crkvu]	1. podignuti što na više mjesto ili uvis [~ ruke] 2. pren. u velikoj mjeri istaknuti koga ili što 3. postaviti koga na visok položaj, dati komu visoku čast [~ na položaj kardinala]

	učiniti višim, važnijim, značajnijim uzdignuti glavu, zauzeti ponosan stav, postati ponosan; ohrabriti se	uzdignuti se a. podignuti se, doći na veću visinu b. pren. doći na bolji položaj, steći bolje zvanje; uznapredovati	3. pren. a. učiniti da tko ili što dobije veći ugled, značenje ili veću vrijednost [uzdignuti žensku ljepotu] → glorificirati, uznijeti, uzvisiti b. postaviti koga na visok položaj, dati komu visoku čast [uzdignuti biskupa na položaj kardinala] → uzvisiti v. odgojiti, školovati [uzdignuti dijete] II. uzdignuti se 1. doći na veću visinu [uzdignuti se iznad grada] 2. pren. a. doći na bolji položaj, steći bolje zvanje [uzdignuti se na mjesto ravnatelja] → izdignuti, uznapredovati b. nadići [uzdignuti se iznad osobnih interesa]	ùzdignuti se (povr.) doći na veću visinu [~ se iznad grada]
uzdizati (što, koga, se)	usp. uzdignuti i uzdići	1. podizati na veću visinu: uzdizati glavu 2. postavljati na viši položaj: uzdizati svoje ljude 3. uzgajati, odgajati, školovati: uzdizati djecu uzdizati se a. podizati se na veću visinu b. pren. dolaziti na bolji položaj; napredovati u zvanju, položaju	→ uzdignuti (se) I. 1. (što, koga) [uzdizati čaše/stijeg] → izdizati 2. [uzdizati crkvu] 3. pren. a. [uzdizati Boga pjesmom; udizati junake] → apoteozirati, glorificirati, uznositi, uzvisivati, veličati b. [uzdizati na mjesto kardinala] → uzvisivati c. [uzdizati djecu] II. uzdizati se 1. [uzdizati se iznad grada] 2. pren. a. [uzdizati se u karijeri] → izdizati, napredovati b. → nadilaziti [uzdizati se iznad trivijalnih problema]	1. podizati što na više mjesto ili uvis [~ uvis] 2. pren. u velikoj mjeri isticati koga ili što 3. postavljati koga na visok položaj, davati mu visoku čast [~ na mjesto kardinala] 4. na različite načine isticati ili hvaliti koga ili što, čije zasluge ili kakva svojstva [~ junake; ~ žensku ljepotu] ùzdizati se (povr.) dolaziti na veću visinu [~ se iznad grada]

uzvrpoljiti se	početi se vrpolti, vidljivo pokazati nervozu vrpoljeći se = uzvrtjeti se	početi se vrpolti; uzvrtjeti se	početi se vrpolti, vrpoljeći se vidljivo pokazati nervozu, postati nemirnim [Na tu su se vijesti svi uzvrpoljili.] → uzmuвати se, uzvrdati se, uzvrtjeti se	postati nemirnim
uzvrpoljivati se	usp. uzvrpoljiti se	/	/	/
uzvrtjeti se	početi se kretati, uznemiriti se, početi se meškoljiti (u nervozi, kad se čuje kakva neugodna vijest nakon koje se nešto neugodno očekuje)	/	uznemiriti se, početi se nervozno meškoljiti [Publika se nervozno uzvrtjela na stolicama.] → uzvrpoljiti se	postati nemirnim
valjati	<p>1. (što) a. koturati, kotrljati oble ili valjkaste predmete b. polako ili teško pomicati ob. kotrljajući</p> <p>2. (što) a. pritiskajući valjkom tanjiti (kovinu) b. zbijati, nabijati, stupati (sukno, vunu, dlaku, zemlju) c. mijeseći davati čemu valjkast ili okrugao oblik d. govoriti bez promišljanja; lupetati [valjati gluposti, valjati bedastoće]</p> <p>3. (se) a. koturati se ležeći, kotrljati se, prevrtati se b. teći u većim količinama (o vodama u prirodi) c. širiti se, kretati se u masi u obliku valova d. pren. teško, sporo se</p>	<p>1. uzastopce okrećući oko osi, premještati, pomicati naprijed; kotrljati, koturati: valjati kotač, kamen, balvan, bačvu 2. stvarati valove i tjerati ih naprijed: valjati vodu, masu, oblake 3. razvlačeći oblikovati: valjati čelik, tijesto 4. nabijati, tlačiti, zbijati u vodi vuneni proizvod; stupati: valjati sukno</p> <p>valjati se; prevrtati se, preokretati se: valjati se po podu, po travi</p>	<p>I. 1. a. poslati tamo odakle je što došlo b. učiniti da tko pođe tamo odakle je došao 2. metnuti što na mjesto s kojega je uzeto 3. odgovoriti na isti način 4. a. dati natrag ono što je tko uzeo/dao b. dobiti natrag izgubljeno 5. dovesti što u prijašnje stanje</p> <p>II. 1. a. doći natrag odakle se krenulo b. okrenuti se i doći na ishodište c. ponovno se pojaviti d. nastaviti govoriti o nekoj temi 2. a. doći na prijašnje stanje b. ponovno se početi čime baviti c. zauzeti početno stajalište</p>	<p>1. okrećući pomicati što [~ bačvu; ~ kamen] 2. pritiskom valjka oblikovati što [~ tijesto; ~ čelik]</p> <p>• váljati se (povr.) 1. pomicati se ležeći i vrteći se oko svoje osi [~ se po podu; ~ se po travi; Kamenje se valja niz brijeg.] 2. pren. širiti se, kretati se, pomicati se u kakvu prostranstvu [Valovi se valjaju morem.]</p>

	kretati			
visjeti (visiti) (0)	<p>1. pružati se, prostirati se svojom masom nadolje pričvršćen o jednoj ili o više čvrstih točaka</p> <p>2. pren. biti neraspoložen, tmuran</p> <p>3. (nad kim, čim)</p> <p>a. nadnositi se nad nešto, biti nagnut nad čim</p> <p>b. dosađivati komu, kontrolirati koga, stalno biti prisutan</p> <p>4. razg. zadržavati se gdje, čekati</p> <p>5. pejor. ovisjeti o kome ili čemu; (komu što, komu koliko) žarg. dugovati u novcu [visim ti 100 kuna = dužan sam ti]</p>	<p>1. biti zavješten, zakvačen za kakvo uporište i stajati tako u zraku: visjeti o klinu</p> <p>2. pren. uporno sjediti nad čim: visjeti nad knjigom, nad čašom, u gostionici</p>	<p>1. biti pričvršćen gornjim dijelom za kakvo uporište tako da se donji dio slobodno pruža dolje, prostirati se svojom masom nadolje pričvršćen o jednoj ili o više čvrstih točaka [visjeti o klinu]</p> <p>2. pren. razg.</p> <p>a. dosađivati komu, kontrolirati koga, stalno biti prisutan</p> <p>b. uporno sjediti nad čim, nadnositi se nad što, biti nagnut nad čime [visjeti nad knjigom/nad čašom]</p> <p>c. zadržavati se gdje, provoditi vrijeme gdje [visjeti u gostionici]</p> <p>d. ostati neriješeno</p> <p>3. pogr. ovisiti o kome ili čemu</p> <p>4. žarg. a. ostvariti jednak broj bodova koji se obično prenose u drugo dijeljenje (u belotu)</p> <p>b. dugovati u novcu [visim ti 100 kuna = dužan sam ti]</p>	<p>biti za što pričvršćen gornjim dijelom tako da se donji dio slobodno pruža dolje [Rublje visi na konopcu.; Ljuljačka visi na grani.]</p>
vitlati (što, čime)	<p>1. a. okretati, obrtati, činiti da što leprša</p> <p>b. činiti da se štogod okreće uokrug ili bez određenog smjera, kovitlati čime</p> <p>c. mahati, mlatarati čime</p> <p>d. bacati što</p> <p>2. pren. tjerati, vijati, goniti koga</p>	<p>1. kružno mahati; kovitlati: vitlati prašinu, oblake</p> <p>2. vijati, mahati amo-tamo, sad na jednu sad na drugu stranu; lepršati: vitlati zastavom, rubljem</p>	<p>I. (koga, što)</p> <p>1. praviti od čega zračne vrtloge [Vjetar vitla prašinu.]</p> <p>2. kružno bacati [vitlati laso]</p> <p>II.</p> <p>1. → vijoriti [vitlati zastavom]</p> <p>2. mlatarati čime, brzo i snažno mahati, kovitlati u različitim smjerovima [vitlati mačem/nožem/lopatom] pren. [Bura vitla.]</p>	<p>1. praviti od čega zračne vrtloge [Vjetar vitla prašinu.]</p> <p>2. mahati čime tako da leprša [~ zastavom]</p>

			<p>3. pren. postojati, pratiti što</p> <p>III. vitlati se</p> <p>1. kretati se kružeći</p> <p>2. vijoriti se</p>	
vrpoljiti se	nemirno se u mjestu pokretati, ne moći se smiriti; meškoljiti se	micati se nemirno sad na jednu sad na drugu stranu; vrtjeti se: vrpolti se na stolcu	nemirno se pokretati u mjestu, ne moći se smiriti [vrpoljiti se na stolcu] → gnijezditi se, komešati se, meškoljiti se, vrtjeti se	biti nemiran na mjestu
virtjeti	<p>1. (što) dovoditi što u kružno gibanje, kretanje; okretati, obrtati</p> <p>2. (čime) micati dijelom tijela oko osi [virtjeti glavom]</p> <p>3. (se)</p> <p>a. okretati se, obrtati se oko osi ili oko jedne točke</p> <p>b. nemirno se okretati, vrpolti se</p> <p>c. (se oko čega) pren. vraćati se na isti predmet</p>	<p>1. a. okretati oko osi, oko čega ili u krugu: virtjeti kotač, uže, zvrk</p> <p>b. vrteći praviti rupu; bušiti: virtjeti drvo, zid, zub²</p> <p>2. micati lijevo i desno: virtjeti glavom, očima</p> <p>virtjeti se</p> <p>1. okretati se oko svoje osi: ventilator se vrti</p> <p>2. ići uokolo istim putem, tražiti put do čega: virtjeti se oko čije kuće</p> <p>3. nemirno sjediti ili hodati: virtjeti se na stolcu, po sobi</p>	<p>I. (što) mijenjati položaj čega pomicanjem oko osi [virtjeti ključ u bravi/zvrk] → okretati</p> <p>II. micati dijelom tijela lijevo-desno [virtjeti glavom/očima]</p> <p>III. virtjeti se</p> <p>1. okretati se oko svoje osi [Kotači se vrte.]</p> <p>2. pren. a. ići uokolo istim putem [virtjeti se oko kuće] → motati</p> <p>b. niti nemiran [virtjeti se u školskoj klupi] → vrpolti se</p> <p>c. vraćati se na isti predmet razgovora</p>	<p>1. mijenjati položaj čega pomicanjem oko osi [~ ključ u bravi]</p> <p>2. micati dijelom tijela lijevo-desno [~ glavom; ~ očima]</p> <p>virtjeti se (povr.)</p> <p>1. okretati se oko svoje osi [Kotači se vrte.]</p> <p>2. pren. a. ići uokolo istim putem [~ se oko kuće] b. biti nemiran na mjestu</p>
zabaciti	<p>1. (što) smjestiti, staviti, baciti iza čega, hitnuti iza nečega</p> <p>2. (što) zametnuti, zagubiti</p> <p>3. (što) pomaknuti unazad [zabaciti glavu]</p> <p>4. (se)</p> <p>a. pomaknuti se tijelom unazad</p> <p>b. zavaliti se, sjesti duboko</p>	<p>1. staviti i zaboraviti; zametnuti, zagubiti: zabaciti osobne dokumente</p> <p>2. baciti iza čega: zabaciti torbu na leđa</p> <p>3. odbaciti, napustiti, zanemariti: zabaciti roditelje, školu</p>	<p>I. (što, koga)</p> <p>1. staviti kamo i zaboraviti [zabaciti osobne dokumente] → zagubiti, zametnuti</p> <p>2. smjestiti, staviti, baciti iza ili preko čega [zabaciti torbu preko ramena]</p> <p>3. pomaknuti unazad ili ustranu [zabaciti glavu/ramena]</p> <p>4. prestati se brinuti o komu ili čemu, prestati misliti na koga ili</p>	/

			što [zabaciti obitelj/školu] → zanemariti II. zabaciti se 1. pomaknuti se tijelom unazad ili ustranu 2. zavaliti se, sjesti duboko	
zabacivati (što, se)	usp. zabaciti	1. stavljati i zaboravljati; zametati: zabacivati svoje stvari 2. trzajući naglo pomicati unazad: zabacivati kosu 3. odbacivati, napuštati, zanemarivati: zabacivati prijatelje	→ zabaciti a. [zabacivati svoje stvari] → zametati b. [zabacivati ruksak na leđa] c. [zabacivati kosu] d. [zabacivati prijatelje] → zanemarivati	/
zaklatiti se	1. početi se njihati, klatiti 2. malo se, jednokratno ili zakratko zanjihati, klatiti	zanjihati	početi se klatiti, malo se ili nakratko zanjihati [Jedro se zaklatilo.]	/
zaklimati	1. početi (se) klimati 2. malo (se), jednokratno ili nakratko klimati	početi klimati: zaklimati glavom zaklimati se; početi se klimati: zub se zaklimao; stup se zaklimao	I. početi klimati, klimnuti [zaklimati glavom] II. zaklimati se; početi se klimati [Zub se zaklimao.]	/
zakrenuti (što)	odstupiti znatno od uzetog smjera ili od pravca kretanja, ob. pod većim kutem	kružno okrenuti na jednu stranu; zavrnuti, zavinuti: zakrenuti ruku komu, granu, vijak udesno	okrenuti u jednu stranu [zakrenuti ventil]	okrenuti u jednu stranu [~ventil]
zakretati (0, što, se)	usp. zakrenuti	okretati na mjestu u jednu stranu; zavijati: zakretati komu vrat, upravljač u desno	→ zakrenuti [zakretati upravljač]	okretati u jednu stranu [~ventile]
zaleći (zalegnuti)	1. (0, se) prionuti za što, priljubiti se uza što 2. (0) ne micati se s nekog mjesta, ne dati se otjerati; zasjesti	1. biti dosta; dostati: neće nam zaleći za stan 2. leći zaleći se 1. zalijeniti se od ležanja 2. zakotiti se	I. 1. početi ležati 2. postaviti se u ležeći položaj 3. teško se razboljeti 4. a. nadviti se b. slegnuti se 5. ne micati se s kojeg mjesta	/

			6. priljubiti se uza što 7. doteći II. 1. uležati se 2. zalijeniti se od ležanja 3. ležanjem dobiti oblik	
zalegnuti (0, se)	= zaleći	zaleći	→ zaleći	/
zaležati	1. (se komu) ležanjem dati oblik ili otisak (o kosi, o licu) 2. (se) dugo ostati neaktivan, oslabiti od ležanja u krevetu; uležati se	1. oslabjeti od dugotrajna ležanja u krevetu 2. zalijeniti se ležanjem	→ zaleći se	/
zalijegati	usp. zaleći	dostajati: zaliježe nam za sve troškove	I. 1. počinjati ležati 2. dolaziti u ležeći položaj 3. smrtno se razboljevati 4. a. nadvijati se b. slijegati se 5. ne micati se s kojeg mjesta 6. priljubljavati se uza što 7. imati dosta čega II. a. uležavati se b. postajati lijenim od ležanja c. dobivati oblik ležanjem	/
zaljuljati (se, što)	1. početi (se) ljuljati 2. malo (se), jednokratno ili nakratko zaklimati; zanjihati (se)	početi ljuljati: zaljuljati brodicu zaljuljati se; početi se ljuljati: zaljuljati se na valovima	I. (što) početi ljuljati, jednokratno ili nakratko ljuljati [zaljuljati brodicu] II. zaljuljati se; početi se ljuljati [zaljuljati se na valovima] → gibnuti	/
zamahati	/	početi mahati; mahnuti, zamahnuti: zamahati bičem	/	/

zamahivati (0, čime)	usp. zamahnuti	činiti zamahe; mahnuti: zamahivati sjekirom, palicom	→ zamahnuti [zamahivati rukama/mačem/repom/batinom] → razmahivati	/
zamahnuti (0, čime)	izvesti zamah	napraviti zamah: zamahnuti rukom, štapom na koga	izvesti zamah [zamahnuti štapom/motikom/sjekirom/mačem ; zamahnuti rukom/glavom] → razmahnuti	izvesti brz ili širok zamah [~ sjekirom; ~ rukom]
zanjihati (se, što)	1. početi (se) njihati 2. malo (se), jednokratno ili nakratko njihati	početi njihati; zaljuljati: zanjihati što, čime	I. (što) učiniti da se što njiše [zanjihati ljuljačku/granu] II. zanjihati se; početi se njihati, kratko se njihati [Zastava se zanjihala na vjetru.] → gibnuti se	učiniti da se što njiše [~ ljuljačku; ~ granu] zanjihati se (povr.) početi se njihati, kratko se njihati [Zastava se zanjihala na vjetru.; Kuća se zanjihala od potresa.]
zaokrenuti (se)	usp. zaokretati	1. promijeniti smjer kretanja, napraviti zaokret: zaokrenuti desno 2. pomaknuti u suprotan smjer: zaokrenuti auto; okrenuti se	I. promijeniti smjer kretanja, napraviti zaokret [zaokrenuti desno] II. (što) pomaknuti u suprotan smjer [zaokrenuti auto] III. zaokrenuti se → okrenuti [zaokrenuti se unazad]	/
zaokretati (se)	zaokrenuti, mijenjati smjer kretanja; okretati (se), skretati	1. mijenjati smjer kretanja: brod zaokreće 2. pomicati u drugi smjer: zaokretati brod	→ zaokrenuti (se) I. [Brod zaokreće.] II. (što) [zaokretati brod] III. zaokretati se [zaokretati se oko uzdužne osi]	/
zasjedati (0)	usp. zasjesti	održavati uzastopne sjednice izbornoga tijela u jednom sazivu; vijećati: Sabor zasjeda već treći dan	1. držati sjednicu [Vijeće zasjeda.] 2. održavati uzastopne sjednice [Sabor zasjeda već peti dan.] 3. biti na sjednici [Zasjedamo cijeli dan.]	održavati uzastopne sjednice [Sabor zasjeda već peti dan.]

zasjesti (0)	<p>1. čvrsto sjesti, zavaliti se sjedeći</p> <p>2. pren. zauzeti položaj u službi itd. i ne dati se istjerati; smjestiti se</p> <p>3. predugo se zadržati u gostima ili u društvu, predugo ostati, ne znati otići</p> <p>4. zastati u grlu (o zalogaju, kosti i sl.)</p> <p>5. zast. zauzeti, zaposjesti, naseliti</p>	<p>1. sjedeći zadržati se dulje vrijeme: dobro smo zasjeli; zasjesti u gostima</p> <p>2. učvrstiti se na istaknutom položaju: zasjesti na vlast</p>	<p>1. predugo sjediti i ne dizati se [Gosti su zasjeli i nikako da odu.] → usjediti se</p> <p>2. pren.</p> <p>a. domoći se kakva važnog položaja i čvrsto ga držati [zasjesti na prijestolje]</p> <p>b. predugo biti na kakvu važnome položaju i ne željeti da napustiti [zasjesti na vlast]</p>	<p>1. predugo sjediti i ne dizati se [Gosti su zasjeli i nikako da odu.]</p> <p>2. pren. biti predugo na kakvu važnom položaju i ne željeti ga napustiti [~ na vlasti]</p>
zastajati (0)	<p>1. povremeno se u kretanu zaustavljati; zastajkivati</p> <p>2. povremeno prekidati rad</p>	<p>nakratko prekidati rad ili kretanje; zaustavljati se, zadržavati se: zastajati u poslu, na putu</p>	<p>→ zastati [zastajati u govoru/u hoduu/poslu]</p>	<p>kratko zaustavljati kakav rad ili kretanje [~ u govoru; ~ u hoduu; ~ u poslu]</p>
zastajkivati (0)	<p>zaustavljati se s vremena na vrijeme, povremeno zastajati</p>	<p>često zastajati: zastajkivati u šetnji</p>	<p>često zastajati, zaustavljati se i ponovno kretati [zastajkivati u šetnji] → postajkivati</p>	<p>često zastajati, zaustavljati se i ponovno kretati [~ u šetnji]</p>
zastati (0)	<p>kratko se zadržati u kretanju (govoru, radu itd.); zadržati se, prekinuti</p>	<p>kratko zaustaviti rad, kretanje i sl.: zastati u poslu, u govoru, u hoduu</p>	<p>nakratko zaustaviti kakav rad ili kretanje [zastati u govoru/u hoduu/poslu/na putu]</p>	<p>nakratko zaustaviti kakav rad ili kretanje [~ u govoru; ~ u hoduu; ~ u poslu]</p>
zavaliti	<p>1. (što) ostaviti da nagnuto počiva; povaliti</p> <p>2. učiniti da (što) bude zabačeno unatrag</p> <p>3. staviti prepreku na što; zatvoriti, zatrpati, zaglaviti</p> <p>4. (se) udobno sjesti punom težinom nagnut na leđa</p>	<p>1. a. srušiti uspravnu stvar i zadržati u vodoravnom položaju na tlu; srušiti, oboriti, obaliti: zavaliti stup, koga u hrvanju, svinju radi klanja</p> <p>b. spustiti u niži položaj: zavaliti leđa u naslonjač</p> <p>2. valjajući se što poklopiti, zatvoriti: zavaliti rupu</p> <p>zavaliti se; ispružiti se u vodoravni položaj; leći: zavaliti se na oتمان, u travu</p>	<p>I. (koga, što)</p> <p>1. srušiti iz uspravnoga položaja i zadržati u vodoravnom položaju na tlu [zavaliti stup/koga u hrvanju] → oboriti</p> <p>2. zabačiti unatrag [zavaliti leđa u naslonjač]</p> <p>3. prekriti što čime, zatrpati ili zatvoriti [zavaliti rupu]</p> <p>II. zavaliti se; ispružiti se u vodoravni položaj [zavaliti se na krevet/u travu] → leći</p>	/

zavaljati	<p>1. (što) snagom učiniti da se što počne valjati</p> <p>2. (se) a. početi se valjati b. početi se događati polagano i snažno (o velikim događajima, o zbivanjima koja neumitno slijede jedno za drugim kad se pokrenu)</p>	<p>1. početi valjati: zavaljati bačvu, kolo, brod</p> <p>2. valjajući obložiti: zavaljati šunku u tijesto</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. početi valjati [zavaljati bačvu/kolo]</p> <p>2. valjajući obložiti [zavaljati šunku u tijesto]</p> <p>II. zavaljati se; početi se valjati [zavaljati se po travi]</p> <p>pren. razg. početi se događati polagano i snažno (o velikim događajima, o zbivanjima koja neumitno slijede jedno za drugim kad se pokrenu)</p>	/
zavaljivati (što, se)	usp. zavaliti	rušiti, povaljivati, obarati, obaljivati: zavaljuje sve vršnjake zavaljivati se; lijegati, padati, rušiti se od iscrpenosti: zavaljivati se od umora, od slabosti	<p>→ zavaliti (se)</p> <p>I. (koga, što)</p> <p>a. [zavaljivati stabla]</p> <p>b. [zavaljivati se u naslonjač]</p> <p>c. [zavaljivati rupe]</p> <p>II. zavaljivati se [zavaljivati se od umora/od slabosti] → lijegati</p>	/
zavinuti	<p>1. okretanjem zavrnuti; zaokrenuti, zasukati</p> <p>2. poviti, iskriviti, izviri</p>	zavrnuti, zaviti, zaokrenuti, iskriviti: zavinuti ruku, žicu	<p>1. svijajući zakriviti [zavinuti trepavice/žicu]</p> <p>2. vrteći zategnuti što [zavinuti slavinu/ventil/vijak] → zaviti</p> <p>3. razg. uvijajući zavrnuti [zavinuti rukave na košulji; zavinuti brkove] → izvinuti</p>	<p>1. svijajući zakriviti [~ trepavice; ~ žicu]</p> <p>2. vrteći zategnuti što [~ slavinu; ~ ventil; ~ vijak]</p>
zaviti	<p>1. (što, se)</p> <p>a. uviti zavojem sa svih strana, omotati oko čega, obaviti; zamotati</p> <p>b. uvrnuti, zavrnuti (zavrtnanj i sl.)</p> <p>2. (0) promijeniti smjer, skrenuti u stranu, izgubiti se, nestati za zavojem</p>	<p>1. obložiti zavojem; omotati, zamotati: zaviti ranu, kruh u krpu</p> <p>2. iskriviti, saviti, zavinuti: zaviti šibu</p> <p>3. zavrćući, zavijajući učvrstiti, uglaviti: zaviti vijak</p>	<p>I. (što)</p> <p>1. obložiti što kakvom tkaninom ili papirom [zaviti kruh u krpu] → zamotati</p> <p>2. svijajući obuhvatiti sa svih strana [zaviti gazu oko noge] → zamotati</p> <p>3. vrteći zategnuti što [zaviti slavinu] → zavinuti</p>	<p>1. obložiti što kakvom tkaninom ili papirom [~ kruh u krpu; ~ ribu u papir]</p> <p>2. svijajući obuhvatiti sa svih strana [~ gazu oko noge]</p> <p>3. vrteći zategnuti što [~ slavinu; ~ ventil; ~ vijak]</p> <p>zaviti se (povr.) obaviti što oko sebe [~ se šalom]</p>

	3. (0) kretanjem oblikovati zavoj, krenuti ustranu [desno/lijevo zavij!]		II. zaviti se; pokriti se sa svih strana ili obaviti što oko sebe [zaviti se šalom] → zamotati se	
zavitlati	1. (što, čime) pokrenuti kroz zrak, zamahnuti rukom ili oruđem i sl., baciti snažno, sa zamahom; hitnuti 2. (se) zahvatiti vrtlogom, dići u kovitlac	1. zavrtjeti, zakovitlati: zavitlati što, čime 2. vitlajući baciti	1. vitlajući zamahnuti čime [zavitlati rukom/šibom/zastavom] 2. baciti snažno, sa zamahom [zavitlati udicu/kamen] → šiknuti 3. zahvatiti vrtlogom, dići u kovitlac	1. vitlajući zamahnuti čime [~ rukom; ~ šibom; ~ zastavom] 2. baciti snažno, sa zamahom [~ kamen]
zavrćivati (se, što)	usp. zavrtjeti i vrtjeti	/	→ zavrtjeti (se) I. (što) 1. [zavrćivati kotače] 2. pren. a. [zavrćivati glavom] b. [zavrćivati novac]	/
zavrtjeti (se, što)	1. početi (se) vrtjeti 2. dati poticaj da se vrti	1. početi vrtjeti: zavrtjeti kotač, zvrk 2. pren. proizvesti na koga jak dojam, da mu se vrti u glavi: zavrtjeti komu glavom	I. (što) 1. početi vrtjeti, promijeniti položaj čega pomicanjem oko osi [zavrtjeti vrtuljak] 2. pren. a. pomaknuti kružnim pokretom [zavrtjeti glavom] b. pokrenuti što iz ustrajalost, mrtvila [zavrtjeti novac] II. zavrtjeti se 1. početi se vrtjeti 2. pren. pokrenuti se iz ustrajalosti, mrtvila	1. početi vrtjeti, promijeniti položaj čega pomicanjem oko osi [~ vrtuljak] 2. pren. pomaknuti kružnim pokretom [~ glavom]
zgrbiti se	iskriviti se od lošeg držanja, izgubiti ravno držanje; pogrbiti se, poguriti se	iskriviti, pogrbiti, zguriti: zgrbiti leđa, ramena zgrbiti se; iskriviti držanje, pogrbiti se, poguriti se, zguriti se: zgrbiti se u ramenima, od starosti	I. (što) iskriviti u obliku grbe (npr. leđa, ramena) [zgrbiti ramena] → pogrbiti II. zgrbiti se; iskriviti se (od lošeg držanja), izgubiti ravno držanje	iskriviti u obliku grbe (o leđima, ramenima) zgrbiti se (povr.) iskriviti leđa, poviti leđa prema naprijed

			[zgrbiti se od starosti] → ogrbavjeti, poguriti se	
zgrbljivati se	usp. zgrbiti	/	→ zgrbiti (se) I. (što) [zgrbljivati ramena] II. zgrbljivati se; iskrivljavati se (od lošeg držanja), izgubiti ravno držanje [zgrbljivati se od starosti] → pogurivati se	/
zgrčiti se	1. biti zahvaćen grčem, skupiti se čvrsto, grčevito, ukočeno, dobiti grimasu kao u grču; iskriviti se 2. jako se sagnuti; zguriti se, skupiti se	1. grčevito stisnuti; skupiti: zgrčiti šaku 2. iskriviti, izboličiti, zgrčiti se; sklupčati se, poguriti se, zguriti se, slkupiti se: zgrčiti se od boli	I. (što) snažnim trzajem stisnuti dijelove tijela [zgrčiti noge/šake] II. zgrčiti se; snažnim trzajem stisnuti cijelo tijelo [zgrčiti se od bola] – saviti se u klupko	snažnim trzajem stisnuti (o dijelovima tijela) [~ noge; ~ šake] zgrčiti se (povr.) snažnim trzajem stisnuti cijelo tijelo [~ se od bola]
zgrčivati se	usp. zgrčiti	/	→ zgrčiti (se) I. (što) [zgrčivati noge/šake] II. zgrčivati se; snažnim trzajem stisnuti cijelo tijelo [zgrčivati se od bolova]	/
zibati (koga, što, se)	dovoditi u ritmičko kretanje s jedne strane na drugu; njihati, ljuljati	ljuljati, njihati: zibati dijete u zipci	I. (koga, što) laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno [zibati dijete] II. zibati se; laganim pokretima ravnomjerno se pomicati naprijed i natrag ili lijevo i desno	laganim pokretima ravnomjerno pomicati koga ili što naprijed i natrag ili lijevo i desno [~ dijete]
zibnuti (koga, što, se)	usp. zibati	/	I. (koga, što) jednokratno malo pomaknuti naprijed-natrag ili lijevo-desno II. zibnuti se; jednokratno se malo pomaknuti naprijed-natrag ili lijevo-desno	/

zipkati se	lagano se zibati, ugodno se zibati [zipkati se u ljuljački, zipkati se na valovima (u čamcu)]	/	lagano se zibati, s vremena na vrijeme, pomalo se zibati [zipkati se u ljuljački]	/
-------------------	---	---	---	---

Životopis

Karolina Janžek rođena je 22. travnja 1998. u Varaždinu. Osnovnu školu završila je u Lepoglavi, a opću gimnaziju u Drugoj gimnaziji u Varaždinu. Nakon završena dvopredmetnoga studija kroatistike i lingvistike na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i stjecanja akademskoga naziva prvostupnica kroatistike i lingvistike, akademske godine 2022./2023. upisuje diplomski dvopredmetni studij kroatistike nastavnčkoga smjera i primijenjene lingvistike.